

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
July 2022

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรัก อย่าให้ความทุกข์แก่ผู้ใด ก้าวหน้าไปอย่างต่อเนื่องด้วยความรักมากมายที่มีให้กัน
- คำถาม:** ขณะที่เคลื่อนไป ลูกๆ ผู้ใดที่ต้องสาลักเพราะมายา
- คำตอบ:** มายาทำให้ผู้ที่มีความสงสัยในบางประเด็นแม้เพียงเล็กน้อยก็ตามเกิดอาการสาลัก หรือผู้ที่ประสบกับกลางร้ายของตัณหาหรือความโกรธ พวกเขาประสบกับกลางร้ายมากมายจนกระทั่งทั้งการศึกษาไป พวกเขาไม่เข้าใจว่าตนได้ลืมทุกสิ่งที่เคยศึกษามาและสอนผู้อื่นไว้อย่างไร สติปัญญาของพวกเขาถูกล็อค
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก! เรากระหายแม้เพียงหยดหนึ่ง

โอมชานติ นี่คือการยกย่องของพ่อ ลูกๆ เข้าใจว่าผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเพียงแต่ร้องเพลงนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรักเพียงใจ ท่านทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดนั้นบริสุทธิ์ ท่านให้มรดกของดินแดนแห่งความสุขแก่ลูกๆ ทุกคน ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดก ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เมื่อเป็นอาณาจักรของราวัน เราไม่ได้มีพ่อที่น่ารักเช่นนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด คือ มหาสมุทรแห่งความรัก เวลาที่ลูกเข้าใจว่าท่านเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก ความสงบและความสุขอย่างไร ลูกได้รับทั้งหมดนี้ในทางปฏิบัติ แต่ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาไม่ได้รับสิ่งนั้น พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงนี้และจดจำท่าน ในเวลานี้การจดจำระลึกถึงกำลังจะมาถึงจุดจบ เพราะลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว พวกเขาเข้าใจว่าเพลงนั้นเกี่ยวกับพ่อที่ไร้ขีดจำกัด แนนอนที่พ่อต้องให้ความรักอย่างมากมาย ในยุคทอง ทุกคนรักกันมาก แม้กระทั่งสัตว์ก็ยังรักกัน สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นี่ ไม่มีสัตว์ตัวใดที่นั่นอยู่อย่างโดยไม่รักกัน ลูกๆ ลูกสอนว่า หากลูกกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรักที่นี่ แล้วสันสการ์เหล่านั้นก็จะไม่สูญสลาย ที่นี่ทุกคนเป็นศัตรูต่อกัน เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า พ่อกำลังทำให้ลูกน่ารักอย่างมาก เช่นเดียวกับที่พ่อเคยทำในวงจรที่แล้ว แม้หากบาบาได้ยินว่า ผู้นั้นผู้นี้โกรธหรือผู้นั้นมีน้ำเสียงที่โกรธ ท่านก็จะตักเตือน ด้วยการพูดว่า ลูกๆ การโกรธไม่ใช่เรื่องดี ด้วยการทำเช่นนั้น ลูกจะมีประสบการณ์ของความทุกข์ และสร้างความทุกข์แก่ผู้อื่นด้วย พ่อทางร่างก็จะให้คำสอนเหล่านั้นแก่ลูกๆ ของเขาเช่นกัน เขาให้ความสุขที่มีขีดจำกัด ในขณะที่พ่อผู้นี้ให้ความสุขที่เป็นนิรันดร์ ไร้ขีดจำกัด ดังนั้นลูกๆ ไม่ควรให้ความทุกข์ต่อกัน เป็นเวลาครั้งวงจรที่ลูกเคยให้ความทุกข์มากมาย ราวันทำให้ลูกเสียหายไปอย่างมากมาย ผู้ที่บุกรุกสถานที่ใดก็จะปล้นสะดมสถานที่แห่งนั้น เวลาที่ลูกๆ รู้แจ้งเกี่ยวกับวงจรละครนี้ว่ามันหมุนไปเรื่อยๆ อย่างไร หากลูกไม่สามารถเข้าใจรายละเอียดของความรู้ เพียงแต่จดจำ 2 คำเท่านั้น เราได้รับมรดกนี้จากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัวมากเพียงใจ ลูกจะมีชัยชนะเหนือกิเลสและได้รับสิทธิ์ต่อมรดกมากตามนั้น มีกิเลสประเภทต่างๆ มากมาย การไม่ทำตามศรัทธาเป็นกิเลสด้วยเช่นกัน ด้วยการทำตามศรัทธาทุกอย่างจะอยู่อย่างไรกิเลส ลูกต้องจดจำพ่ออยู่เสมออย่าจดจำผู้อื่น บาบาพูดผ่านผู้นี้ว่า โอ ลูกๆ พ่อได้มาและพ่อจะพาลูกๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ศาสนาทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไป มีความเคารพอย่างมากต่อพระสันตะปาปา ในปัจจุบันทุกคนมีศรัทธาที่มกมาย ลูกไม่สามารถให้ความสำคัญกับใครอื่นได้นอกจากพ่อผู้เดียวเท่านั้น ทั้งหมดนั้นจอมปลอม เวลาที่ทุกคนได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิด มนุษย์ทั้งหมดต้องกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิงในเวลาสุดท้าย พวกเขาพูดถึง “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” แต่พวกเขาไม่เข้าใจในสิ่งนั้นในรายละเอียด นี่คือ โลกของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจะมีความเคารพใจเล้า มีพระสันตะปาปาที่ 1 ที่ 2 ที่ 3 และต่อไปเรื่อยๆ และพวกเขาก็ลงมาเรื่อยๆ พวกเขาถูกแสดงไว้ต่างลำดับกันไป จากนั้นพวกเขาจะประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขาอีกครั้งต่างลำดับกันไป เวลาที่ลูกๆ รู้จักวงจรรนี้อย่างถูกต้อง ลูกมาที่นี่เพื่อมาหาพ่อที่ไร้ขีดจำกัดผู้ที่ลูกต้องรับสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ลูกไม่สามารถรับมรดกโดยปราศจากผู้ที่ไร้ตัวตนนี้ได้ พ่อพูดว่า อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด นี่คือ คำสั่งที่เข้มงวดอย่างมาก ลูกๆ จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ! หากลูกจดจำผู้ที่มีร่างกายแล้ว และเพราะการจดจำเช่นนั้น ลูกจะต้องกลับมาใช้ชาติเกิดและการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูกก็จะมาถึงจุดจบ บาปของลูกจะไม่ถูกปลดปล่อยและจะมีการสูญเสียอย่างมาก ในธุรกิจมีกำไรพร้อมกับการขาดทุน พวกเขาเรียกพ่อที่ไร้ตัวตนว่า นักมายากลและนักธุรกิจ ลูกเข้าใจว่าบุญแจ่มใสเทพนิมิตอยู่ในมือของพ่อ อัจชะ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็น ถึงแม้ลูกได้นิมิตของกฤษณะ จะมีประโยชน์ใดในสิ่งนั้นเล่า ไม่มีประโยชน์ใดเลย! ที่นี้การรู้จักวงจรละครคือ การศึกษา ลูกจดจำพ่อและดวงวงจรมากเพียงใจ ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น เวลาที่ลูกๆ ได้กลายเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกจดจำว่าพ่อเคยเป็นของลูก ใช้ไหม พวกเขาเราดวงวิญญาณเคยอาศัยอยู่ในอาณาจักรสูงสุด ไม่มีการพูด

ถึงสิ่งนี้ที่นั่น ละครเองก็หมุนไปเรื่อยๆ เช่นที่มีปลาของเล่น ปลาหลายตัวถูกร้อยในเส้นเชือก เมื่อแขวนเชือกห้อยลงมา ปลาก็จะค่อยๆ ไหลลงมา ในทำนองเดียวกัน ทุกดวงวิญญาณถูกผูกไว้ด้วยเชือกของละคร พวกเขาเดินทางไปรอบวงจรเรื่อยๆ ขณะหนึ่งเขาขึ้นไป ต่อมาเขาก็ลงมา ลูกเข้าใจว่าเวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้าของลูก พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ ได้มาแล้ว เวลานี้เราได้เข้าใจสภาพของการไต่เต้าและการตกต่ำแล้ว นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมา! สภาพของการตกต่ำใช้เวลาเพียงใด และสภาพของการไต่เต้ามาได้อย่างไร ลูกรู้ว่าพ่อมาและพลิกทุกสิ่งให้กลับด้าน เริ่มแรกเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่เป็นนิรันดร์ จากนั้นศาสนาอื่นก็ตามมา ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นสภาพของการไต่เต้า และสภาพของการตกต่ำได้มาถึงจุดจบ มีความทุกข์มากมายในโลกที่หาไม่ประฐาน พายุนี้ไม่มีอะไรเลย จะมีพายุเช่นนั้นที่ทำให้พระราชวังขนาดใหญ่พังทลาย เวลาของความทุกข์มากมายจะมาถึง นี่เป็นเวลาของการทำลายล้าง พวกเขาเฝ้าแต่รำให้อยู่ในความทุกข์ระทม ทุกคนจะพูดเพียงแต่ “โอ้ ราม!” (โอ้ พระเจ้า!) เท่านั้นที่จะปรากฏออกมา พวกเขาจะจดจำพระเจ้าเท่านั้น แม้แต่ใครบางคนกำลังจะถูกแขวนคอ พระจะพูดว่า “จงจดจำพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ” แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด พวกเขาไม่รู้จักแม้ดวงวิญญาณของตนเองได้อย่างถูกต้อง พวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งที่ เป็น “ฉัน ดวงวิญญาณ” หรือบทบาทใดที่ฉันเล่น ดวงวิญญาณนั้นแสนเล็ก มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณเล็กเหมือนดวงดาว ผู้คนจำนวนมากได้นิมิตของดวงวิญญาณ เป็นแสงที่แสนเล็ก สีขาวเหมือนจุด ไม่มีผู้ใดสามารถมองเห็นได้นอกจากด้วยเทพนิมิต ถึงแม้พวกเขาได้เห็น แต่ก็ไม่ได้เข้าใจ เมื่อไม่มีความรู้ พวกเขาก็ไม่อาจเข้าใจสิ่งใดได้ หลายคนได้นิมิต นั่นไม่ใช่เรื่องใหญ่ ที่นี้ลูกเข้าใจได้ด้วยสติปัญญา บาบาริบายอย่างถูกต้อง สิ่งนี้ไม่อยู่ในสติปัญญาของใครว่าบทบาท 84 ชาติเกิดลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ บาบาริบายแก่ลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มิน ลูกๆ เท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด สิ่งนี้จะไม่อยู่ในสติปัญญาของผู้อื่น ลูกเข้าใจอย่างถูกต้องว่ามิวัจระ 84 ชาติเกิด ก่อนอื่นมีคำยกย่อง ของบราห์มิน เหล่านี้คือ บราห์มิน ทายาทที่เกิดผ่านปาก คนอื่นไม่รู้สิ่งนี้ ชื่อ บราห์มา กุมารและบราห์มา กุมารีเป็นชื่อที่ธรรมดา ไม่มีใครเข้าใจว่าองค์นี้คืออะไรหรือเหตุใดจึงมีชื่อเช่นนั้น เมื่อลูกใส่ชื่อ “ประชาบิดา บราห์มา” คำถามทั้งหมดก็จะหมดไป ลูกสามารถพูดว่า ลูกของชีพบาบาทั้งหมดนั้นเป็นพี่น้องกัน ในขณะที่ลูกๆ ของประชาบิดา บราห์มาคือ พี่น้องหญิงชายกัน เมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งนี้ก็จะไม่มีคำถามใด พวกเขาเข้าใจว่าโลกใหม่กำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา และจริงๆ แล้วลูกจะกลับมาริสุทธ์จากที่ไม่ริสุทธ์ผ่านบราห์มา รักษาบันดั้นที่ลูกฉลองในเวลานี้คือ ประเพณีเก่าแก่ที่ดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนี้ ลูกได้รับความรู้เกี่ยวกับบอนุสรณ์ทั้งหมดในเวลานี้ ลูกจะไม่ฉลองวันเกิดของรามในยุคทอง ไม่มีเรื่องของการฉลองที่นั่นเพราะลูกไม่มีความรู้ใดที่นั่น ลูกจะไม่รู้แม้กระทั่งว่า ลูกอยู่ในสภาพของการตกต่ำ ลูกจะกลับมาใช้ชาติเกิดในความสุขออย่างต่อเนื่อง สิ่งสร้างที่นั่นลูกสร้างขึ้นด้วยโยคะ ไม่มีการพูดถึงกิเลส เพราะนั่นไม่ใช่อาณาจักรของราวัน ที่นั่นพวกเขาไร้กิเลสอย่างสิ้นเชิง พวกเขาจะได้นิมิตของการจากร่างลวงหน้า ไม่เช่นนั้นแล้ว จะเป็นรู้ได้อย่างไรว่า พวกเขาจะจากร่างเก่าและไปใช้ร่างใหม่อีกร่าง เมื่อไปจากที่นี้ ก่อนอื่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกเข้าใจว่านั่นคือ บ้านของเรา ดินแดนแห่งความสงบ นั่นคือ บ้านของเราและยังเป็นบ้านของพ่อด้วยเช่นกัน ลูกอยู่อย่างแยกห่างจากท่าน ดังนั้นลูกจึงจดจำท่าน เมื่อลูกมีความสุขก็ไม่ได้จดจำพ่อ นั่นเป็นโลกของความสุข บาบาริบายแต่อยู่ในดินแดนของท่านเองราวกับว่าท่านอยู่ในสภาพเกษียณ ในโลก ผู้คนเข้าสู่สภาพเกษียณเมื่อเข้าสู่วัยชรา อย่างไรก็ตามพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่สามารถเป็นผู้ที่เกษียณได้ ร่างกายคือสิ่งที่หม่นหรือแก่ ดวงวิญญาณคงอยู่เช่นเดิม เกาของมายาฉายมายังดวงวิญญาณ ในเวลานี้ ลูกๆ ได้เข้าใจทุกสิ่งแล้ว ก่อนหน้านั้นลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อได้อธิบายความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างแล้ว ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่าน มีคำยกย่องของท่านมากมาย ประธานธิบัติคือ ประธานธิบัติ รัฐมนตรีคือ รัฐมนตรี แต่ละคนมีบทบาทของตนเอง พ่อได้รับการยกย่องว่าสูงสุดเหนือสิ่งใด ดังนั้นแน่นอนว่าเราต้องได้รับมรดกที่สูงสุด นี่คือการประเด็นความเข้าใจที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ต้องอธิบายเช่นที่พ่ออธิบาย ก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อ และอธิบายว่าลูกยังได้รับมรดกจากพ่อด้วยเช่นกัน ของลูกคือหนทางครอบครวั วจระนี้ควรจะเฝ้าแต่หม่นอยู่ในสติปัญญาของลูก แน่นอนว่าลูกต้องทำงานรับใช้ ทุกๆ วันจะมีความง่ายตายยิ่งขึ้น เท่านั้นเองการขยายตัวของจำนวนประชากรก็จะเกิดขึ้นได้ เมื่อทุกสิ่งได้รับมาอย่างง่ายดาย ศรัทธาก็จะถูกปลูกฝังอย่างง่ายดายเช่นกัน คนใหม่จะเริ่มร่ายรำอยู่ในความสุข มีศรัทธาที่สมบูรณ์ บทบาทของแต่ละคนจะดำเนินไป ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายาม แต่ละคนกำลังทำความเพียรพยายามที่จะหารายได้ที่แท้จริง มีความแตกต่างระหว่างรายได้ที่แท้จริงและรายได้ที่จอมปลอมเพชรแท้งจะเปล่งประกายมองเห็นได้จากที่ไกลๆ วันนี้ผู้คนมีความลำบากมากในการเก็บเงินทอง พวกเขาจะเก็บเงินทองไว้ที่ใดเล่า พวกเขาจะซ่อนมันไว้ที่ใดได้เล่า เวลาเช่นนั้นกำลังจะมาถึง แม้พวกเขามีเงินทองแต่จะไม่สามารถทำอะไรได้เลย แม้กระทั่งในหมู่ลูกๆเอง ล็อคสติปัญญาของลูกจะถูกเปิดขึ้นต่างลำดับกันไป หากมีประสบการณ์ของกลางร้ายในบางแห่ง ก็ จะมีความสงสัย จากนั้นพวกเขาก็จะจากการศึกษานี้ไป พวกเขาได้เคยศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นแต่ก็ไม่เข้าใจว่าสิ่งใดเกิดขึ้น จะมีอาการสำคัญหากแม้มีเพียงความสงสัยเล็กน้อย พวกเขามีความสงสัยในบาบา พวกเขาหมกมุ่นกับกิเลสและตกลงมาอย่างสิ้นเชิง ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ ตัณหาและความโกรธ ความผูกพันยึดมั่นก็ไม่ยิ่งหย่อนเช่นกัน ไม่ใช่ว่าสันยา

สขีไม่มีความทรงจำของชีวิตก่อนหน้านี้ของพวกเขา พวกเขามีความทรงจำที่สมบูรณ์ ดวงวิญญาณที่รู้แจ้งเข้าใจจาก สัญญาณว่ามีการออฟเฟอร์บีคอย่างไร ใครมาและอะไรเกิดขึ้น ละครนั้นดำเนินไปวินาทีต่อวินาที ทุกสิ่งถูกกำหนดไว้ แล้วในละคร พวกเขาจะสิ่งที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว สิ่งนั้นเท่านั้นที่จะปรากฏขึ้นมา บทบาทของละครจะปรากฏให้เห็นนาที่ต่อมาที่อย่างต่อเนื่อง สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อที่จะทำให้บาปถูกปลดปล่อย บาปของลูกจะถูกปลดปล่อยมากเท่าที่ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่เช่นนั้นแล้วพ่อในรูปแบบของดรามาราช จะให้มันติดแก่ลูก ในปัจจุบันมีผู้คนมากมายที่ทำความผิดและซ่อนเร้นสิ่งเหล่านั้นจากพ่อ ชื่อของพวกเขาอาจจะดีแต่บาปบาปรู้ว่าสถานภาพของพวกเขาจะต่ำเพียงใด มีลางร้ายมากมาย พวกเขาแสดงการกระทำที่ผิดและซ่อนเร้นสิ่งเหล่านั้นจากพ่อ ไม่สามารถมีสิ่งใดถูกซ่อนเร้นเบื้องหน้าสัจจะได้ ทุกสิ่งของลูกถูกกำหนดไว้แล้ว บาบาคือ ผู้ล่วงรู้ความลับภายใน ลูกควรจะเข้าใจว่าหากลูกมีการกระทำที่เป็นบาปอย่างลับๆ ลูกจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมากมาย เรา บราห์มินได้กลายเป็นเครื่องมือเพื่อดูแลทุกสิ่ง ดังนั้นหากเรามีนิสัยเช่นนั้น นั่นก็เป็นสิ่งที่ไม่ดี หากครูในโรงเรียนถูกรังเรียน ครูใหญ่ก็จะขอให้เขาออกไปขณะอยู่ต่อหน้าชุมชน ลูกควรจะมีเวลามากมาย ลูกเพียงแต่ต้องจดจำชีพบาปผู้เดียว บาบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น อยู่เสมอ ลูกต้องไปหาพ่อ ดังนั้นจดจำท่านและดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง หากลูกจดจำผู้อื่น การจารึกแสงบุญทางจิตของลูกจะมาถึงจุดจบ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะปกป้องตนเองจากลางร้ายของมายา จงอยู่อย่างจริงแท้กับพ่อที่แท้จริงเสมอ หลังจากที่ทำความผิดไปแล้ว อย่าได้ซ่อนเร้นความผิดนั้นจากพ่อ จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากการกระทำที่ผิด

2. การไม่ทำตามศรัทธาเป็นกิเลสเช่นกัน ดังนั้นอย่าได้ไม่เชื่อฟังศรัทธาใด ลูกต้องกลับมาไว้กิเลสอย่างสิ้นเชิง

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้เปิดเผยมารยาทแห่งสัจจะในใบหน้าและพฤติกรรมของลูก ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มีพลังแห่งสัจจะอยู่ในพวกเขา อย่างไรก็ตามพร้อมกันกับสัจจะ ลูกต้องมีมารยาทด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งเกี่ยวกับดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้มีมารยาทแห่งสัจจะจะเปิดเผยมารยาทของพวกเขาโดยอัตโนมัติ: การพูด การมองเห็น การเคลื่อนไหว การรับประทาน การดื่มและการเดินของพวกเขา ถ้ามารยาทไม่ได้อยู่ ณ ที่นั้น ก็จะไม่มีสัจจะ สัจจะไม่เคยพิสูจน์ด้วยการพยายามพิสูจน์ สัจจะชัดเจนในตัวเอง ไม่มีใครสามารถซ่อนพระอาทิตย์แห่งสัจจะได้

คติพจน์: ให้ความมถ่อมตนเป็นเกราะของลูก และลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะปลดปล่อยจากอิทธิพลของมายา จงจดจำผู้เป็นที่รักที่แท้จริงของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้เป็นที่รักตัวท่านเองได้มาเพื่อพาลูกๆ คู่รักทั้งหมดกลับบ้านไปกับท่าน
- คำถาม:** ด้วยการเข้าใจนัยสำคัญของประเด็นใดที่ลูกๆ จะไม่ร้องขอความสงบหรือความสุข?
- คำตอบ:** ลูกเข้าใจนัยสำคัญของละคร ลูกเข้าใจว่าเวลานี้การละเล่นนี้กำลังจะจบ ลูกจะกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบก่อนและจากนั้นลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เหตุนี้เองลูกจึงไม่ร้องขอความสงบหรือความสุข ลูกทำให้ตัวเองมัวหลงในศาสนาดั้งเดิมแห่งความสงบของลูก ผู้คนไม่รู้แม้กระทั่งเรื่องศาสนาของตนเองและพวกเขาก็ไม่เข้าใจนัยสำคัญของละคร เหตุนี้เองพวกเขาจึงพูดว่า “โปรดให้ความสงบแก่จิตใจของฉันเถิด!” ในความเป็นจริงเป็นดวงวิญญาณที่ต้องการความสงบ ไม่ใช่จิตใจ
- เพลง:** ผู้เป็นที่รัก มาและพบกับเรา! หัวใจที่เต็มไปด้วยความทุกข์นั้นร้องเรียกหา

โอมชานติ เช่นเดียวกับที่เพียงบางสิ่งในคัมภีร์เท่านั้นที่เป็นที่เข้าใจได้และบางสิ่งในกิตะที่เป็นส่วนพิเศษเท่านั้นที่ลูกต้องเพลงต่างๆก็เป็นเช่นเดียวกัน คำว่าผู้เป็นที่รักนั้นลูกต้องแต่พวกเขาพูดว่ามนุษย์กำลังเรียกหา ร่างมนุษย์ไม่ได้เรียกหาดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างกายต่างหากที่เรียกหาเพราะดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์ มีคำว่า “ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” อลลวยได้ปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างสาโทประธานและดวงวิญญาณที่ได้อยู่อย่างทาโมประธาน ทองคำแท้ต่อมาก็กลายเป็นของปลอม อย่าได้แม้กระทั่งคิดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ มนุษย์พูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันเพราะพวกเขาคิดว่าดวงวิญญาณแต่ละดวงคือดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นจึงมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบของการกระทำ ผู้คนนั้นสับสน คำสอนเหล่านั้นเป็นของใคร? เป็นของราวัน ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนทำในนามของพระเจ้าเช่น ความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเป็นไปเพื่อพบปะกับพระเจ้า ทุกคนล้วนต้องการที่จะรู้วิธีไปพบกับพระเจ้า พวกเขาได้มีการก่อไฟบูชา ยัญ ทำทาปาเซีย และทำบุญ ฯลฯ เพื่อสิ่งนั้น แต่พวกเขาก็คงไม่ได้พบกับพระเจ้า หากพวกเขาได้พบกับพระเจ้า พวกเขาก็จะไม่ไปจาริกแสวงบุญอีกต่อไป ฯลฯ ถึงแม้ว่าใครบางคนได้นิมิตของรูปบูชา นั่นก็ไม่ใช่ว่าการพบกับพระเจ้า ทุกคนเรียกหาพระเจ้า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โอ ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมา!” เพราะดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์ เมื่อร่างกายเจ็บปวด เป็นดวงวิญญาณที่รู้สึกถึงความเจ็บปวด เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ทำกับร่างกาย ดวงวิญญาณจะรู้สึกอะไรไหม? เมื่อดวงวิญญาณและร่างกายรวมรูปกัน ดวงวิญญาณรู้สึกถึงทุกสิ่ง ลูกๆ เข้าใจว่าไม่มีความทุกข์ในยุคทองเพราะไม่มีอาณาจักรของมายาที่นั่น ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อไปสู่สวรรค์ที่ซึ่งไม่มีมายา อาณาจักรของมายานี้กำลังจะจบสิ้น ผู้ที่ยากจนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่าจิตใจไม่มีความสงบ แต่ไม่ได้พูดว่าดวงวิญญาณไม่มีความสงบ พวกเขาพูดสิ่งนี้สำหรับจิตใจ จิตใจและสติปัญญาอยู่ภายในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่าเขาต้องการความสงบ ไม่ใช่จิตใจที่ต้องการความสงบ ดวงวิญญาณต้องการความสงบ ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณมาจากอาณาเขตสูงสุด ดวงวิญญาณมีอวัยวะเมื่ออยู่ในร่างกาย ดวงวิญญาณพูดว่า “ผู้เป็นที่รัก ได้โปรดมาและพบกับเราเถิด!” สิ่งมีชีวิตกำลังอยู่ในประสบการณ์ของความทุกข์ มีความแตกต่างเช่นนี้ระหว่างสิ่งมีชีวิตและจิตใจ จิตใจและสติปัญญาคือพลังของดวงวิญญาณ ในขณะที่เหล่านี้คืออวัยวะของร่างกาย ไม่มีใครอื่นเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ในความเป็นจริง เป็นดวงวิญญาณที่ควรมีการกล่าวถึง เป็นดวงวิญญาณที่ต้องการความสงบ เวลานี้ดวงวิญญาณกำลังเอาชนะการกระทำที่เป็นบาปด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสเหล่านี้ ไม่ใช่ว่าดวงวิญญาณกำลังเอาชนะจิตใจ ไม่เลย ลูกเอาชนะมายาด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามเป็นการผิดที่พูดว่าจิตใจต้องการความสงบ ไม่ใช่ว่าจิตใจต้องการความสุข ดวงวิญญาณร้องขอความสงบเพราะดวงวิญญาณจำได้ถึงดินแดนแห่งความสงบของเขา ลูกๆ ได้เข้าใจความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดแล้ว พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณที่รัก จงจดจำผู้เป็นที่รักของลูกครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้เป็นที่รักเข้าใจได้เมื่อใครบางคนอยู่ในสงครามกับมายา มายาจะทำให้ลูกล้มครั้งแล้วครั้งเล่าและนำลูกไปสู่สำนักที่เป็นร่าง ดวงวิญญาณมีการตระหนักรู้ว่า: นั่น ดวงวิญญาณ เป็นตัวของความสงบ ศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ดวงวิญญาณทั้งหลายลืมนิยามของพวกเขาคือความสงบ พวกเขาย่อยยับไปด้วยความทุกข์และเรียกหา “เราต้องการความสงบ เราต้องการการหลุดพ้น” หลังจากความสงบก็มีความสุข ชันยา สชีไม่เข้าใจนัยสำคัญของละคร พวกเขาไม่ได้รู้จักดินแดนของความสงบ ลูกมีศรัทธาที่มั่นคงว่า ฉัน ดวงวิญญาณ เป็นผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ฉันได้เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดแล้ว เวลานี้บทบาทนั้นได้จบสิ้น ดวงวิญญาณพูดว่าเราได้

พบผู้เป็นที่รักแล้ว ทุกคนจดจำผู้เป็นที่รักในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีผู้เป็นที่รักที่แท้จริงเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น เพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ชื่อของท่านได้รับการจดจำ ลูกทั้งหมดเข้าใจว่าลูกได้พบผู้เป็นที่รักแล้ว เวลานี้ท่านกำลังนั่งอยู่ในร่างที่ธรรมดาในร่างของผู้ที่ชื่อว่า บราห์มา ลูกทั้งหมดคือ บราห์มากุมารและบราห์มากุมารี อธิบายแก่ทุกคนว่าเมื่อคำว่า “ประชาบิดา” ไม่ได้มีการเขียนไว้เบื้องหน้าบราห์มากุมารีจึงมีความสับสนเกิดขึ้น เพราะไม่ได้ใช้คำว่า “ประชาบิดา” ผู้คนจึงไม่สามารถเข้าใจ ผู้คนทั้งหมดรู้เกี่ยวกับประชาบิดา พวกเขาคิดว่าบราห์มาคือผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน เมื่อลูกพูดว่าท่านคือ ประชาบิดาบราห์มา พวกเขาก็จะเข้าใจว่าคำพูดที่ว่า “ประชาบิดาบราห์มากุมารและกุมารี” นั้นลูกต้องเหตุนี้เองผู้คนจึงถามว่า “ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับประชาบิดา?” คำว่าพ่อได้ใช้ไปแล้วสำหรับชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าผู้หนึ่งคือพ่อเหนือโลกและอีกผู้หนึ่งนั่นคือ ประชาบิดาบราห์มา ลูกรู้จักพ่อทางโลกอยู่แล้ว เวลานี้ลูกได้เข้าใจเกี่ยวกับพ่อทั้งสามแล้ว ไม่มีใครอื่นในโลกรู้อะไร ไม่มีใครในยุคทองรู้จักพ่อเหนือโลก ที่นั่นพวกเขามีพ่อเดียว ลูกมีพ่อทั้งสามในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกสามารถมีทั้งสามพ่อได้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อทั้งสามไม่สามารถมีชีวิตร่วมกันได้ในช่วงเวลาอื่น หนึ่งในนั้นคือพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่ลูกได้รับมรดกจากท่าน สองคือลูกบราห์มา ผู้ที่พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านเขา สิ่งสร้างที่เกิดจากปากนั้นได้รับการจดจำ บราห์มินเหล่านั้นเพียงแต่พูดว่าพวกเขาคือลูกๆ ของบราห์มา แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าลูกคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาและไม่เข้าใจว่าพวกเขากำลังกำเนิดจากบาป สิ่งสร้างที่เกิดจากปากมีชีวิตร่วมกันในเวลานี้เท่านั้น สิ่งสร้างของชีวาไม่ได้เกิดจากปาก ทุกคนคิดว่าผู้เดียวนี้เป็นพ่อ ลูกมีสามพ่อ ทั้งหมดคือลูกๆ ของชีพบบา และ ประชาบิดาบราห์มา ลูกมีพ่อทางโลกอยู่แล้ว ลูกต้องจดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคง ได้มีการอธิบายด้วยเช่นกันว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีพบบาไม่มีพ่อหรือครู ผู้นี้ก็จดจำพ่อผู้หนึ่งด้วยเช่นกัน ท่านคือพ่อสูงสุดพร้อมกันกับเป็นครูสูงสุด ท่านให้คำสอนที่หลากหลายแก่เราทุกวัน ลูกเข้าใจว่าผู้เป็นที่รักกำลังสอนพวกเราที่เป็นคู่รัก ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านได้มาเพื่อพาพวกเรากลับบ้าน ท่านปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าดินแดนของความทุกข์นี้จะเปลี่ยนไปและกลายเป็นดินแดนของความสุข อาณาจักรของราวันจะจบสิ้น ในที่สุดแล้วความตายจะมาอย่างแน่นอน หุ่นจำลองของราวันถูกสร้างขึ้นที่นี่ มีอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน พ่อมาและอธิบายว่าราวันได้แย่งชิงอาณาจักรไปจากลูกชาวบาร์ต ลูกชาวบาร์ตมีประสบการณ์ของความพ่ายแพ้และชัยชนะ เมื่อราวันมาลูกก็ตกไปสู่หนทางบาป ลูกได้อยู่อย่างราโจ ทาโม และแล้วก็ทาโมประธาน ลูกเฝ้ารอวันที่นี้เป็นพิเศษ แน่หนอนที่นั่นคืออาณาจักรของราวันแต่ไม่มีเรื่องของการลักพาตัวสีดำ ฯลฯ นี่คือนาณาจักรของราวัน มนุษย์ทั้งหมดอยู่ในอาณาจักรของราวัน มีความทุกข์ในอาณาจักรของราวันและความสุขในอาณาจักรของราม พระเจ้านั้นเรียกว่าราม สติปัญญาของลูกขึ้นไปที่นี่ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่น พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง แน่หนอนมีคำพูดที่ว่า “เจ้าแห่งความสูงส่ง” จะมีสองรูปของวิษณุที่นี่ด้วย มีความสับสนอย่างมากในการเข้าใจสิ่งนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายในรายละเอียด ลูกจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นด้วยการรับฟังคำเพียงคำเดียวจากเพลง เพลงบางเพลงนั้นดีมาก เวลานี้ลูกกำลังไปในการจาริกแสวงบุญ ลูกเข้าใจว่าเป็น(มี)เพียงลูกเท่านั้นที่ไปในการจาริกแสวงบุญทางจิต แน่หนอนว่าผู้นำทางของเราทั้งหมดคือหนึ่งเดียวเท่านั้น เวลานี้ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์และพาลูกกลับไป ท่านคือผู้นำทางเพียงหนึ่งเดียวสำหรับทุกคน ตัวท่านเองนั้นก็มาเพื่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ท่านต้องมาเพื่อประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านต้องมาในบางรูป ท่านต้องมาขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน “กลางคืนของชีวา” ได้รับการจดจำ ถามใครก็ตามว่า: หากชีวาไม่มีตัวตน จะมีการฉลองกลางคืนของท่านได้อย่างไร? จะสามารถมีกลางคืนของผู้ที่ไม่มีนามหรือรูปได้อย่างไร? สัญลักษณ์รูปไชนั้นก็ได้มีการแสดงไว้ด้วย ท่านมีชื่อพร้อมกันกับรูปและดินแดน มีช่วงเวลาสำหรับท่านด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียงสรรเสริญท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความสุข และดังนั้น แน่หนอนที่ท่านจะประทานความสุข เวลานี้ทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงไปและร้องเพลงเบื้องหน้าผู้มีคุณธรรม(รูปบูชา) “พวกเราไม่มีคุณธรรมและพวกเราสกปรก” นี่คือนโลกที่สกปรก ไม่มีคุณธรรมใดในสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ เพียงผู้ที่สวยงาม (บริสุทธิ์และสะอาด) เท่านั้นที่มีคุณธรรม ลูกรับฟังพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่รับฟังใครอื่น บอกประเด็นของความรู้เหล่านี้ให้แก่กันและกัน ทำให้ผู้อื่นซำย่าประเด็น ความสุขที่ลูกมีประสบการณ์ที่นั่นและคุณธรรมที่ลูกมีที่นั่นนั้นดีมาก ผู้คนไปที่หอพักเป็นเวลาสองสามวัน บางคนเป็นเวลา 4 วัน บางคน 6 วัน หรือ 8 วัน ลูกหนึ่งท่านและเฝ้าแต่รับฟังพ่อ ขอให้ศิษย์ทราบว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในบ้านของลูกกับแม่และพ่อ นี่คือนบ้านของพระเจ้า ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าเป็นประตูหรือบ้านนั้นก็สิ่งเดียวกัน หากลูกได้มาที่ประตูลูกก็ได้เข้ามาในบ้านด้วยเช่นกัน เราเดินเข้าประตูเพื่อเข้าไปในบ้าน ดังนั้นนี่คือนบ้านของพระเจ้า ลูกคือพี่น้องหญิงชาย เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่า อินทราพริส (ท้องพระโรงของอินทรา) สิ่งนี้คือซิปพาริส (ชื่อของเทพธิดา) แห่งความรู้ ได้มีการให้ชื่อไว้ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน นี่คือนท้องพระโรงของชีพบบา เมื่อลูกไปจากที่นี่ ความแตกต่างในสภาพของลูกนั้นก็เหมือนกับการกลางวันและกลางคืน ผู้ที่ไปเพื่องานรับใช้ก็มีเพียงงานรับใช้เท่านั้นในสติปัญญาของพวกเขา เป็นการง่ายมากที่จะอธิบายถึงวงจร

ของละคร เวลานี้เรากำลังเตรียมตนเองเพราะบาบ่าได้มาเพื่อพาพวกเรากลับไป เราต้องเตรียมกระเป๋าสัมภาระของเรา ลูกได้ให้เศษฟางเก่าของลูกแก่พ่อและเพื่อเป็นการตอบแทนบาบ่าก็ได้ให้ทองคำทั้งหมด(แก่ลูก) ลูกจุ่มลงไปในทะเลสาบศักดิ์สิทธิ์แห่งความรู้ นี่คือเรื่องของการศึกษาเล่าเรียนที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าแห่งสวรรค์ เทวดานางฟ้าไม่ใช่บางสิ่งอื่น ไม่มีเรื่องของปึก ฯลฯ พระราชวังและเพชรพลอยที่นั่นสวยงามเพียงใด! เวลานี้มายาได้หักปีกของลูก ดังนั้นลูกไม่สามารถบินได้ สิ่งนี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ได้มีการอธิบายว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับจรวด เพราะจรวดนั้นบินขึ้นไป พวกเขาคิดว่าจรวดบินเข้าไปใกล้พระเจ้า พระเจ้าไม่ได้กำลังนั่งอยู่เบื้องบนนั้น ทั้งกองทัพของดวงวิญญาณจะกลับไป ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้บาบ่าเป็นผู้นำทางของเรา ท่านได้พาดวงวิญญาณจำนวนนับไม่ถ้วนกลับไป พ่อพูดว่า: นี่คืองานของพ่อ พ่อสอนราชาโยคะและความรู้ที่ง่ายตาย พ่อเน้นเต็มไปด้วยความรู้ พ่อมาและพ่อนั่งอยู่ในผู้นี้และแนะนำตนเอง เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบทบาทของ 84 ชาติเกิด ในทำนองเดียวกันพ่อก็ซึ่บยาบทบาทที่มีอยู่เต็มในพ่อ บทบาทของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าเพราะพ่อนั่งในสภาพของการปลดเกษียณถึงครึ่งหนึ่งของวงจร บทบาทของลูกคือบทบาทที่รอบด้าน ผู้คนพูดว่าพระเจ้ามีแรงบันดาลใจที่จะสร้างโลก พวกเขาไม่เข้าใจ พ่อพูดว่า: เมื่อถึงบทบาทของพ่อ พ่อก็เข้าไปในร่างที่ธรรมดาและสอนราชาโยคะแก่ลูก พ่อไม่ได้เข้าไปในครรภ์ อย่างแน่นอนที่พ่อเข้าไปในร่างของมนุษย์และสอนราชาโยคะ หรือจะให้พ่อเข้ามาในร่างของปลาหรือระเช้เล่า? ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าพ่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์อย่างไร พ่อเน้นและสอนลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและสอนราชาโยคะและความรู้ที่ง่ายตายและทำให้ลูกเป็นนายของโลก ท่านถูกเรียกว่าเป็นนักมายากลด้วยเพราะท่านเปลี่ยนนรกให้เป็นสวรรค์ ท่านอธิบายนัยสำคัญของสิ่งนี้แก่ลูกอย่างชัดเจนมาก พ่อเน้นที่นี้และอธิบายว่าการทำลายล้างโลกเกิดขึ้นอย่างไร ผู้คนเหล่านี้จะต่อสู้กันเองอย่างไร แม่เน้นเลือดจะไหลนองอย่างไร และแม่น้ำของน้ำนมและก็จะไหลรินในสวรรค์อย่างไร พันดาวสได้ต่อสู้หรือไม่? พ่อพูดว่า: จงละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นเพื่อที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ผู้ที่มีโยคะกับธาตุแห่งแสงก็คิดว่าพวกเขาจะไปและหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม แต่ไม่มีใครหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม .นั่นคือ,ธาตุแสงได้ พ่อพูดว่า: มานมานะบา! มีภาระเหนือศีรษะของลูก เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกเผาไปหรือมิฉะนั้นก็จะมีการลงโทษมากมายผ่านดารามราช ลูกต้องกลับไปในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงซึ่บบาบ่า หากลูกไม่ได้มีการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงเป็นเวลานาน ลูกก็จะไม่มีสภาพนี้ในเวลาสุดท้าย ชันยาสซิมมากมายก็ได้จากร่างเพียงในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ใดสักแห่ง ค่ายกย่องของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็ไม่มีหย่อน กระนั้นก็ตามพวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิด พ่อพูดว่า: พ่อจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ทั้งในกลางวันและกลางคืนจงมีความใส่ใจเดียวถึงวิธีการที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งใดจากใครอื่น เพียงแต่ซึ่บย้าสิ่งต่างๆของความรู้ผ่านปากของลูกเท่านั้น และคลใจผู้อื่นให้พูดถึงความรู้เท่านั้น
2. ลูกต้องกลับบ้านกับพ่อ ดังนั้นจงให้ฟางเก่าๆ ของลูกและโยกย้ายกระเป๋าสัมภาระของลูก มีความใส่ใจเดียวเท่านั้นสำหรับทุกคนที่จะได้รับคำแนะนำของพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกเต็มและเปี่ยมล้นและเป็นอิสระจากสันสการ์ใดๆของการร้องขอสิ่งใดด้วยการตระหนักรู้ของการมี การบรรลุผลทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ
ความเต็มเปี่ยมภายนอกเป็นประเภทหนึ่งที่เต็มไปด้วยสิ่งของและอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกทางวัตถุ และอีกประเภทหนึ่ง เป็นประสบการณ์ของความเต็มเปี่ยมของจิตใจ ผู้ที่จิตใจของพวกเขาเต็มเปี่ยมไม่ว่า พวกเขามีสิ่งของหรืออุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกหรือไม่ก็ตาม เพราะด้วยจิตใจของพวกเขาเต็มเปี่ยม พวกเขาไม่เคยรู้สึกว่พวกเขากำลังขาดสิ่งใด พวกเขาจะร้องเพลงอย่างสม่ำเสมอว่า : ฉันได้รับทุกสิ่งแล้ว พวกเขาจะไม่แม้มีร่องรอยของสันสการ์ใดๆของการร้องขอสิ่งใด

คติพจน์: ความบริสุทธิ์เป็นเช่นไฟที่เผาไหม้คุณสมบัติที่ไม่ดีทั้งหมดไป

ด้วยความสมมูลของอำนาจทั้งสี่ประการ จงกลับมาเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ

วันนี้ บัพดาตา ผู้ทรงอำนาจ กำลังเห็นพลังพิเศษของลูกของท่านทุกคน ในโลกทุกวันนี้มีพลังพิเศษสามประการ หนึ่งคือ อำนาจของศาสนา สองคืออำนาจของรัฐบาล และที่สามคืออำนาจของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ลูกดวงวิญญาณบราห์มิน มี 4 อำนาจ ลูกมีอำนาจสามอันดับแรกอยู่แล้ว และพร้อมกับอำนาจเหล่านั้น ลูกมีอำนาจที่สี่ด้วย ซึ่งเป็นอำนาจของการกระทำที่สูงส่ง โลกทุกวันนี้ขาดอำนาจที่สี่ซึ่งเรียกว่าอำนาจของการกระทำที่สูงส่ง ลูกดวงวิญญาณบราห์มินได้นำคุณประโยชน์มาสู่ตนเองและทั้งโลกด้วยอำนาจทั้ง 4 ประการนี้ ลูกรู้อย่างชัดเจนว่าลูกมีอำนาจทั้งสี่นี้ในตัวลูก ลูกมีอำนาจทั้ง 4 หรือไม่ หรือลูกมีเพียงแค่อำนาจของธรรมชาติ (ศาสนา หรือ การดำเนินชีวิต, วิถีแห่งชีวิต) เท่านั้น? ลูกมีหมดทั้งสี่ใช่ไหม? อำนาจของศาสนาหมายถึงการมีศีลปะในการใช้ชีวิตอย่างมีความสุขที่สูงส่งอยู่เสมอ สิ่งนี้เรียกว่าธรรมชาติ นั่นคือ ดานา อำนาจของรัฐบาล (การปกครอง) หมายความว่าในฐานะผู้ประทาน ลูกและอาณาจักรของลูกนั้นคือมิตรของลูกในการกระทำ สัมผัสกับสิทธิในการได้มาซึ่งการบรรลุผลและความพอใจทั้งหมดด้วยความสมมูลของความรักและพลัง ราชานำมาซึ่งผู้ประทาน ให้มีเสียงแห่งความอัศจรรย์แห่งความพอใจจากทุกคน นี่คือนำมาซึ่งอำนาจที่แท้จริงของรัฐบาล อำนาจของรัฐบาล หมายถึงการมีศีลปะในการปกครองตนเองในขณะที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

อำนาจของวิทยาศาสตร์หมายถึงการมีศีลปะของการให้ประสบการณ์ของผลในทางปฏิบัติผ่านวิทยาศาสตร์หรือผ่านเครื่องมือ อำนาจของการกระทำที่สูงส่งหมายถึงการได้สัมผัสกับผลในทันทีของการกระทำในรูปของความสุขและพลัง นอกจากนี้การได้สัมผัสกับผลในอนาคตของลูกที่จะสะสม สิ่งนี้เรียกว่าศีลปะของการมีความซาบซึ้งของความเต็มเปี่ยม สมบูรณ์ของสมบัติที่มีค่าของการกระทำ เวลานี้ให้พิจารณาว่าลูกมีอำนาจทั้งสี่นี้ในชีวิตของลูกหรือไม่ สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือสมบัติที่มีค่าแห่งการกระทำที่สูงส่ง หากลูกไม่มีสมบัติที่มีค่าแห่งการกระทำที่สูงส่งในชีวิตแล้วชีวิตมนุษย์ของลูกก็ไม่ใช่วิตอันล้ำค่า แต่เป็นชีวิตที่เหมือนสัตว์ ลูกทำลายโลกด้วยอำนาจใด? โดยการพูดว่าถ้าพวกเขาต้องการเรียนรู้ การใช้ชีวิตที่จะมีชีวิตอยู่อย่างไร พวกเขาควรมาที่นี่และเรียนรู้? ลูกยืนความท้าทายนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามที่ปกครอง จะเป็นนักวิทยาศาสตร์ หรือผู้นำทางศาสนา ลูกบอกพวกเขาทั้งหมดด้วยความซาบซึ้งทางจิต: จงกลายเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลและคอยดูสิ! ลูกเป็นจักรพรรดิใช่ไหม? ลูกประสบกับความปิติสุขที่แท้จริงในชีวิตใช่ไหม? ใครมีสมบัติที่มีค่าที่สุด? (เรา) ลูกพูดสิ่งนี้ด้วยอำนาจ โลกนี้มีสามอำนาจ ในขณะที่ลูกมีสี่อำนาจ การจะมีความสมมูลของอำนาจทั้งสี่คือการมีสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมเช่นเดียวกับพ่อ

ลูกจะทำอะไรในช่วงปีทาปาเซีย? ตรวจสอบอำนาจทั้งสี่นี้ ด้วยการคำนวณของอำนาจทั้งสี่ ที่นั่งของสภาพที่มั่นคงของลูกจะคงอยู่หรือไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน นั่งท่าทาปาเซียบนที่นั่งพิเศษเสมอ ดังนั้นสี่ขาของอำนาจทั้งสี่จะทำให้ที่นั่งของสภาพที่มั่นคงนั้นแข็งแรง พวกเขาจะทำให้ลูกได้สัมผัสกับการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลอยู่เสมอ จักรพรรดิหมายถึงผู้ที่มีสิทธิเสมอในขณะที่ประชากรหมายถึงผู้ที่อยู่อย่างพึ่งพิง ดังนั้นลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลไม่ใช่ประชากรที่ไร้กังวล ลูกกำลังปกครอง (ราชา) โยคี ไม่ใช่ประชากร (ประชา) โยคี อะไรคือสิ่งบ่งชี้ที่มองเห็นได้ของจักรพรรดิที่ไร้ความกังวลเช่นนั้น? ยังมีอำนาจมากเท่าไร ก็ยิ่งให้ความเคารพต่อผู้อื่นมากเท่านั้น พวกเขาไม่เพียงแต่มีอำนาจ คนที่มีอำนาจสามารถรับรู้ได้จากความเคารพที่พวกเขาให้ ลูกเคยได้ยินว่าสิ่งบ่งบอกของผู้ปกครองที่มีค่าคือมีการโปรยดอกไม้แห่งความพอใจจากทุกคน มีเพลงแห่งความมหัศจรรย์จากพวกเขา ลูกได้ประกาศสิทธิในอำนาจการปกครองเช่นนั้นหรือไม่? ก่อนอื่นใด ตรวจสอบมิตรที่ใกล้ชิดของลูกในการกระทำ, ประสาทสัมผัสทางกายของลูก: ประสาทสัมผัสเหล่านั้นทำงานภายใต้คำสั่งของฉันทดวงวิญญาณซึ่งเป็นผู้ปกครองด้วยความรักและพลังนั่นคือด้วยความรักและกฎเกณฑ์อยู่เสมอหรือไม่? หรือบางครั้งพวกเขาทำงานภายใต้คำสั่งเท่านั้น? ลูกก้าวไปภายใต้การบีบบังคับหรือลูกทำงานด้วยความรัก? ลูกทำงานกับพวกเขาอย่างเพียงผิวเผินหรือลูกทำงานกับพวกเขาด้วยหัวใจ? ในทำนองเดียวกัน ให้ดูตารางเวลาทั้งวันของลูก ความสัมพันธ์ของการกระทำ (กรรม) และมิตรของลูกในการกระทำ พร้อมกันนั้น ให้มองดูดวงวิญญาณทั้งหมดที่เข้ามาสัมผัสสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับลูก: มีดวงวิญญาณที่อยู่อย่างพอใจและร่าเริงแจ่มใสกับฉันทดวงวิญญาณนี้ผู้มีสิทธิในอาณาจักรมากแค่ไหน และมีกี่เปอร์เซ็นต์? นี่คือการประสบการณ์ที่แท้จริงของการมีอำนาจในการปกครอง ลูกจะตรวจสอบอำนาจของวิทยาศาสตร์

ได้อย่างไร?

เครื่องมือทางกายภาพของวิทยาศาสตร์ที่มีขีดจำกัดนำมาซึ่งประสบการณ์ของความสุขและความสะดวกสบายที่มีขีดจำกัด วิทยาศาสตร์ของลูกคือพลังของโยคะ โยคะเป็นศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่นั่นเป็นเครื่องมือ (sadhan) ในขณะที่ที่นี่คือความเพียรพยายามทางจิต (sadhana) ลูกสามารถนำพาตนเอง,ดวงวิญญาณด้วยความพยายามทางจิตของจิตใจและสติปัญญาของลูกไปได้ไกลแค่ไหน? นักวิทยาศาสตร์ที่มีขีดจำกัดยังไม่สามารถไปถึงดวงอาทิตย์ได้ ลูกผู้เป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัดต้องใช้เวลานานเท่าไรที่จะไปให้ไกลเกินกว่าดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ด้วยความพยายามทางจิตของจิตใจและสติปัญญาของลูก? ราคาเท่าไร? มีการกล่าวถึงเวลาว่า: เวลาคือเงิน ไม่ต้องใช้เงินจริง ไม่ต้องใช้แม้กระทั่งเงินของเวลา วิทยาศาสตร์ยิ่งใหญ่แค่ไหน! มันให้ความสุขผ่านเครื่องปรับอากาศ ความสบายและการพักผ่อน ในขณะที่ด้วยความพยายามทางจิตของลูก ลูกสามารถสัมผัสกับสภาพของความเยือกเย็นเมื่อใดก็ตามที่ลูกเลือก ลูกสามารถสัมผัสกับรูปของไฟ รูปของพลังได้เมื่อใดก็ตามที่ลูกเลือก วิทยาศาสตร์ที่มีขีดจำกัดเป็นเครื่องมือในการให้ความสบายในช่วงเวลาสั้นๆ ในขณะที่ลูกอยู่อย่างสบายอยู่เสมอ ลูกนอนหลับสบาย ลูกตื่นขึ้นหลังจากพักผ่อน และลูกกระทำอย่างสงบและสบาย ลูกเคยรู้สึกร้อนร่นกระวนกระวายหรือไม่? ลูกจะร้อนร่นกระวนกระวายเมื่อลูกออกจากที่นั่ง มิฉะนั้นจะไม่มีการเอื่อยถึงหรือไม่มีร่องรอยของความร้อนร่นกระวนกระวาย

วิทยาศาสตร์ทำอะไรอีก? ได้จัดให้เครื่องมือสำหรับความบันเทิง อย่างไรก็ตาม จิตใจของลูกก็ไม่เคยมีความสุขที่จำเป็นจะต้องได้รับความบันเทิง สำหรับลูกจะมีความสุขเสรีโศก (udas) ก็ต่อเมื่อลูกกลายเป็นทาส (das) เท่านั้น แล้วลูกกลายเป็นทาสหรือไม่? ชันสการ์ของ 63 ชาตเกิดบางครั้งปรากฏออกมาหรือไม่? เวลาที่ลูกได้กลายเป็นจักรพรรดิแล้วใช่หรือไม่? ดังนั้นลูกไม่ได้กลายเป็นทาสและและไม่ได้เป็นทุกข์ เหตุนี้เองจิตใจของลูกจึงอยู่อย่างมีความสุข ลูกอยู่อย่างมีความสุขเมื่อลูกอยู่ในความสันโดษ และลูกอยู่อย่างมีความสุขเมื่อลูกอยู่ในที่ชุมนุมด้วยเช่นกัน ลูกอยู่กับพ่อผู้เป็นนายผู้ประทานความสุขอยู่เสมอใช่หรือไม่? หรือบางครั้งลูกบูดบึ้ง? อย่าได้บูดบึ้ง อย่าได้หั่นจิตใจหรือใบหน้าของลูกออกไป ดังนั้นตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้ว่าอำนาจของวิทยาศาสตร์จะอยู่กับลูกตลอดไปนานแค่ไหน อำนาจของศาสนาก็เช่นเดียวกัน

ศาสนา (ธรรมะ) หมายถึงศิลปะของการใช้ชีวิตที่สูงส่ง ดานานี้คือธรรมะ (ศาสนา) ลูกทุกคนคือธรรมะอาตมา (ดวงวิญญาณที่ชอบธรรม/ที่ถูกต้องตามหลักธรรม) และดวงวิญญาณที่มีการกระทำที่สูงส่ง ตรวจสอบและดูว่า: ฉันดำเนินชีวิตบรรทมหรือไม่วิต? ชีวิตบรรทมหมายถึงชีวิตที่ปราศจากความคิดที่อยู่บนพื้นฐานของกิเลส (nirvikalp) ปราศจากอุปสรรค (nirvighan) ปราศจากการกระทำบาป (nirvikarmi) และไม่มีตัวตนอยู่เสมอในขณะที่มีร่างกายที่มีตัวตน (nirakari so sakari) สิ่งนี้เรียกว่าการมีศิลปะในการดำเนินชีวิต มันคือชีวิตที่ไม่มีมีความปรารถนา ไม่มีอะไรที่ไม่สามารถบรรลุได้ และที่ลูกร้องเพลงอยู่เสมอว่า: ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันแสวงหาแล้ว สิ่งนี้เรียกว่าอำนาจของศาสนา เวลาที่คิดสิว่า: ฉันมีอำนาจทั้งสี่หรือไม่? ทั้งสี่เท่ากันหรือข้างหนึ่งสั้นกว่าหรือยาวกว่าข้างอื่นหรือไม่? เมื่อหาทั้งสี่เท่ากันเท่านั้นที่ลูกจะอยู่อย่างไม่สั่นคลอน ไม่เช่นนั้นจะมีความปั่นป่วน วันนั้นลูกได้ยินในสิ่งที่บาบาเห็นไหม? ลูกแต่ละคนสะสมอำนาจทั้งสี่ได้มากน้อยเพียงใด? ลูกเป็นคนที่อยู่อย่างมีความสุขใช่ไหม? หากลูกกำลังใช้ชีวิตจากการถูกบีบบังคับ - ฉันกำลังก้าวไปฉันต้องก้าวไป - นั่นไม่ได้เรียกว่าการมีชีวิต หากบางครั้งลูกมีชีวิตอยู่และบางครั้งตาย หรือหากบางครั้งการหายใจของลูกหยุดลงหรือบางครั้งช้าหรือบางครั้งเร็ว สิ่งนั้นไม่เรียกว่าการมีชีวิต

(ซิสเตอร์คนหนึ่งกำลังมีความยากลำบากบางอย่าง) ลูกรู้วิธีใส่จุดฟูลสตอปในหนึ่งวินาทีหรือไม่ หรือต้องใช้เวลา? วิทยาศาสตร์หมายถึงปล่อยให้ออดีตเป็นอดีตและใส่จุดฟูลสตอป วิทยาศาสตร์จะลบสิ่งต่างๆใช้ไหม? ด้วยอำนาจของวิทยาศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด จงใส่จุดฟูลสตอปในหนึ่งวินาที ลูกได้รับโอกาสทองในการทำบาปเสีย เพราะในข้อสอบสุดท้าย วัตถุประสงค์ทั้งห้าของธรรมชาติและกิเลสทั้งห้าจะมารวมตัวกันจากทุกหนแห่งเพื่อพยายามทำให้เกิดความปั่นป่วนเพียงผู้ที่อยู่อย่างไม่สั่นคลอนในหนึ่งวินาทีในช่วงที่มีความปั่นป่วนอย่างมากเท่านั้นที่จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม อย่าคิดว่าในเวลาสุดท้ายลูกจะทำข้อสอบขณะที่กำลังนั่งอย่างสันโดษที่โหล่งสีกแห่ง ข้อสอบคือ: การไม่สั่นคลอนโดยสิ้นเชิงในความปั่นป่วนสุดขีด นี่คือนิยามที่จะนำมาให้กับลูก ดังนั้นให้ฝึกฝนสิ่งนี้ต่อจากนี้ไป ความปั่นป่วนภายนอกไม่ควรทำให้เกิดความปั่นป่วนในจิตใจ สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่ชอบธรรม/ที่ถูกต้องตามหลักศีลธรรมในทุกหนแห่งที่มีอำนาจของศาสนาที่สูงส่ง ถึงดวงวิญญาณที่เป็น

ตัวของความพยายามทางจิตซึ่งมีอำนาจของวิทยาศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด ถึงดวงวิญญาณที่มีสิทธิต่ออำนาจในการปกครองตนเองด้วยอำนาจในการปกครอง ถึงดวงวิญญาณคาร์มาโยคีผู้มีอำนาจของการกระทำที่สูงส่ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต แต่ผู้ที่อยู่ในทั้งสี่ทิศ จากบัปตาดา พ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นจักรพรรดิที่ไร้ความกังวล

บัปตาดากล่าวทักทายกับผู้เป็นครู:

อัสชะ วันนี้ผู้เป็นครูได้สละที่นั่งของพวกเรา (ครูทั้งหลายที่นั่งอยู่ด้านหลัง) ดังนั้นอันเนื่องมาจากการสละครั้งนี้ โปรดยอมรับความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษ เป็นหน้าที่ของครูที่จะทำให้ผู้อื่นก้าวไปข้างหน้า เป็นการดีที่ลูกแสดงให้เห็นสิ่งนี้ด้วยการกระทำในทางปฏิบัติของลูก ดังนั้นขอแสดงความยินดีสำหรับสิ่งนี้ อัสชะ ได้รับการดและจดหมายจำนวนมากจากดัมเบิลฟอเรเนอร์และจากผู้ที่อยู่ในดินแดนนี้ การถูกลูกเก็บไว้ที่ไหน? ลูกเก็บไว้ในภาชนะเล็ก ๆ ของหัวใจอย่างระมัดระวัง เช่นเดียวกับลูก ๆ ที่ได้ส่งความรักและความระลึกถึงเป็นพิเศษสำหรับปีใหม่ ขอแสดงความยินดีกับลูก ๆ ทุกคนสำหรับสิ่งใหม่ ๆ ในทุกช่วงเวลาสำหรับปีใหม่ ขอแสดงความยินดี! วันนี้จงกลายเป็นตัวอย่างและแสดงให้เห็นว่าความมหัศจรรย์ของสภาพของการเป็นคาร์มาโยคินั้นเป็นเช่นไร ผู้ที่กลายเป็นตัวอย่างจะได้รับคะแนนพิเศษในช่วงเวลาของการสอบในละคร อัสชะ

อะแนลบัปตาดาพบกลุ่ม:

ลูกมีประสบการณ์กับสภาพที่สูงได้อย่างง่ายดายโดยการเป็นมิตรร่วมทางของพ่อใช่ไหม? ด้วยการมีประสบการณ์กับความ เป็นมิตรของพ่อทั้งวันและคืน ลูกก็จะได้รับประสบการณ์ที่สูงส่งได้อย่างง่ายดายอยู่เรื่อย ๆ เพราะด้วยการอยู่อย่างใกล้ชิด ลูกก็จะได้รับพลัง เช่นเดียวกับที่ลูกเห็นว่ามันเป็นสิ่งที่จะอยู่อย่างใกล้ชิดในรูปที่มีตัวตน ในทำนองเดียวกัน ยิ่งลูก คอยใส่ใจกับรูปที่เป็นอะแนลอยู่เรื่อย ๆ มากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้สัมผัสกับสิ่งนั้นได้ง่ายขึ้นมากเท่านั้น ลูกทุกคนเป็นโยคี อย่างสม่ำเสมอใช่ไหม? ลูกคือผู้ที่มีชีวิตโยคี ชีวิตที่เป็นไปอยู่ตลอดเวลา ไม่ใช่แค่สองชั่วโมงเท่านั้น เมื่อลูกได้สัมผัส ประสบการณ์ว่าพ่อเป็นของลูกและลูกเป็นของบาม่าแล้วลูกจะแยกห่างออกไปได้อย่างไร? ในชีวิตโยคีที่สม่ำเสมอลูกจะ สัมผัสกับความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสและความปิติสุขและลูกแม้กระทั่งไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น สิ่งที่ยาก จะทำได้ในบางครั้งเท่านั้น ในขณะที่ลูกสามารถทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายตลอดเวลา แล้วลูกเห็นว่ามันง่ายหรือยาก? มายาไม่มาใช่ไหม? ในเวลานี้ลูกมีความซาบซึ้งและดังนั้นจึงมองไม่เห็นมายา เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกจะพูดว่า "เราจะทำ อย่างไม่ได้? มันเพิ่งเกิดขึ้น"? สภาพของผู้ที่มั่นคงนั้นดี นอกจากพ่อผู้เดียวแล้วลูกมีอะไรอีกที่สูงส่งไหม? ประการแรก ลูกรักบางสิ่งที่สูงส่ง และประการที่สอง ลูกรักใครบางคนที่น่ารัก ดังนั้นผู้ที่น่ารักที่สุดและยิ่งใหญ่ที่สุดคือพ่อใช่ไหม? แล้ว ลูกจะจดจำอะไรอีก? เพียงเฝ้าแต่ตรวจสอบตนเองเป็นระยะ ๆ ถ้าเปอร์เซ็นต์น้อยกว่านี้ ให้เพิ่มขึ้น แล้วเมื่อนั้นจะไม่มีช่องว่างใดๆให้มายาเข้ามา อย่างไรก็ตามสิ่งที่เกิดขึ้นคือ ขณะที่ก้าวไป สภาพของลูกกลับกลายเป็นธรรมดา และลูกคิดว่า "ยัง ใจฉันก็ยังมีภาระจรรโลงอยู่แล้ว ฉันยังไม่ลืมบาม่า" อย่างไรก็ตาม ในขณะที่กลับมาธรรมดา ลูกก้าวไปสู่การหลงลืม ดังนั้นอย่าปล่อยให้สภาพของลูกกลายเป็นธรรมดา หากเปอร์เซ็นต์ของลูกต่ำลง ให้เพิ่มขึ้นอีกเล็กน้อย แล้วลูกจะมีพลังอยู่ เสมอ มายาไม่มีความกล้าที่จะมาอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณที่ทรงพลัง เวลาจะเสียไปเปล่าๆเมื่อมายามาและลูกต้องต่อสู้ และการเชื่อมโยงขาดลง มีความแตกต่างในการมีความมั่นคงเมื่อมีการเชื่อมโยงที่ขาดลง ดังนั้นอย่าปล่อยให้สภาพของลูก มีความธรรมดา อย่าหลอกตนเองโดยคิดว่าลูกมีการจรรโลงอยู่แล้ว ไม่ แต่ฉันเป็นตัวของการจรรโลงหรือ ไม่? การเป็นตัวของการจรรโลงหมายถึงการมีพลัง บางครั้งมันไม่ใช่กิเลสตัณหาใหญ่ของตัณหาหาคะ ความโลภ ความ โกรธ หรือความผูกพันยึดมั่นที่มา แต่มันเป็นธรรมชาติของลูกหรือชั้นสสารของลูกเองที่ทำให้สภาพของลูกนั้นธรรมดา นี่ คือมายาที่มาในรูปของความไม่ระมัดระวัง ลูกศึกษาเล่าเรียนทุกวัน ลูกฟังมุสลี และทำงานรับใช้ แต่ลูกไม่เหมือนที่ลูกควร จะเป็น ลูกเคลื่อนไหวไป แต่ด้วยความเร็วเท่าไร? เช่นเดียวกับการก้าวเดินต่อไป ความเร็วของลูกก็ควรดีด้วย พ่อเห็นลูกๆ สูงส่งอยู่เสมอและมีความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่จะเห็นลูกสูงส่งอยู่เสมอ อัสชะ ลูกทุกคนคือผู้ที่ทำการกระทำที่สูงส่ง ผู้มี อำนาจของการกระทำที่สูงส่ง ลูกได้สะสมสมบัติที่มีค่าของการกระทำที่สูงส่งแล้วใช่ไหม? มันจะคงอยู่ต่อไปได้อีกกี่ชาติ เกิด? ลูกสะสมได้มากเท่าไร? มันจะคงอยู่ไปตลอดทั้งวงจรใหม่หรือเป็นเวลา 21 ชาติเกิด? แม้จะผ่านไปครั้งวงจรแล้ว ลูกก็จะได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเมื่อลูกสะสมการกระทำที่สูงส่งไว้ในบัญญัติของลูก ดุสิต แม้แต่ชาติเกิดสุดท้ายของลูกก็ยังดี ลูกไม่ได้เป็นขอทานใช่ไหม? ลูกมีดาลและโรตีให้รับประทาน ดังนั้นเช่นที่ชาติเกิด สุดท้ายของลูกดีเช่นใด ชาติเกิดอื่นๆของลูกก็จะไม่เป็นทุกข้ออย่างหนักหนาสาหัสเช่นกันฉันนั้น เปรียบได้กับความสุขที่ลูก มีที่ลูกรู้สึกเป็นทุกข์ แต่มันนั้น ลูกก็ไม่สัมผัสกับความทุกข์ที่ลูกต้องขออาหารอย่างพวกฟากีร์ (เร่ร่อนขอทานทางศาสนา)

ลูกไม่มีประสบการณ์กับความทุกข์อย่างแสนสาหัสเหมือนที่โลกมี อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับยุคทอง ก็มีความทุกข์บางอย่างอยู่บ้าง อัจชะ

เป็นโชคของครูที่ถูกถอดถอนจากการรับใช้ ทุกคนถูกถอดถอน แต่ลูกได้รับถอดถอนพิเศษสำหรับการรับใช้ ลูกทุกคนก็มีความสุขที่ได้เห็นผู้เป็นครูใช่หรือไม่? หรือลูกรู้สึกว่ "ทำไมครูถึงอยู่ข้างหน้า" ผู้ที่วางคนอื่นไว้ข้างหน้าก็คือตัวเองที่จะอยู่ข้างหน้าโดยอัตโนมัติ ผู้ให้ความเคารพต่อผู้อื่นย่อมได้รับความเคารพอย่างแน่นอน นี่คือกฎที่คงอยู่ตลอดไป การให้หมายถึงการรับ และการรับ (ความต้องการ) หมายถึงการสูญเสีย เมื่อมีคนพยายามที่จะรับและคิดว่า "ฉันควรได้รับการเคารพ ทำไมพวกเขาถึงไม่ให้ความเคารพกับฉัน" แล้วการวิ่งไล่ตามความต้องการในลักษณะนี้หมายถึงการสูญเสีย ในขณะที่การให้หมายถึงการรับ ดังนั้น ลูกเป็นผู้ประทาน ลูกของผู้ประทาน หรือลูกเป็นผู้ที่ต้องการ? เทพหมายถึงผู้ให้ นี่เป็นสิ่งที่ดี พ่อมีความสุขและลูกก็มีความสุข แล้วยังจะเหลืออะไรอีก? ครูมีความสุขที่สุดเพราะพวกเขาสัมผัสความสุขเมื่อเห็นนักเรียน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทานความสุขอยู่เสมอและจบสิ้นชื่อและร่องรอยของความทุกข์ด้วยทัศนคติและสายตาที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณของลูก
โลกของบราห์มินั้นพิเศษสุด และสายตาและทัศนคติของบราห์มินก็พิเศษสุด ผู้ที่มีทัศนคติและสายตาที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณขณะที่พวกเขาเคลื่อนไหวไปจะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์มาถึงพวกเขาได้ สิ่งนี้เป็นเพราะมีความสุขเมื่อมีสำนึกที่เป็นร่าง หากลูกลืมสำนึกที่เป็นร่างและเป็นตัวของสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ลูกจะมีความสุขและมีแต่ความสุขเท่านั้น ชีวิตของลูกเต็มไปด้วยความสุขและกลายเป็นชีวิตแห่งการให้ความสุข ลูกนอนบนเตียงแห่งความสุขอยู่เสมอและเป็นตัวของความสุขเสมอ

คติพจน์: มองดูตนเอง (คุณ) และขจัดความอ่อนแอทั้งหมดของคุณ แล้วลูกจะได้รับความรักของพระเจ้า (คุณ)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาได้มาเพื่อทำให้ลูกมีโชค 100 เท่า นั่นคือ เพื่อให้ลูกเข้าไปสู่การเป็นนายแห่งสวรรค์ งานของลูกคือ การทำให้ทุกคนเป็นเหมือนตัวลูกเอง
- คำถาม:** การประชุม (conference) อันดับหนึ่งคืออะไร และเกิดขึ้นเมื่อใด แล้วการบรรลุผลที่ได้รับจากการประชุม นั่นคืออะไร
- คำตอบ:** การประชุมอันดับหนึ่งคือ การพบปะกันระหว่างดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดในยุคบรรจบพบกัน เมื่อการประชุมนี้เกิดขึ้น ดวงวิญญาณได้รับมรดกของการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิตจากดวงวิญญาณสูงสุด การประชุมนี้ถูกเรียกว่าการประชุมที่แท้จริง การชุมนุมของกุมภเมลา (เทศกาลของอินเดียที่ฉลองกันบริเวณที่แม่น้ำมาบรรจบกัน) คือ การประชุมชั้นหนึ่ง หลังจากการประชุมนี้แล้ว จะไม่มีการประชุมหรือไฟฟูชาয়ญหรือการทรมานตนใดๆ อีกต่อไป ทั้งหมดนั้นมาถึงจุดจบแล้ว
- เพลง:** แม่ โอ แม่ ท่านคือ ผู้ประทานโชค

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงสรรเสริญแล้ว ลูกๆ เข้าใจว่า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีสิ่งใดนอกจากคำยกย่องสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วในอดีต มีคำสรรเสริญแม่ของโลกด้วยเช่นกัน คำสรรเสริญแม่ของโลกคือ ท่านคือ ผู้ประทานโชค (บาเกีย bhagya) นี่เป็นคำสรรเสริญและความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้ร้องเพลงสรรเสริญและทำความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเข้าใจว่าพ่อท่านนั้นคือผู้ประทานโชค 100 เท่า (เซบาเกีย โชค 100 เท่า โชคสูงสุด) ผู้ประทานโชค และโชค 100 เท่าคือผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครอื่น ในเวลานี้ท่านนั้นที่ลูกรู้อยู่นี้ พวกเขาเพียงแต่ทำความเลื่อมใสศรัทธา และร้องเพลงสรรเสริญ เราไม่ได้เป็นผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป เราได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า เราสร้างโชคของเราอย่างไร และกลายเป็นผู้มีโชค 100 เท่าด้วยการทำตามศรัทธาทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของเรา ในปัจจุบันลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับมรดกจากพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกทุกคนต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนจากพ่อผู้เดียว ลูกเป็นผู้ที่มีโชค 100 เท่า นั่นคือ ลูกคือผู้ประทานโชค เพราะลูกคือลูกของแม่และพ่อ เป็นงานของลูกที่จะทำให้มนุษย์แต่ละคนเป็นผู้ที่มีโชค 100 เท่าด้วยเช่นกัน การกลายเป็นผู้ที่มีโชค 100 เท่าหมายถึงการกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ที่มีโชค 100 % กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แต่สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป ผู้คนของสุริยวงศ์เท่านั้นที่จะถูกลูกเรียกว่ามีโชค 100 เท่า ยุคเงินลดลงไป 2 องศา และดังนั้นจึงไม่อาจถูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ ไม่สามารถถูกเรียกว่าสุริยวงศ์ ลูกๆ รู้ว่าเราต้องกลับมามีโชคเต็มที่ 100 % เราต้องกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงในสุริยวงศ์ นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้า พระเจ้าคือผู้สร้างโลก นี่คือนิเวศน์เพื่อการกลับมาเป็นนายของโลก พระเจ้ากำลังสอนเรา พ่อพูดว่า พ่อกำลังสอนลูก พ่อทำให้ลูกไปเป็นราชาเหนือราชา แต่ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของลูก ไม่ว่าบางคนจะศึกษาเล่าเรียนมากเพียงใดก็ตาม เขาจะสอนผู้อื่นในระดับเดียวกัน เช่นที่พวกเขาเป็นผู้มีโชค 100 เท่า พวกเขาก็จะทำให้ผู้อื่นมีโชคในระดับเดียวกัน นี่คือนงานของลูกๆ ที่พบบาคือผู้เดียวที่สอนลูกๆ ที่เหลือ นั่นคือบราห์มา สรัสวตี และลูกๆ บราห์มินกำลังศึกษาเล่าเรียน ลูกบราห์มินทุกคนรู้ว่าเรากำลังจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ในปัจจุบันบาร์ตไม่มีศาสนา ไม่มีใครรู้จักศาสนาเทพ การไม่รู้จักรัศนาของตนเองคือการเป็นผู้ที่ไร้ศาสนา มีพลังในศาสนา เมื่อผู้คนของศาสนาเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทองก็มีความสุขอย่างมากมาย เวลานี้เป็นยุคเหล็ก ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ยุคทอง ลูกต้องกลับมาหลุดพ้นในชีวิต ลูกต้องละทิ้งชีวิตของบ่วงพันธะ จงจดจำสวรรค์! ไม่ว่าลูกจะพูดว่า การจดจำระลึกถึงหรือโยคะต่างก็เป็นสิ่งเดียวกัน โยคะถูกเรียกว่าการติดต่อ (communion) โยคะของลูกอยู่กับชีพบาบาเท่านั้น ลูกไม่ได้ติดต่อกับใครนอกจากชีพบาบา ดังนั้นลูกต้องจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น บาบา ท่านอ่อนหวานเหลือเกิน! แม้กระทั่งในจิตใจของเราหรือในหัวใจของเราก็ไม่เคยได้รู้เลยว่าท่านจะแสดงความมหัศจรรย์เช่นนั้นและให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่เรา ลูกต้องจดจำพ่อ นั่นคือ มีการติดต่อ ไม่ว่าสถานการณ์จะเป็นเช่นใดก็ตาม จงจดจำบาบา พูดกับบาบา ทุกคนติดต่อกับผู้เดียวเท่านั้น เมื่อความยากลำบากใดๆเกิดขึ้น พวกเขาจะพูดว่า โอ พระเจ้า ได้โปรดประทานชีวิตที่ยืนยาวให้แก่ผู้นี้ด้วยเถิด เราขอสิ่งนี้และเวลานี้ก็ขึ้นอยู่กับท่าน นี่คือการติดต่อ การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น เมื่อพ่อมาและสอนลูก การติดต่ออื่นๆ ทั้งหมดนั้นถูกสอนโดยมนุษย์ให้กับมนุษย์ พวกเขาไปหาครู และพูดว่า ได้โปรดเมตตาต่อเราด้วยเถิด! จงอภัยให้เราด้วยเถิด! ขจัดภัยพิบัติเหล่านี้ด้วยเถิด! เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่กับบาบา ลูกจดจำบาบาและถามท่านได้ว่า บาบา เราจะทำอะไรได้เล่าในสถานการณ์เช่นนี้ บาบาอธิบายว่า ลูก มีความสุขและความทุกข์ตามละคร ลูกมีการติดต่อกับพ่อ บาบาพูดว่า ลูก

ความทุกข์ทรมานนี้เป็นผลจากกรรมของลูกเอง เวลานี้พ่อได้มาเพื่อให้สภาพของลูกอยู่เหนือปวงกรรม ลูกต้องมีประสบการณ์ของความทุกข์ทรมาน และสะสางปัญหกรรมของลูก เวลานี้พ่อจะสอนการกระทำที่สูงส่งอย่างมากแก่ลูก การติดต่อกันเป็นการติดต่อกองดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นอยู่ที่นั่นและติดต่อกับดวงวิญญาณ ที่อื่นๆ นั่นเป็นไปไม่ได้ที่ดวงวิญญาณสูงสุดจะติดต่อกับดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณจะติดต่อกับดวงวิญญาณสูงสุดได้ พวกเขาไม่ได้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และพวกเขาก็ไม่รู้จักร่างกายของดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาเพียงแต่บอกเรื่องเล่าต่างๆ ลูกเคยได้ยินไหมว่า ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นดวงดาวหรือบัพทบาทที่ไม่สูญสลายถูกบันทึกอยู่ภายในท่าน ลูกเคยได้ยินคำพูดเช่นนั้นมาก่อนไหม พวกเขาไม่เคยมีการติดต่อกับเช่นนั้น พวกเขาไม่เคยมีการสนทนา พวกเขาเพียงแต่จดจำธาตุบราห์ม การสนทนากับธาตุบราห์มเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ การสนทนาเกิดขึ้นระหว่างดวงวิญญาณเท่านั้น ลูกจะสนทนากับท้องฟ้าได้อย่างไรเล่า ดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในธาตุอันยิ่งใหญ่ลงมาที่นั่นเพื่อเล่นบัพทบาทของเขา แต่พวกเขาจะติดต่อกับดินแดนนิพพานได้อย่างไรเล่า นั่นเป็นเพียงวัตถุธาตุ การติดต่อกันเกิดขึ้นระหว่างดวงวิญญาณกับพระเจ้าเท่านั้น เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้ ร่างกายไม่อาจทำสิ่งใดได้โดยไม่มีดวงวิญญาณ การติดต่อกับดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น สิ่งนี้ได้รับการยกย่อง มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลาที่ยาวนาน การติดต่อกันเกิดขึ้นในเวลานี้ และแล้วจะไม่เกิดขึ้นอีกครั้ง เหล่าเทพมีการติดต่อกับหรือไม่ พวกเขาไม่เคยแม้จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณมีการติดต่อกับ (connection) อยู่กับพ่อ ทุกคนจดจำพ่อ “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้นกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่เข้ามาในร่างนี้ในเวลานี้ ท่านถูกเรียกว่าผู้ประทานที่ให้ความสงบ เราไปสู่นิพพานแห่งความสงบได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า ลูกๆ พ่อต้องมาทวงจรรยา เพื่อให้มรดกความสงบและความสุขแก่ลูก พวกเขาเองก็จดจำท่านและพูดว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อหนึ่งอยู่ที่นั่นและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า ลูกๆ เวลานี้ลูกต้องมาหาพ่อ ดวงวิญญาณมีการบาปกรรมที่ใหญ่หลวง เป็นดวงวิญญาณที่ต้องทุกข์ทรมานกับบาปกรรมนั้น ดวงวิญญาณได้นำร่างมาใช้และถูกลงโทษ และแล้วเพียงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะรู้สึกได้ หากร่างกายของบางคนได้รับบาดเจ็บ ดวงวิญญาณจะรู้สึกถึงความเจ็บปวดนั้น มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์หรือดวงวิญญาณบาป แต่มนุษย์ไม่มีความรู้เลยว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ การติดต่อกับดวงวิญญาณเกิดขึ้นกับดวงวิญญาณอื่นๆ ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่เล่นเกมทั้งหมด ดวงวิญญาณกับร่างกายพูดว่า ฉันมีลูก 7 คน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่มีตัวตน พ่อพูดว่า พ่อได้เข้ามาในร่างกายนี้ พ่อมีลูกๆ นี้จำนวนมาก ท่านจะเป็นปู่ของลูกๆ จำนวนมากเท่าใด ลองคำนวณดู! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดสร้างโลกมนุษย์ผ่านบราห์มา อัจชะ บราห์มาเป็นลูกของใครเล่า ของชีพบาบา คงอยู่ในสติปัญญาว่าพ่อสูงสุดสร้างโลกผ่านบราห์มา บราห์มาไม่ใช่ผู้สร้าง ชีวา ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้าง ท่านมาและนำลูกมาเลี้ยงดูผ่านประชาธิปไตยบราห์มา ท่านเฝ้าแต่เรียกลูกว่า “ลูกๆ” ลูกเท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาของทุกคนในระดับที่เท่ากัน พ่อเท่านั้นที่ให้มรดก ท่านทำให้ลูกมีค่า จงจดจำพ่อ สิ่งนี้คือโยคะโบราณของบาร์ตซึ่งด้วยสิ่งนี้บาปจะถูกเผาไป และแล้วความมืดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง ลูกกลับมาเป็นอิสระจากปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง และชีวิตของลูกก็จะยืนยาวยิ่งขึ้น ผลรางวัลได้รับมาจากการทำความเพียรพยายาม ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ได้อย่างไร พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญ แต่ไม่มีผู้ใดในพวกเขาเข้าใจความหมายของเพลงสรรเสริญนั้น พวกเขาแสดงการกราบไหว้บูชามากมาย และไปสู่การจาริกแสวงบุญ ที่นั่นเป็นความสงบอย่างแท้จริง แม้ว่าพ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านก็ยังพูดว่า นี่เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที เพียงแต่จดจำพ่อและมรดกก็จะเป็นของลูกอย่างแน่นอน มานมานะบาฟ (จดจำพ่ออยู่เสมอ) และมาเดียจีบาฟ (รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก) ที่เหลือคือคำอธิบายในรายละเอียด ลูกเคยได้รับสิ่งนั้นมาเป็นเวลายาวนาน ผู้คนเหล่านั้นได้จัดการประชุมมากมาย พวกเขาจัดการประชุมทางศาสนาและโยคะ สิ่งต่างๆ เหล่านั้นไร้ประโยชน์! พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที เมื่อมีการประชุมของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณจะได้รับการหลุดพ้นจากดวงวิญญาณสูงสุด มีเพลงที่ร้องว่า ดวงวิญญาณได้แยกห่างจากดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเวลายาวนาน และการพบปะที่สวยงามก็เกิดขึ้น เมื่อพวกเขาพบสัจกูรผ่านผู้ที่เปี่ยมล้นกลาง พ่อมาและสร้างโลกใหม่และทำให้เรามีค่า นี่คือการประชุมอันดับหนึ่ง สิ่งนี้ถูกเรียกว่ากุมภเมลา กุมภกล่าวได้ว่าเป็นการบรรจบกันด้วยเช่นด้วยการพบปะในยุคบรรจบพบกันนี้เกิดขึ้นมาเมื่อดวงวิญญาณสูงสุดมาและพบกับลูกดวงวิญญาณเป็นการประชุมขั้นหนึ่ง ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที และแล้วจะไม่มีการประชุมหรือไฟบูชายัญหรือการทรมานตนเองอื่นใดอีกต่อไป ทุกสิ่งมาถึงจุดจบแล้ว การประชุมของลูกดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุดคือการประชุมอันดับหนึ่ง เมื่อดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายก็จะกลายเป็นมนุษย์ บาบาสพูดว่า หากพ่อไม่ได้เข้ามาในร่างนี้ พ่อจะแนะนำตนเองได้อย่างไรเล่า พ่อจะทำให้ลูกกลายเป็นผู้ล่วงรู้สามกาลเวลา และเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเองได้อย่างไร ลูกพูดว่า เราได้กลายเป็นผู้ควบคุมจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแต่ให้กัฏฐกับกฤษณะและวิษณุ พวกเขา

ได้ใส่ชื่อคุณเอาไว้ในกิตะ อันที่จริงไม่มีเรื่องของกงจักร บาบานั่งอยู่ที่นั่นและให้คำอธิบายเกี่ยวกับความลับของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูกๆ การประชุมนี้ขึ้นหนึ่ง การประชุมอื่นๆทั้งหมดที่จัดขึ้นมานั้นเป็นการสูญเสียเวลา การประชุมที่ดีที่สุดคือการประชุมของดวงวิญญาณมนุษย์กับดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณมนุษย์จดจำดวงวิญญาณสูงสุด และดังนั้นท่านก็จะมาในร่างกายมนุษย์อย่างแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้วท่านจะพูดได้อย่างไร นี่คือการประชุมที่ดีที่สุด เมื่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมา และประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไร้กิเลสแก่ทุกคน แน่หนอนว่าดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์คือผู้ที่จัดการประชุมกับผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพราะว่าและแล้วเมื่อตอนที่พวกเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ ประเด็นเหล่านี้ง่ายตายอย่างมากที่จะเข้าใจ โยคะที่สูงส่งที่สุดเป็นโยคะของดวงวิญญาณกับดวงวิญญาณสูงสุด และสิ่งนั้นถูกสอนโดยดวงวิญญาณสูงสุดเมื่อท่านมาเท่านั้น จงจดจำพ่ออยู่เสมอ! โอ ดวงวิญญาณที่มีชีวิต จงมีโยคะกับฉัน พ่อเหนือโลกของลูกๆ และบาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไป เมื่อทุกดวงวิญญาณพบปะกับดวงวิญญาณสูงสุด แน่หนอนว่าท่านจะมาและให้มรดก พ่อเท่านั้นคือ ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไร้กิเลส และเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคน ไม่มีใครอื่นจะบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกได้ เมื่อลูกบอกสิ่งเหล่านี้กับผู้อื่น พวกเขาจะพูดว่า “เราไม่เคยได้ยินสิ่งนี้มาก่อน เธออธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ชัดเจนมาก ไม่มีสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์” แต่สิ่งเหล่านี้จะอยู่ในคัมภีร์ได้อย่างไรเล่า พ่อพูดว่า ลูกๆ ได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที พวกเขาจะเรียนรู้อะไรจากคัมภีร์ บาบาคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาลูกๆ กลับไปกับท่าน แน่หนอนที่ท่านจะมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์และแล้วก็พาลูกกลับไปกับท่าน ท่านกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ ทุกคนบริสุทธิ์ในยุคทอง แน่หนอนที่ท่านต้องมาในยุคบรรจบพบกันเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกๆ เข้าใจว่า เวลานั้นเป็นยุคบรรจบพบกันของวงจร พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกติดต่อกับท่าน ท่านพูดว่าพ่อได้เข้ามาในร่างที่ธรรมดาของบราห์มา ดาต้าผู้นี้ไม่ได้เป็นบราห์มา ถึงแม้ว่าในความเป็นจริง ดังเดิมแล้วท่านเป็นบราห์มินอวูโสคนหนึ่ง ท่านได้ทั้งทุกสิ่ง เวลานั้นต้องมีการสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา ดังนั้นบราห์มาจึงมีความจำเป็น บาบาทัวท่านเองพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มา ผู้ที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง ได้กลายมาเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง แต่ผู้นั้นได้กลับมาบริสุทธิ์หลังจากที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม และแล้วเขาก็กลายเป็นเทวดานางฟ้า สิ่งเดียวกันนี้ได้ให้กับลูก และแล้วบราห์มินก็กลายเป็นเทพ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามมากกว่าก็จะได้รับสถานภาพที่สูงกว่า ลูกทั้งหมดคือผู้ให้ประโยชน์ ไม่ใช่บาบาคือผู้เดียวเท่านั้นที่น่าคุณประโยชน์มาให้ ผู้ช่วยจำนวนมากมายของพระเจ้ายิ่งเป็นที่ต้องการเช่นกัน ลูกอยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ คำภาษาอังกฤษนั้นดีมาก แม้พวกเขาไม่ได้เข้าไปสู่สวรรค์แต่ก็ยังร้องเพลงว่า “นั่นคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์” นี่คือการราวสำหรับสติปัญญา บารัตเคยเป็นสวรรค์ เวลานั้นเป็นนรก ไม่มีใครนอกจากพ่อจะสามารถก่อตั้งสวรรค์ได้ เมื่อนรกมาถึงจุดจบเท่านั้นที่พ่อมาพาเรากลับไปและส่งเราไปสู่สวรรค์ พ่อต้องเข้ามาสู่รณเพื่อทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นลูกกำลังนั่งอยู่ระหว่างสวรรค์กับนรกที่สุด และทุกคนที่เหลือนั้นอยู่ในนรกที่สุด ลูกๆ เท่านั้นจะไปสู่สวรรค์ด้วยความเพียรพยายามของตนเอง ดังนั้นลูกควรจะมีความสุขอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีการติดต่อ(โยคะ)ที่จริงแท้กับพ่อผู้เดียว ขอให้การสนทนาจากใจถึงใจมีกับพ่อเท่านั้น ร้องขอจากพ่อเท่านั้นและไม่ใช้กับมนุษย์คนใด

2. กลายเป็นผู้ช่วยของพระเจ้า และชี้หนทางไปสู่สวรรค์แก่ทุกคน จงกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน

พร: ขอให้ลูกมีสิทธิในความสุขเหนือประสาทสัมผัสเสมอในชีวิตบราห์มินโดยการให้และรับความสุข ผู้ที่มีสิทธิในความสุขเหนือประสาทสัมผัสแกว่งไกวในการแกว่งไกวของความสุขกับพ่ออย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะไม่มีความคิดวุ่นวาย: สิ่งนี้ทำให้เป็นทุกข์อย่างมาก พวกเขาสัญญาว่าจะไม่ทำให้เกิดความทุกข์หรือรับความทุกข์ ถึงแม้ว่าบางคนทำให้เกิดความทุกข์อย่างมาก ลูกก็ไม่ยอมรับสิ่งนั้น ดวงวิญญาณบราห์มินคือผู้ที่มีความสุขเสมอ หน้าที่ของบราห์มินคือการให้ความสุขและรับความสุข พวกเขาเป็นดวงวิญญาณผู้ที่เป็นตัวของความทุกข์ที่มีชีวิตอยู่ในโลกแห่งความสุข

คติพจน์: จงถ่อมตนและผู้คนจะก้มลงให้กับลูกและให้ความร่วมมือกับลูก

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงตื่นแต่เช้าตรู่ในชั่วโมงของน้ำทิพย์และเทน้ำมันลงไปใน การจذرจักระลิกถึงพ่อ และแล้วแสงของดวงวิญญาณจะติดอยู่เสมอ
- คำถาม:** งานใดที่เป็นของลูกๆ ไม่ใช่งานของพ่อ?
- คำตอบ:** ลูกๆ ขอให้บาบาเปิดล๊อคของสติปัญญาของญาติมิตรนั้น บาบาวุฒา: นี่ไม่ใช่ธุรกิจของพ่อ นี่คืองานของลูกๆ ล๊อคของสติปัญญาของลูกๆ นั้นได้ถูกเปิดขึ้นมาแล้ว และดังนั้นลูกต้องเปิดล๊อคของสติปัญญาของผู้อื่น และทำให้เขามีค่าควรแก่การไปสู่สวรรค์ด้วยเช่นกัน นั่นคือ ลูกต้องชี้หนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้กับทุกคน
- เพลง:** ดินเกิด โอเจ้าสาวดินเกิด! ยุคใหม่นั้นกำลังจะมาถึง

โอมซานติ ลูกๆ ผู้ที่ถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาแล้วกำลังนั่งอยู่ที่นี้ อย่างไรก็ตาม เวลาที่ลูกต้องปลุกผู้อื่นด้วย จงปลุกพวกเขาจากการหลับไหลของความไม่รู้ ลูกตื่นขึ้นมาแล้วแต่ตามลำดับกันไป เพราะลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า ผู้เดียวที่ได้ปลุกลูกขึ้นมาพูดว่า: เจ้าสาวอย่าได้ลืมพ่อ นี่คือน้ำมันของการจذرจักระลิกถึง เมื่อบางคนตายผู้คนที่เทน้ำมันลงไปในตะเกียงอย่างต่อเนื่องเพื่อที่แสงนั้นจะไม่ดับลง พ่อพูดว่า: ลูกๆ ฝ้าแต่จذرจักระลิกถึง ช่วงเวลาเช้าตรู่ที่นั้นดีมากสำหรับการอยู่ในการจذرจักระลิกถึงและสำหรับการเทน้ำมันลงไปในตะเกียง หากลูกอยู่ในการจذرจักระลิกถึงในช่วงเวลาเช้าตรู่ การจذرจักระลิกถึงนั้นจะคงอยู่เป็นเวลายาวนาน แสงของลูกนั้นดับลงไปแล้ว แต่เวลานี้ลูกได้จุดแสงของลูกขึ้นด้วยการจذرจักระลิกถึงและแสงนั้นยังคงติดอยู่ แสงเหล่านั้นยังคงติดอยู่ผ่านยุคทองและยุคเงิน สิ่งนี้รู้ได้ว่าเป็นดีพมาลา ลูกประจำแห่งแสง ไม่ว่าสิ่งนั้นลูกเรียกว่าลูกประจำของรูตราหรือลูกประจำแห่งแสงก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกต้องจذرจักระลิกถึงกับบาบาเท่านั้น ในความเป็นจริง ลูกคือลูกปิดของลูกประจำของรูตรา นั่นคือเป็นผู้อาศัยของดินแดนนิพพาน ดินแดนของชีพบาบาสามารถที่จะถูกเรียกว่าเป็นดินแดนของรูตราด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าลูกต้องกลับไปหาบาบา ด้วยการจذرจักระลิกถึงแสงของลูกจะฝ้าแต่ถูกจุดขึ้น คำสอนที่ลูกกำลังได้รับนั้นสูงส่งที่สุด มีคำกล่าวว้: เมื่อมีการให้ศรัทธา ศาสนาที่สูงส่งที่แท้จริงก็ถูกก่อตั้งขึ้น ผงชนของลูกนั้นใหญ่โตมาก ยิ่งลูกๆ ดวงวิญญาณถูกปลุกขึ้นมากเพียงใด ลูกก็สามารถปลุกผู้อื่นมากตามนั้นตามลำดับกันไป เพื่อที่จะจุดแสงของลูก ลูกต้องตื่นในเวลาเช้าตรู่และเทน้ำมันลงไป ไม่มีความยากลำบากใดในสิ่งนี้ การจذرจักระลิกถึงหมายถึงการเทน้ำมันลงไป และแล้วดวงวิญญาณก็ฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกดวงวิญญาณเคยไม่บริสุทธิ์มาก่อน นั่นคือแสงของลูกดวงวิญญาณดับลง เวลานี้ด้วยการจذرจักระลิกถึงแสงของลูกก็ถูกจุดขึ้นและบาปก็ฝ้าแต่ถูกเผาไป นั่นคือลูกจะฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้ดวงวิญญาณอยู่ในเงามืดของความไม่รู้ พ่อคือศัลยแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ท่านไม่ได้ให้ยาที่เป็นวัตถุใด ท่านเพียงแต่พูดว่า: จذرจักระลิกถึงผู้เดียวเท่านั้น ยาทั้งหมดรวมอยู่ภายในการจذرจักระลิกถึงนี้ เพียงด้วยการจذرจักระลิกถึงที่ลูกได้มาซึ่งพลานามัยเพื่อชาติเกิดในอนาคตของลูก ผู้คนสอนโยคะหลากหลาย และบางคนทำความเพียรพยายามและกลับมาเข้มแข็งอย่างมากด้วยสิ่งเหล่านั้น เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นมหาวิระ(นักรบที่ยิ่งใหญ่) ความบริสุทธิ์คือความยิ่งใหญ่ของนักรบเหล่านั้น ช่วงชีวิตของลูกก็เพิ่มพูนขึ้นผ่านสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกได้รับพลังต่อเนื่องด้วยการจذرจักระลิกถึงพ่อ พ่ออธิบาย: หากลูกปรารถนาจะกลับมาเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ให้อยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ สันยาสซึ่งเองก็ละทิ้งกิเลสทั้ง 5 แต่พวกเขาไปไกลมากโดยเข้าไปในป่า ในขณะที่นี้ พร้อมกับกับการละทิ้งกิเลสทั้ง 5 ลูกต้องอยู่ในครอบครัวของลูก ลูกเข้าใจว่ามีความสำเร็จอย่างมากผ่านการสละละทิ้งนี้ ในขณะที่พวกเขาไม่รู้แม้ว่าพวกเขาจะได้รับการหลุดพ้นหรือไม่ พวกเขาต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกไม่ต้องกลับไปสู่ดินแดนของความตายนี้ ลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ ดังนั้นจึงมีความแตกต่าง ไม่ว่าสันยาสซึ่งจะทำหฐโยคะมากเพียงใดก็ตาม พวกเขายังคงอยู่ในดินแดนของความตายต่อไป ลูกกำลังไปจากดินแดนของความตายสู่ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ เหตุนี้เองลูกต้องทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามบางคนหวาดกลัวที่จะทำความเพียรพยายามนี้ พวกเขาเชื่อว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับพวกเขาที่จะกลายเป็นโยคีขณะที่คงอยู่ในครัวเรือนของเขา พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าจะได้รับการสละละทิ้งนี้ พวกเขาไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ใด ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ พวกเขาไม่ได้พูดว่าพวกเขากำลังจะไปสู่โลกใหม่ พวกเขาจะไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอาณาจักร ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่สำหรับสิ่งนั้น ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตาในสิ่งนี้ ลูกไม่ควรจะพูดว่า: จงให้พรเช่นนั้นที่ล๊อคของสติปัญญาของสามีนั้นจะเปิดขึ้น พ่อจะเปิดล๊อคของสติปัญญาของทุกคนหรือ? ล๊อคของสติปัญญาของลูกๆ เปิดขึ้นแล้ว แต่

ลูกต้องทำความเพียรพยายาม บาบามาไม่ได้เปิดล็อคของใคร ตามละครลูกๆ ผู้ที่เปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินจะต้องมา ล็อคของผู้ที่ล็อคของเขาได้เปิดขึ้นในวงจรที่แล้วก็เปิดขึ้น ไข่ลูกต้องมีความปรารถนาดีและให้คำแนะนำแก่พวกเขา ลูก มีความเมตตาต่อพวกเขาและปรารถนาให้พวกเขาได้กลับมาั้งคั้ง และล็อคของพวกเขาถูกเปิดขึ้นที่พวกเขาเองจะ สามารถไปสู่สวรรค์ ที่พวกเขากลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วย นี่คือธุรกิจของลูก การสละทิ้งของพวกเขามีขีดจำกัด ใน ขณะที่การสละทิ้งของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกร้องขอเพื่ออาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด ในขณะที่พวกเขาขอเพื่อการหลุดพ้นที่ ไม่มีขีดจำกัด การหลุดพ้นของพวกเขาคือเหมือนกับการหลุดพ้นในชีวิตของลูก แต่พวกเขาไม่สามารถได้รับการหลุดพ้น ตลอดไป ทุกคนต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกๆ เข้าใจว่าเมื่อดวงวิญญาณได้มาจากที่นั่นเป็นครั้งแรก การกลับมาใช้ชาติเกิด แรกของพวกเขาดี สาโทประธาน และแล้วพวกเขาก็ผ่านสภาพของราโจ และทาโม ลูกเป็นของครอบครัวที่สูงส่งที่สุด ก่อนอื่นใดมีครอบครัวของศาสนาเทพดั้งเดิม และแล้วผู้นำของศาสนาทั้งหลายก็ปรากฏขึ้น พวกเขาทั้งหมดมา ภายหลัง สิ่งเหล่านี้ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เราคือบราห์มิน พวกเขาคือศูทร หลังจากที่ได้รับคำสอนเหล่านี้ เรา กำลังเปลี่ยนจากทาโมประธานเป็นสาโทประธาน ใครกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนี้? ผู้เดียวที่สาโทประธานตลอดไป ท่านไม่เคยผ่านสภาพราโจและทาโม และดังนั้นท่านกำลังทำให้เราเป็นเช่นนี้ ลูกแต่ละคนควรทำความเพียรพยายาม ด้วยความ เพียรพยายามของลูกเองลูกจะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงโดยอัตโนมัติ แต่ละคนดูแลอาณาจักรของตนเอง เพียงพอที่ไม่มีขีด จำกัดเดียวเท่านั้นที่ให้การช่วยเหลือแก่ลูก ท่านแสดงวิธีการที่ง่ายดายแก่ลูก ชื่อที่แท้จริงคือราชาโยคะที่ง่ายดายและด้วย การฝึกฝนสิ่งนี้ ลูกประกาศสิทธิ์ในอำนาจปกครองตนเองของเทพ เป็นตนเอง(self)ดวงวิญญาณที่ได้รับอาณาจักร ดวง วิญญาณพูดว่า: เวลานี้ฉันอยู่ในร่างที่ยากจน แต่ภายหลังฉันจะรับร่างของเจ้าชาย ลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ลูก ต้องจดจำผู้เดียวที่ลูกกำลังจะไปหาเท่านั้น กูรูให้มนตราแต่ไม่มีใครอื่นให้มนตราที่บาบาให้ที่นี้ พ่อให้มนตราเดียว เท่านั้น: พ่อคือพ่อที่ไม่มีตัวตนของลูก พ่อเป็นครู เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และเป็นกูรูด้วยเช่นกัน พ่อไม่มีตัวตน ลูกจำเป็น ต้องมีศรัทธาว่า: พ่อของเราคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ ด้วยราชาโยคะท่านทำให้เรากลายเป็น จักรพรรดิและจักรพรรดินี ท่านให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่เรา ขอให้ลูกมีทรัพย์สมบัติ 100 เปอร์เซนต์และมีช่วงชีวิต ที่ยืนยาว ไม่มีใครมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวเท่ากับของเหล่าเทพ ขอให้ลูกมีบุตรชายมากมาย! วงศ์สกุลของลูกดำเนินไป ลูก เข้าใจว่าไม่สามารถมีกิเลสที่นั่น ดวงวิญญาณมีความรู้ของตนเอง: เวลานี้ฉันจะไปและกลายเป็นลูก และแล้วฉันจะกลายเป็น วัยรุ่นและแล้วฉันจะสู่วัยชรา หลังจากนั้นดวงวิญญาณจะใช้อีกร่างหนึ่ง ขนบธรรมเนียมประเพณีของสถานที่นั้นแตกต่างจากที่นี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ ทุกวันบาบาพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณมนุษย์ พ่อจะสามารถพูดกับ ลูกโดยไม่มีร่างกายได้อย่างไร? จดจำว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังอธิบายแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกแม้กระทั่งลืมสิ่ง นี้ เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี้ในวิถีทางปฏิบัติ ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ลูกเคยรับฟังเรื่องราวที่ไร ประโยชน์ ลูกเคยรับฟังก็ตะและตำรามากมาย เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน ความหมายที่แท้จริงของยุคบรรจบพบกันคือมี การทำลายล้างโลกเก่าและการก่อตั้งโลกใหม่ เหตุนี้เองจึงรู้ได้ว่ายุคบรรจบพบกันให้คุณประโยชน์และเป็นสิริมงคล ด้วย การลี้ภัยยุคบรรจบพบกันลูกก็ลี้ภัยอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน แม้กระทั่งเมื่อลูกมีนิทรรศการสิ่งนั้นก็ไม่นั่งอยู่ในสติปัญญา ของใคร พวกเขาได้พูดสิ่งนี้อย่างมากว่า “มีการให้คำอธิบายที่ดีมากที่นี้ ถึงวิธีการที่จะพบกับพระเจ้า” อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนั้นพวกเขาไม่เข้าใจว่าพระเจ้าคือผู้เดียวที่กำลังสอน แทบจะมีไม่กี่คนที่พัฒนาศรัทธาและพูดว่า “ใช่ เรายอมรับว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้กำลังสอน” ในเวลาสุดท้ายบิซามปีตานิ (กูรูที่ยิ่งใหญ่) ก็ยอมรับอย่างแน่นอนว่าพระเจ้า กำลังสอนผู้คนเหล่านั้น จะมีความเข้าใจนี้ในเวลาสุดท้าย ผู้คนนับพันมาที่นิทรรศการแต่ไม่มีใครเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวง วิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนกำลังสอนลูก พวกเขาพูดว่าพวกเขาไม่เข้าใจประเด็นที่ว่า ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนจะสอนได้ อย่างไร? อัจชะ เราจะมาและทำความเข้าใจต่อไป” พวกเขาพูดเช่นนั้นแต่พวกเขาไม่เคยกลับมาอีกครั้ง บางคนเป็นเช่นนี้ ด้วย: ไม่ว่าลูกจะบอกเขาให้มากเพียงใดก็ตาม เพื่อที่ลูกจะสามารถให้อาณาจักรแห่งสวรรค์แก่พวกเขา พวกเขาจะไม่ ยอมรับสิ่งนั้น กำลังมีการเพาะหวานต้นอ่อน พ่ออธิบาย: จะเป็นสิ่งง่ายดายสำหรับลูกที่จะอธิบายแก่ผู้ทำความเข้าใจ ศรัทธา หากพวกท่านพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เหตุใดพวกท่านจึงกราบไหว้บูชาพระเจ้าเล่า? รูป บูชาเหล่านั้นไม่มีชีวิต ในขณะที่ลูกนั้นมีชีวิต ดังนั้นสิ่งนี้หมายถึงลูกยิ่งใหญ่มาก จงอธิบายว่ามีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียว เท่านั้นและเพียงท่านเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง ท่านคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกนั้นไม่ บริสุทธิ์และเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถชำระโลก ดังนั้นแน่นอนที่ท่านมาในการบรรจบกัน เวลานี้ท่านมาและพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป คำพูดเหล่านี้อยู่ในกิตะด้วย แต่เป็นเพราะสติปัญญาของพวกเขาก็ไม่สามารถคงอยู่กับ ผู้เดียวได้เนื่องจากพวกเขาได้ใส่ข้อกฤษณะลงไป ลูกเข้าใจว่าความรู้ที่ง่ายดายอย่างมาก อย่างไรก็ตามอุปสรรคก็เฝ้าแต่มา เพื่อนและญาติมิตรของลูกก็สร้างอุปสรรคด้วยเช่นกัน พ่อถึงลูกเข้ามาสู่ทิศทางนี้ แต่แล้วพวกเขาก็ดึงลูกไปสู่ทิศทางนี้ ไร่ตรวนแข็งแรงอย่างมาก พ่ออธิบายว่าทั้งหมดนี้เป็นไปได้อย่างไร ชีพบาบาได้รับการจดจำว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้

มหาสมุทรแห่งความสุข ดังนั้นท่านต้องได้ทำบางสิ่ง ท่านคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์ พอเพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น! กฎณะไม่สามารถพูดเช่นนั้น ต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะอธิบายทั้งหมดนี้ แต่ลูกต้องไม่กลับมาเหน็ดเหนื่อย หลายต่อหลายคนไม่สามารถทำความเพียรพยายาม พวกเขามีข้ออ้างมากมาย อย่างไรก็ตามบาบาไม่ได้ให้ความยากลำบากใดแก่ลูก ในทุกวิธีการ จงดูแลลูกๆของลูกและเตรียมอาหาร และเพียงแต่จดจำชีพบาบา อัจชะ หากลูกไม่มีเวลาในระหว่างวัน อยู่ในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่ของน้ำทิพย์ พวกเขาพูดว่า: จดจำราม (พระเจ้า) ในช่วงเวลาเช้าตรู่ ดวงวิญญาณพูดว่า: จดจำพ่อของลูกในเวลาเช้าตรู่ บาบา ก็พูดเช่นนั้นด้วยเช่นกัน: ลูกควรจะนอนตรงเวลา เก็บรักษาซารท์ที่สมบูรณ์ของลูก ลูกจะสามารถตื่นแต่เช้าตรู่ได้ มีคำกล่าวไว้ในภาษาจีนดีว่า: เข้านอนแต่หัวค่ำ ตื่นแต่เช้าตรู่ทำให้มนุษย์มีพละนาမ်ยี่ที่ดี มั่งคั่งและมีปัญญา เวลานี้ลูกกำลังจะกลับมามีปัญญา ทั้งวงจรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกไม่สามารถรับความทุกข์ใดๆ ลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิเหนือจักรพรรดิ ลูกไม่มีความยากลำบากใดๆ กับเงินทอง ลูกกลับมามีพละนาမ်ยี่ที่ดีด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกได้รับคุณธรรมเหล่านี้ทั้งหมดจากชีพบาบา ลูกจะกลับมาพละนาမ်ยี่ที่ดี มั่งคั่งและมีความสุขอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่า โอลีและดีพวาลี (เทศกาลแห่งแสง) ฯลฯ อยู่บนพื้นฐานของเวลานี้และกลายเป็นอนุสรณ์ ดังนั้นเป็นการดีมากที่จะตื่นแต่เช้าตรู่และจดจำพ่อ เฝ้าแต่เพิ่มการจดจำระลึกถึง ลูกๆเคยได้ยินเพลงแล้ว: ตื่นเถิดโอเจ้าสาวตื่นเถิด! ตื่นจากการหลับไหลของความไม่รู้ ขณะที่อยู่ในครอบครัวของลูกจงให้คำแนะนำของบาบา และแล้วพวกเขาควรเขียนถึงบาบา: บาบาฉันได้มารู้จักท่านผ่านผู้หนึ่งผู้หนึ่ง และเวลานี้ฉันจะเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น ฉันจะประกาศสิทธิในมรดกของฉันจากท่านอย่างแน่นอน ฉันเคยเป็นของท่าน เมื่อจดหมายเช่นนั้นมาถึงนั้นก็ให้ข้อพิสูจน์บางอย่างของงานรับใช้ที่ลูกทำไปแล้ว บาบาจะมีความสุขเมื่อท่านเห็นจดหมายเช่นนั้น อย่างไรก็ตามเพียงแต่ไปชั้นเรียนนั้น เป็นเพียงสิ่งที่ลูกเคยทำมาก่อนเหมือนกับที่พวกเขาทำเป็นกิจวัตรในชุมนุมทางจิตอื่นๆ ดังนั้นลูกต้องอธิบายให้กับแต่ละคนอย่างชัดเจน: นี่คือการศึกษที่สูงส่งอย่างมาก ลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้นจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะอธิบาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงเพิ่มการฝึกฝนการจดจำระลึกถึง อย่าได้อ้อยอิ่งอย่างเหน็ดเหนื่อยในการจาริกแสวงบุญนี้หรือมีข้ออ้าง เก็บรักษาซารท์ของการจดจำระลึกถึงให้สมบูรณ์ เตรียมและรับประทานอาหารในการจดจำระลึกถึงชีพบาบา
2. ให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ละทิ้งโลกที่สกปรกนี้จากสติปัญญาของลูก ให้มนตราที่ลูกได้รับมาแล้วจากพ่อกับทุกคน ตั้งแต่เมื่อลูกได้ตื่นขึ้นมาแล้ว ลูกต้องปลุกผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกซื่อสัตย์และมีศรัทธาและทำตามศรัทธาอย่างถูกต้องในทุกวินาทีและทุกย่างก้าว ดวงวิญญาณผู้ที่ทำตามสัญญาณของศรัทธาในทุกย่างก้าวถูกเรียกว่าซื่อสัตย์นั่นคือซื่อสัตย์และมีศรัทธา หากลูกเป็นดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์ ลูกเฝ้าแต่ทำตามศรัทธาอย่างถูกต้องในทุกวินาทีและทุกย่างก้าวที่บัปติดาได้เติมเต็มสติปัญญาที่สูงส่งของลูกตั้งแต่ที่ลูกใช้ชาติเกิดบราห์มินของลูก หลายสิ่งทำงานโดยอัตโนมัติ ด้วยการแสดงท่าทางด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ และลูกไม่ต้องทำอะไรเลย ไม่ว่าจะด้วยไฟฟ้าหรือกระแสคลื่น ลูกเพียงแค่เปิดสวิตช์และสิ่งนั้นก็จะทำงานต่อไป ในทำนองเดียวกัน ดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์คงเฝ้าแต่ทำงานด้วยพลังแห่งความเจียวยอย่างต่อเนื่องและโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: ที่ใดมีความกังวล ที่นั่นไม่สามารถมีความสงบหรือการพักผ่อนใดๆได้

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การเป็นของพ่อลูกได้รับสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที โดยไม่ใช้จ่ายแม้แต่เปลือกหอย ทรายเท่าที่ลูกมีศรัทธาลูกได้รับมรดก
- คำถาม:** อะไรคือหน้าที่ของลูกๆ ที่รู้จักผู้มีสติปัญญาเยียบแหลม?
- คำตอบ:** การไปในการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงและการดลใจให้ผู้อื่นไปจาริกแสวงบุญที่แท้จริงคือหน้าที่ของลูกๆ ผู้มีสติปัญญาที่เยียบแหลม การจาริกแสวงบุญที่แท้จริงคือ “มานมานะบาฟ” ด้วยการจาริกแสวงบุญนี้ ลูกๆ จะได้รับความปลอดภัยจากการลุ่มลูกลุดคลานทุกชนิด เช่นที่พ่อให้คุณประโยชน์ ลูกๆ ผู้มีสติปัญญาเยียบแหลมจะเป็นผู้ให้คุณประโยชน์เช่นเดียวกับพ่อด้วย
- คำถาม:** พ่อบอกอะไรบางสิ่งแก่ลูก ที่ลูกเฝ้าแต่กระซิบที่หูของทุกคน?
- คำตอบ:** บาบาสวดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อ อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด หากลูกจดจำผู้มีร่างกาย ลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดังนั้น ให้พิจารณา ผู้มีร่างกายทั้งหมดได้ตายไปแล้วและลูกต้องจดจำพ่อ เฝ้าแต่กระซิบสิ่งที่หูของทุกคน
- เพลง:** นั้นมาจากการปลุกโศกของนั้น

โอมชานติ มีค่าใช้จ่ายใดเกี่ยวข้องในการสร้างโศกของลูกๆ ใหม? เมื่อพ่อแม่มีลูก มีค่าใช้จ่ายใดสำหรับเด็กที่จะได้รับมรดกใหม่? ทันที่ที่เขาถือกำเนิด เขาได้รับมรดกในทรัพย์สินสมบัติของพ่อเขา พวกเขาได้ตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า: ทายาทนั้นๆ ได้เกิดมา เด็กต้องเสียค่าใช้จ่ายอะไรใหม่? ไม่เลย! เขาได้ถือกำเนิดขึ้นมา และนั่นก็ไม่ได้ทำให้เขาต้องจ่ายอะไร บางคนอาจจะเป็นผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากแต่ไม่มีลูก ดังนั้นเขาจะอุปถัมภ์เด็ก เด็กนั้นต้องมีค่าใช้จ่ายใดใหม่? ไม่เลย! ที่นี้ด้วย การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีนั้นเป็นที่จดจำ ถึงแม้ว่าผู้คนในโลกไม่รู้ถึงความหมายของการหลุดพ้นในชีวิต ลูกก็รู้ว่าเหล่าเทพนั้นได้รับการหลุดพ้นในชีวิตและพวกเขาเคยเป็นนายของโลก เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่มีการหลุดพ้นในชีวิต พ่อถามลูก: ลูกเสียค่าใช้จ่ายใดใหม่ในการเป็นของพ่อ? บาบา นั่นเป็นของท่าน! เท่านั้นเอง ได้จดจำว่าจนาถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที เขาเพียงแต่จำพ่อได้ พ่อกำลังแสดงวิธีการสำหรับสิ่งนี้แก่ลูก: บอกพ่อสิว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อเหนือโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? เมื่อลูกพูดว่า “พ่อสูงสุด” ท่านคือพ่อ บาบากล่าว: ลูกต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ หรือไม่ในการเป็นของพ่อ? ไม่เลย เพียงแต่เป็นของพ่อเท่านั้น ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ในสิ่งนี้เลย มีคำกล่าวไว้ว่า: การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที ไม่มีเรื่องของค่าใช้จ่ายใดเกิดขึ้น เมื่อเด็กเกิดมา เขามีค่าใช้จ่ายอะไรหรือ? ลูกเป็นของพ่อ ลูกเสียค่าใช้จ่ายอะไร? สติปัญญาของลูกเพียงมีศรัทธา: บาบา นั่นเป็นของท่าน ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากพ่อ พ่อคือผู้สร้างสวรรค์ มรดกที่ลูกได้รับคืออำนาจในการปกครองสวรรค์ เป็นเรื่องของกรรมสิทธิ์ ลูกไม่ได้จ่ายแม้แต่เพียง 1 สตางค์ เพียงจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะมาเป็นเช่นเพชร เราเขียนว่า: ท่านสามารถรับสิทธิ์ในการหลุดพ้นในชีวิต โดยไม่ใช้จ่ายแม้แต่เปลือกหอยลูกจะได้รับอำนาจในการปกครอง ลูกลุ่มลูกลุดคลานไปทั่วมากมาย ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนลุ่มลูกลุดคลานไปทั่วในการจาริกแสวงบุญอย่างมาก มีผู้นำทางและผู้ตีฝ่าในศาสนาที่นั่นทำให้พวกเขาลุ่มลูกลุดคลานและเสาะแสวงหาไปทั่ว พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมายด้วย แต่กระนั้นพวกเขาไม่ได้รับสิ่งใด พ่ออธิบายอย่างมาก แต่ถ้าไม่ได้อยู่ในโศกของพวกเขา ก็จะไม่อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา ควรจะมีการคิดค้นวิธีการที่จะช่วยเหลือทุกคนจากการเสาะแสวงหาไปทั่ว เพียงแต่ฟังมูร์ลีของบาบาและแล้วถ่ายทอดให้แก่ผู้อื่นนั้นมิใช่เรื่องใหญ่ ลูกควรจะบอกอะไรกับผู้อื่นและลูกควรจะทำอะไร? ผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญโดยรถไฟ ลูกควรที่จะคิดค้นวิธีการใด? แต่กระนั้นยังไม่มีใครได้นำวิธีการที่บาบาได้แสดงแก่ลูกไปปฏิบัติ ลูกควรจะถามบางคนด้วยความรักว่า: อะไรคือความสัมพันธ์ของท่านกับผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้? ทรายจนกระทั่งเวลานี้ลูกยังไม่ได้เขียนถึงบาบา บอกท่านว่า: บาบาวะเวลานี้ฉันอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในธุรกิจนี้ ลูกได้ไปและถามผู้คนนั้นผู้ใหม่ว่าเขาคิดอะไร? ลูกไม่ได้ให้ข่าวแก่บาบาเลย! หากลูกไขปริศนา นี้ ลูกสามารถรับการหลุดพ้นในชีวิตจากบาบาใน 1 วินาที เช่นที่จนาถได้รับ บาบากำลังบอกบางสิ่งขึ้นหนึ่งแก่ลูก ให้พิมพ์การ์ดพลาสติกแผ่นเล็กๆ ทำไปสการ์ดดีๆ ที่ลูกจะสามารถส่งไปที่ใดก็ได้ พวกเขาเพียงแต่ลุ่มลูกลุดคลานไปทั่วในการจาริกแสวงบุญเท่านั้น ลูกยังสามารถเขียนว่า: หากท่านต้องการที่จะเป็นอิสระจากการลุ่มลูกลุดคลานไปทั่วชาติแล้วชาติแล้ว จงไขปริศนานี้ ด้วยการไขปริศนานี้ ท่านสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที บาบาสอบถามคำพูดนั้นแก่ลูก ลูกๆ ที่ฉลาดควรเขียนบางสิ่งดีๆ แล้วตีพิมพ์สิ่งนั้นและส่งให้กับผู้อื่น สามารถทำงานนี้ได้อย่างรวดเร็วในเมืองใหญ่ๆ ทำบัตรพลาสติกที่สวยงามมากๆ ซึ่งอาจจะไม่มีหรืออาจจะไม่มีตราประทับของตริมูรติบนบัตรนั้น บา

บาให้กลยุทธ์ที่ดีมากแก่ลูก จานากได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที พวกเขาเพียงแค่เฝ้าร้องเพลงนี้ แต่ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ถึงแม้จะมีการกล่าวถึงสิ่งนี้ไว้ในกิตติอชตะวะระ ก็ไม่มีใครสามารถที่จะเข้าใจ พวกเขาเพียงแค่บอกเรื่องเล่า ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อที่จะอธิบายสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจได้ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อท่านนั้นเป็นผู้ที่รู้จัก เราทำได้ทำให้ทุกคนอื่นไม่รู้จัก ผู้ที่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่รู้จักและผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็ถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่ไม่รู้จัก ไม่มีใครรู้ถึงประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ สิ่งนี้ง่ายตายอย่างที่สุด ให้พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: ใช่ ท่านเป็นพ่อของเราจริง ๆ ลูกควรจะได้รับการรดจากพ่อของเขาโดยที่ไม่ได้จ่ายสิ่งใด แทนที่ที่เด็กถือกำเนิด เขาได้รับการรด เด็กๆได้รับการรดของบ่วงพันธะในชีวิตจากพ่อทางโลกของเขา นี่คือพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ที่นี้เป็นอาณาจักรปีศาจของราวัน ผู้เดียวนี่คือพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ พวกเขาพูดถึงพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นลูกควรจะได้รับการรดแห่งสวรรค์จากท่าน โลกใหม่เรียกว่าเป็นสวรรค์ การทำลายล้างที่ยิ่งใหญ่ของโลกเก่าอยู่เบื้องหน้าลูก ยิ่งล่าช้าไปมากเพียงใดผู้คนจะมีศรัทธาในการทำลายล้างมากขึ้นตามนั้น นี่ได้เข้าไปสู่หัวใจของผู้คนเรียบร้อยแล้ว พวกเขาเข้าใจว่าสงครามสามารถที่จะลูกเป็นไฟ แม้ในวันพรุ่งนี้ พวกเขาจะได้เข้าใจด้วยว่าความตายเพียงอยู่เบื้องหน้า ลูกพูดว่าลูกคือประชาธิปไตยมากุมาร และกุมาริ ลูกคือลูกๆ ของชีพบบาและดังนั้นลูกมีสิทธิ์ต่อมรดก เพียงแต่จดจำพ่อและมรดกของลูก ให้ตีพิมพ์คำพูดเหล่านี้ลงไปในการ์ดด้วยเช่นกัน: ไชปริศนาเดียวนั้นและคุณจะสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาทีโดยที่ไม่ได้ใช้จ่ายแม้แต่กับเปลือกหอย คุณเพียงแค่จดจำพ่อและมรดก ก็เท่านั้นเอง และคุณจะมาเป็นนายแห่งสวรรค์ สถานภาพในสวรรค์ยังตามลำดับกันด้วยเช่นกัน คุณจะเข้าใจโดยอัตโนมัติด้วยความรู้ว่าคุณต้องทำอะไร ไม่มีเรื่องของเงินทอง ฯลฯ ที่นี้ บาบาสพูดกับลูกๆ เสมอว่า: ตายเสียดีกว่าที่จะขอสิ่งใด เมื่อ ลูกๆ ได้รับการรดจากลูกจากพ่อ เหตุใดลูกจึงร้องขอบางสิ่งเล่า? ทั้งแม่และพ่อต้องการบุตรชายเพื่อเป็นทายาทของพวกเขา เวลานั้นลูกเป็นลูกๆ ของบาบา ทุกคนเรียกท่านว่าพ่อ พ่อพูดกับดวงวิญญาณ ลูกเป็นบุตรชายของพ่อ ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อและมรดก? พ่อกำลังพูดกับลูก บุตรชาย(ดวงวิญญาณ) ผ่านร่างของบราห์มา ลูกเป็นลูกๆ ของบราห์มาด้วย ลูกจะสามารถไปบ้านของบราห์มาได้อย่างไร? บราห์มากุมารและกุมาริได้รับการรดจากพ่อของเขา บราห์มาไม่ได้เป็นผู้สร้างสวรรค์ กูรู(Guru)ของลูกไม่ใช่บราห์มา มีเพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้น บราห์มานี้ก็ศึกษาจากท่านด้วย ไม่ใช่ว่าเมื่อเขาได้จากไป ได้เรียนรู้ทุกสิ่งแล้ว ลูกจะนั่งบนกัณฑ์ดีลูก ไม่เลย! ไม่เป็นเช่นนั้น ที่นี้มีเพียงสัตกูรูเดียวเท่านั้น เราทั้งหมดเรียนรู้จากท่านและได้รับการรดพ้น ลูกๆ สามารถทำงานรับใช้มากมาย ลูกมีโอกาสมากมาย ลูกสามารถนำการ์ดเหล่านี้ไปยังวัดและอธิบายให้แก่ผู้คนที่นี่ ใครบางคนควรแสดงให้เห็นด้วยการทำเช่นนั้น วิธีการที่บาบากำลังแสดงให้เห็นนั้นง่ายตายอย่างมาก บาบาเฝ้าแต่ตรวจสอบทุกสิ่ง ท่านต้องการจะได้ยินข่าวที่ 10-20 คนในรถไฟนั้นถูกถามด้วยคำถามนี้ เมื่อลูกถามคำถามกับบุคคลหนึ่ง อีกสิบคนก็จะได้ยิน ไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะนั่งอยู่ที่บ้านและอธิบายแก่ใครบางคน พ่อพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อและมรดก สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของเด็กเล็กๆ เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นอีกเล็กน้อยความรู้นี้จะอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา อวัยวะของลูกเติบโตขึ้น การหลุดพ้นในชีวิตได้รับใน 1 วินาที ลูกรู้ว่าบาบากำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก ผู้ที่สิ้นหวังน่าสงสารกำลังล้มลุกคลุกคลานไปทั่วภายนอกอย่างมากมาย เราจะสามารถปลดปล่อยพวกเขาได้อย่างไร? จำเป็นต้องมีกลยุทธ์มากมายสำหรับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกสาวหลายคนเขียนจดหมายมาจากบ้านว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน พวกเขาไม่เคยแม้กระทั่งเห็นบาบาหรือพบปะกับท่าน พวกเขาเขียนว่า: บาบา ฉันเป็นของท่าน แน่หนอนที่ฉันจะรับสิทธิ์ในมรดกจากท่าน พวกเขายังมีประสบการณ์ลูกทุบตี ลูกสาวเช่นนั้นสามารถไปล้าหน้าผู้อื่นอีกมากมาย ลูกไม่ได้ถูกทุบตี แต่กระนั้นลูกยังไม่ทำงานรับใช้! ลูกยังได้เพิกเฉยในสิ่งที่บาบาพูด ลูกสามารถตีพิมพ์การ์ดในภาษาใดก็ได้ สติปัญญาของผู้ที่ทําบางสิ่งอย่างแท้จริงควรจะทำงานกับสิ่งนี้ด้วย บาบาไม่ได้ให้งานมากมายแก่ลูกทำ รัฐบาลของโลกนั้นมีการแต่งตั้งกรรมการที่ใหญ่โตมากมายเพื่อการทำลายล้าง ลูกมีวิธีการที่ดีมากๆที่จะรับสถานภาพที่ไม่สูญสลาย พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่มองดูสิ่งที่ลูกกำลังทำ! ลูกไม่มีค่าใช้จ่ายใดเลย มีค่าใช้จ่ายมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที ลูกๆ ที่รู้จักควรจะตีพิมพ์การ์ดนี้และแสดงให้กับบาบา เรากำลังรับมรดกของเราจากบาบาอย่างง่ายตายอย่างมาก ผู้คนนั้นไม่มีความสุขอย่างมาก บางคนยังกลับบ้านหลังจากไปจาริกแสวงบุญได้ครึ่งทาง ผู้ที่นำสงสารล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมากมาย ลูกรู้สึกเสียใจกับผู้ที่สิ้นหวังที่น่าสงสารเหล่านั้น ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นลูกควรที่จะมาสู่สวรรค์ เหตุใดลูกจึงอยู่ที่นี้ในรถเล่า? จะต้องมีการบางคนที่สามารถบอกสิ่งนี้แก่พวกเขา ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตาม: ในการไปบ้านของอัลล่าห์ ให้จดจำอัลล่าห์! ลูกมาจากที่นั่น เวลานั้นจดจำพ่อ! ไม่มีใครอื่นนอกจากผู้เดียว (None but One) อธิบายสิ่งนี้ให้กับแม่ชี (nuns) ว่า: พวกท่านต้องจดจำพระเจ้า แม้พระคริสต์ก็จดจำพระเจ้า ตัวอย่างเช่น หากบราห์มาบาบาจากไป ลูกยังต้องจดจำชีพบบา ร่างกายจะต้องถูกสลัดทิ้งอย่างแนหนอน ลูกจะต้องจดจำผู้เดียวนั้น ชีพบบาพูดว่า: เพียงแต่จดจำพ่อ! ลูกต้องไม่จดจำผู้มีร่างกายใด กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ผู้มีร่างกายทั้งหมดนั้นได้ตายไปแล้ว พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ในโลก พวกเขาทำให้งั้นและกันไม่มีความสุข ที่นี้ เรบอกสิ่งหนึ่งแก่ท่านที่หูของ

ท่าน เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมาก อัลฟาและเบต้า จดจำพ่อและอาณาจักร นี่คือความหมายของ “มานมานะบาฟ” ที่เหลือทั้งหมดเป็นรายละเอียด พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกๆ เองต้องเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ด้วย ลูกๆ ต้องให้ข้อพิสูจน์อย่างมากมายว่าลูกได้ให้คุณประโยชน์แก่ทุกคนในวันนี้ ลูกต้องไปทั่วทุกหนแห่งเพื่อที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น เพื่อประโยชน์ของการก่อตั้งศาสนา ลูกต้องเคลื่อนไปโดยรอบ พ่อกำลังสอนการจาริกแสวงบุญที่ลูกจะไม่ต้องไปในการจาริกแสวงบุญอื่น: มานมานะบาฟ! ที่จริงลูกควรที่จะไล่ตามผู้แสวงบุญ สติปัญญาที่เฉลียวฉลาดอย่างมากนั้นเป็นที่ต้องการ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หนทางที่จะเป็นเช่นเพชรคือมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ โดยไม่มีค่าใช้จ่ายแม้แต่เปลือกหอย ดังนั้นให้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวอยู่เสมอ
2. ตายเสียดีกว่าที่จะร้องขอสิ่งใด ลูกได้รับทุกสิ่งจากพ่อแล้ว ดังนั้นอย่าได้ร้องขอสิ่งใด จงเป็นผู้ให้คุณประโยชน์และชี้หนทางที่แท้จริงแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณโยคี ผู้ทำการทดลอง และด้วยเหตุนั้นเพิ่มพูนทรัพย์ที่มีค่าของลูกทั้งหมดโดยการใช้สิ่งเหล่านั้น

บัพดาตาได้ให้ทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดแก่ลูกแล้วเพื่อทำการทดลอง มากเท่าที่ลูกทำการทดลองกับทรัพย์นั้นมากตามนั้นที่ลูกจะก้าวหน้า ถ้าลูกไม่ได้กำลังก้าวหน้า ลูกไม่ได้กำลังทำการทดลอง โยคะหมายถึงการทำการทดลองกับสิ่งต่างๆ ดังนั้น อะไรก็ตามที่พ่อได้ทำให้ลูกเป็นทรัพย์สินของร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สมบัติ และสิ่งของต่างๆ ของลูก – อย่าได้ทำให้สูญเปล่าโดยไม่ระมัดระวัง แต่ใช้และเพิ่มสิ่งเหล่านั้นสิบเท่า จงเป็นผู้ที่ได้รับมาอย่างมากมายด้วยการใช้จ่ายเล็กน้อย นี่คือนิสัยของดวงวิญญาณโยคีผู้ทำการทดลอง

คติพจน์: การสละละทิ้งการกระทำที่เป็นบาปและกิเลสคือการสละละทิ้งที่แท้จริง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่ได้รับการปลดปล่อยจากโซ่ตรวนของราวันถึง 21 ชาตเกิด ทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมด
- คำถาม:** จุดหมายปลายทางใดที่สูงที่สุดและยากลำบากที่สุด และต้องอาศัยความพยายามเป็นเวลายาวนาน?
- คำตอบ:** ควรจะมีการจดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นในช่วงเวลาสุดท้าย ลูกไม่ควรจะจดจำใครอื่น นี่ก็คือจุดหมายปลายทางที่ยากที่สุดและสูงสุด หากมีการจดจำใครบางคนอื่น ลูกต้องถือกำเนิดในโลกนี้ ดังนั้นขอให้มีการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเป็นเวลาที่ยาวนาน
- คำถาม:** เหตุใดสภาพลูกบางคนจึงขึ้นลงขณะที่พวกเขาก้าวไป?
- คำตอบ:** เพราะพวกเขาไม่มีศรัทธาที่มั่นคง เมื่อศรัทธานั้นขาดหายไป, สภาพของพวกเขานั้นก็ขึ้นๆ ลงๆ เหมือนกับปรอท ในบางครั้งก็มีความสุขอย่างมากและบางครั้งความสุขก็ลดลงไป
- เพลง:** เจ้าผู้ไร้เดียงสาอันพิเศษสุด

โอมซานติ ลูกๆ ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาเจ้าผู้ไร้เดียงสาเป็นการส่วนตัวและกำลังมีการสอนราชาโยคะ ที่ถ่ายทอดแก่ลูกผ่านปากของบราห์มา พ่ออธิบายสาระของพระเวท คัมภีร์ กรันท์และอุปนิษัททั้งหมด ทั้งหมดนี้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น ได้มีการแสดงไว้ในรูปภาพด้วยเช่นกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นด้วยบราห์มา บาบาอธิบายผ่านบราห์มาถึงสาระของคัมภีร์และพระเวททั้งหมด ใครที่กำลังอธิบายทั้งหมดนี้กับลูกๆ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชีวา เจ้าผู้ไร้เดียงสา ท่านนั้นไม่มีตัวตนเหตุนี้เองท่านจึงอธิบายทุกสิ่งด้วยบราห์มา ผู้ที่ท่านอธิบายให้ฟังนั้นก็เข้าใจ และแล้วพวกเขาก็อธิบายแก่ผู้อื่น หากพวกเขาไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น นั่นก็หมายความว่าพวกเขาเองนั้นไม่เข้าใจ นั่นคือพวกเขานั้นไม่รู้คิด ได้มีการให้คำอธิบายแก่ผู้ที่ไม่รู้คิด พ่อพูดกับทุกคน ลูกนั้นไม่รู้คิด ลูกรู้จักฉัน, พ่อของลูกไหม? ลูกๆ ชาวบาร์ตได้ประกาศสิทธิในมรดกของอำนาจในการปกครองตนเองของยุคทอง และแล้วเป็นเพราะอาณาจักรของราวัน, ลูกจึงสูญเสียมรดก เนื่องจากอาณาจักรของราวัน, ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ อยู่อย่างไม่รู้คิด และยากจนข้นแค้น เวลานี้ทุกคนกำลังทำตามคำสอนที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกเข้าใจว่าความจริงที่แล้วพ่อได้ทำให้พวกเราารู้คิด นั่นคือเราได้กลายเป็นนายของโลก เวลานี้เราได้กลายเป็นทาสของมายา ไม่ใช่ทาสของทรัพย์สมบัติและสิ่งของครอบครองใด แต่เป็นทาสของมายาราวัน เราถูกผูกไว้ด้วยโซ่ตรวนของกิเลสทั้ง 5 และอยู่ในกระท่อมของความทุกข์ แนนอนที่อาณาจักรของราวันนั้นอยู่เหนือทั้งโลก ทั้งโลกและบาร์ตเป็นพิเศษถูกผูกไว้ในพันธะของอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาทำนั้นผิด พ่อมาและบอกทุกสิ่งที่ลูกต้องแก่ลูก เหตุนี้เอง, พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดจึงรู้ได้ว่าเป็นผู้ที่มศีลธรรมจรรยา(the Righteous One) ราวันนั้นรู้ได้ว่าเป็นผู้ที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา(the unrighteous one) ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรที่มีศีลธรรมจรรยา(righteous) และถึงครึ่งหนึ่งของวงจรมีอาณาจักรที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา(unrighteous) อาณาจักรของราวันนั้นลูกเรียกว่าเป็นดินแดนของความห่อหุ้ม เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังอธิบายแก่เราผ่านบราห์มา มีคำกล่าวว่าการหลุดพ้นในชีวิตสามารถที่จะประกาศได้ใน 1 วินาที มีลูกๆ มากมายที่พูดว่าการหลุดพ้นในชีวิตสามารถได้มาใน 1 วินาที ในเวลานี้ทุกคน, แต่บาร์ตเป็นพิเศษ, อยู่ในชีวิตของบ่วงพันธะ ชาวบาร์ตประกาศสิทธิของมรดกของการหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที ในเวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของพระเจ้า พระเจ้าเองนั้นพูดว่าลูกเป็นลูกๆ ของพ่อ ลูกรู้ว่าพระเจ้าก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นท่านจำเป็นต้องมาในโลกเก่า โลกเก่านี้รู้ได้ว่าเป็นโลกที่คดโกงที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเรียกหาพระเจ้าและพูดว่า ปลดปล่อยพวกเราจากชีวิตเกิด ปลดปล่อยพวกเราจากความทุกข์เกิด ผู้คนไม่รู้ว่ามีอาณาจักรของความทุกข์? และใครก่อตั้งสิ่งนั้น? พวกเขาอาจจะศึกษาคัมภีร์มากมาย พวกเขาอาจจะเป็นนักปราชญ์ หรือบัณฑิต แต่พวกเขาก็มีความหยิ่งยะโสอย่างมาก อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถให้การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที ไม่สามารถมีใครพูดว่าเราสามารถให้การหลุดพ้นในชีวิตหรือเราสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งหมด พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลกและแก่บาร์ตเป็นพิเศษ มีคำกล่าวว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ท่านเป็นผู้ปลดปล่อยสำหรับทั้งหมด ท่านปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ ใครบางคนจะปลดปล่อยใครจากความสุขหรือ? พ่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ อัจชะ ปลดปล่อยลูกจากความสุข? บาร์ตนั้นเคยมีความสุข ใครปลดปล่อยบาร์ตจากความสุข และนำบาร์ตเข้าไปสู่ความทุกข์ ราวันปลดปล่อยลูกจากความสุข เวลานี้ด้วยการทำตามศรัทธาของราม, ลูกกำลังได้รับการ

ปลดปล่อยถึง 21 ชาตเกิด นั่นถูกเรียกว่า การหลุดพ้นในชีวิตหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าเมื่อบาร์ตนั้นได้รับการหลุดพ้นในชีวิต, แนนอนที่บาร์ตเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้บาร์ตคือดินแดนแห่งความทุกข์, ในชีวิตของบ่วงพันธะ นี่เป็นเรื่องของความไม่มีชีวิตจำกัด ดังนั้นพ่ออธิบายสิ่งที่ไม่มีความจำกัดเหล่านี้ทั้งหมด ซึ่งมนุษย์ที่มีความจำกัดไม่เข้าใจ พวกเขาไม่รู้จักรัศวรรค์และพวกเขาก็ไม่รู้จักรัก พวกเขาพูดว่าทั้งหมดนี้เป็นจินตนาการของลูก ไม่สามารถมีใครได้อยู่อย่างหลุดพ้นในชีวิต นี่คือละครที่ถูกกำหนดเอาไว้แล้วเป็นนิรันดร์ ไม่สามารถมีสิ่งใดเปลี่ยนแปลงในสิ่งนี้ได้ ซิพบาบา นั่นคือคนหลัก ท่านรู้ได้ว่าเป็นผู้สร้างและเป็นผู้กำกับ บราห์มา วิษณุและชางกามีบทบาทด้วยเช่นกัน จากัดอัมบา (แม่ของชาวโลก) และจากัดบิดา(พ่อของชาวโลก)ก็มีบทบาทด้วย เหล่าเทพเองก็มีบทบาท และแล้วผู้คนของอิสลาม พุทธ ฯลฯ ก็เล่นบทบาทของตัวเอง ทุกคนต้องเล่นบทบาทเดียวกันของตนอีกครั้ง และแล้วก็มีศาสนาเดียวในบทบาท(ละครนั้น) ภายหลังผู้คนของศาสนาอื่นๆ ก็จะซำย่ำบทบาทของเขาในเวลาของเขาเอง เวลานี้ลูกรู้ว่าบทบาทของครอบครัวบราห์มินนั้นก็ซำรอยด้วย สกุลบราห์มินกำลังถูกก่อตั้งขึ้นผ่านประชาบิดา บราห์มาเป็นที่รับรู้ได้ว่าเป็นชุมชนของบราห์มิน ชุมชนของชาวคริสเตียนก็ถูกสร้างขึ้นโดยผ่านพระคริสต์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้นสร้างบราห์มาและแล้วก็สร้างชุมชนบราห์มินผ่านบราห์มา ดังนั้นแนนนอนที่เขาต้องเป็นทายาทที่เกิดจากปาก พวกเขาไม่สามารถที่จะเกิดจากบาปได้ พวกเขาพูดว่าท่านคือแม่และพ่อของเรา และดังนั้นทั้งหมดจึงเป็นบุตรบุญธรรม นี่คือการนำมาเลี้ยงดู บราห์มานั้นถูกนำมาเลี้ยงดูก่อน และแล้วด้วยบราห์มา, ลูกๆบราห์มินก็ถูกนำมาเลี้ยงดู ลูกเข้าใจว่าลูกคือหลานของซิพบาบาและเป็นลูกๆ ของบราห์มา อันดับแรกเป็นสกุลบราห์มิน เป็นสกุลที่สำคัญที่สุด ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงดูในเวลานี้เท่านั้น การนำมาเลี้ยงดูนี้ไม่เคยเกิดขึ้นอีกครั้ง ชันยาสีก็มีการนำมาเลี้ยงดูด้วย พวกเขานำสาวก (followers) ของพวกเขามาเลี้ยงดู พวกเขาพูดกับผู้คนว่าพวกท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นสาวกของเรา มีเพียงเมื่อท่านได้ทั้งครอบครัวและธุรกิจของท่านและสามใส่จิวรีสีแดงเท่านั้น, ท่านจึงจะสามารถถูกเรียกว่าเป็นสาวก ที่นี้ลูกคือบราห์มินลูกต้องแสดงหนทางที่ง่ายดายนี้ของราชาโยคะที่แท้จริงแก่ทุกคน ลูกต้องอธิบายสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ลูกได้รับมรดกจากพ่อภายใน 1 วินาที แนนอนที่ลูกจะได้รับมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด ลูกต้องจดจำซิพบาบาเท่านั้น พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือชีวา ด้วยการจดจำท่าน, ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกจะไม่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ด้วยการจดจำพ่อทางโลกของลูก ลูกต้องอยู่ในครอบครัวแต่จดจำซิพบาบา ฉันทดวงวิญญาณคือลูกของซิพบาบา จงมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ เมื่อลูกไม่มีศรัทธาที่สมบูรณ์, สภาพของลูกก็ขึ้นลงเหมือนปรอท 1 นาทีปรอทแห่งความสุขนั้นก็ขึ้นสูง และนาทีถัดไปสิ่งนั้นก็ถูกล้ม พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน และแล้วลูกก็จะมาเพื่อที่จะได้รับหนังสือใหม่ ลูกเข้าใจว่าเรานั้นได้กลับมาใช้ชาติเกิด ไม่ใช่เรื่องของกลับมาใช้ชาติเกิดสำหรับกู จูนั้นก็ทั้งหนังสือเก่าและมีหนังสือใหม่ ในทำนองเดียวกันลูกก็ต้องเปลี่ยนสิ่งนั้นด้วย เมื่อผู้คนแก่ลง, เขาก็เข้าใจว่าเขาต้องจากไป เขาได้นิมนต์ว่าและแล้วเขาต้องกลายเป็นเด็ก ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาจะละร่างของเขาและกลายเป็นเด็ก และได้รับร่างที่ สาโทประธาน ร่างเก่านี้รู้ได้ว่าเป็นร่างที่ผู้พัง โลกนั้นเริ่มต้นด้วยความใหม่ ภายหลังองค์กาลลดลงไป เหตุนี้เองจึงได้ถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรนั้นยาวมากและดวงวิญญาณต้องโยกย้ายเข้าไปสู่ 8.4 ล้านเผ่าพันธุ์ และลูกนั้นก็ได้ลดระยะเวลาของวงจรลง อย่างไรก็ตามให้ดูว่ามีความทุกข์มากมายเพียงใด? ด้วยการเพิ่มระยะเวลาของวงจรพวกเขาก็คิดว่าดวงวิญญาณต้องใช้ 8.4 ล้าน ชาตเกิด พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายสิ่งนี้ ลูกต้องไม่ลืมสิ่งนี้ นักเรียนไม่มีวันลืมครู ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาในชั้นเรียนของพระเจ้า ผู้คนในทุกศูนย์รับฟังมุสลิม และผู้ที่สอนนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็น มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมด ทั้งหมดหมายถึงบาร์ตและแผ่นดินอื่นทั้งหมด ลูกคือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกศึกษาเล่าเรียนจากพระเจ้ามากเพียงใด, สถานภาพของลูกจะสูงขึ้นตามนั้น การศึกษานั้นง่ายดายอย่างมาก เพียงแต่จดจำ 2 คำ ลูกสามารถไปและบอกใครก็ตามให้จดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีความจำกัด และลูกจะได้รับความสุขที่ไม่มีความจำกัดแห่งสวรรค์ ก็เท่านั้นเอง เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียว มีคำกล่าวว่าหากมีการจดจำใครบางคนอื่นในช่วงเวลาสุดท้ายของลูก หรือหากผู้ชายจดจำภรรยาของเขาในช่วงเวลาสุดท้าย, ชาตเกิดของเขาก็จะเป็นเช่นนั้นด้วย พ่อพูดว่า จุดหมายปลายทางนี้สูงสุดระมัดระวังเมื่อมีการไต่บันได และเตือนกันและกันด้วย เผ่าแต่จดจำซิพบาบา พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกๆ พ่อต้องยกระดับแม้กระทั่งกูรูเหล่านั้นผ่านลูกๆผู้เป็นแม่ โดยที่ไม่มีลูกๆแม่กูรู ก็จะไม่มีการได้รับการยกระดับ ผู้เป็นแม่นั้นเป็นเครื่องมือ แม่ของชาวโลกคือคนหลัก เธอนั้นก็มียุทธิพลมากมาย บราห์มาไม่ได้มียุทธิพลมากเช่นนั้น ได้มีการแสดงท่านไว้ในพุชกาเท่านั้น (สถานที่ที่มีวัดของบราห์มา) ผู้ชายส่วนใหญ่ไปที่นั่น มีความเคารพมากมายต่ออัมบา(แม่) ชุมชนเกิดขึ้นในสถานที่มากมายที่ซึ่งมีวัดของเธอ ด้วยการทำตามคำสอนของกูรู, ลูกก็ได้้อยู่อย่างล้มลุกคลุกคลาน มีประโยชน์อะไรที่นั่น? ไม่มีประโยชน์ใดเลย สภาพของการตกต่ำนั้นจะต้องมาถึง บาร์ตต้องอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ไม่สามารถมีใครกลับบ้าน ลูกได้เข้าใจแล้วว่ามนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาอยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมของเขา ทุกคนนั้นรวมอยู่ในสิ่งนั้น ผู้คน

มีประสบการณ์ของความทุกข์มากมายอย่างมากในโลกนี้ ความทุกข์เพิ่มพูนขึ้นในทุกย่างก้าว ลูกๆ เข้าใจว่าผู้คนภายนอกนั้นไม่รู้คิดอย่างแท้จริง ไม่มีใครรู้จักพ่อพวกเขาแม้กระทั่งพูดว่าท่านคือแม่และพ่อของเรา ดังนั้นแน่นอนที่ท่านสร้างสวรรค์ ผู้คนที่เคยอยู่มาและจากไปได้รับการยกย่อง เวลานั้นลูกเข้าใจว่ากำลังมีการก่อตั้งสวรรค์อีกครั้ง ไม่มีศาสนาอื่นใดคงอยู่เมื่อเคยเป็นสวรรค์ เวลานั้นมีศาสนาอื่นๆ ศาสนาเดียวนี้ไม่ได้คงอยู่ รากฐานของศาสนานั้นไม่ได้คงอยู่ ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปซึ่งเคยคงอยู่กำลังมีการก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ และแล้วถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่จะไม่มีศาสนาอื่นใดเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นจะหลงเหลืออยู่ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่เคยมีอาณาจักรของสุริยวงศ์และจักรพรรดิของอำนาจในการปกครองตนเอง นี่คือนิติบัญญัติโดยกำเนิดของพระเจ้าของลูก นี่คือนิติบัญญัติโดยกำเนิดของพระเจ้าแห่งสวรรค์, ผู้เป็นพ่อของลูกเรากำลังก่อตั้งสวรรค์ของเรา เรากำลังจะกลับมามีค่าควรแก่การปกครองอาณาจักร ท่านคือผู้เดียวที่กำลังสอนเราและกำลังทำให้เรามีค่า ท่านอธิบายทุกวันเพื่อที่จะเสริมกำลังให้กับสิ่งเหล่านี้ ท่านอธิบายว่ามาอย่าจะไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกพยายามอย่างหนักมากเพียงใดก็ตามที่จะจดจำบาบา, การบรรพราภีจะดำเนินไป พ่อหนึ่งท่านและชี้หนทางแก่ลูกถึงสิ่งที่จะต้องทำ ลูกคือคาร์มาโยคี ใช่ ลูกๆ ของลูกได้ทำให้ลูกทุกข์ระทม เพราะนี่คือก้นบึ้งที่สุดของนรก ลูกๆ ที่นี้ก็ให้ความทุกข์และ ที่นั่นลูกๆ ให้ความสุข เพราะนั่นคือดินแดนแห่งความสุข ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่จะสร้างความทุกข์หรือความไม่บริสุทธิ์ ที่นี้มีความทุกข์มากมายอย่างมาก และความเจ็บป่วยก็สกปรกอย่างมากด้วยเช่นกัน ความเจ็บป่วยบางอย่างนั้นไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน ไม่เคยมีการเจ็บป่วยที่เรียกว่ามะเร็ง ในสวรรค์ไม่มีความเจ็บป่วยใดๆ เมื่อเป็นอาณาจักรที่เป็นเช่นปีศาจ, ความเจ็บป่วยที่สกปรกก็เริ่มต้น ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว มีว้าวที่สวยงามในสวรรค์ ผู้คนพูดว่าภุชณะเคยมีว้าวที่สวยงามอย่างมาก ดังนั้นพวกเขาทำให้ภุชณะเป็นคนเลี้ยวว้าว ภุชณะไม่ได้เป็นคนเลี้ยวว้าวจริงๆ ลูกพูดว่าชีพบาบาได้นำว้าวที่เป็นมนุษย์ที่มีชีวิตเหล่านี้มาเพื่อที่จะป้อนหญ้า ท่านให้หญ้าแห่งความรู้แก่พวกเขา ไหของความรู้ก็ถูกวางไว้เหนือผู้เป็นแม่ บาบาสอนว่า รับฟังสิ่งที่พ่อพูด ก่อนอื่นใด มานมานะบาฟ จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาทั้ง นี่คือนิติบัญญัติที่ง่ายดายอย่างมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตามศรัทธาของพ่อ จงทำงานรับใช้ของการปลดปล่อยทุกคนจากโซ่ตรวนของราวัน และให้มรดกของการหลุดพ้นในชีวิตแก่พวกเขา
2. รับฟังพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลืมสิ่งอื่นที่ลูกเคยได้ยินมา จดหมายปลายทางนี้สูงสุด ดังนั้นตักเตือนกันและกัน และเตือนกันและกันให้จดจำพ่อและทำความก้าวหน้าในวิธีนี้

พร: ขอให้ลูกเป็นที่รักของพ่อและครอบครัวโดยมีค่าควรแก่การไว้วางใจด้วยความกล้าหาญของลูกสำหรับ
สัจจะ
เรือของความไว้วางใจคือสัจจะ เมื่อลูกซื่อสัตย์ในหัวใจและในหัวของลูก ลูกมีความรักของพ่อและของครอบครัวจากหัวใจของพวกเขาและความไว้วางใจโดยอัตโนมัติ เพราะด้วยความไว้วางใจนี้ ลูกได้รับสิทธิทั้งหมดจากพวกเขา และแล้วลูกจะเป็นที่รักของทุกคนโดยอัตโนมัติ ดังนั้น จงมีค่าควรแก่การไว้วางใจด้วยความกล้าหาญของสัจจะ อย่าได้พยายามพิสูจน์สัจจะ แต่กลายเป็นตัวของความสำเร็จ และ ลูกจะเคลื่อนไปข้างหน้าเรื่อยๆ ในอัตราความเร็วที่รวดเร็ว

คติพจน์: ผู้ที่มั่งคั่งเหนือทั้งหมดคือผู้ที่มีทรัพย์ที่มีค่าของความสงบและความบริสุทธิ์

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าใช้เวลาที่มีคุณค่าของลูกกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ จงกลับมาบังคับด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ
- คำถาม:** ทั้งบัฟและดาดาได้ให้คำแนะนำอะไรแก่ลูกๆ ด้วยความถ่อมตนเพื่อคุณประโยชน์ของพวกเขา
- คำตอบ:** ลูกๆ สำนึกูรู้เสมอว่าชีพบบากำลังสอนลูกอยู่ แม้ว่าบราห์มาบาบาสอนลูกด้วยเช่นกันแต่ลูกได้รับประโยชน์จากการจดจำระลึกถึงชีพบบาเท่านั้น เหตุนี้เอง ดาดาผู้นี้จึงไร้ความหยิ่งทะนง และพูดว่า ฉันไม่ได้สอนลูก เพียงพ่อผู้เดียวที่สอนลูก ดังนั้นจงจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น ด้วยการจดจำท่านเท่านั้น ไม่ใช่จดจำฉัน ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะการกระทำที่เป็นบาปและบาปของลูกจะถูกปลดเปลื้อง

โอมชานติ เวลาที่ลูกๆ กำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ แนนอนที่ในสติปัญญาของลูกๆ รู้ว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกผ่านร่างของบราห์มา สติปัญญาจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบก่อน จากนั้นจึงลงมาที่นี้ ชีพบบาได้เข้ามาในร่างของบราห์มาเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก สติปัญญาของนักเรียนรู้ว่าใครกำลังสอนพวกเขา เมื่อพวกเขาไปโรงเรียนพวกเขาก็สำนึกูรู้ว่าครูท่านนั้นท่านนี้กำลังสอนพวกเขาอยู่ พวกเขารู้จักชื่อของครูเหล่านั้น และยังมองเห็นครูเหล่านั้นด้วยดวงตา มีขุมขุมทางจิตที่หลากหลาย ที่นั่นพวกเขาพูดว่า มหาตมะผู้หนึ่ง (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) กำลังถ่ายทอดคัมภีร์นั้นนี้ พวกเขาถ่ายทอดคัมภีร์ที่หลากหลาย ลูกเคยรับฟังคัมภีร์เหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า เวลาที่ขณะกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกจดจำชีพบบา ลูกเข้าใจว่า บาบาของลูก ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือ ชีวา เวลาที่ท่านมา และสอนลูกผ่านบราห์มา บราห์มานี้กำลังสอนลูกด้วยเช่นกัน หากบราห์มากุมาร และบราห์มากุมาริสอนลูกได้ แล้วบราห์มาจะสอนลูกไม่ได้หรือ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีสำนึกูว่าชีพบบากำลังสอนลูก ไม่ใช่บราห์มา มีประโยชน์สำหรับลูกในเรื่องนี้ นี่คือสภาพของความถ่อมตน ทั้งบัฟและดาดาไร้ความหยิ่งทะนง ผู้นี้ ท่านเองยังพูดว่า ถึงแม้ว่าพ่อสอนลูกแต่ให้มีสำนึกูว่าชีพบบากำลังสอนลูก ยิ่งลูกจดจำชีพบบามากเพียงใด ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาปมากตามนั้น จงคิดเสมอว่าชีพบบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกอยู่ มากเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าลืมชีพบบา ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากท่าน ชีพบบาพูดว่า จงจดจำพ่ออยู่เสมอ ท่านบอกดวงวิญญาณบราห์มาเช่นกันว่า ลูกต้องมาหาพ่อ ขณะกำลังนั่งหรือเคลื่อนไหว ให้ทำความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึง มีรายได้อย่างมากมายในสิ่งนี้ แล้วลูกจะมีสุขภาพที่ดีด้วยเช่นกัน อย่าได้สูญเสียเวลา ไม่ฟังสิ่งที่เลวร้าย ไม่พูดถึงสิ่งที่เลวร้าย ไม่เห็นสิ่งที่เลวร้าย เพียงแต่พูดถึงเรื่องราวของความรู้และโยคะเท่านั้น อย่าได้พูดถึงสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ หากไม่มีความรู้แล้ว ก็จะไม่มีความไม่รู้อย่างแน่นอน พวกเขาจะเฝ้าแต่ซุบซิบนินทา แต่ลูกต้องไม่ฟังเรื่องราวเช่นนั้น หากใครพูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์กับลูก ให้เข้าใจว่า ผู้นั้นคือศัตรูของลูก เวลาจะสูญเสียไปด้วยการรับฟังเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์ พ่อพูดว่า อย่าฟังเรื่องราวที่ไร้ประโยชน์เช่นนั้น บางคนประณามผู้อื่น และบางคนก็จะพูดสิ่งผิดๆ เกี่ยวกับผู้อื่น เหตุนี้เอง ลูกจึงถูกบอกว่า อย่าฟังและพูดถึงสิ่งเช่นนั้น ผู้ที่ไม่มีความรู้พูดในวิธีการนั้นและจะสร้างความเสียหาย เหตุนี้เอง จึงมีการอธิบายครั้งแล้วครั้งเล่าว่า จงอยู่อย่างไม่วางแวนกับงานรับใช้ ยิ่งลูกอธิบายภาพเหล่านี้ให้แก่ผู้อื่นมากเพียงใด ลูกจะเข้าถึงความรู้มากตามนั้น ขณะนั่งอยู่ที่นี่ ให้มองดูรูปภาพเหล่านี้ และมีความคิดว่า นี่คือ ชีพบบา และนี่คือ ดาดา เราได้รับมรดกจากผู้นี้ จากนั้นโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ก็จะถูกทำลาย ลูกทำให้ตนเองสนุกสนานด้วยความคิดเช่นนั้นได้ สิ่งนี้ดีกว่าการซุบซิบนินทา ไม่เช่นนั้น ลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบาป พ่อพูดว่า ลูกๆ อย่าได้กลายเป็น ดวงวิญญาณบาป ผู้ที่รับฟังข่าวคราวของโลก และผู้ที่ถ่ายทอดสิ่งต่างๆ เช่น “ผู้นั้นผู้นี้เป็นเช่นนั้น” หรือ “พวกเขาทำเช่นนั้น” จะสูญเสียเวลาไปอย่างไม่จำเป็น ลูกกำลังกลับมาบังคับอย่างมาก ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก แนนอนว่าบาร์ตเคยบังคับอย่างมาก เวลาบาร์ตถูกทำให้เสียหาย เวลาที่ลูกกำลังจะกลับมาบังคับด้วยพ่อ การจดจำพ่อและวงจรโลกเป็นเรื่องที่แสนง่ายดาย ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันนี้ ทุกคนที่อยู่ในยุคเหล็กไม่บริสุทธิ์ ขณะที่ในยุคทองทุกคนบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจรเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ มีคนบาปเช่นอัมมิลด้วย นี่คือ โลกของบาป โลกที่ไร้ความสะดักสะบวย โลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์คือ โลกแห่งความสบาย ผู้อื่นไม่อาจอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ไม่มีใครรู้ว่า ความสบายได้รับมาจากที่ใด ลูกอธิบายว่ามีความสุขในดินแดนแห่งความสุข นี่คือ โลกของความทุกข์ และถึงแม้ว่าผู้คนจะสร้างพระราชวังที่ใหญ่โต ฯลฯ แต่หนทางทั้งหมดนั้นก็ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นแล้ว เหตุใดบาร์ตจึงอยู่ในสภาพตกต่ำเช่นนั้นเล่า พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่จะนำสภาพของการไต่เต้ามาให้ ผู้อื่นจะทำให้ลูกตกลงมา ลูกต้องเข้าใจสิ่งนี้อย่างชัดเจน ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มกมาย หากครูพูดว่า “ฉันสอนเธอให้กลายเป็น

เป็น ศิลปศาสตรบัณฑิต” นั่นก็ไม่ใช่เรื่องโกหก พ่อที่ไร้ชีวิตจำกัดพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะที่ง่ายตาย เพื่อให้ลูกเป็นราชาเหนือราชา พ่อทำให้ลูกเป็นราชาแห่งสวรรค์ ความแตกต่างระหว่างราชาของสวรรค์กับราชาของนรกก็เหมือนกับกลางวันและกลางคืน ผู้ที่กลายเป็นราชาและราชินีในนรกด้วยการให้ทานและทำบุญ พวกเขาจะได้รับความสุขชั่วคราว ราชาและราชินีของสวรรค์ถูกสร้างขึ้นมาจากการศึกษาของพวกเขา ลูกยังเข้าใจอีกด้วยว่า แผนของบาบา คืออะไร คือแผนของการเปลี่ยนทั้งโลก ดินแดนของความทุกข์ให้กลายเป็นดินแดนแห่งความสุขและความสงบ ลูกรู้ว่าบาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข และในเวลานั้นดวงวิญญาณอื่นๆทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เวลานี้ทุกคนอยู่ในดินแดนของความทุกข์ แต่หลังจากที่เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้ที่ศึกษาราชโยคะคือ ผู้ที่ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ขณะที่ผู้อื่นจะสะสมปัญชกรรมของเขา และกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีใครในโลกรู้ว่าดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขคืออะไร บาบาผู้นี้พูดว่า พ่อเองก็ไม่เคยรู้เช่นกัน ผู้ที่ตัวท่านเองเคยเป็นนายก็ได้ล้มไปแล้ว แล้วคนอื่นๆจะรู้หรือ ตามละครแล้ว ทุกคนต้องลงมา เวลานี้คือ เวลาของการไต่เต้าอีกครั้ง พ่อพูดว่า พ่อได้มาเพื่อพาทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้คนจำนวนมากจะมาหาลูก พวกเขาจะพูดว่า เราต้องการความสงบของจิตใจ! ไม่มีใครพูดถึงดินแดนแห่งความสุขได้ ซานยาสซึ่งเป็นของหนทางสันโดษ พวกเขาจึงไม่อาจชี้หนทางไปสู่ความสุขได้ เช่นที่พ่อเมตตาที่จะพาดวงวิญญาณเหล่านี้ไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและดินแดนแห่งความสงบ ในทำนองเดียวกัน ลูกๆก็ควรจะรู้สึกว่าคุณต้องให้คำแนะนำของพ่อ แน่หนว่าชาวบาร์ตควรจะได้รับมรดกจากพ่อ เหตุใดเราจึงอยู่ในนรกเล่า เราเคยเป็นผู้ที่อยู่ในสวรรค์และเวลานี้เราอยู่ในนรก อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เลย มายาได้ปิดลอคสติปัญญาของพวกเขาอย่างสิ้นเชิงจนไม่อาจเข้าใจสิ่งต่างๆที่ง่ายตายเช่นนี้ได้! เมื่อพระเจ้าคือ ผู้สร้างสวรรค์ แน่หนว่าเราควรจะเป็นนายแห่งสวรรค์ เราไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป เพราะนี่เป็นอาณาจักรของราวัน อาณาจักรของราวันนี้กำลังจะถูกทำลายในเวลานี้ และสงครามมหาภารตะเดียวกันก็อยู่ใกล้แค่เอื้อมเท่านั้น นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตายอย่างมากเมื่อสิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของบางคน แต่เป็นเพราะไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาจึงเฝ้าแต่ซบเซาหนีบทกวีและสูญเสียเวลา ลูกต้องไม่ปล่อยให้ตัวเองรับฟังเรื่องราวเช่นนั้น ลูกต้องอยู่อย่างไม่วางเหวนในการศึกษาเล่าเรียน เพราะเพียงเท่านั้นที่ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ในโรงเรียน นักเรียนที่ดีจะศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี ในเวลาของการสอบพวกเขาจะอยู่ในสันโดษเป็นพิเศษ เพื่อทบทวนบทเรียนและจะได้สอบผ่าน ผู้ที่สอบตกก็จะพลาดพลั้งอยู่เรื่อยๆ พ่อพูดว่า ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ ท้นที่ที่เจ้าสาวหมั้นหมายกับเจ้าบ่าว สิ่งนั้นก็ถูกประทับไว้ อัจชะ หากวันนี้ผู้หญิงแต่งงานและวันพรุ่งนี้สามีเธอตาย เธอจะเฝ้าแต่จดจำเขาตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม สามีผู้นั้นทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แล้วลูกควรจดจำพ่อเช่นนั้นมากเพียงใดเล่า มายาจะพยายามอย่างมากที่จะตัดโยคะของลูก แต่ลูกต้องกล้าหาญอย่างมาก ความคิดของลูกจะนำพาอย่างมากมายเข้ามาที่ลูกไม่เคยมีมาก่อนแม้ตอนอยู่ในหนทางของความไม่รู้ หมอสมุนไพรพูดว่า โรคภัยทั้งหมดจะปะทุขึ้นมาแต่ลูกต้องไม่กลัว ลูกต้องไม่หวาดกลัวและเริ่มที่จะใช้ยาอื่นๆ อย่างกลัว บาบายังพูดอีกด้วยว่า อย่างกลัว พายุมากมายจะเข้ามาในจิตใจแต่อย่าแสดงการกระทำที่เป็นบาปผ่านอวัยวะประสาทสัมผัส จงพูดความรู้และนำประโยชน์มาให้กัน พ่ออธิบายว่า ลูกต้องอยู่อย่างซบเซา จงเปิดกิตะพัทซาลาในบ้านของลูก การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน ขอให้ลูกๆของลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ผู้ชายมีภรรยาและสร้างลูกๆขึ้นมาเพื่อจะให้ความสุขแก่พวกเขา ลูกยังเข้าใจอีกว่า ลูกกำลังหารายได้เพื่ออนาคต แล้วเหตุใดจึงไม่ทำให้ภรรยาและลูกๆทำเช่นเดียวกันเล่า จงบอกพวกเขาซ้ำๆว่า แน่หนว่าจ้างทำธุรกิจ ฯลฯ ของตนเองต่อไปแต่ขอให้จดจำพ่อ ควรปลูกฝังการฝึกฝนนี้ให้มากจนกระทั่งในเวลาสุดท้าย ในเวลาของการทำลายล้าง ลูกจดจำบาบาผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า เวลานี้ลูกทุกคนอยู่ในสภาพของการเกษียณ ทุกคนต้องกลับมาหาพ่อ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับไป ปีกของลูกหัก ซานยาสที่ไม่อาจจดจำพ่อได้ พวกเขาจดจำธาตุ บราห์ม ไซ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะยอมรับทุกสิ่งนี้และเริ่มจดจำชีพบาบา ลูกไม่อาจเป็นเทพได้โดยไม่เป็นบราห์มินมาก่อน นี่คือการติลลังกาของวรรณะต่างๆ ลูกเคยเป็นของสกุลศูทร แต่เวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินผ่านบราห์มา และกำลังรับสิทธิ์ในมรดกจากปู่ ลูกได้เปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน และต่อมากลางจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ บราห์มินคือ ผู้ที่สูงส่งที่สุด บราห์มินคือ จุก เราเล่นเกมของการติลลังกา เราได้รับความรู้ใหม่ของ 84 ชาติเกิดในหนึ่งวินาที พวกเขาไปจาริกแสวงบุญขณะที่กำลังเล่นเกมติลลังกา พวกเขาให้ความสำคัญอย่างมากกับการจาริกแสวงบุญ พวกเขาไปด้วยความรู้สึกเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ทุกวันนี้พวกเขาดื่มสุรา ฯลฯ แม้กระทั่งไปแสวงบุญ พวกเขายังซ่อนขาดเหล่านี้ไว้ในกระเปาะเพราะนิสัยเดิมๆ บาบา มีประสบการณ์ของสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บาบาได้ใช้พาหนะที่มีประสบการณ์อย่างแท้จริง พ่อพูดกับผู้อื่นว่า ลูกมีกรรมมากมายและยังได้ไปร่วมชุมนุมทางจิตอีกมากมาย แต่เวลานี้จึงลืมทุกสิ่ง เวลานี้จึงรับฟังสิ่งที่พ่อกำลังบอกลูก พระเจ้าพูดกับอรชุนแต่ในความเป็นจริงแล้ว นี่คือ พาหนะ ชีพบาบา คือ สารทิที่อยู่ในพาหนะนี้ ลูกทุกคนคือ อรชุน อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องของม้าและพาหนะ ฯลฯ และไม่มีเรื่องของกองทัพใดๆ นั่นคือ หนทางความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือ หนทางของความรู้ แผนกของความเลื่อมใสศรัทธาแยกห่างไปอย่างสิ้นเชิง พ่อ

ผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ ผู้อื่นทั้งหมดนั้นทำความเลื่อมใสศรัทธา ทุกดวงวิญญาณมนุษย์ของโลกนี้พูดว่า โอ พระเจ้า ผู้เป็นพ่อ! ดวงวิญญาณเข้าใจว่า ท่านคือ พ่อของดวงวิญญาณ พวกเขารู้ว่ามีพ่อทางโลก แล้วเหตุใดพวกเขาจึงไม่จดจำพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อแล้ว เหตุใดพวกเขาจึงจดจำท่านในเวลาของความทุกข์เท่านั้น พ่อพูดว่า พ่อให้ความสุขและความสงบอย่างมากมาย พ่อจึงได้ถูกจดจำในเวลาของความทุกข์ ดังนั้นลูกควระพูดสิ่งต่างๆของความรู้แก่กัน ลูกต้องไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตร และไปหาเจ้าหน้าที่ด้วยเช่นกัน รักษาสายใยกับทุกคน ลูกต้องให้ทานของเพชรพลอยของความรู้แก่พวกเขาด้วยกลยุทธ์อย่างมาก ลูกยังต้องไปงานแต่งงาน ฯลฯ เพื่องานรับใช้ ลูกคือ กองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงและแฝงตัว ลูกไม่อาจสร้างความก้าวร้าวรุนแรงรูปแบบใดๆได้ ลูกต้องไม่ให้ความทุกข์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง จงอยู่อย่างไม่วางใจในการศึกษาเล่าเรียน อย่าฟังเรื่องราวที่ไร้สาระ อย่าสูญเสียเวลา

2. จงให้ความรู้และนำประโยชน์มาให้กันและกัน อย่าแสดงการกระทำที่เป็นบาปใดๆผ่านอวัยวะประสาทสัมผัสภายใต้อิทธิพลจากพายุในจิตใจ

พร: ขอให้ลูกใช้สิทธิ์โดยกำเนิดของทุกพลังของลูกตลอดเวลาและสำหรับทุกงานอย่างเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ทุกพลังคือทรัพย์สินสมบัติของพ่อ และลูกๆมีสิทธิ์ทั้งหมดต่อทุกพลัง กลายเป็นผู้มีสิทธิ์ที่สามารถใช้สิ่งเหล่านั้นเช่นที่เขาปรารถนา ในท่านองเดียวกัน เมื่อลูกมีสิทธิ์เหนือทุกพลัง ลูกจะสามารถเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะอันดับหนึ่ง ดังนั้น ตรวจสอบว่าทุกพลังมีประโยชน์ในเวลาที่ต้องการหรือไม่ ใช้ทุกพลังของลูกในทุกสถานการณ์ด้วยสิทธิ์ เมื่อลูกฝึกฝนการใช้พลังต่างๆที่เป็นสิ่งสร้างของลูกเป็นเวลาที่ยาวนาน ลูกจะเรียกได้ว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจ

คติพจน์: งานที่ยิ่งใหญ่เพียงเป็นไปได้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นของทุกคน

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกต้องจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้น อย่าได้จดจำผู้มีร่างกายใด อย่าได้พูดถึงหรือรับฟังสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ จงรับฟังแต่ความรู้เท่านั้น
- คำถาม:** พ่อได้ให้การตักเตือนอะไรแก่ลูกๆทั้งหมด?
- คำตอบ:** ลูกๆ เมื่อลูกเป็นของพ่อ อย่าได้แม้กระทั่งลิ้มวันเวลาในวัยเยาว์ของลูกของพระเจ้านี้ อย่าได้กระทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ หลังจากได้ทำสัญญากับพ่อแล้ว อย่าได้จากท่านไป หากลูกลิ้มพ่อ มายาจะทำให้ความสุขของลูกหายไปและแล้วสติปัญญาของลูกก็จะเฝ้าแต่อยู่อย่างทุกข์ระทม ลูกจะเฝ้าแต่หวาดกลัว ลูกจะเฝ้าแต่ทำการกระทำที่เป็นบาปและสติปัญญาของลูกจะถูกปิดล็อก ดังนั้นในเมื่อลูกเป็นของชีพบาบา ลูกต้องจดจำวันเวลาในวัยเยาว์ของลูกเสมอ
- เพลง:** อย่าลิ้มวันเวลาในวัยเยาว์ของลูก...

โอมชานติ ลูกๆเข้าใจความหมายหรือไม่? ลูกๆกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาและลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกๆได้กลายเป็นลูกของท่าน เพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกผ่านบราห์มา ลูกๆอย่างชัดเจนอย่างมากด้วยเช่นกันว่าลูกคือลูกๆที่คงอยู่ตลอดไปของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าบาบา เป็นเพราะการอยู่ไกลห่าง ลูกบางคนจึงลิ้มบาบา เมื่อลูกได้เห็นเพื่อนฝูง ญาติมิตรและครูของลูก สิ่งต่างๆในวัยเยาว์ของลูกก็ถูกลืม ผู้ที่กำลังนั่งที่นั่นเบื้องหน้าตัวต่อตัวจะไม่ลิ้มสิ่งเหล่านี้ เรากำลังประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์จากชีพบาบาที่ไม่สูญสลาย นี่คือการประเดิมของความสุขที่ยิ่งใหญ่ ชีพบาบาได้ทำให้เรากลายเป็นของท่านเพื่อที่จะทำให้เรากลายเป็นนายแห่งสวรรค์อีกครั้ง เราเคยเป็นนาย (แห่งสวรรค์) แต่ด้วยการกลับมาใช้ชาติเกิดเราจึงได้กลายเป็นนายแห่งนรก อีกครั้งหนึ่งที่เรากำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าชีพบาบาผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนได้เข้ามาในร่างนี้แล้ว ท่านได้ให้ศรีมัทแก่เราและพูดว่า: จดจำฉัน ชีพบาบาที่ไม่มีตัวตน ท่านพูดสิ่งนี้กับดวงวิญญาณทั้งหมดเพราะท่านคือผู้ปลดปล่อยสำหรับทุกคน ผู้ปลดปล่อยหมายถึงผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ท่านประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้กับมนุษย์เท่านั้นไม่ใช่ให้กับสัตว์ ท่านคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางสำหรับมนุษย์ ท่านได้ชื่อว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ ลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัวและด้วยเหตุนี้ความซาบซึ้งของลูกจึงเพิ่มสูงขึ้น บาบารู้ว่าเมื่อลูกๆกลับบ้านลูกก็ลิ้ม มายาทำให้ลูกลิ้ม ที่นี้ลูกไม่มีผู้รู้ นักบุญ หรือญาติมิตรทางโลกในสติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกมีความสัมพันธ์เหนือโลก ชีพบาบาได้เข้ามาในผู้นี้และให้มรดกแห่งสวรรค์แก่เรา ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนต้องมาในรูปที่มีตัวตนอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: ลูกๆที่แสนหวานที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบกันอีกครั้ง ลูกได้มาอีกครั้งเพื่อที่จะรับมรดกแห่งสวรรค์ ลูกถามว่า: ความสัมพันธ์ของลูกกับชีพบาบาคืออะไร? ลูกพูดว่า “เราคือลูกๆที่คงอยู่ตลอดไปของท่านและแล้วเราคือลูกๆที่มีตัวตนของประชาธิปไตยบราห์มาเพราะเราเฝ้าแต่กลับมาใช้ชาติเกิด” ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมดจะได้เป็นลูกๆของท่านในชาติเกิดถัดไปของลูก อย่าได้ลิ้มวันเวลาในวัยเยาว์นี้ ลูกคือหลานของชีพบาบาและเป็นลูกของบราห์มา ลูกมาที่นี่อีกครั้งเพื่อประกาศสิทธิในมรดกแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกอยู่ในนรก ลูกอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน นี่เป็นประเด็นที่ง่ายดายอย่างมาก! แม้กระทั่งสตรีที่แก่ชราก็สามารถเข้าถึงสิ่งนี้ได้ อย่าได้ลิ้มสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมีลูกๆมากมายที่ลิ้มสิ่งนี้ทันทีที่พวกเขาออกไปข้างนอก พวกเขาลิ้มตลอดทั้งวัน ความสุขเดียวกันนั้นไม่ได้คงอยู่แล้ว (เมื่อนั้น) พวกเขา ก็พูดว่า: บาบ่า ฉันไม่รู้ว่าอะไรเกิดขึ้น ในความเป็นจริงลูกควรจะมีมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ดังนั้นลูกต้องการอะไรมากไปกว่านี้? ด้วยการลิ้มท่าน ลูกจะอยู่อย่างหวาดกลัวและทุกข์ระทมและลูกเฝ้าแต่ทำการกระทำที่เป็นบาป ผู้(เดียว)นั้นไม่ใช่กูรูลา ท่านเป็นพ่อที่แท้จริง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกๆ ลูกเป็นของชีพบาบาผ่านบราห์มา ผู้นี้คือบาบาและผู้เดียวนั้นก็เป็บบาบาวด้วย มีบราห์มากุมารและกุมารีมากมาย ลูกได้รับมรดกจากใคร? จากชีพบาบา ท่านเป็นผู้สร้างโลกใหม่ เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าบัปตาดาและดังนั้นท่านอธิบาย: ลูกๆอย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใด เมื่อคนใหม่มาพวกเขาถูกขอให้ทำสัญญา: อย่าได้ลิ้มพ่อ มายาจะทำให้ลูกลิ้มซ้ำแล้วซ้ำเล่า เหตุนี้เองพ่อจึงกำลังอธิบายและเตือนลูก ลูกๆทั้งหมดได้ยินสิ่งนี้ในมูร์ลี พวกเขาจะเข้าใจว่าบาบากำลังนั่งในมฤบันเบื้องหน้าลูกๆและกำลังอธิบายแก่พวกเขาด้วยในลักษณะนี้ ลูกรู้ว่ามายาทำให้ลูกลิ้มวัยเยาว์นี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า และสติปัญญาของลูกก็จะถูกปิดล็อกอย่างสมบูรณ์ เมื่อดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส เขาก็มีความสุขอย่างมากที่เขาได้พบบาบาแล้ว เวลานี้บาบาได้ปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมดเพราะท่านคือผู้ประทานความสุข ท่านคือผู้ปลดปล่อยของมนุษย์ทั้งหมด ไม่ใช่ว่า

ลูกเคยใช้ 8.4 ล้านชาติเกิด นี่ไม่ใช่เรื่องของหลายแสนชาติเกิด นี่คือวงจรของ 84 ชาติเกิด ลูกเข้าใจว่านี่เคยเป็นอาณาจักรของลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว 3000 ปีก่อนที่สกุลคริสเตียนจะเริ่มต้นก็เคยเป็นสวรรค์ ไม่มีใครรู้ว่าภายหลังได้กลายเป็นนรกได้อย่างไร ฟอนท์ที่นี่และอธิบายอย่างชัดเจน ไม่มีเรื่องของคัมภีร์ลาลา หากลูกคิดว่าสิ่งนี้ผิดและมีความสงสัยและแล้วก็จากไป! อย่างไรก็ตามชีพบบาบาคือพ่อของลูกและบราห์มาก็เป็นพ่อของลูกด้วยเช่นกัน ชีพบบาบาพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างของบราห์มานี้ ทำให้เขาเป็นลูกของพ่อและแล้วก็นำลูกมาเลี้ยงดูผ่านท่านมากขึ้น พ่อได้สอนพวกเขาและทำให้พวกเขากลายเป็นนายของสวรรค์ ลูกเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกคือนายแห่งนรก ลูกเห็นว่าลูกได้นั่งเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกก็มีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของปู่ แน่หนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ดวงวิญญาณไม่สามารถที่จะโบยบินได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาเพียงแค่บอกเรื่องเล่าเมื่อพวกเขาพูดว่าผู้หนึ่งผู้นี้ได้จากไปสู่ดินแดนนิพพานหรือพูดว่าแสงนั้นได้หลอมรวมไปกับแสงที่เหลือประมาณ ไม่มีแม้เพียงคนเดียวได้กลับบ้าน นักแสดงทั้งหมดต้องคงอยู่ที่นั่น จนกว่าการทำลายล้างจะเริ่มขึ้น พวกเขาต้องคงอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณเฝ้าแต่ลงมา สงครามจะเริ่มต้นขึ้นเมื่อดวงวิญญาณหยุดที่จะลงมา เมื่อถึงเวลาที่อาณาจักรของลูกได้มีการก่อตั้งขึ้น ทุกคนจะมาที่นี่ พ่ออธิบายสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมากแต่ลูกก็ลืม ผู้คนมากมายลืมและหย่าขาดจากพ่อ ลูกๆที่ดีผู้ที่ได้ส่งเวรตนเองต่อพ่อก็จะร้องไห้เมื่อพวกเขาจากที่นี่เพื่อไปทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามเมื่อพวกเขาได้ไปอยู่ที่นั่น พวกเขาก็ได้เข้าไปสู่ความเป็นเพื่อนของชาวนรกและดังนั้นเขาก็ลืมทุกสิ่ง พ่อได้ให้การเตือนแก่ลูก: ลูกๆอย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเยาว์นี้ ลูกต้องจดจำชีพบบาบาผู้เดียว ลูกต้องไม่เก็บภาพของกูรูใดลาลาไว้ ไม่สามารถถ่ายภาพของชีพบบาบาที่ไม่มีตัวตนได้ เวลานี้บาบาสอนลูกให้กระทำการกระทำที่ดีไม่มีใครอื่นสามารถสอนการกระทำที่ดีเช่นนั้นได้ เวลานี้ลูกกำลังจะอยู่อย่างสูงส่ง ถึงแม้ว่าลูกจะจากร่างของลูกไป ลูกก็จะไปและทำงานรับใช้ที่สูงส่งเพราะนี่เป็นสภาพของการไต่เต้าของลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามของแต่ละคน บาบายังคงพูดว่า: ลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้า(ท่าน) ลูกสามารถที่จะจดจำสิ่งที่ลูกรับฟังที่นี่ แต่ทันทีที่ลูกออกไปข้างนอกลูกก็ลืมทุกสิ่ง มีบางคนด้วยเช่นกันที่รับฟังและพูดสิ่งผิดๆและซุบซิบนินทาตนเอง หากพวกเขาไม่มีความรู้ เขาก็พูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ แก่กันและกันและทำให้หัวของพวกเขาเสียไป บาบาได้มาเพื่อพาเรากลับไป บาบาพูดว่า: หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง เหตุนี้เองลูกจึงไม่ควรรับฟังสิ่งผิดๆและเรื่องราวที่เป็นการประณามเกี่ยวกับผู้อื่น เพียงแต่รับฟังเรื่องราวของความรู้เท่านั้น พ่อรู้ได้ว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้คือพ่อผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านคือพระเจ้า พ่อของทั้งโลก เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เป็นพ่อของมนุษย์ทั้งหมด ลูกผู้ที่ได้กลายเป็นบราห์มากุมารและบราห์มากุมารีเป็นของศาสนาเดียว ภายหลังจำนวนของศาสนาก็เพิ่มพูนขึ้น ในยุคทองมีศาสนาเทพเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ทุกคนจะสวยงาม รูปลักษณะของผู้ที่มาจากศาสนาต่างๆก็แตกต่างกันไป ศาสนาฉบับไมถ้วนในเวลานี้จะถูกทำลายและศาสนาเดียวจะมีการก่อตั้งขึ้น ลูกกำลังเปลี่ยนจากไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ จดจำว่าศัตรูของลูก มายามีพลังอย่างมาก ด้วยการรับฟังสิ่งต่างๆที่ไร้ประโยชน์ สิ่งต่างๆนอกเหนือจากเรื่องราวของความรู้ ลูกก็จะหย่าขาดจากบาบาและจบสิ้นลงในกระท่อมของความทุกข์ บาบาอธิบายครั้งแล้วครั้งเล่าว่าธุรกิจของลูกคือการบอกวิธีการที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อให้แก่พวกเขา บาบาได้อธิบายแล้วว่า ลูกควรจะต้องบอर्डที่บอกว่า “ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คืออะไร?” บทความควรจะมีดีมาก ผู้คนจะตกใจกลัวทันทีที่พวกเขาได้ยินชื่อ “บราห์มากุมารี” ดังนั้นลูกควรจะต้องเขียนด้วยกลยุทธที่ยืดเยื้อพวกเขาจะได้รับคำแนะนำของบรรพตาดาเมื่อพวกเขาได้อ่านบอर्ड แน่หนอนที่จะมีการให้มรดกผ่านผู้ที่มีตัวตน ชีพบบาบาคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ชาวมุสลิมพูดถึงผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนสุชาวดี เวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกๆของท่าน อย่าได้ลืมพ่อเช่นนั้น มายามีพลังอย่างมาก เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า: อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเยาว์นี้ ทั้งหมดคือลูกๆ ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นบุคคลสำคัญเพียงใดก็ตาม บาบาจะพูดแม้กระทั่งกับผู้อื่นว่า: มายาเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของลูก บาบาอธิบาย: อย่าได้พูดถึงสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ลูกพูดว่า “มาแม่และบาบา” ดังนั้นทำตามพวกท่านและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงส่ง ลูกๆที่เป็นที่รักจดจำพ่อและภาระบาปของลูกจะถูกขจัดทิ้ง ไม่เช่นนั้น(ลูก)จะมีความทุกข์ทรมานอย่างมาก และแล้วในเวลานั้นลูกจะรู้สึกถึงสิ่งนั้นอย่างลึกซึ้ง ความรู้สึกในเวลาสุดท้ายราวกับว่ามีความทุกข์ทรมานเป็นเวลายาวนาน ดวงวิญญาณกลับบ้านเมื่อบัญชีกรรมทั้งหมดของพวกเขาได้รับการสะสาง ลูกจะเฝ้าแต่ได้นิมิตทั้งหมดของสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บรรพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ลืมวันเวลาในวัยเยาว์ของลูกด้วยการได้รับอิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี อย่าได้รับฟังหรือถ่ายทอดสิ่งใดที่ไร้

ประโยชน์หรือสิ่งผิดๆของการซุบซิบนินทาตัวเอง จงพูดแต่เรื่องราวของความรู้เท่านั้น

2. บอกทุกคนถึงหนทางที่จะประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขาจากพ่อ จงทำตามมาและบาบาอย่างเต็มที่และประกาศสิทธิต่อสถานภาพที่สูงส่ง ขจัดภาระของบาปกรรมด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดวงกมลจักรของการตระหนักรู้ในตนเอง และจบสิ้นคำถามทั้งหมดของลูกโดยการเก็บความรู้ของเวลาไว้ในสำนักู้ของลูก

เมื่อลูกๆเป็นผู้ดวงกมลจักรของการตระหนักรู้ในตนเองเห็นตัวของพวกเขาเอง พวกเขาได้เห็นวงจรโลกโดยอัตโนมัติ ผู้ที่เข้าใจนัยสำคัญของละคร มีความสุขอย่างสม่ำเสมอ และไม่สามารถมีคำถาม เช่น “ทำไม” หรือ “อะไร” เพราะพวกเขาเป็นผู้ให้คำตอบประโยชน์ในละคร และเวลานี้ก็ให้คำตอบประโยชน์ ผู้ที่มองดูตนเองและกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรของการตระหนักรู้ในตนเองสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างง่ายดาย

คติพจน์: เพื่อที่จะรับใช้ดวงวิญญาณมากมายอย่างแท้จริง จงมีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่น

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งของมาเตซาวาริจ

มากเท่าที่ลูกให้ความใส่ใจต่อความรู้ โยคะและการสร้างสมคุณธรรม ลูกจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆ ลูกต้องนำสิ่งเหล่านี้ไปสู่ชีวิตในทางปฏิบัติจริงของลูก ด้วยรางวัลของความรู้ของพระเจ้าที่ไม่สูญสลายนี้ลูกได้รับความสุขที่เป็นอมตะ นี่เรียกว่าความสุขของเหล่าเทพ เหล่าเทพมีชีวิตของความสุขในทางปฏิบัติจริง ไม่ใช่ว่าพวกเขาได้ศึกษาคัมภีร์เมื่อพวกเขาเป็นบราห์มิน พวกเขาได้รับการคำจูนโดยตรงจากพระเจ้าของกิตะ ดังนั้นแล้วควรที่เราจะทำตามคัมภีร์ที่เขียนขึ้นโดยมนุษย์หรือไม่ พวกเรากำลังมีประสบการณ์ของความสุขที่ได้รับจากพระเจ้าในทางปฏิบัติจริงในขณะนี้ พวกเราได้เคลื่อนห่างออกไปจากโลกของความทุกข์และได้เข้ามาในโลกของความสุข โลกของความทุกข์นั้นเวลานี้ได้จากไปแล้ว ก่อนหน้านั้นพวกเราเคยอยู่ในโลกแห่งความสุขซึ่งขณะนี้ได้จบสิ้นไปแล้ว ดังนั้นเราได้เข้าไปสู่โลกของความทุกข์และเวลานี้เราได้เข้ามาในโลกของความสุขที่ที่เราจะอยู่ในความสุขเป็นเวลา 21 ชาติเกิดและไม่เข้ามาสู่ความทุกข์อย่างรวดเร็ว เราจะค่อยๆลงมา โลกของความทุกข์นี้ขณะนี้กำลังจากไปตลอดเวลา เวลานี้จะต้องมีความสุขเหนือประสาทสัมผัส และถึงแม้ว่าจะมีอุปสรรคมากมายจากมายาในสิ่งนี้ ผู้ที่มีศรัทธาที่เต็มเปี่ยมว่าโลกเก่าได้จากไปแล้วจะไม่มีร่องรอยของความทุกข์แม้เพียงเล็กน้อยที่สุด ถ้ามีร่องรอยใดๆของความทุกข์ และแล้วลูกสามารถเข้าใจว่ามีการลืมห้างอย่างแน่นอน ความรู้ของพระเจ้าของเราไม่ใช่เป็นเพียงสำหรับการฟังเท่านั้นแต่ลูกต้องซึมซับความรู้และนำมาซึ่งความแตกต่างบ้างในชีวิตของลูก เราได้พบหนทางที่ลูกต้องนี้ในขณะนี้ อย่างไรก็ตามอย่าได้คิดว่าลูกได้เข้ามาในตักของพระเจ้าแล้วและดังนั้นจึงเพียงพอ ลูกไม่สามารถได้รับการบรรลผลที่สมบูรณ์ด้วยการทำเพียงเท่านั้น ลูกได้พบพระเจ้าเพื่อชี้หนทางของความเพียรพยายามให้แก่ลูก เวลานี้ลูกต้องเดินไปตามหนทางนั้นและสร้างชีวิตของพระเจ้าของลูกในทางปฏิบัติจริง นี่คือความสุขที่แท้จริง

ผู้คนมากมายถามคำถาม: เนื่องจากทั้งดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคงอยู่ตลอดไป เหตุใดพระเจ้าจึงเรียกได้ว่าเป็นผู้สร้างเล่า เหตุใดพระเจ้าจึงเรียกว่าเป็นพ่อ และดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นลูกๆ ลูกสามารถอธิบายว่า : อย่างแน่นอนทั้งโลกเชื่อว่าพระเจ้าคงอยู่ตลอดไป และคำถามไม่สามารถเกิดขึ้นสำหรับท่าน : ว่าใครได้สร้างพระเจ้า ไม่ แท้จริงแล้วดวงวิญญาณทั้งหลายคงอยู่ตลอดไปและไม่สูญสลายด้วย แต่ผู้คนของโลกคิดว่าดวงวิญญาณเป็นส่วนหนึ่งของพระเจ้า และดังนั้นพวกเขาก็เป็นพระเจ้าด้วย ในลักษณะนี้พวกเขาพิจารณาว่าทั้งสองคงอยู่ตลอดไป นี่คือความคิดเห็นของพวกเขา แต่พวกเราได้เข้ามารู้จักพระเจ้าท่านเองว่าพระเจ้าเป็นพ่อของพวกเราและพวกเราดวงวิญญาณเป็นลูกๆของท่าน พ่อมาเป็นอันดับแรกและแล้วลูกๆถูกสร้างขึ้น ถึงแม้ทั้งสองคงอยู่เป็นนิรันดร์ พระเจ้าได้รับบทบาทของการทำให้ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นลูกๆของท่านและให้มรดกแก่พวกเขา เราประกาศสิทธิในมรดกของความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์จากพ่อเพราะดวงวิญญาณได้สูญเสียมรดกของความสุขและความสงบของพวกเขาไปแล้ว ดังนั้นพวกเขาต้องประกาศสิทธิในสิ่งนั้นอีกครั้ง โดยทางบุญขึ้นเราพูดว่าพระเจ้า พ่อ มีความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณทั้งหลายในฐานะลูกๆของท่าน อย่างไรก็ตาม มิฉะนั้น พระเจ้าเป็นพ่อและท่านเองเป็นมหาสมุทรแห่งความสุขและความสงบ ท่านมีความรู้เต็มเปี่ยม ท่านเองเป็นผู้ประทาน ในลักษณะนี้เราก็คงจะเรียกท่านว่าเป็นพ่อด้วยเช่นกัน เนื่องจากเราเรียกท่านว่าเป็นพ่อ จึงมีลูกๆด้วยอย่างแน่นอน โดยการที่ท่านถูกเรียกว่าเป็นพ่อ สิ่งนี้พิสูจน์ว่าก็มีลูกๆ ด้วย ถ้าไม่ใช่สำหรับพระเจ้า ใครจะให้แก่พวกเราเล่า เนื่องจากมีใครบางคนผู้ให้ ก็จะต้องมีพวกเราผู้รับด้วย ดังนั้นบทบาทของทั้งสองแยกจากกัน ถึงแม้ว่ารูปของดวง

วิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกัน พระเจ้าเรียกได้ว่าเต็มเปี่ยมด้วยความรู้ ท่านได้รับบทบาทของการสร้าง
แต่ดวงวิญญาณทั้งหลายเป็นสิ่งสร้างของท่าน อ้อชะ

ดวงวิญญาณหาปาสาวิที่ประสบความสำเร็จหมายถึงผู้ที่มีบุคลิกภาพและความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์

วันนี้ การจดจำระลึกถึงของหาปาสาวิทุกหนแห่งมาถึงบัฟดาตา ลูกบางคนกำลังเฉลิมฉลองการพบปะที่มีตัวตนเป็นการส่วนตัวอันเป็นการตอบแทนของการจดจำระลึกถึงของพวกเขา และบางคนกำลังมีประสบการณ์ของการจดจำระลึกถึงและการพบปะในรูปที่ละเอียดอ่อนบัฟดาตาได้เห็นลูกในแต่ละรูป วันนี้ในเวลาอมฤต บัฟดาตาได้เห็นรูปของหาปาเซียของลูกๆ ในทางปฏิบัติ ลูกแต่ละคนทำหาปาเซียตามความพยายามของตนเอง ทุกคนมีเป้าหมายและความกระตือรือร้นสำหรับสิ่งนี้ทั้งหมดเป็นหาปาสาวิ เพราะคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือหาปาเซีย หาปาเซียหมายถึงการหลุดหายไปในความรักอันลึกซึ้งของผู้เดียว มีหาปาสาวิที่ประสบความสำเร็จน้อยมาก แต่มีหาปาสาวิที่กำลังทำความเพียรพยายามมากมาย สิ่งซึ่งบอกของหาปาสาวิที่ประสบความสำเร็จคือจะได้รับประสบการณ์ของบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์และความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์ได้อย่างต่อเนื่องและชัดเจนอยู่เสมอจากใบหน้า และบุคลิกภาพของเขา หาปาเซียหมายความว่าร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์ทั้งหมดในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์และสายใยนั้นได้ถูกทำลายลงจนหมดสิ้นและรูปและนามของสิ่งเหล่านั้นได้จบสิ้นลงแล้ว เมื่อความไม่บริสุทธิ์ได้จบสิ้นลงแล้ว สิ่งนี้เรียกว่าเป็นสภาพที่สมบูรณ์ หาปาสาวิที่ประสบความสำเร็จหมายความว่าบุคลิกภาพและความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์นั้นมีประสบการณ์อย่างต่อเนื่องในทุกคำพูด การกระทำ และจากสายตาและทัศนคติของลูก ความบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงเพียงแต่การถือพรหมจรรย์ ความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์หมายความว่าไม่มีกิเลสใดที่สัมผัสได้แม้แต่ในความคิด เช่นเดียวกับที่ในชีวิตบราห์มินลูกถือว่าแรงดึงดูดทางร่างกายหรือการสัมผัสทางร่างกายใดๆ เป็นความไม่บริสุทธิ์ ในทำนองเดียวกัน หากจิตใจหรือสติปัญญาถูกดึงดูดหรือถูกสัมผัสด้วยความคิดของกิเลสใดๆ สิ่งนั้นก็ถือว่าเป็นความไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ที่มีความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์จะไม่สัมผัสสิ่งใดที่เลวร้ายแม้แต่ด้วยจิตใจหรือสติปัญญาของเขา เพราะหาปาสาวิที่ประสบความสำเร็จหมายถึงการเป็นไวชนาฟที่สมบูรณ์(ผู้ที่ เป็นของสกุลวิษณุ) ไวชนาฟไม่เคยจะต้องสิ่งใดที่เลวร้าย ดังนั้นประเด็นของพวกเขาคือลักษณะที่เป็นทางร่างกาย ในขณะที่สำหรับลูกๆ ดวงวิญญาณบราห์มินไวชนาฟเป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน การไม่จะต้องสิ่งใดที่เลวร้ายคือหาปาเซีย การซึมซับหรือการรับบางสิ่งเข้ามาหมายถึงการหยิบมันขึ้นมา นั่นเป็นแง่มุมที่หยาบมาก สำหรับลูกไม่ควรแม้แต่จะสัมผัสสิ่งนั้นในความคิด สิ่งนี้เรียกว่าไวชนาฟที่แท้จริง

การอยู่ในการจดจำระลึกถึงเฉพาะในช่วงเวลาของการจดจำระลึกถึงไม่เรียกว่าหาปาเซีย หาปาเซียหมายความว่าตัวลูกเองมีประสบการณ์ของบุคลิกภาพและความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์และให้ประสบการณ์นั้นแก่ผู้อื่นด้วย หาปาสาวิที่ประสบความสำเร็จหมายถึงผู้ที่กลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณพิเศษและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เรียกได้ว่าเป็นบุคลิกภาพของแผ่นดินนั้นหรือบุคลิกภาพของโลก บุคลิกภาพของความบริสุทธิ์หมายถึงความยิ่งใหญ่และความพิเศษในทุกการกระทำ บุคลิกภาพหมายถึงการคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการรับใช้ตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอ นั่นคือไม่สูญเสียพลังงาน เวลา และความคิดของลูก แต่ใช้สิ่งเหล่านั้นในทางที่มีคุณค่า ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพ ผู้ที่มีบุคลิกภาพเช่นนั้นจะไม่มีวันทำให้จิตใจหรือสติปัญญาของพวกเขาอยู่อยู่กับเรื่องเล็กน้อยๆ ดังนั้นเบื้องหน้าลูกดวงวิญญาณผู้สูงส่ง สิ่งที่ไม่บริสุทธิ์นั้นจะใหญ่หรือเล็ก? ดังนั้นการเป็นหาปาสาวิหมายถึงมองไม่เห็นในขณะที่ดู และไม่ได้ยินในขณะที่ฟังสิ่งเหล่านั้น ลูกได้มีการฝึกฝนสิ่งนี้หรือไม่? ลูกได้เคยทำหาปาเซียเช่นนั้นหรือไม่? หรือลูกคิดว่า “ฉันไม่ต้องการที่จะดูแต่ฉันก็เห็น ฉันไม่ต้องการที่จะฟังแต่ฉันก็ได้ยิน”? เมื่อลูกไม่ได้มีสายใยใดๆ กับบางสิ่ง ลูกก็ไม่ได้เห็นสิ่งนั้นแม้ในขณะที่เห็นสิ่งนั้น หากลูกเห็นบางสิ่งในขณะที่กำลังเดินไปมาลูกจะทำอะไร? ถ้าสิ่งนั้นไม่เกี่ยวข้องกับลูกแม้ในขณะที่มองลูกก็ไม่เห็นมันใช่ไหม? ลูกคิดว่าสิ่งเหล่านั้นเป็น “ทิวทัศน์ข้างทาง” และไปอยู่เหนือสิ่งเหล่านั้นใช่ไหม? ในทำนองเดียวกันหากลูกได้ยินบางสิ่งหรือเห็นบางสิ่ง ถ้าหากว่ามันไม่มีประโยชน์กับลูก แม้ว่าจะได้ยินก็อย่าได้ยิน แม้ว่าจะเห็นก็อย่าได้เห็น หากจิตใจหรือสติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งนั้นและคิดว่า “มันเป็นอย่างนี้ มันเป็นอย่างนั้น” นั่นเรียกว่าการสัมผัสสิ่งที่ไร้ประโยชน์และนั่นเป็นสิ่งที่ผิด นั่นหมายความว่าลูกไม่ใช่ไวชนาฟที่แท้จริงไม่ใช่ไวชนาฟที่สมบูรณ์ หากมีเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำลงในบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ก็หมายถึงว่ามีเปอร์เซ็นต์ของหาปาเซียที่ต่ำลง ลูกเข้าใจใหม่ว่าหาปาเซียคืออะไร?

ตรวจสอบตนเองด้วยวิธีนี้ ในช่วงระหว่างปีหาปาเซียลูกมีประสบการณ์ของบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ในทางปฏิบัติหรือ

ไม่? บุคลิกภาพไม่สามารถซ่อนเร้นได้ มันมองเห็นได้อย่างแน่นอน ลูกได้เห็นศาการบราห์มาบาบา และลูกเคยสัมผัสกับบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์อย่างชัดเจนมาก ลูกก็ได้มีประสบการณ์ของสิ่งซึ่งบอกของทาปาเชียนี ดังนั้นเวลานี้ให้ผู้อื่นได้สัมผัสสิ่งนี้ในตัวลูก ลูกสามารถให้ประสบการณ์ด้วยใบหน้าและบุคลิกภาพของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนมากมายก็มีประสบการณ์นี้ แต่เวลานี้ลูกต้องแพร่กระจายประสบการณ์นี้ในตัวลูกเองท่ามกลางคนอื่น ๆ วันนั้นบาบาได้บอกลูกเกี่ยวกับบุคลิกภาพ บาบาจะพูดถึงความสูงศักดิ์ในเวลาอื่น

ทุกคนมาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะ บัพาดาเข้ามาในร่างที่มีตัวตนเหมือนกันกับลูกเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะเช่นกัน ท่านต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับลูก ในเมื่อลูกอยู่ในรูปที่มีตัวตน พ่อเองก็ต้องรับการคำจูนของร่างกายที่มีตัวตนด้วย อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงแล้วลูกต้องเปลี่ยนจากมีตัวตนมาเป็นละเอียดอ่อน หรือจากละเอียดอ่อนต้องกลายมาเป็นมีตัวตนหรือไม่? กฎนั้นบอกไว้ว่าอย่างไร? ลูกต้องการที่จะกลับมาละเอียดอ่อนใช่หรือไม่? ในกรณีนั้นเหตุใดลูกจึงได้นำความละเอียดอ่อน(อะแคว)เข้าไปสู่รูปที่มีตัวตนเล่า? ในเมื่อลูกเองก็ต้องกลับมาละเอียดอ่อนด้วย เหตุใดลูกจึงไม่ปล่อยให้ความละเอียดอ่อนอยู่อย่างละเอียดอ่อน จงเพิ่มประสบการณ์ของการพบปะที่ละเอียดอ่อนต่อไปเรื่อยๆ ตามละครความละเอียดอ่อนก็ถูกผูกไว้ด้วยพันธะของละครเช่นกันเพื่อที่จะเข้ามาสู่ร่างกายที่มีตัวตน อย่างไรก็ตาม ตามเวลาและสถานการณ์ ประสบการณ์ของการพบปะที่ละเอียดอ่อนนั้นจะมีประโยชน์อย่างมาก ดังนั้นจงทำให้ประสบการณ์นี้ชัดเจนและง่ายดายอย่างมากที่ลูกมีประสบการณ์ของการพบปะที่ละเอียดอ่อนในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกมีประสบการณ์กับการพบปะที่มีตัวตน ลูกเข้าใจไหม? ในเวลานั้นอย่าได้พูดว่าลูกมีนิสัยของการพบปะที่ละเอียดอ่อนในรูปที่มีตัวตน ลูกสามารถเฉลิมฉลองการพบปะตามเวลา ลูกเข้าใจไหม?

ไม่ว่าลูกทั้งหมดจะมาจากไหน ในตอนนี้ลูกทั้งหมดเป็นชาวมธูบัน หรือลูกคิดว่าตนเองเป็นชาวมหาราชตะหรือชาวโอริสสา? ดั้งเดิมแล้วลูกเป็นชาวมธูบัน ลูกได้ไปยังสถานที่ต่างๆ เพียงเพื่อประโยชน์ในการทำงานรับใช้ บราห์มินหมายถึงชาวมธูบัน ลูกได้ไปยังสถานที่ทำงานรับใช้ของลูก ดังนั้นอย่าได้คิดว่าสถานที่ทำงานรับใช้ของลูกเป็นสถานที่ของลูก ลูกหลายคนได้รับการบอกให้เปลี่ยนสถานที่ของพวกเขและพวกเขตอบว่า “ไม่ จงส่งเราไปที่ปัญจาบหรือส่งเราไปที่โอริสสา ดั้งเดิมแล้วลูกมาจากปัญจาบ, โอริสสา หรือมาจากมธูบัน? แล้วเหตุใดลูกถึงพูดว่าลูกมาจากปัญจาบและลูกควรจะถูกส่งไปที่ปัญจาบเท่านั้น? เรามาจากกูราซดังนั้นส่งเราไปที่กูราซเท่านั้น? ลูกพร้อมที่จะเปลี่ยนสถานที่ของลูกไหม? ลูกผู้เป็นครูทั้งหมดมีความพร้อมสำหรับสิ่งนี้ไหม? หากลูกคนใดจะถูกขอให้เปลี่ยน ลูกจะพร้อมไหม? ดูลิ ดาดีกำลังให้ใบประกาศนียบัตร “ไม่” แก่ลูกทั้งหมด อัจชะ จะมีการทำสิ่งนี้ในเดือนเมษายน เพียงผู้ที่มาอย่างเตรียมตัวที่จะเปลี่ยน (โยกย้าย) เท่านั้นที่ควรมาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับบาบา เมื่อลูกกลับไปยังศูนย์ของลูก ลูกจะไม่สงสัยเลยว่า “หากฉันไม่อยู่ที่นี้จะเกิดอะไรขึ้นกับฉัน? จะเกิดอะไรขึ้นกับฉัน?” ลูกจะก้าวออกมาเล็กน้อย ลูกปรารถนาจะได้รับรางวัลทาปาเซียจากบัพาดาหรือไม่ หรือลูกปรารถนาที่จะให้รางวัลทาปาเซียแก่บัพาดาด้วยเช่นกัน? หรือลูกเพียงแค่ปรารถนาจะได้รับสิ่งนั้นเท่านั้น ลูกทั้งหมดควรมาเมื่อได้อุทิศตนแล้ว อุทิศตนจากศูนย์ ลูกมีความผูกพันยึดมั่นกับอาคารใหม่หรือไม่? ลูกได้สร้างมันขึ้นมาด้วยความความพยายามอย่างมากใช่ไหม? ที่ซึ่งมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” จะเรียกทาปาเชียนั้นว่าอะไร? ทาปาเซียหมายถึง 'ของท่าน' และการทำลายทาปาเซียหมายถึงการมีจิตสำนึกของ “ของฉัน” ลูกเข้าใจไหม? ทั้งหมดนี้เป็นครูที่อายุน้อยมาก และดังนั้นพวกเขาจึงพูดว่า “ไม่เป็นไร เราสามารถไปจากที่นี่เพื่อไปที่นั่นได้ อย่างไรก็ตามผู้ที่อาวุโสต้องคิดอีกเล็กน้อย อัจชะ ผู้ที่ไปที่ศูนย์ก็อาจจะคิดเช่นกันว่า “ครูของเราอาจจะจากไปแล้วก็ได้” ลูกทั้งหมดพร้อมเสมอเช่นกันหรือไม่? ที่ใครก็สามารถไปที่ใดก็ได้...? หรือลูกจะพูดว่าลูกต้องการครูคนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะ? ผู้ที่คิดว่าพวกเขามีความสุขกับครูคนใดก็ตามที่พวกเขาได้รับ ยกมือขึ้น! บรรดาผู้ที่มีความสุขกับครูคนใดก็ตามที่พวกเขาได้รับโดยรู้ว่าบัพาดานั้นรับผิดชอบ ดาดีและดีดีมีความรับผิดชอบ ยกมือขึ้น! เวลานี้กำลังมีการบันทึกสิ่งนี้อยู่ในทีวี ถ่ายภาพของทุกคนในทีวี แล้วเราก็จะได้เห็นพวกเขา สิ่งนี้จะเป็นคำถามของข้อสอบสุดท้าย: การเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นและเป็นตัวของการจذرจะลึกถึง ทุกคนต้องพร้อมสำหรับข้อสอบสุดท้าย แล้วลูกจะชักซ้อมสิ่งนี้ใช่หรือไม่? หัวหน้าโซนก็จะถูกเปลี่ยน(โยกย้าย)ด้วย พันดาواسก็จะถูกเปลี่ยนด้วยเช่นกัน อะไรที่เป็นของลูกอยู่แล้ว? บัพาดาได้ให้สิ่งนั้นแล้วและบัพาดาก็ได้เอาสิ่งนั้นไป อัจชะ ลูกทั้งหมดพร้อมเสมอ ดังนั้นขอแสดงความยินดีกับลูกทั้งหมดที่ยกมือ

ถึงดวงวิญญาณทาปาสวีที่ประสบความสำเร็จทุกหนแห่ง ถึงผู้ที่คงอยู่ในบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์อยู่เสมอ ถึงผู้ที่อยู่ในความสูงศักดิ์ของบริสุทธิ์อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณไวชนาฟที่แท้จริงที่สมบูรณ์พร้อมอยู่เสมอ ถึงผู้ที่เปลี่ยนแปลงโลกผู้ที่เปลี่ยนแปลงตนเองตามเวลาอยู่เสมอ ถึงโยคีที่มั่นคง โยคีที่ง่ายดาย โยคีที่เป็นธรรมชาติ ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ด้วย

ความรัก ระลึกถึง และนมัสเตจากบัพดาดา

บัพดาดาพบกลุ่ม:

ลูกทุกคนมีประสบการณ์ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณทาปาสวีหรือไม่? ทาปาเซียหมายถึงการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่เป็นของใครอื่น เป็นเช่นนั้นหรือไม่ หรือแม้กระทั่งเวลานี้ยังมีใครอื่น มีบุคคลใดหรือเครื่องอำนวยความสะดวกทางวัตถุใดๆหรือไม่? ไม่มีใครอื่นนอกเหนือจากผู้เดียวหรือไม่? หรือยังคงมีความผูกพันยึดมั่นเล็กน้อย? การทำงานรับใช้อย่างเป็นเครื่องมือเป็นเรื่องที่แตกต่างกันไป แต่ที่ใดมีความผูกพันยึดมั่นไม่ว่าจะกับบุคคลหรือสิ่งของในครอบครอง – สิ่งซึ่งบอกของความผูกพันยึดมั่นนั้นก็คือสติปัญญาของลูกจะถูกดูดดึงไปที่นั่นอย่างแนนอน จิตใจของลูกจะวิ่งไปที่นั่นอย่างแนนอน ดังนั้นจงตรวจสอบดูว่าจิตใจและสติปัญญาของลูกเร่รอนไปที่ใดตลอดทั้งวัน จิตใจและสติปัญญาของลูกไม่ได้ไปที่ใดนอกจากไปหาพ่อและงานรับใช้ใช่ไหม? หากเป็นเช่นนั้นนั่นคือความผูกพันยึดมั่น เมื่อลูกมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้นก็ควรเป็นไปอย่างผู้ดูแลผลประโยชน์เช่นกัน มันไม่ได้เป็น 'ของฉัน' แต่เป็น 'ของท่าน' “นี่คืองานของฉัน ฉันต้องดูแล มันเป็นความรับผิดชอบของฉัน” ลูกเคยพูดเช่นนั้นใช่ไหม? ฉันจะทำอะไรได้? มันเป็นความรับผิดชอบของฉันไม่ใช่หรือ? ดังนั้นฉันต้องทำให้สำเร็จใช่ไหม? ฉันต้องทำมัน” ลูกเคยพูดเช่นนั้นใช่ไหม? หรือเป็นของท่านที่อุทิศให้กับท่าน และดังนั้นจะมีจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ได้อย่างไร? ดังนั้นลูกไม่สามารถแม้แต่จะพูดคำว่า “ฉันต้องดูแลทุกสิ่ง ฉันต้องทำสิ่งนั้น มันเป็นของฉัน ฉันต้องทำให้สำเร็จ” ทันทีที่ลูกพูดว่า 'ของฉัน' มันก็จะกลายเป็นภาระ นั่นเป็นของพ่อและพ่อจะเป็นผู้ทำสิ่งนั้น ฉันเป็นเพียงเครื่องมือ และดังนั้นลูกจึงอยู่อย่างเบาสบาย ลูกไม่ได้มีนิสัยที่ชอบแบกภาระใช่ไหม? ลูกได้แบกภาระมาเป็นเวลา 63 ปีเกิดใช้ไหม? หลายคนมีนิสัยชอบแบกภาระ พวกเขาไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่แบกภาระ พวกเขาถูกบีบบังคับโดยนิสัยของพวกเขา การเชื่อว่าเป็น 'ของฉัน' หมายถึงการแบกภาระ ลูกเข้าใจไหม? ลูกได้เก็บไว้เล็กน้อยโดยคิดว่ามันจะเป็นประโยชน์ในเวลาที่เป็นหรือไม่? พันดาवासมียอดเงินคงเหลือในบัญชีเงินฝากธนาคารไว้เล็กน้อย, มีเงินในกระเป๋าเล็กน้อยหรือไม่? อย่าให้มีจิตสำนึกของ "ของฉัน" แม้แต่น้อย การพูดว่า 'ของฉัน' หมายถึงการกลับมาสกปรก ที่ใดมีจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ที่นั่นย่อมมีความสกปรกของกิเลสอย่างแนนอน จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อลูกพูดว่า "ของท่าน" (tera)? ลูกก็จะไม่จมน้ำ แต่ลูกจะว่ายน้ำต่อไป (terna – ว่ายน้ำ) ลูกสนุกกับการว่ายน้ำใช่ไหม? ดังนั้นทาปาเซียหมายถึงของท่านไม่ใช่ของฉัน อัจชะ

นี่คือโชนตะวันออก พระอาทิตย์ขึ้นทางทิศตะวันออก ดังนั้นอนุสรณ์ของความเป็นมิตรของพ่อกับโชนตะวันออกคือพระอาทิตย์จะส่องแสงที่นั่นอยู่เสมอ ลูกทั้งหมดประสบความสำเร็จในทาปาเซียของลูกใช่ไหม? ลูกพอใจกับทาปาเซียของลูกหรือไม่? ลูกพอใจกับชาร์ทของลูกหรือไม่? หรือลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นในเวลา? นี่คือของขวัญของลิปต์ด้วยเช่นกัน ไม่มีค่าใช้จ่ายในของขวัญ ลูกไม่จำเป็นต้องเพียรพยายามที่จะซื้อของขวัญ นั่นคือความเพียรพยายามของลูกเอง และอีกหนึ่งคือการได้รับของขวัญพิเศษจากพ่อ ดังนั้นปีทาปาเซียจึงเป็นของขวัญ ของขวัญแห่งประสบการณ์ที่ง่ายตาย ลูกสามารถทำได้มากเท่าที่ลูกต้องการ ใช้ความพยายามในนามเท่านั้นและลูกสามารถได้มาซึ่งการบรรลุผลที่มากกว่า ตอนนี้ยังคงมีเวลาอยู่บ้าง ปียังไม่ได้สิ้นสุดลง ลูกสามารถรับสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการแม้กระทั่งในเวลา ดังนั้นให้พระอาทิตย์แห่งความสำเร็จขึ้นทางทิศตะวันออก ลูกทั้งหมดมีความสุขอยู่เสมอไหม? หรือลูกไม่มีความสุขเมื่อมีสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้น? ความสุขของลูกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆหรือไม่? มันไม่ลดลงไปใช่ไหม? ลูกเป็นผู้เอาชนะมายาหรือมายาได้แสดงสีสันของเธอให้ลูกเห็น? ไม่ว่าเธอจะแสดงสีสันมากมายเพียงใดก็ตาม ลูกก็คือเจ้านายของมายา มายาคือสิ่งสร้างและฉันคือนายผู้สร้าง ดังนั้นเฝ้าดูเกมแต่อย่าได้พ่ายแพ้ในเกม ไม่ว่ามายาจะแสดงเกมให้ลูกเห็นมากมายเพียงใด เพียงแค่เป็นผู้สังเกตการณ์และเฝ้าดูทุกสิ่งของมายาอย่างสนุกสนานบันเทิง อย่าได้พ่ายแพ้ในขณะที่ดูเกมนั้น ให้สังเกตเกมนั้นไปเรื่อยๆด้วยการละวาง ลูกทั้งหมดที่ก้าวไปข้างหน้าในทาปาเซียและได้รับของขวัญหรือไม่? งานรับใช้ที่ดีกำลังเกิดขึ้นหรือไม่? ลูกกำลังไต่ขึ้นด้วยความเพียรพยายามของลูกเองและในการทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดเป็นอันดับแรก ให้อยู่เป็นอันดับแรกเสมอ อย่าได้กลายเป็นอันดับสอง หากลูกอยู่อย่างเป็นอันดับแรกลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์ และหากลูกมาเป็นอันดับสองลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของจันทร์ทางศ์ ผู้อยู่ในอันดับแรกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา ลูกไม่มีปัญหา ไม่มีคำถาม ไม่มีความอ่อนแอ อันดับแรกหมายถึงผู้ที่เพียรพยายามอย่างรวดเร็ว ผู้ที่เพียรพยายามอย่างรวดเร็วไม่สามารถอยู่ข้างหลังได้ จดจำไว้เสมอว่า: เป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อ

พร: : ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงและให้ความหวังแก่ผู้ที่รู้สึกสิ้นหวังด้วยความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ บราห์มินหมายถึงผู้ที่ไต่ขึ้นและทำให้ผู้อื่นไต่ขึ้นไต่ขึ้นไปในชีวิตที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น เขาไม่เคย

รู้สึกสิ้นหวังเพราะอาชีพของเขาคือการเติมความหวังให้กับผู้ที่สิ้นหวัง นี่คืองานรับใช้ที่แท้จริง ความกระตือรือร้นของผู้รับใช้ที่แท้จริงไม่สามารถลดลงได้ ถ้าลูกมีความกระตือรือร้นก็มีความสุขในการใช้ชีวิตนี้ เช่นเดียวกับเมื่อการหายใจของลูกเป็นปกติ ก็กล่าวได้ว่าลูกมีสุขภาพที่ดี ในทำนองเดียวกันชีวิตบราห์มิน หมายถึงความกระตือรือร้น ไม่ใช่ความสิ้นหวัง

คติพจน์:

ปล่อยใจให้อดีตเป็นอดีตและเรียนรู้บทเรียนจากอดีตและระมัดระวังในอนาคต

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ศรีมัทธันดับหนึ่งของชีพบบาคือ ตื่นในเวลาเช้าตรู่และจดจำฉัน พ่อ แล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกผู้ที่มีหัวใจกว้างใหญ่
- คำตอบ:** พวกเขาเฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์ผู้อื่น พวกเขามีความสนใจในการให้ทาน เพียงผู้ที่ให้ทานในเวลานี้จะสะสมบุญ 2. ลูกๆ ที่หัวใจกว้างใหญ่เหมือนบาบา เจ้าผู้ไร้เดียงสา พวกเขาจะให้กระดูกของเขาแก่ไฟนุชยายนี้เช่นเดียวกับดาดีชี ริชี (Dadichi Rishi)
- เพลง:** ใครได้มาพร้อมกับกระดิ่งข้อเท้าที่ประตูลใจของฉัน

โอมชานติ ใครได้มาเพื่อลูกๆ พวกเขาพูดว่า “เจ้าแห่งรุ่งอรุณ” เพราะว่าท่านคือ ผู้เดียวผู้ที่เปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน รามวันคือเจ้าแห่งกลางคืน ให้เขียนสิ่งนี้ลงไปอย่างชัดเจน เพราะเพียงเท่านั้นที่สิ่งนี้จะอยู่ในสติปัญญาของลูกได้ มีความแตกต่างในสติปัญญาของทุกคน มีสติปัญญาที่สาโทประธาน สาโท ราโจ และทาโม บางคนก็เข้าใจจากสัญญาณ ลูกเข้าใจว่าบาบาเป็นเจ้าแห่งรุ่งอรุณอย่างแน่นอน ท่านเปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน เวลานั้นท่านทำให้ลูกไปเป็นนายของกลางวัน นั่นคือ นายของโลกใหม่ ลูกจะกลายเป็นนายเมื่อลูกเฝ้าแต่ทำตามศรีมัท เมื่อนักธุรกิจเปิดร้านในตอนเช้า พวกเขาจะก้มคำนับก่อน ผู้คนทำเช่นนั้นที่วัดด้วยเช่นกัน พวกเขาจะก้มคำนับหน้าร้านของเขาก่อนเข้าร้านเพื่อที่จะทำรายได้ที่ดี เพื่อที่จะหารายได้ที่ดีพวกเขาพูดว่า โอ พระผู้เป็นเจ้า โปรดส่งลูกค้าที่ดีๆ มาให้ฉันเพื่อที่ฉันจะหาเงินได้มากมายก่อนสิ่งใดในตอนเช้า ลูกๆ รู้ว่าใครคือผู้เดียวนั้น เราดวงวิญญาณรู้จักท่าน ท่านคือ บาบาของเรา ท่านคือไอ(พระผู้เป็นเจ้า) บาบาของเรา ผู้เดียวที่เปลี่ยนกลางคืนให้เป็นกลางวัน ทุกวันนี้มีโสมบามากมาย แต่มีเพียงโสมบาเดียวผู้หนึ่งที่เปลี่ยนกลางคืนไปเป็นกลางวัน และท่านไร้เดียงสาอย่างมาก ชื่อของท่านคือ โบลานาถ (เจ้าผู้ไร้เดียงสา) ท่านวางโพธิ์ของน้ำทิพย์บนศีรษะของแม่และกุมารที่ไร้เดียงสา ท่านให้มรดกแก่พวกเขา และทำให้พวกเขาไปเป็นนายของโลก ลูกควรตื่นแต่เช้าตรู่ และจดจำพ่อของลูก เพื่อที่เรือของลูกจะข้ามฟากไปได้ ท่านทำให้ลูกไปเป็นนายของโลก ท่านไม่ได้ให้ความยุ่งยากใดๆ แก่ลูก เพียงเฝ้าแต่ทำธุรกิจนี้ เฝ้าแต่ให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ผู้เดียวที่เปลี่ยนกลางคืนเป็นกลางวัน นั่นคือ ผู้เดียวที่เปลี่ยนนรกไปเป็นสวรรค์ พูดว่า ถ้าลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกจะต้องให้สาสน์นี้ ก่อนนั้นลูกให้สาสน์นี้แก่ทุกคน ลูกสามารถอธิบายว่าพระเจ้า พ่อ ได้มาเพื่อให้มรดกแก่เรา พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ให้มรดกของสวรรค์อย่างแน่นอน ดังนั้น เพียงแค่จดจำพ่อ ท่านแสดงวิธีที่ง่ายดายแก่แม่ที่ไร้เดียงสา! แม่ที่สดแสนหวาน กุมารที่สดแสนหวาน ลูกๆ ที่สดแสนหวาน พ่อไม่ได้ให้วิธีการอื่นใดที่ยาก เพียงแต่ปล่อยวางความเป็นเพื่อนกับทุกคนอื่น ลูกได้ให้การประกันนี้บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อท่านมา ฉันจะเป็นของท่านเพียงผู้เดียว ฉันจะเป็นของท่านและไม่มีใครอื่น ผู้คนพูดถึงเทพเจ้าจากคณะอื่นเป็นที่รัก แต่ผู้นี้คือพ่อของลูก พวกเขาได้กล่าวว่าภรรยาเป็นคนที่เลี้ยว ในความเป็นจริง บุคคลเหล่านั้นเป็นวัวที่มีชีวิต (แม่ทั้งหลาย) และชีพบบาหล่อเลี้ยงลูกด้วยความรู้และป้อนหญ้าของความรู้แก่ลูก ดวงวิญญาณภรรยาเวลานี้อยู่ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขา ชื่อ รูป สถานที่ และเวลาเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงในทุกชาติเกิด ลูกเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน และจากบราห์มินเป็นเทพ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าสกุลของราเด์และภรรยาหรือสกุลของวิษณุ ลูกเคยอยู่ในสร้อยประจำแห่งชัยชนะของวิษณุหรือแม้กระนั้นลูกก็ยังพูดว่า ในสร้อยประจำของราเด์และภรรยา เวลานั้นเราได้วนไปรอบวงจร ลูกกำลังกลับมาเป็นสิ่งนั้นอีกครั้งหนึ่ง เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มิน และแล้วจะกลายเป็นเทพ ในสุริยวงศ์ มีราชา ราชีนี และปวงประชาด้วยเช่นกัน ผู้ที่ต่างลำดับกันตามความเพียรพยายามของเขา พ่อพูดว่า ทุกคนทำตามศรีมัทตามความสามารถของพวกเขา ศรีมัทธันดับหนึ่งที่ลูกได้รับคือ ตื่นแต่เช้าและจดจำโสมบา พระผู้เป็นเจ้า เจ้าที่ไร้เดียงสา พ่อพูดว่า ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกได้นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของตนเอง ลูกดวงวิญญาณอาศัยอยู่เบื้องบน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าบาบากำลังสอนเราดวงวิญญาณ ชีพบบาได้มาวงจรแล้ววงจรเล่า แต่มาในยุคบรรจบพบกันเพียงครั้งเดียวเท่านั้น หลังจากผ่านไปหนึ่งวงจรลูกต้องพัฒนาศรัทธาที่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ ลูกต้องจดจำพ่อ มีตัวอย่างของจีนี่ผู้ที่พูดว่า จงให้งานฉันทำ มิฉะนั้นฉันจะกินท่าน พ่อพูดว่า ถ้าลูกไม่จดจำพ่อ มายาจีนี่จะกินลูก ไม่ใช่ว่าลูกจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้อย่างสม่ำเสมอ เวลานั้นลูกคือผู้เพียรพยายาม นี่คือการอาศัยและความรู้ที่ง่ายดาย ลูกได้รับทั้งสุขภาพและความมั่งคั่ง มานมานะบาฟ และมาเดียจีภาพ พ่อพูดว่า จดจำพ่อและมรดก แค่นี้เอง เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาเล่า เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกได้สูญเสียเวลาไปบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นกลางวันของบราห์มา และอีกครั้งหนึ่ง

นั่นเป็นกลางคืนของบราห์มา พวกเขาบอกว่าช่วงเวลาของยุคเหล็กคือ 100,000 ปี และช่วงเวลาของยุคทองนั้นหลายปีมาก ในกรณีเช่นนี้ไม่อาจเป็นครั้งต่อครั้งได้ ฟอนึ่งที่นี้และอธิบายว่า ก่อนอื่นนั้นเคยเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปนและแล้วก็มีสิ่งเจือปน ผู้คนแม้กระทั่งเริ่มกราบไหว้ดวงวิญญาณปีศาจ นั่นคือ พวกเขาเคยกราบไหว้ร่างกายที่ทำด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า บาบาได้เห็นแล้วว่าพวกเขาขึ้นอยู่กับมั่งคั่งและยอมให้พวกเขาเองถูกรับไหว้อย่างไร มีโสมบาบาจำนวนด้วยมากเช่นกัน บาบานี้แฝงตัว แต่หัวใจของลูกรู้จักท่าน บาบาพูดว่า ฉันคือพ่อของลูกๆดวงวิญญาณ ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูก ท่านคือพระเจ้าของสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านก่อตั้งสวรรค์อย่างแน่นอน ราววันมาและก่อตั้งนรก มีเพียงลูกที่เข้าใจสิ่งนี้ มนุษย์เพียงแต่พูดสิ่งนั้น โดยไม่มีความเข้าใจสิ่งใด พวกเขาพูดว่านั่นเป็นต้นไม้กลับหัว และแล้วพวกเขาก็เรียกสิ่งนั้นว่าต้นกลับด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่สามารถบอกอายุได้ ไม่สามารถมีต้นไม้ที่มีอายุเป็นแสนปีได้ นั่นเป็นไปได้! ฟอนึ่งที่นี้ และอธิบายด้วยความรักอย่างมาก และพูดว่า ลูกๆ ผู้เป็นที่รักที่สุดแสนหวาน ผู้ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ท่านพูดสิ่งนั้นเหมือนกับพ่อทางโลกที่อธิบายด้วยความรักอย่างมากด้วยเช่นกันว่า ให้ไปโรงเรียนและทำสิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม เวลานี้ทุกคนหาไม่ประธาน ครุอยู่ในสภาพจิตใจประธานให้การสอนที่ดี และพ่อแม่อีกให้การสอนที่ดีด้วยเช่นกัน พวกเขาได้สร้างลูกๆ ขึ้นมาเพื่อที่จะทำให้พวกเขามีความสุข ผู้คนพูดว่าพวกเขาควรมีลูกอย่างน้อย 1 คน แต่ถ้าพวกเขามีลูกชาย แล้วพวกเขาพูดว่า เวลานี้เราควรมีลูกสาวด้วยเช่นกัน มิฉะนั้นแล้วลักษมี (สมบัติ) จะเข้ามาในบ้านได้อย่างไร เวลานี้สถานการณ์เป็นเช่นไร ลูกบางคนทำให้เกิดปัญหามากมาย สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทอง มิฉะนั้นสวรรค์จะเป็นเช่นไรเล่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานเวลานี้ประกาศสิทธิในอาณาจักรสวรรค์ ลูกเข้าใจว่าสติปัญญาของผู้คนได้กลายเป็นหิน เพราะว่าพวกเขาไม่รู้จักพ่อ ในหมู่ลูกเองเช่นกัน ลูกรู้จักท่านต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะจดจำพ่อ ลูกลืมครั้งแล้วครั้งเล่า วันนี้ลูกรู้จักท่านดังนั้น พรุ่งนี้อย่าได้พูดว่า “ฉันไม่ได้เป็นลูกของท่าน” และแล้วบาบาก็จะพูดว่า ลูกคือลูกที่ไม่มีค่า พ่อทุกคนไม่เคยให้สมบัติแก่ลูกที่ไร้ค่า อย่างไรก็ตามมีผู้คนได้ทำไฟบูชาบุญ ไปจาริกแสวงบุญ ให้ทาน และทำบุญ ฯลฯ มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็ยังคงไม่บริสุทธิ์อยู่เรื่อยผ่านสิ่งเหล่านั้น ผู้คนมากมายทำความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นทำไมสภาพของโลกจึงเป็นเช่นนี้อยู่เล่า? มีความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีขีดจำกัดในบาร์ต พ่อพูดว่า ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาที่เก่าแก่ และได้กราบไหว้ซึ่งบาบาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นคือผู้ที่ตกต่ำและไม่บริสุทธิ์เรื่อยมา ในรูปต้นไม้ สूरियวงศ์ถูกแสดงเป็นอันดับแรก และแล้วจึงเป็นจันทรวงศ์ และแล้วก็ป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และแล้วตามเวลาก่อนที่ความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นพวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่น่าเกลียด โลกได้กลายเป็นโลกที่น่าเกลียด ยุคเหล็ก นี่คือเกมของละคร แนนอนว่าความรู้จะดำเนินไปถึงครั้งวจร และความเลื่อมใสศรัทธาจะดำเนินไปอีกครั้งวจร ลูกๆเวลานี้มีความรู้เจ้าแห่งรุ่งอรุณให้ความรู้ ในโลกมีโสมบาบาจำนวนมาก จงเดินทางไปทั่วประเทศใหญ่ๆของโลกและสำรวจดู ลูกจะพบความหลากหลายของโสมบาบาในแต่ละสถานที่ พวกเขาพูดว่า “นี่คือภาพที่ใหญ่โตของโสมบาบา” หรือว่าเขาเป็นเช่นนี้เช่นนั้น จุดมุ่งหมายของสัตกูรูคือให้การหลุดพ้นและสัตกูรูทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ใครกำลังอธิบายสิ่งนี้เล่า ดวงวิญญาณพูดว่า บาบา ท่านพูดสิ่งจะ เราทำตามศรัทธาของท่าน และจดจำท่านโดยลำพัง วงจรแล้ววงจรเล่า เราจดจำท่าน และประกาศสิทธิในมรดกจากท่าน เราประกาศสิทธิในมรดกจากท่านนับครั้งไม่ถ้วนมาก่อน และเรากำลังประกาศสิทธิอีกครั้งหนึ่ง ให้จดจำว่า แท้จริงแล้ว ลูกได้ประกาศสิทธิมรดกจากพ่อและลูกได้สูญเสียสิ่งนั้นอีกครั้งในลักษณะเดียวกันนี้ และแล้วหลังจาก 5,000 ปี บาบามาและเราจะประกาศสิทธิในมรดกของเราอีกครั้งหนึ่ง นี่เป็นสิ่งที่ง่ายตาย บ้านใหม่ถูกสร้างขึ้นมาขณะที่ลูกอาศัยอยู่ในบ้านเก่า เพราะว่าสิ่งนี้ต้องใช้เวลา ลูกๆ เข้าใจว่า บาบากำลังสร้างบ้านใหม่ ดังนั้น เวลานี้ จงตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากบ้านเก่า ยุคทองคือบ้านใหม่ เราจะไปที่นั่นและปกครองอาณาจักร นั่นคือบ้านใหม่ที่ไม่มีขีดจำกัด ขณะที่โลกทั้งหมดนี้คือ บ้านเก่าที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆมีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดในบ้านเก่านี้ เรา กำลังออกไปจากความสัมพันธ์เก่าๆ โลกที่สกปรกของยุคเหล็ก และกำลังทำความเพียรพยายามที่จะเข้าไปสู่ความสัมพันธ์กับผู้ที่เป้นดอกไม้ที่สวยงามของยุคทอง ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามที่ดี ลูกๆดวงวิญญาณควรมีความรักอย่างมากต่อดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ลูกควรขจัดความรักของลูกออกจากคนอื่นๆ และมีเพียงความรักสำหรับผู้เดียวเท่านั้น ดร. พติทั้งหมดร้องเรียก จงปกป้องเราจากการถูกเปลื้องผ้าด้วยเถิด! ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก พ่อพูดว่า เมื่อพวกเขาได้ทำบาปอย่างมากจนกระทั่งโทษของบาปนั้นเต็ม และแตก การทำลายล้างก็จะเกิดขึ้น สิ่งนี้เกิดขึ้นตามละคร สัตว์และนก ฯลฯ ทั้งหมดมีบทบาทที่ถูกกำหนดไว้แล้วด้วยเช่นกัน สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในวันนี้ได้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน ในหนังสือพิมพ์พวกเขาเขียนเกี่ยวกับทุกสิ่งที่ได้เกิดขึ้นเมื่อ 100 ที่แล้ว อย่างไรก็ตาม นั่นเป็นสิ่งที่ง่ายตาย พวกเขาได้บันทึกประวัติศาสตร์ พวกเขาเขียนเกี่ยวกับสิ่งหลักๆ ลูกสามารถเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกต้องด้วยเช่นกันว่า อะไรเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีก่อน ผู้คนอ่านสิ่งต่างๆมากมายในหนังสือพิมพ์ ลูกต้องอธิบายให้กับผู้คนด้วยเช่นกันว่า อะไรเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว อะไรก็ตามที่เกิดขึ้นในโลก ให้บอกพวกเขาว่า สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว พวกเขาเองก็พูดว่า บาร์ตเคยเป็น

สวรรค์ ขณะที่ลูกสามารถพิสูจน์สิ่งนั้นได้ ให้บอกพวกเขาว่า บาร์ตเดียวกันนั้นขณะนี้ยากจนข้นแค้น สงครามนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ สิ่งนี้เกิดขึ้นวงจรแล้ววงจรเล่า อย่างไรก็ตาม พวกเขาจะไม่เชื่อลูก ใช่ จะมีใครบางคนเห็นด้วยว่านี่เป็นสิ่งถูกต้อง และจะเข้าใจว่าความตายอยู่เพียงเบื้องหน้า พวกเขาารู้สึกว่ามีบางคนคลำพวกเขาให้สร้างระเบิด ฯลฯ ขึ้นมาโดยที่พวกเขาไม่ได้ปรารถนาเช่นนั้น ผู้คนที่น่าสงสารอยู่ในความมืดมิดที่สุด พวกเขาไม่รู้สิ่งใด และเพียงแต่พูดอะไรก็ตามที่เข้ามาสู่จิตใจของพวกเขาเท่านั้น เขายังคิดว่าตนเองฉลาดมาก ลูกเข้าใจทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย บาบาสพูดว่า หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมก็จะเป็นเสียงร้องแห่งชัยชนะ และแล้วพวกเขาจะจดจำพระเจ้าเท่านั้น ผู้คนจดจำเทพพิเศษของพวกเขาโดยเฉพาะ แต่พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้า ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าคือจุด ท่านเป็นจุดที่เล็กมาก นี่เป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างมาก! ลูกไม่ได้พูดว่าท่านเป็นรูปไข่วงรีที่ใหญ่ เปล่าเลย ลูกพูดว่าท่านเป็นดวงดาว ดวงวิญญาณนี้ก็เป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน และมีบทบาต 84 ชาติเกิดลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ สิ่งนี้จะเอื่อยอ่อนมาก สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้คนได้โดยทันที ก่อนอื่นใด จงอธิบายว่า จดจำพ่อ และท่านจะประกาศสิทธิในมรดก เหล่านี้คือสิ่งที่ลึกล้ำมาก เหตุนี้เองبابาสพูดว่า พ่อกำลังบอกลูกถึงประเด็นที่ลึกล้ำของวันนี้ ท่านเฝ้าแต่อธิบายด้วยวิธีที่แตกต่างกันไป บาบาสได้ถามลูกๆ ในคืนที่ผ่านมาว่า บราห์มาใช้เวลาเพียงใดออกมาจากสายสะดือของวิษณุ และวิษณุใช้เวลาเพียงใดออกมาจากบราห์มา เมื่อวานนี้เราเคยรู้เพียงสามมาก วันนี้ เราเต็มเปี่ยมด้วยความรู้อย่างมาก เหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มาก ลูกกลับมารู้คิดต่างลำดับกันไป ลูกบางคนรับฟังมุรลีของبابาสจากเทปด้วยเช่นกัน ลูกบางคนปรารถนาที่จะฟังมุรลีแต่ละคำจากเทป ผู้ที่มีความสนใจและเป็นผู้ที่มั่งคั่งและใจกว้างจะนำคุณประโยชน์ไปสู่ผู้อื่น สิ่งใดก็ตามที่ลูกใช้ในการทำงานในเวลานี้จะกลายเป็นการกระทำบุญที่บริสุทธิ์ ในขณะที่ในยุคเหล็ก ท่านหรือบุญอะไรก็ตามที่ได้ทำ สิ่งนั้นจะทำให้ดวงวิญญาณเต็มไปด้วยบาป ไสยبابา พระผู้เป็นเจ้า เจ้าผู้ไร้เดียงสาของเรามีหัวใจที่กว้างใหญ่มาก ลูกเช่นกันต้องกลับมาหัวใจที่กว้างใหญ่ ลูกต้องให้กระดูกของลูกในไฟบูชาญีนี้เช่นเดียวกับดาจิตวี วิธี พ่อพูดว่า ลูกคือ ลูกที่อ่อนหวานที่สุด โชคดีที่สุดในโลก ผู้ที่กำลังประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว ขจัดโยคะสติปัญญาของลูกจากความสัมพันธ์ที่ไม่บริสุทธิ์ที่เป็นของยุคเหล็ก จงมีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดในโลกเก่านี้
2. เราคือ ลูกๆ ที่โชคดีที่สุดในโลก ผู้ที่ประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อ คงอยู่ในความซาบซึ้งนี้ และกลายเป็นผู้ที่มีหัวใจที่กว้างใหญ่

พร: พร: ขอให้ลูกเชื่อฟังและประกาศสิทธิจะแน่วผ่านในทุกวิชาด้วยซารทที่ถูกต้องของลูก ซารทที่ถูกต้องหมายถึงการทำความก้าวหน้าในทุกวิชาและสัมผัสกับการเปลี่ยนแปลง ในชีวิตบราห์มิน สถานการณ์จะผ่านวัตถุธาตุ ผู้คนและมายา แต่ลูกต้องใช้พลังของสภาพของลูกเองเพื่อจบสิ้นอิทธิพลใดๆของสถานการณ์เหล่านั้น และมีประสบการณ์ว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นฉากของความบันเทิง อย่าให้มีความโกลาหลใดๆ แม้แต่ในความคิดของลูก ลูกๆ ที่เชื่อฟังผู้ที่สัมผัสกับความก้าวหน้าด้วยซารทที่เป็นระบบ ประกาศสิทธิในคะแนน

คติพจน์: ให้ความใส่ใจว่าหัวใจของลูกไม่ขุ่นมัวกับเรื่องเล็กน้อย อย่าตกเป็นเหยื่อของความสงสัย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวานอย่าได้มีความรักทางร่างต่อชีวิตที่มีร่างกายใดๆ มีความรักสำหรับพ่อผู้เดียว ฝึกฝนการกลับมาปราศจากร่างอย่างถูกต้องแม่นยำ
- คำถาม:** อะไรคือหน้าที่ของลูกๆผู้ที่มีความเมตตา?
- คำตอบ:** เมื่อใครพูดถึงเรื่องที่ได้รับประโยชน์ อย่าได้ฟังเรื่องที่ไร้ประโยชน์นั้น แต่บอกที่เนียร์เพื่อประโยชน์สำหรับผู้ นั้น นี่เป็นหน้าที่ของลูกๆที่มีความเมตตา การให้ความช่วยเหลือกับผู้อื่นในการจบสิ้นนิสัยเก่าๆของพวกเขาคือการมีความเมตตา
- คำถาม:** สมญาอะไรที่ไม่สามารถให้แก่ชีวิตที่มีร่างกายได้ ถึงแม้ว่าสมญานี้จะสามารถให้ได้แก่พอบราห์มากก็ตาม?
- คำตอบ:** สมญา 'ศรี' ไม่สามารถให้แก่ใครก็ได้ เพราะว่าศรีหมายถึงผู้ที่สูงส่งและบริสุทธิ์ ไม่มีมนุษย์ที่มีร่างกายคนใดสามารถได้รับสมญานี้ เพราะว่าทุกคนใช้ชาติเกิดผ่านกิเลส พอบราห์มาถูกเรียกว่าศรีเพราะว่านี่เป็นชาติเกิดทางจิตของท่าน
- เพลง:** นำเราออกไปจากดินแดนแห่งบาปนี้ไปยังสถานที่ของการพักผ่อนและความสบาย

โอมชานติ เวลาที่ลูกๆได้เข้าใจแล้ว นั่นคือ ลูกได้กลับมารู้จัก ดังนั้นแน่นอนว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยไม่รู้คิด ผู้คนไม่สามารถแม้กระทั่งเข้าใจว่านี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ และอาณาจักรของเทพเคยอยู่ในบาร์ตัน และลูกเคยบริสุทธิ์และมีความสุขที่นั่น ที่นั่นไม่มีเรื่องของความทุกข์ อยากรู้ก็ตาม เพราะด้วยการได้ยินบางสิ่งจากคัมภีร์ พวกเขาไม่สามารถแม้แต่จะเข้าใจว่าเคยมีความสุขอย่างสม่ำเสมอในสวรรค์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าเคยมีความสุขอยู่ที่นั่นด้วย แต่นั่นเป็นความไม่รู้คิดของพวกเขา เวลาที่ลูกๆได้กลับมารู้จัก พ่อได้มาและอธิบายแก่ลูก ลูกกำลังทำตามศรัทธาของท่าน นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ สวรรค์เคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ถ้าหากมีความสุขอยู่ในโลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นก็จะถูกเรียกว่าโลกของความทุกข์ และแล้วเพลงนี้ก็จะผุดด้วยเช่นกัน พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า: โอ บาบาพาเราไปยังสถานที่ที่เราสามารถมีการพักผ่อน ความสบายและความสุข ลูกๆ รู้ว่าสวรรค์เคยเป็นนกกะจอกทองและเทพเคยอาศัยอยู่ที่นั่น พวกเขาไม่เคยสร้างความทุกข์ให้แก่ใคร พวกเขาร้องเพลงของสิ่งเหล่านี้ สิ่งต่างๆเช่นนี้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ดังนั้นพวกเขาเชื่อว่าทั้งหมดนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาล พวกเขาแม้กระทั่งกล่าวหากฤษณะในทางที่เป็นเท็จ มีคำกล่าวว่า: การมองเห็นของพวกเขาเป็นเช่นไร โลกของพวกเขาจะเป็นเช่นนั้น พวกเขาเชื่อว่าทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้ การมองเห็นของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพวกเขาจึงตัดสินว่าทั้งโลกไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเชื่อว่ากิจกรรมที่ไม่บริสุทธิ์ได้เฝ้าแต่เกิดขึ้นมาตั้งแต่โบราณกาล เวลาที่ลูกๆ เฝ้าแต่ได้รับความเข้าใจนี้ แต่ความเข้าใจนี้ก็ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วย ลูกๆ ของพ่อสูงสุดดวงวิญญานสูงสุดได้รับการชี้แนะ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ดวงวิญญาน เวลาที่ทุกดวงวิญญานนั้นไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองจึงถูกกล่าวว่า: ดวงวิญญานที่ไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญานบุญ พ่อหนึ่งที่นี่และพูดกับดวงวิญญาน: ลูกคือลูกๆที่ไม่สลายของพ่อ ลูกก็พูดถึงบาบาและมามาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครในโลกนี้สามารถถูกเรียกว่า บิดาศรี (พ่อที่เคารพหรือสูงส่ง) ศรีหมายถึงสูงส่ง ไม่มีมนุษย์คนใดสูงส่ง สิ่งนี้สามารถเป็นคำยกย่องของเพียงผู้เดียวเท่านั้น ที่นั่นทุกสิ่งได้ถูกสร้างขึ้นผ่านกิเลส เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่สามารถถูกเรียกว่าศรี อยากรู้ก็ตามเวลานี้ลูกสามารถเรียกผู้นี้ว่าศรี เพราะว่าท่านได้มีการสละละทิ้งเพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ลูกรู้ว่าเวลานี้เรากำลังจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า ผู้ที่เลวทรามต่ำช้าไม่สามารถถูกเรียกว่าศรี ผู้คนพูดว่า: ศรีลักษมี ศรีนารายณ์ ศรีราเด ศรีกฤษณะ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาเหล่านี้ในวัด พวกเขาไม่สามารถเรียกตัวเองได้ว่าสูงส่ง เวลาที่ลูกๆได้เข้าใจว่าบาร์ตันเคยสูงส่ง บาร์ตันเคยเป็นโลกที่บริสุทธิ์ เวลาที่เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ถูกเรียกว่าเลวทรามต่ำช้า ผู้คนเหล่านั้นมีการชุมนุมเพื่อทำให้ผู้ที่เลวทรามต่ำช้าสูงส่ง อยากรู้ก็ตาม โลกนั้นเลวทรามต่ำช้าและดังนั้นผู้ใดจะสามารถทำให้คนอื่นใดสูงส่งได้อย่างไร? นี่คืออาณาจักรของราวันอย่างแท้จริง เนื่องจากสิ่งนี้ที่พวกเขาเฝ้าหุ่นจำลองของราวันทุกปี ราวันก็ไม่ได้ถูกเผาไหม้หมดไป ราวันกลับมามีชีวิตอีกครั้ง ผู้คนไม่สามารถเข้าใจว่าทำไมพวกเขาจึงได้สร้างหุ่นจำลองใหม่ของคนบางคนที่พวกเขาได้เผาไปแล้ว นี่เป็นการพิสูจน์ว่าอาณาจักรของราวันยังไม่ได้จบสิ้น มีอาณาจักรของรามในสวรรค์ ที่นั่นพวกเขาไม่ได้สร้างหุ่นจำลอง มีการกล่าวว่า: ราวันถูกเผาและแล้วลังกาถูกรูปปั้น พวกเขาแสดงลังกาทองคำของราวัน อยากรู้ก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น ทั้งโลกคือลังกา ทุกคนอยู่ในอาณาจักรของราวัน ศรีลังกาชื่อเกาะแห่งหนึ่ง พวกเขาแม้กระทั่งได้แสดงว่าศรีลังกาเป็นเช่นนั้น ศรีลังกาอยู่ที่ส่วนปลายของบาร์ตัน อยากรู้ก็ตาม ไม่ได้มีเพียงศรีลังกาเท่านั้นที่เป็นอาณาจักรของราวัน ทั้งโลกคือ

อาณาจักรของราวัน ลูกก็เข้าใจสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ผู้ที่ไม่รู้จักจะเข้าใจอะไร ถ้าเขาได้ไปและนั่งในวิทยาลัย? ไม่เลย! เขาจะ
เพียงแต่สูญเสียเวลาของเขาเท่านั้น นี่คือนิเวศน์ของพระเจ้า ไม่มีคนใหม่ใดที่มาที่นี่จะสามารถเข้าใจสิ่งใดได้ ก่อนอื่นลูก
ต้องทำให้พวกเขาหนึ่งในส่วนที่แยกออกไป (Quarantine) เป็นเวลา 7 วันก่อนที่พวกเขาจะกลับมามีค่า แม้หลังจากนั้นถ้า
ผู้หนึ่งเป็นคนดีมีจิตใจฝักใฝ่ในศาสนา จงถามเขาว่า: ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านเป็น
พ่อของดวงวิญญาณ และพ่อของมวลมนุษย์(ประชาบิดา) ก็คือพ่อด้วยเช่นกัน ประเด็นเหล่านี้ดีมาก แต่ลูกก็ยังไม่ได้อยู่
อย่างสดชื่นแจ่มใส พ่อพูดว่า: พ่อบอกประเด็นใหม่ๆแก่ลูกซึ่งลูกสามารถกลับมามีความสุขซึ่ง ลูกควรรู้วิธีที่จะอธิบายแก่
ผู้คน ในแบบสำหรับกรอกข้อมูลควรจะมีคำถามนี้ไว้ พวกเขาจะตอบว่าท่านคือพ่อสูงสุด และท่านเป็นพ่อด้วยเช่นกัน และ
แล้วในเวลานั้น แนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งไม่ควรหลงเหลืออยู่ เมื่อลูกถามพวกเขาถึงคำถามนี้ พวกเขาจะตอบว่า:
ท่านคือพ่อและเราทั้งหมดคือลูกๆของท่าน ถ้าพวกเขายอมรับมากเท่านี้ ลูกควรจะให้พวกเขาเขียนลงไปอย่างรวดเร็วว่า:
“เราก็คือลูกๆของประชาบิดาด้วยเช่นกัน ชีวาคือปู่ ในขณะที่ท่านก็คือพ่อ ชีพบาบาคือผู้ที่ก่อตั้งสวรรค์และดังนั้นเราจะได้รับ
มรดกจากท่านอย่างแน่นอน” บอกพวกเขาถึงสิ่งที่ง่ายที่สุด เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ไปหาเพื่อนและญาติของลูกด้วยเช่นกัน
และอธิบายแก่พวกเขา ลูกมีความสุขซึ่งที่ได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปู่ผ่านบาบา ลูกได้รับมรดกจากปู่บาบา ลูก
ไม่ได้รับมรดกจากแม่ พ่อต้องมาก่อตั้งสวรรค์ ท่านคือนาย เช่นที่ท่าน(บราห์มา) มีสิทธิในมรดกของปู่ เช่นเดียวกัน หลาน
ก็มีสิทธิด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จดจำฉัน! ฉันไม่ได้บอกลูกให้จดจำชีวิตที่มีร่างนี้ พ่อกำลังพูดกับลูกเป็นการส่วนตัว ท่าน
ได้อธิบายให้กับลูกในวิธีเดียวกันในวงจรที่แล้วด้วย ลูกได้รับมรดกจากปู่บาบา ไม่ใช่ว่าลูกได้รับมรดกจากมามา ลูกกลับ
มามีสำนึกเป็นร่างอย่างมาก ลูกมีความรักสำหรับชีวิตที่มีร่างด้วยเช่นกัน โอ ดวงวิญญาณ ลูกได้มาอย่างปราศจากร่าง และ
แล้วได้เล่นบทบาทของลูก เวลานั้นลูกใช้ 84 ชาติเกิดสมบูรณ์แล้ว เวลานั้นพ่อบอกลูก: ลูกต้องกลับบ้าน จดจำพ่อผู้เดียว
อย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกลบไป บาปของลูกจะไม่ถูกลบไปด้วยการจดจำชีวิตที่มีร่าง ลูกได้ทำสัญญา: บาบ
าฉันจะจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้น ลูกไม่ต้องการที่จะอยู่ในโลกเก่านี้อีกต่อไป ไม่มีความสบายในโลกนี้ เหตุนี้เองลูกจึงพูด
ว่า: นำเราไปยังสถานที่ที่มีความสุขและความสบาย ลูกพูดว่าลูกจะไปสู่ดินแดนของความสงบก่อน ในที่ไม่มีสิ่งใดนอกจาก
ความสงบ จากนั้นลูกจะไปยังดินแดนของความสุข ในที่ลูกมีทั้งความสงบและความสุข เมื่อมีความสุข ก็มีความไม่สงบ
ถึงอย่างไรก็ตาม ก็มีความสงบในความสุข แต่ฉันไม่ใช่ความสงบ ดินแดนของความสงบคือบ้านที่แสนหวานของดวง
วิญญาณ พ่อคือผู้เดียวที่มีความรู้ทั้งหมดของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ เวลานั้นเป็นธุรกิจของลูกๆที่จะศึกษา
เล่าเรียนและสอนผู้อื่น ลูกต้องมีการกระทำสำหรับการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก ลูกรู้ว่าลูกจะไปจากดินแดนของ
ความตายนี้ไปยังดินแดนของความเป็นอมตะผ่านดินแดนของความสงบ ลูกต้องรักษาสัจนี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ลูกต้อง
ศึกษาเล่าเรียนจนกระทั่งลูกตาย อย่างน้อยที่สุดลูกสามารถจดจำได้มากเท่านั้น! เวลานั้นลูกต้องไปยังบ้านของลูก ลูกต้อง
ละทิ้งโลกนี้และทุกสิ่งในโลก ควรจะมีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกได้เข้าใจความลับของละครที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ เมื่อละครที่มี
ขีดจำกัดจบลง พวกเขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและกลับบ้าน เช่นเดียวกัน เวลานั้นเราต้องกลับบ้าน วงจรของ 84 ชาติ
เกิดเวลานี้กำลังจะจบ ผู้คนจดจำว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ลูกจดจำชีพบาบาเท่านั้น ในด้านหนึ่งพวกเขาพูด
ว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ไม่ได้มีค
วามหมายใดเลยในนั้น ได้มีการอธิบายให้กับลูกๆอย่างดีว่าลูกควรจดจำดินแดนของความสงบ นี่คือนดินแดนของความ
ทุกข์ ไม่มีใครใดที่จะสามารถพูดสิ่งนี้ได้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่จะพูดสิ่งนี้ การทำลายล้างของดินแดนของความทุกข์
เพียงแต่อยู่เบื้องหน้า นี่คือการสมมติภาพที่เหมือนกัน มียาดาวาสผู้อาศัยอยู่ในยุโรปและมีพี่น้องพรานาสและพันดาวาส
ด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดเป็นสมาชิกของบ้านเดียวกัน ไม่สามารถมีสงครามระหว่างพี่น้องได้ ไม่มีเรื่องของสงครามใน
สิ่งนี้ นี่ก็เป็นความมหัศจรรย์ด้วย อะไรที่ผู้คนไม่สามารถทำได้! พวกเขาแต่งเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่ไม่มีแม้แต่จะเคยเกิดขึ้น
และทำลายหัวใจของกันและกัน มองดูว่าธุรกิจของไวยาส(god Vyas) คืออะไร! ธุรกิจของผู้คนคือทำให้เกิดการต่อสู้
กันเอง นั่นคือระบบ พวกเขาทั้งหมดกลายเป็นศัตรูของกันและกัน แม้แต่เด็กก็กลายเป็นศัตรูของพ่อเขาเอง มองดูว่าลูกมี
อะไรในสติปัญญาของลูกและมองดูว่าพวกเขาเขียนอะไรในคัมภีร์! เหล่านั้น(คัมภีร์)ได้รับความเคารพอย่างมาก พวกเขา
แม้กระทั่งพาคัมภีร์เหล่านั้นไปรอบเมืองด้วยความเคารพนับถือ พวกเขาแม้กระทั่งวางรูปปั้นของเทพในพาหนะและนำไป
รอบเมือง และแล้วพวกเขาก็นำรูปปั้นทั้งหมดไปไว้ในทะเล พวกเขาทั้งหมดมีธรรมเนียมและระบบของตนเองในดินแดน
ของความตาย มองดูว่าแผนของพ่อฉันยิ่งใหญ่มาก! ท่านจบสิ้นแผนของทุกคนและก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข ท่าน
ส่งทุกคนอื่นไปยังดินแดนของความสงบ มองดูว่าลูกๆนั่งอยู่เบื้องหน้าของใคร ลูกมีศรัทธาว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด
คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านกำลังให้ความรู้แก่เราผ่านอวัยวะเหล่านี้ มีขุมทรัพย์จิตอื่นเป็นเช่นนี้อีกไหม? เวลานั้นพ่อ
กำลังนั่งเบื้องหน้าลูกและอธิบายให้กับลูก ลูกรู้ว่าพ่อกำลังพูดกับเราดวงวิญญาณและเรากำลังรับฟังผ่านหูนี้ บาบากำลัง
พูดผ่านปากของดาด้านี้ เพชรพลอยที่ออกมาจากปากของบาบาฉันเป็นเพชรพลอยที่ควรออกมาผ่านปากของลูก ขณะที่

ได้ยินสิ่งที่ไม่เป็นประโยชน์ลูกต้องไม่ฟังสิ่งเหล่านั้น บางคนนั่งอย่างมีความสุขและฟังสิ่งต่างๆเช่นนั้น บาบาวุด: อย่าได้ฟังสิ่งเช่นนั้น กลับมาเมตตาและถ้าใครมีนิสัยเก๋ๆ ลูกควรช่วยเขาจบสิ้นสิ่งเหล่านั้น ลูกไม่ควรเห็นด้วยกับเขาและรับฟัง เราจะไม่ฟังการประณามบาบาผู้ที่ทำให้เราไปเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข เราควรประกาศสิทธิในมรดกของเราจากชีพบบา เรามีสายใยความสัมพันธ์อะไรกับสิ่งอื่นใดเล่า? ไม่ว่าผู้อื่นจะฟังลูกหรือไม่ อย่างน้อยลูกควรใช้ยาขี้ผึ้ง (ointment) แห่งความรู้ บางคนใช้ยาขี้ผึ้งของความรู้และผู้อื่นก็ใช้ยาขี้ผึ้งของฝุ่น ดาที่สามไม่ได้เปิดขึ้นด้วยสิ่งนั้น บาบาวอธิบายให้กับลูกอย่างง่ายดายมากที่ใครก็ตามที่มีโรคภัย ตาบอด หรือหลังค่อมจะสามารถเข้าใจได้ มีเพียงสองคำเท่านั้น: อัลฟาและเบต้า เพียงแต่ถามพวกเขา: ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุดและกับประชาธิปไตยบราห์มา? นี่เป็นคำถามที่ดีที่สุดจากทั้งหมด และแล้วความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันจะถูกเอาออกไปโดยสิ้นเชิง อยู่ในความเป็นมิตรกับเพื่อนและญาติของลูกและอธิบายให้กับพวกเขา กลับมาอ่อนหวานอย่างมาก เป็นหน้าที่ของลูกที่จะให้คำแนะนำ อยู่ในความเป็นมิตรแม้กับศัตรูของลูก พ่อพูดว่า: ลูกได้เคยทำตามหนทางของปีศาจร้ายและได้ประณามพ่อ ลูกได้ประณามพระเจ้าแต่แล้วพระเจ้าก็ยังยกกระดานลูกอย่างมาก สำหรับพระเจ้าที่ลูกประณามก็ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองมีการกล่าวว่า: เมื่อใดก็ตามที่มีความไร้ศาสนาจนถึงขีดสุด พ่อจะมา พ่อได้มาในบาร์ด ท่านกำลังอธิบายให้กับลูกๆ ทุกสิ่งต้องเป็นที่เข้าใจอย่างดี ถ้าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของผู้ใด เขาจะเฝ้าแต่ดำเนินต่อไปพร้อมกับอุปนิสัยเดิม ทันทีที่พวกเขาจากที่นี่ พวกเขาลืมทุกสิ่งที่พวกเขาได้ยินจากที่นี่ นี่ได้กลายเป็นสภาพของลูกโดยการประณามพระเจ้า เวลานี้หยุดประณามท่าน อย่าได้เพียงแต่กลายเป็นเพียงผู้มีความรู้ ลูกคือราชาโยคีที่แข็งแกร่งและอย่างแท้จริง อธิบายในวิธีนี้ที่ลูกจะสามารถยิงตรงเป้า ถ้ามีความอ่อนแอในลูก ลูกไม่สามารถพูดถึงใดกับใครก็ตาม บาบภายในจะเฝ้าแต่ทำให้จิตสำนึกของลูกก่อกวน บาบาวอธิบายทุกสิ่งอย่างดีมาก ท่านได้อธิบายแล้วเช่นเดียวกับในวงจรที่แล้วด้วย อย่าได้ลืมสิ่งนี้ขณะที่จดจำท่าน ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ขึ้นแต่เช้าและจดจำพ่อเพื่อที่เวลาสุดท้ายลูกไม่แม้กระทั่งจดจำร่างกายของลูกเอง นั่นคือดวงวิญญาณ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพชรพลอยที่ออกมาจากปากของพ่อคือเพชรพลอยที่ควรออกมาจากปากของลูกด้วย อย่าได้พูดหรือรับฟังเรื่องที่ไร้ประโยชน์ เพียงยาขี้ผึ้ง(ointment) ของความรู้เท่านั้นที่ควรจะนำมาใช้
2. มีความเป็นมิตรที่แท้จริงกับทุกคน จงอ่อนหวานและสดชื่นแจ่มใสอย่างมากเช่นที่ลูกให้คำแนะนำของพ่อ เป็นเช่นเดียวกับพ่อและยกกระดานแม้กระทั่งผู้ที่ประณามลูก

พร: ขอให้ลูกกลับมาได้รับชัยชนะอย่างต่อเนื่อง และเป็นอิสระจากอุปสรรค และทำให้ป้อมปราการแข็งแกร่งโดยใช้วิธีของความสะอาด ก่อนที่ลูกจะเริ่มงานลูกใช้วิธีการทำความสะอาด ในท่านองเดียวกัน ก่อนที่รับใช้บางสิ่งพิเศษเริ่มต้น ณ สถานที่ใดๆ หรือเมื่อมีอุปสรรคมาระหว่างที่ลูกทำงานรับใช้ขณะที่ลูกก้าวไป และแล้วก่อนอื่น ลูกทุกคนจะต้องให้ทานโยคะทุกหนแห่งพร้อมๆ กันในเวลาเดียวกัน ให้ทุกดวงวิญญาณมีความคิดที่บริสุทธิ์เดียวคือ: ชัยชนะ นี่คือนิยามของความสะอาด และด้วยวิธีนี้ ลูกทุกคนจะได้รับชัยชนะและเป็นอิสระจากอุปสรรคและป้อมปราการจะกลับมาแข็งแกร่งขึ้น

คติพจน์: ผลในทางปฏิบัติของการกระทำที่ถูกต้องคือการได้มาซึ่งการบรรลุผลของความสุขและพลัง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน จงลืมนึกถึงรูปร่างกายเหล่านั้น และทำความเพียรพยายามที่จะปราศจากร่าง เพราะเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** คำพูดอะไรที่ลูกๆ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าท่านนั้นที่จะพูดได้
- คำตอบ:** พระเจ้า คือ พ่อของเรา ลูกๆ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าท่านนั้นที่จะพูดสิ่งนี้ได้ เพราะลูกท่านนั้นได้รับคำแนะนำตัวของบาบา ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะไม่รู้จักท่าน ลูกๆ ผู้ที่เชื่อในพระเจ้าท่านนั้นที่พูดว่า ฉันเป็นของبابาผู้เดียว และไม่มีใครอื่น
- คำถาม:** สภาพของลูกควรเป็นเช่นใด เพื่อที่จะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่รวดเร็ว
- คำตอบ:** สภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เผาแต่ทำความเพียรพยายามขณะมองดูที่บทบาทของแต่ละคนอย่างละวาง
- เพลง:** จงอยู่ในหนทางของท่าน และตายในหนทางของท่าน...

โอมชานติ ใครพูดสิ่งนี้ ดวงวิญญาณมนุษย์พูดสิ่งนี้ ผู้ที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้เป็นการส่วนตัว ลูกไม่ควรจะพูดว่า ดวงวิญญาณท่านนั้นกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ไม่เลย เป็นดวงวิญญาณมนุษย์ที่หนึ่งที่นี่ พ่อได้อธิบายว่า ดวงวิญญาณแสดงทุกการกระทำผ่านร่างกาย สิ่งนี้เรียกว่า สภาพของสำนักเป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่อาศัยอยู่ในร่างกายพูดกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เป็นที่รักสูงสุดของเขาวา ฉันดวงวิญญาณเวลานี้จะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของท่าน นั่นคือ ฉันจะสลัดทิ้งร่างกายนี้ และมาหาท่าน พ่อได้อธิบายว่ามีต้นไม้เผ่าพันธุ์มนุษย์ มีต้นไม้เผ่าพันธุ์ของบราห์มาและสรีสวตี ของอาดัมและอีฟ ลูกได้เห็นว่ามีต้นไม้เผ่าพันธุ์นั้นอยู่ในอาณาเขตสูงสุดอย่างไร ชีพบาบาอันดับแรก ลูกจะกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อได้อย่างไร ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจดจำพ่อมากเพียงใด ลูกจะวิ่งแข่งได้เร็วมากตามนั้น ผู้ที่มีความรักอย่างมากต่อพ่อไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่มาหาพ่อ เพราะดวงวิญญาณมีประสบการณ์ของความทุกข์ไม่ใช่ความสุขผ่านร่างกายนี้ พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านพูดกับดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดท่านนั้นที่รู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก ท่านคือตรีกาลดาร์ชิ ไม่ว่าใครจะเป็นนักปราชญ์มากเพียงใด และถึงแม้เขาอาจได้เคยศึกษาพระเวทและคัมภีร์ แต่เขาก็ไม่ได้มีความรู้ของตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก พวกเขาไม่ใช่ตรีกาลดาร์ชิ เพราะว่าพวกเขาไม่เชื่อในพระเจ้า เวลานี้ลูกเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้า เพราะ พ่อได้แนะนำตัวของตนเองแก่ลูกแล้ว เหตุนี้เองลูกจึงมีสิทธิ์ที่จะพูดว่า “بابา” พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ผู้หนึ่งได้รับสิ่งใดโดยการพูดเช่นนั้น เขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย! พ่อ คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้พูดว่า พ่ออยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ถ้าพระเจ้าอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันแล้ว ทุกคนจะถูกเรียกว่า “พ่อ” ก็จะต้องใช้คำว่า “ความเป็นพ่อ” ใช้ใหม่ ทุกคน คือ ลูกของพ่อผู้เดียว ท่านยังถูกเรียกว่า พระผู้เป็นเจ้า, อิศวร (ชื่อเรียกพระเจ้าที่แตกต่างกันไป) ท่าน คือ ผู้เดียวที่สร้างบราห์มา วิษณุ และชางก้า เป็นเรื่องผิดที่จะใช้คำว่า “ตรีมูรติ บราห์มา” ชีวา คือ พ่อของบราห์มา วิษณุ และชางก้า ท่านได้นำบราห์มามาเลี้ยง ลูกเข้าใจว่า ชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด กำลังทำให้ลูกกลายเป็นตรีกาลดาร์ชิ และสวาตาชันจักรดาร์ (ผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง) ผ่านปากของ บราห์มา นี่เป็นความรู้ของดวงวิญญาณ นั่นคือ ความรู้เกี่ยวกับตนเอง ดวงวิญญาณได้รับอาณาจักรของการปกครองตนเอง ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย และร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณ คือ ผู้ที่สะสมสันสการ์ที่ดีและไม่ดี ลูกรู้ว่า ฉัน ดวงวิญญาณ เวลานี้ได้กลับมาหาโมประธาน มีคำว่า “ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์” และ “ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์” พวกเขาไม่ได้อ้างถึงร่างกาย “ดวงวิญญาณบุญ” และ “ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่” ได้ถูกพูดถึงเช่นกัน ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ได้รับการยกย่อง ดวงวิญญาณรับฟังพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพ่อหนึ่งในลักษณะนี้ และสอนลูกๆ เวลานี้ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นของพ่อ เรากำลังจะรับมรดกจากพ่อ เราไม่ได้มีความใส่ใจกับผู้อื่น ดวงวิญญาณพูดว่า ของฉันคือ ชีพบาบาผู้เดียว และไม่มีใครอื่น นักเรียนจะพูดว่า ของฉันคือ ครูผู้เดียวนี้ และไม่มีใครอื่น ลูกมีพ่อผู้เดียว และครูผู้เดียว เท่านั้น ท่านคือ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทุกคนมีความสัมพันธ์กับพ่อและครูผู้หนึ่ง แม้ว่าครูทั้งหลายสอนลูก แต่พวกเขาก็ได้ศึกษาจากฉัน-พ่อของพวกเขา พ่อพูดว่า จดจำฉัน ไม่ใช่จดจำครูที่สอนลูก เวลานี้ลูกรู้จักฉันที่เป็นพ่อของลูก เวลานี้ลูกได้ตระหนักรู้จักฉัน ลูกกลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้าแล้ว ผู้ที่ไม่รู้จักฉันคือ ผู้ที่ไม่มีความเชื่อในพระเจ้าหรือเป็นลูกกำพร้า ชื่อ รูป และที่อยู่ของพ่อคืออะไร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่า ท่านไม่มีชื่อหรือรูปใด ลูกเวลานี้เข้าใจว่า ชื่อของท่าน คือ ชีวาอย่างแน่นอน ท่านไม่ได้มาใช้ร่างกาย

ของตนเอง เหตุนี้เองชื่อของท่านจึงไม่เคยเปลี่ยน ลูกเข้าใจว่าชื่อและรูปของลูกเปลี่ยนไปในแต่ละชาติเกิดของ 84 ชาติเกิดของลูก ชื่อของท่าน คือ ชีวา เสมอ รูปของพระเจ้าเป็นเช่นไร รูปของดวงวิญญาณก็เป็นเช่นนั้น ไม่ใช่ดวงวิญญาณสูงสุดจะใหญ่กว่าหรือว่าท่านนั้นเป็นแสงที่ไม่สิ้นสุด พ่อพูดว่า ดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาว พ่อก็เป็นเช่นเดียวกัน แต่พ่อมีความรู้ทั้งหมด เหตุนี้เองพ่อจึงได้รับการร้องเพลงสรรเสริญ พ่อ คือ สัจจะ ผู้มีชีวิต พ่อเป็นตัวของความปิติ และมหาสมุทรแห่งความรู้ บาบาคือ ผู้มีชีวิต ด้วยเหตุนี้ท่านจึงพูดความรู้ ท่านคือ เมล็ดที่มีชีวิต เมล็ดที่ไม่มีชีวิตจะพูดไม่ได้ ลูกๆ ผู้ที่เป็นมนุษย์เท่านั้นเข้าใจว่า เช่นที่สติปัญญาของพ่อมีความรู้ของทั้งต้นไม้มนุษย์โลกทั้งหมด สติปัญญาของลูกก็มีสิ่งนั้นเช่นกัน มีความหลากหลายอย่างมากที่นี่! ลักษณะของผู้หนึ่งไม่สามารถเป็นเหมือนกับอีกผู้หนึ่งได้ ลักษณะของแต่ละคนแตกต่างกันไป บทบาทของแต่ละคนในการละเล่นนี้แตกต่างกัน พ่ออธิบายว่า การละเล่นอันไร้ขีดจำกัดนี้ใหญ่โตเพียงใด มีความหลากหลายของรูปลักษณะ ทุกคนคือ นักแสดงในละครนี้ เพราะละครนี้ไม่สูญสลาย ไม่มีนักแสดงคนใดถูกเปลี่ยนได้ ลูกมาเพื่อที่จะรับรู้ว่าคุณมี 84 ชื่อสำหรับ 84 ชาติเกิดของลูก ชื่อเหล่านั้นได้จบสิ้นลงแล้ว และสกุลนั้นก็เช่นกัน เวลานี้ต้องช้ารอย นั่นคือ คำพูดในกิตติคุณของลูกกล่าวซ้ำ ตอนเริ่มต้นศักราชของพระเจ้าได้รับการยกย่อง แต่พวกเขาได้ลืมพระเจ้าไปแล้ว เริ่มแรกมีการเกิดของชีวาบาบา จากนั้นเป็นการเกิดของกฤษณะ การเกิดของพ่อลูกลิลเลียน และของลูกถูกเฉลิมฉลองได้อย่างไร ลูกๆ ได้รับการอธิบายว่า ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของโลก พวกเขาได้รับมรดกนั้นอย่างไร จากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่สอนราชาโยคะ ท่านสอนสิ่งนี้เมื่อไหร่? พ่อพูดว่า พ่อมาทวงจรรยาในยุคนั้นพบกัน เมื่ออาณาจักรที่ชั่วร้ายได้ถูกทำลาย และอาณาจักรที่สูงส่งถูกก่อตั้งขึ้นมา ผู้ที่กลายเป็นผู้ที่เชื่อในพระเจ้ากำลังรับสิทธิ์ในมรดก ผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้าจะไม่อาจรับสิทธิ์ในมรดกได้ พ่อมาและปลดปล่อยทุกคนออกจากความทุกข์ เมื่อลูกดวงวิญญาณทั้งหลายไปยังดินแดนของความสุข ดวงวิญญาณอื่นๆ ที่เหลือจะสะสางปัญหากรรมแล้วจึงกลับบ้าน พ่อที่ไร้ตัวตนมาพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน ผู้เดียวที่พาลูกกลับบ้านลูกเรียกว่าความตายที่ยิ่งใหญ่ ความตายเหนือความตายทั้งหมด มีวัดของความตายที่ยิ่งใหญ่ ความตายเหนือความตายทั้งหมดด้วยเช่นกัน ชีวา โสมนาทหรือรูตราถูกเรียกว่าความตายที่ยิ่งใหญ่ (มหากาฬ) ท่านพูดเป็นการส่วนตัวว่า พ่อคือ ผู้นำทางของทุกดวงวิญญาณ พ่อจะพาทุกคนกลับบ้าน พ่อพูดว่า พ่อปลดปล่อยทุกคนออกจากอาณาจักรของราวัน นี่คือ อาณาจักรของราวัน เวลานี้มีความตายในอาณาจักรของราวัน และชัยชนะในอาณาจักรของราม ทุกคนต้องการอาณาจักรราม ดังนั้น อาณาจักรราวันจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่า เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจบลง ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปถูกลืมหายอย่างสิ้นเชิง นี่คือ ตอนเดียวกันของกิตติคุณที่กำลังถูกแสดงในตอนนี้อย่างแน่นอนว่าทั้งยาดาวาส และฆราวาสอยู่ที่นี้ ยาดาวาส คือ ชาวยุโรปผู้ที่สร้างชิปนาท มีการบันทึกไว้ว่า ทุกคนจะถูกทำลายในสงครามระหว่างชาติ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของพวกเขา มีคำกล่าวว่า ศาสนา คือ พลังอำนาจ ผู้ที่ฝึกฝนศาสนาถูกพิจารณาว่าเป็นคนดี ผู้ที่ไร้ศาสนาถูกพิจารณาว่าเป็นคนไม่ดี ลูกเข้าใจว่า บาร์ตเคยฝึกฝนศาสนาเมื่อครั้งที่มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป เวลานี้บาร์ตไร้ศาสนา พวกเขาทิ้งศาสนาของตนเอง พวกเขาต้องทิ้งศาสนาตามละคร ที่นั่น มีอาณาจักรของจักรพรรดิและจักรพรรดินี ไม่มีที่ปรึกษาเลย นั่นไม่ใช่ระบบ เมื่อพวกเขาไม่บริสุทธิ์เท่านั้นที่พวกเขาจะต้องการที่ปรึกษาเลย เวลานี้แต่ละอาณาจักรมีที่ปรึกษาจำนวนมาก(รัฐมนตรี) และคำสั่งของคนหนึ่งไม่เหมือนกับอีกคนหนึ่ง ดังนั้นจึงมีความขัดแย้งอย่างมากมาย เวลานี้ลูกๆ เข้าใจว่าบาบากำลังสอนลูก เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ พ่อพูดว่า เวลานี้จงคิดว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ จงลืมหายความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมด บราห์มาบาบากลายเป็นขอทานด้วยการให้ทุกสิ่ง รวมทั้งร่างกายของตนเอง แล้วจึงจะเหลือสิ่งใดอยู่อีกเล่า ไม่เหลือสิ่งใดเลย! พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พูดว่า พ่อพูดกับดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อพาดวงวิญญาณกลับบ้าน จงลืมหายร่างกาย สิ่งนี้ใช้ความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยมีสำนักของการเป็นร่างตลอดทั้งจักรวาล ลูกจดจำพ่อทางโลกของลูกเท่านั้น เวลานี้จงกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ ด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่ลูกจะได้รับพลังกำลัง โอ ลูกๆ โอ ดวงวิญญาณจดจำพ่อเท่านั้น และไม่มีใครอื่น อย่าได้จดจำใครอื่นแม้ด้วยความบังเอิญ ลูกได้ทำสัญญาว่า บาบา ท่านเท่านั้นที่เป็นของฉัน ฉันคือ ดวงวิญญาณ ท่านคือ ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านได้บอกกับพวกเราว่า ดวงวิญญาณทั้งหลายคือ ลูกของท่าน เวลานี้พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ของราวัน และพาลูกกลับบ้าน เวลานี้ลูกจะต้องมีความอดกลั้น อาณาจักรจะถูกก่อตั้งขึ้นมาอีกครั้ง สงครามมหาบาร์ตจะเกิดขึ้น เพียงเมื่อนั้นที่ยุคเหล็กจะเปลี่ยนเป็นยุคทอง ดังนั้น พ่อคือ ความตายเหนือความตาย พ่อคือ พ่อ และยังเป็นครูด้วยเช่นกัน และพ่อยังเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์อีกด้วย พ่อคือ ความตายที่ยิ่งใหญ่อีกด้วย พ่อจะพาลูกไปที่ใดเล่า ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อจะพาลูกไปยังดินแดนของการหลุดพ้น ถ้าลูกได้รับการปลดปล่อยจากที่นี่ ลูกก็จะไปสวรรค์ได้ ลูกกำลังศึกษาเพื่อกลับมาเป็นเทพในอนาคต ลูกบราห์มินเวลานี้คือลูกๆ ของพระเจ้า ลูกทุกคนพูดว่า เราบราห์มินคือ ลูกๆ ของพระเจ้า ในฐานะที่ลูกๆ เป็นลูกของบราห์มา ลูกคือพี่น้องชายหญิงด้วย ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถชกแวงในกิเลสได้ ลูกคือ หลานของพระเจ้า ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากท่าน ลูกทำความเพียร

พยายามมากเพียงใด ลูกจะรับสิทธิ์ในสถานภาพมากตามนั้น เวลานี้ลูกจะทำความเพียรพยายามเช่นที่ได้เคยทำในทุกวงจร สำหรับสิ่งนี้แล้ว ลูกต้องฝึกฝนการอยู่อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และมองดูว่าแต่ละคนได้ทำความเพียรพยายามอะไร และมากเท่าไรที่ลูกทำตามบาบา อย่าได้ติดกับอยู่ในรูปและนามของใคร ไม่มีใครนอกจากพ่อที่ลูกควรจดจำ บาบาพูดว่า ลูกๆ พ่อสอนราชาโยคะให้แก่ลูก พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้านไปกับพ่อ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้รับการสอนเหล่านี้ทุกวงจรอย่างแน่นอนตามละคร ลูกทุกคนคือ ดรพดี นี่ไม่ใช่อาณาจักรของความสุข มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่พ่ออธิบายความจริงแท้(reality) เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของตนเองจากพ่อ ลูกนำทุกคนออกจากทรายดูด, ปลัก ทุกคนกำลังถูกเผาอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะ ลูกทั้งหมดกำลังได้รับการประพรมด้วยความรู้ พ่อพูดว่า ลูกๆทั้งหลายของพ่อถูกเผาและกลายเป็นขี้เถ้า พ่อได้มาเพื่อปลดปล่อยทุกคน และพาทุกคนกลับบ้านกับพ่อ ผู้คนไม่แม้กระทั่งรู้อะไรนี้ เวลานี้ลูกออกมาจากความมืดมิด พ่อพูดว่า เวลานี้จงจดจำพ่อและบ้าน ลูกดวงวิญญาณลี้มแม้กระทั่งบ้านของลูก อาณาเขตสูงสุด และอาณาเขตละเอียดอ่อนก็ยังได้รับการจดจำเช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณ คือ อะไร พระเจ้าคือ ใคร หรือดินแดนละเอียดอ่อนคืออะไร พวกเขายกเลิกทุกสิ่งโดยการพูดว่า ดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดคือหนึ่งเดียวกัน บาบาพูดว่า สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน สิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นในเวลานี้ ทุกวินาทีที่ผ่านมาเป็นละคร และสิ่งนี้จะซ้ำรอยอีกครั้ง พ่อนั่งอยู่ที่นี้และสอนเรา พ่ออธิบายแล้วถึงนัยสำคัญของการซ้ำรอย ลูกไม่ควรคิดว่า ฉันจะได้รับสิ่งใดก็ตามที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครตามโชคของตนเอง แต่ละครกระทำลูกกำหนดไว้แล้วในละคร แล้วฉันจะทำความเพียรพยายามอะไรได้เล่า มีบางคนທີ່คิดเช่นนั้น อย่าได้คิดเช่นนั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายาม พ่อได้มาแล้วเพื่อ دلใจลูกให้ทำความเพียรพยายาม ลูกๆต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ จงกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และมองเห็นผู้ที่ทำความเพียรพยายาม ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างจริงจัง และด้วยเหตุนี้เขาจึงประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง และผู้ที่กำลังรับมรดกอย่างเต็มที่ของเขาจากพ่อ จงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและทำความเพียรพยายามสำหรับตนเอง และ دلใจผู้อื่นให้ทำความเพียรพยายาม จงเป็นผู้สังเกตการณ์ และมองเห็นว่าผู้หนึ่งทำงานรับใช้มากมายเพียงใดและทำให้ผู้อื่นจำนวนมากเพียงใดทำเช่นเดียวกันกับพวกเขา พวกเขาให้คำแนะนำของพ่อกับผู้คนมากมายเพียงใด จงมองเห็นความเพียรพยายามของผู้อื่น และตัวลูกเองทำความเพียรพยายามที่จริงจัง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงลืมห่างกาย และความสัมพันธ์ทางร่าง และกลับมาเป็นขอทานอย่างแท้จริง ให้มีสำนึกว่า ไม่มีสิ่งใดเป็นของฉัน ทำความเพียรพยายามที่คงอยู่ในสำนึกดวงวิญญาณ อย่าได้ติดกับในรูปและนามของใคร

2. อย่าหยุดทำความเพียรพยายาม และคิดว่าลูกจะทำความเพียรพยายามถ้าสิ่งนั้นอยู่ในละคร จงละวาง และมองดูความเพียรพยายามของผู้อื่น แล้วทำความเพียรพยายามที่จริงจังด้วยตนเอง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ง่ายดายและมีประสบการณ์สภาพที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยการกลายเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง เพียงผู้ที่เป็นตัวของการจดจำระลึกถึงสามารถมีพลังและมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ดวงวิญญาณเช่นนี้เรียกได้ว่าเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่ง่ายดาย พวกเขาอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นอย่างสม่ำเสมอในทุกสถานการณ์ไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นก็ตาม ถึงแม้ว่าสถานการณ์ใหญ่โตเท่ากับภูเขายักษ์ที่ใหญ่ที่สุดมาหาพวกเขา ถึงแม้มีเมฆหมอกของความขัดแย้งของสันสการ์ ถึงแม้มีวัตถุธาตุธรรมชาติที่ทดสอบพวกเขาเช่นองคต พวกเขาไม่ยอมให้เท้าของจิตใจหรือสติปัญญาของพวกเขาสั่นคลอน แทนการเตือนตัวของพวกเขาสู่ความปั่นป่วนของอดีต พวกเขาใส่จุดหยุด(fullstop) พวกเขาไม่สามารถอยู่อย่างไม่ระมัดระวังได้เลย

คติพจน์: เพื่อที่จะได้รับการรู้แจ้งของความรู้นี้ จงทำความเพียรพยายามที่แผ่ทั่ว

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ตัดขาดจากทุกคนอื่นและมีโยคะกับพ่อเท่านั้น ดวงวิญญาณสูงสุด และลูกจะมายังดินแดนของพ่อและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก
- คำถาม:** ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในสภาพของความเงียบสงบไม่ชอบอะไร?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่ชอบแม้กระทั่งเสียงของนาฬิกา เพราะว่าไม่มีเสียงใดเลยในโลกดั้งเดิม(โลกที่ไม่มีตัวตน)ของลูก เหตุนี้เองลูกจึงทำความเพียรพยายามที่จะไปอยู่เหนือเสียง ลูกต้องกลับมาปราศจากร่าง และทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก พร้อมกันกับการจดจำระลึกถึงบาบา ลูกต้องจดจำดินแดนของบาบาด้วย
- เพลง:** ฟังเสียงปนของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา!

โอมชานติ พระเจ้าพูด: นี่คือสถานที่สอนโยคะ และลูกกำลังนั่งที่นี่เพื่อสะสมโยคะ ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณผ่านอวัยวะเหล่านี้ ลูกดวงวิญญาณกำลังนั่งอยู่ในจดจำระลึกถึงใคร? ดวงวิญญาณพูด: ฉันดวงวิญญาณและพวกท่านก็เป็นเช่นเดียวกัน เราดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ใครสอนโยคะนี้? พระเจ้าพูด: ฉันคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ฉันได้กลายเป็นครูเพื่อที่จะสอนโยคะแก่ลูกด้วยร่างนี้ พ่ออธิบายสิ่งนี้อย่างง่ายดาย สิ่งนี้ลูกกล่าวว่ามีมีการประณามศาสนาถึงขีดสุด และแล้วพ่อจะมา เหล่านี้เป็นคำพูดเดียวกันของวงจรถัดและกำลังถูกพูดซ้ำอีกครั้งผ่านร่างกายที่ธรรมดามาก มีคำกล่าวว่า: คำพูดเหล่านี้เคยถูกพูดในวงจรถัดแล้วด้วย และก็จะถูกเขียนจากคำพูดเหล่านี้ ดังนั้นเมื่อมีการประณามศาสนาและเมื่อศาสนาอื่นๆมากมายได้ปรากฏขึ้นเช่นกัน และชื่อและรื่องรอยของศาสนาเทพได้หายไปอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพเหล่านั้นเริ่มที่จะเรียกตนเองว่าฮินดู ถึงแม้ว่าพวกเขากราบไหว้เหล่าเทพ พวกเขาก็เรียกตนเองว่าฮินดู เป็นราวกับว่าศาสนาเทพได้ถูกแทนที่ด้วยศาสนาฮินดู นี่ถูกเรียกว่าเป็นการประณามศาสนา เมื่อชื่อและรื่องรอยของศาสนาเทพเดียวหายไป ลัทธิกายและศาสนา อื่นๆจึงได้ปรากฏขึ้นมาแทนที่ นี่คือการก่อกวนของวงจรถัดที่ซ้ำเดิม ไม่มีใครอื่นสามารถพูดสิ่งเหล่านี้ของพระเจ้า ผู้เดียวเดิมมาอีกครั้งและมาพูดก็ตะที่สูงส่งเดียวกันซ้ำอีกครั้ง คำพูดที่สูงส่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์อื่นใด คำพูดของพระเจ้าถูกกล่าวถึงในกิตตะ พระเจ้าตัวท่านเองได้อธิบาย ท่านพูดว่า: เมื่อมีศาสนามากมายและเป็นตอนจบของยุคเหล็ก, พ่อได้มาในการบรรจบพบกันของวงจรถัด เพราะว่ายุคเหล็กถูกกล่าวได้ว่าพาโมประธานและยุคทองถูกกล่าวได้ว่าสาโทประธาน ที่นั่นเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวีที่ก่อตั้งโดยพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือ อาณาจักรที่ปกครองโดยเทวาและเทวีทั้งหลาย และนั่นเช่นกันอยู่บนเวที (stage) นี้ ไวกุณท์(ดินแดนสีขาวดี) ไม่ได้เป็นสถานที่อื่นบางแห่ง เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพในบาร์ตเดียวกันนี้ และเวลานี้ได้หายไป มีการกล่าวถึงดวงวิญญาณสูงสุด: พระเจ้าเต็มไปด้วยความรู้ ท่านเพียงผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรของความปิติและมหาสมุทรของความสุข นอกเหนือจากท่านไม่มีใครมีความรู้ของพระเจ้านี้ ดังนั้นจะสามารถมีใครอื่นที่จะถูกเรียกว่าสามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี? ท่านพูดว่า: ฉันต้องมาที่นี่เพื่อให้ความรู้นี้ จนกว่าพระเจ้าตัวท่านมาและให้ความรู้ ไม่มีใครสามารถกลายเป็นผู้เต็มไปด้วยความรู้ ความรู้ของพระเจ้านี้ถูกเรียกว่าปรัชญาที่ซึ่งดวงวิญญาณถูกชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้มีคำถามเกิดขึ้น: เหตุใดลูกถึงมาที่นี่? ลูกมาที่นี่อีกครั้งอย่างแน่นอนเช่นที่ลูกทำเมื่อวงจรถัดแล้ว เพื่อรับความรู้ของพระเจ้าจากพระเจ้า เพื่อที่จะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เพื่อที่จะได้รับความรู้นี้ ลูกจะต้องเข้าเรียนในโรงเรียนของพระเจ้านี้ ไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ของพระเจ้านี้ พวกเขาพูดว่าเราทั้งหมดมีความรู้ของพระเจ้าในเรา นั่นคือความรู้ใด? พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม พระเจ้าพูด: นั่นคือความรู้ที่ผิด พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน อะไรก็ตามที่ฉันเป็นอย่างไรก็ตามที่ฉันเป็น ฉันเปิดเผยตนเองอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครอื่นสามารถรู้จักพ่อหรือไปถึงพ่อจนกระทั่งพ่อมาและพูดความรู้ของพ่อให้กับลูก เหตุนี้เองพ่อต้องมาและพามาในการบรรจบพบกันของวงจรถัด เมื่อพ่อมา มีหมอบทางปรัชญานักบวช ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่มากมายผู้ที่ให้ความรู้ของเขาสอง พวกเขาสอนให้ความรู้ พวกเขาพูดว่าพวกเขาเป็นพระเจ้า ด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือหนึ่งเดียว และอีกด้านหนึ่งมีความคิดเห็นมากมายของพวกเขา ดังนั้นผู้ใดที่ลูกควรเชื่อ? พระเจ้าไม่ได้ให้หนทางแก่พวกเขา ใช่ไหม? ในด้านหนึ่งมีหนทางเดียวจากพระเจ้าและอีกด้านหนึ่งมีหนทางมากมาย และนี่คือเมื่อพระเจ้าพูดว่า: ฉันต้องมาและจบสิ้นหนทางมากมายที่มีทั้งหมดและก่อตั้งหนทางเดียว แผนงานนี้ของทุกวงจรถัดถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์สำหรับพ่อ ราชินีมีแผนงานของบางที่ 8 ถึง 10 วัน แต่แผนงานของพระเจ้าถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ในกิตตะสำหรับวงจรถัดแล้ววงจรถัดแล้ว ท่านได้มาในรูปแบบที่แฝงตนของบราห์มา ในร่างของบราห์มา

และพูดว่า: ฉันมาก่อนตั้งดินแดนของกฤษณะเดิมของท้าวและเทวีที่ ราชา ราชีนี และปวงประชามีชีวิตอยู่ ท่านก่อตั้งสิ่งนั้น และแล้วดวงวิญญาณบรรพมาใช้ชาติเกิดที่นั่นในรูปของกฤษณะ ท่านกำลังบอกทุกอย่างชัดเจนมากกว่า: ลูกๆ นั้นเป็นบทตอนของกิตะเดียวกันเวลานี้ซ้ำรอยอีกครั้ง ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า และเพราะฉะนั้นตัดขาดจากทุกคนอื่นมีโยคะกับฉัน ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว และความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก และลูกจะมายังดินแดนของพ่อ พระเจ้านั่งในร่างกายนี้และพูดกับลูกๆของท่าน ดวงวิญญาณ: ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ฉันได้มาตามแผนงานที่คงอยู่ตลอดไปของฉัน การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ดังนั้นมีโยคะกับฉัน, พ่อของลูกและลึ้มความสัมพันธ์อื่นๆทั้งหมด นั่นคือ ดับตะเกียง(ตีปึก)อื่นๆทั้งหมดและจุดตีปึกเดียว และฉันจะปลดปล่อยลูกจากบาปของลูกและทำให้ลูกนั่งกับพ่อ พระเจ้าตัวท่านกำลังพูดผ่านร่างกายนี้และกำลังอธิบายอย่างง่ายดายมาก ท่านพูดว่า: ลูกสามารถไปที่บ้านและมีโยคะ ทุกคนจะต้องกลับบ้าน ไม่ใช่ว่าเพียงผู้ที่แก่ชราจะกลับไป แต่เด็กๆทั้งหมดจะเหลืออยู่ที่นี้ มองดูสิ เมื่อระเบิดถูกทิ้งที่ญี่ปุ่น เด็ก คนชรา สัตว์และนกทั้งหมดถูกฆ่า หรือว่าเป็นเพียงคนแก่ที่ตายไป? นั่นเป็นเพียงการซ่อมโรงที่เล็กๆ เวลานี้การปรับปรุงมากมายได้ถูกทำขึ้น ลูกกำลังเห็นสิ่งนั้นใช่ไหม? ระเบิดพร้อมแล้ว ประวัติศาสตร์จะซ้ำรอยอย่างแน่นอน ดังนั้นจดจำพ่อ พระเจ้า และไม่มีใครอื่น เช่นที่มีรัจจาจารี(Girdhar)ผู้เดียว เธอละทิ้งความคิดเห็นของสังคมและครอบครัวของเธอ ลูกต้องจดจำพ่อ พระเจ้า เช่นเดียวกัน ละทิ้งการจดจำลุงป้า น้า อา ฯลฯ เหล่านั้นทั้งหมดคือบ่วงพันธะของยุคเหล็ก เพียงด้วยการมีโยคะกับพ่อลูกจึงจะสามารถพบพ่อ เมื่อลูกคิดว่าตนเองเป็นลูกและมีโยคะกับบাবา และแล้วลูกจะมีความสุขนั้น อย่างไรก็ตาม ถ้าลูกมีโยคะที่ผิดใดๆ ลูกไม่สามารถมีความสุขนั้นได้ มากมายมาที่นี้ผู้ที่พูดว่าพวกเขาไม่สามารถควบคุมจิตใจของพวกเขา หรือพวกเขาไม่สามารถมีประสบการณ์กับความปิติ ดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความปิติ และดังนั้นลูกจะสามารถมีประสบการณ์กับความปิติได้อย่างไรถ้าลูกไม่ได้มีโยคะกับท่าน? ทุกคนได้รับสติปัญญาเป็นไปตามกรรมในอดีตของเขา พระเจ้าจะสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนั้น? พระเจ้ากำลังสอนทุกคนในเวลาเดียวกัน บางคนศึกษาที่นี้และแล้วเริ่มสอนในเวลาเดียวกัน บางคนเพียงมีความสับสนในบทเรียนแรกและดังนั้นสิ่งนี้ด้วยเป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์ของสติปัญญา ในห้องเรียนเดียวกัน บางคนประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่งและผู้อื่นก็สอบตก เพราะเหตุใด? เพราะว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับสติปัญญา พระเจ้าจะสามารถทำอะไรได้เกี่ยวกับสิ่งนั้น? ถ้าพ่อจะให้สติปัญญาที่เจียบแหลมกับทุกคน ทุกคนก็จะประกาศสิทธิ์อันดับหนึ่ง เมื่อมีลางร้ายครอบคลุมบางคน และแล้วไม่ว่าลูกจะให้ยากับเขา มากเพียงใดก็ตาม ยานั้นก็ไม่มีผล แต่เมื่อถึงเวลาสำหรับลางร้ายถูกขจัดไป และแล้วความเจ็บป่วยจะถูกรักษาให้หายด้วยยาเพียงเล็กน้อย ดังนั้นเมื่อถึงเวลาสติปัญญาของบางคนจะถูกแตะโดยประเด็นเหล่านั้น ในเวลานี้บางคนไม่ได้ฟัง แต่เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป พวกเขาจะเริ่มฟัง เราต้องคงความพอใจกับสิ่งนี้ การมาและไปของพระเจ้าและวิธีการของท่านในการบอกความรู้ันพิเศษ

มุรลีสสอง:

โอมซานติ ต้องไม่มีแม้กระทั่งเสียงนาฬิกา เพราะว่าเวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของเรา นั่นคือสภาพของการอยู่เหนือเสียงของเรา เราไปเหนือเสียงไปยังโลกที่ไม่มีตัวตนที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ ไม่มีคำพูดที่นั่น มีความเจียบสงบสูงสุดที่นั่น ดังนั้นเรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปถึงสภาพของความเจียบสงบนั้น เพราะฉะนั้นเราจึงไม่ชอบเสียง ไม่มีเสียงในดินแดนดั้งเดิมนั้นและดังนั้นเราทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ นั่นคือ สภาพเหนือเสียง การปลดเกษียณหมายถึงการไปยังดินแดนของนิพพานที่ดวงวิญญาณทั้งหลาย ของตนเอง ของพวกท่าน และของทั้งโลกอาศัยอยู่ โลกที่มีตัวตนนี้คือเวที(stage)สำหรับการเล่นบทบาทของเรา อย่างไรก็ตาม ถ้าปราศจากบทบาทเราจะไปและอาศัยอยู่ในบ้านที่เจียบสงบที่แสนหวาน การละเล่นนี้เกิดขึ้นภายใต้ธาตุของท้องฟ้า ขณะที่โลกของเราดวงวิญญาณเป็นธาตุที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นโลกที่อยู่ห่างไกลมากๆ ผู้ที่นั่งและมีโยคะกับโลกของความเจียบสงบนั้นไม่ชอบเสียงแม้กระทั่งเสียงนาฬิกา นี่เรียกว่าการอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก นั่นคือการอยู่อย่างปราศจากร่าง นี่หมายถึงการจดจำดินแดนของบาวาของลูกพร้อมกันกับบาวาเพราะว่าบาวาของเราคือผู้อาศัยของสถานที่ที่ห่างไกลนั้น ท่านมาจากที่นั่นมาสู่ต่างแดนนี้ เหตุใดท่านถึงมาในต่างแดน? ท่านมาก่อนตั้งอาณาจักรของท่านและท่านมาในรูปที่แผ่ตัว บทบาทของท่านนั้นแผ่ตัว เช่นที่ร่างของลูกนั้นแก่ เช่นเดียวกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พูดว่า: พ่อต้องเข้ามาในร่างแก่นี้เช่นกัน เพื่อทำลายโลกเก่านี้และก่อตั้งโลกใหม่ของเทพ ผู้ที่เข้ามาในบ้านเก่าจะต้องนำเอาร่างเก่ามาใช้อย่างแน่นอนเช่นกัน จะสามารถมีร่างใหม่ที่สูงส่งที่นี้ได้อย่างไร? ดังนั้น ผู้เดียวนั้นก็อยู่ในร่างเก่าของผู้นี้ และท่านก่อตั้งอาณาจักรของศรัทธาผ่านร่างนี้ ดังนั้น ใครก็ตามที่มาที่ผู้นี้เป็นอันดับแรกจะมีนิมิตของไวคุณฑ(ดินแดนสุขาวดี)นั้น ลูกเห็นกิจกรรมที่สูงส่งและการร่ายรำของไวคุณฑ นั่นคือ ลูกมีนิมิตของวิษณุ เพราะว่าถ้าลูกเห็นนิมิตของดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจะไม่สามารถเข้าใจว่าสิ่งนั้นคืออะไรเพราะไม่มีใครรู้จักพ่อหรือไม่มีใครรู้ว่าท่านนั้นคือพระเจ้า ถึงแม้ว่าผู้คนกราบไหว้บูชา

ท่าน ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและพูดว่าทุกคนนั้นคือพระเจ้า ไม่มีใครรู้ถึงหน้าที่การงานของชีวลึงกัม ไม่มีใครรู้ว่าพ่อสูงสุดของเราผู้นำรูปทั้งสามมาใช้เพื่อทำงานทั้งสามของการสร้าง การหล่อเลี้ยงและการทำลาย ท่านมาในเวลานี้และบอกเราถึงหน้าที่การงานของท่าน ท่านพูดว่า: ผู้ที่ต้องการกลายเป็นทายาทของอาณาจักรไวคุณท์ควรจะมาหาพ่อและกลายเป็นลูกๆของพ่อ ฉันจะทำให้พวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และพาพวกเขาไปสู่อาณาจักรของพ่อ ท่านมาที่นี่เพื่อชำระดวงวิญญาณที่สกปรกทั้งหมดให้บริสุทธิ์ และแม้ว่าวัตถุธาตุก็จะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยสิ่งนี้ ที่นั่นทั้งดวงวิญญาณและวัตถุธาตุทั้ง 5 บริสุทธิ์ นั่นเป็นโลกของเทพและดังนั้นลูกจะสามารถพูดอะไร? เวลานี้ปรัชญาของลัทธิเทพนั้นได้หายไป ไม่มีใครรู้ว่าโลกของเทพเคยคงอยู่ที่นี้ พวกเขาเชื่อว่าเทพเหล่านั้นเคยอาศัยอยู่บางแห่งบนท้องฟ้า แต่ภาพลักษณ์ของพวกเขาอยู่ที่นี้ ประวัติศาสตร์ของพวกเขาอยู่ที่นี้และดังนั้นพวกเขาจะต้องเคยคงอยู่ที่นี้อย่างแน่นอน โลกนี้ดำเนินไปตลอดเวลา การทำลายล้างอย่างสิ้นซากไม่เคยเกิดขึ้น เมื่อการทำลายล้างเกิดขึ้นดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไป และศาสนาเทพจะได้รับการก่อตั้งที่นี่ เมื่อลูกมีเมล็ดธัญพืช ลูกไม่ได้รับประทานหมดไป แต่เก็บบางส่วนไว้สำหรับการเพาะหว่านอีกครั้ง ลูกจะได้รับเมล็ดมาจากที่ใดอื่นเล่า? ถ้าการทำลายล้างอย่างสิ้นซากจะเกิดขึ้นและแล้วเมล็ดพืชทั้งหมดก็จบสิ้นเช่นกัน และแล้วลูกจะได้รับเมล็ดพืชที่จะหว่านจากที่ไหนเพื่อการเพาะปลูกครั้งถัดไป? ดังนั้น เช่นที่เมล็ดพืชคงอยู่ตลอดไป ดังนั้นมนุษย์ก็เป็นเช่นเดียวกัน ดังนั้นนั่นราวกับว่าพระเจ้ารักษาเมล็ดบางส่วนและพาทุกคนกลับไป ด้วยสิ่งนี้และแล้วโลกจะเจริญเติบโต พระเจ้าพูดด้วยเช่นกันว่า: ฉันทำลายศาสนาซึ่งนับไม่ถ้วนและก่อตั้งศาสนาเดียว ท่านไม่ได้พูดว่าท่านนำการทำลายล้างอย่างสิ้นซากมา นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของทุกคน และแล้วไม่มีใครจะใช้ชาติเกิดในดินแดนของความตาย ทุกคนจะกลับบ้านและเมล็ดน้อยนิดจะเหลือไว้และพวกเขาจะค่อยๆเพิ่มขึ้น และแล้วจะมีเทวาเทวี 330 ล้านในตอนสิ้นสุดของยุคเงิน และแล้วศาสนาอื่นจะเฝ้าแต่มาต่างลำดับกันไป พวกเขาเฝ้าแต่เพิ่มขึ้นทีละน้อยด้วย เป็นบาบาผู้ทรงอำนาจผู้ที่มาและบอกความลับของละครนี้แก่ลูก และเพราะฉะนั้น นี่จึงถูกเรียกว่าความรู้ของพระเจ้า ลูกไม่ได้รับความรู้นี้จากที่ใดอื่น ไม่ว่าลูกจะท่องทั่วทั้งโลกไปทั่วมากเพียงใดไม่มีใครที่มีความรู้นี้ เป็นเพียงที่นี่ที่ลูกได้รับความรู้นี้ในเวลานี้ เมื่อพระเจ้ากำลังสร้างต้นไม้แห่งเฝ้าพันธุ์เทพของท่าน พระเจ้าพูด: ถ้าลูกปรารถนาที่จะมาสู่สกุลที่สูงส่งของพ่อ และแล้วอุทิศร่างกายนั้นให้แก่พ่อ และแล้วพ่อจะชำระลูกให้บริสุทธิ์เหมือนกับพ่อ และนำลูกไปสู่ไวคุณท์ ลูกรู้ว่าบาบาได้มาในเวลานี้ และท่านนั้นจะมีอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจร ท่านจะไม่มาครั้งแล้วครั้งเล่า ท่านพูดว่า: ลูกๆพ่อได้มาทำให้ลูกสะอาดและสูงส่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่ปราศจากกิเลสกล่าวได้ว่าสูงส่งศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่เฝ้าแต่ดื่มและสูบไม่สามารถเรียกว่าสูงส่งศักดิ์สิทธิ์ บาบากลายเป็นครูและสอนลูกและท่านกลายเป็นพ่อและดูแลลูก ลูกได้รับพรสองชั้น นั่นคือพรจากผู้เดียวนั้น จากครูและจากพ่อ ลูกกำลังได้รับมรดกจากทั้งสอง บาบาผู้ทรงอำนาจกำลังทำการหล่อเลี้ยงทางร่างกายและที่ละเอียดอ่อนผ่านร่างกายนี้ และดังนั้นท่านพูดว่า: อุทิศตัวลูกเองให้กับผู้เดียวนั้น ท่านจะชำระลูกให้บริสุทธิ์ด้วยน้ำทิพย์ของความรู้และพาลูกกลับไป นี่เรียกว่าตายในขณะที่มีชีวิต แต่นี่คือความตายที่แสนหวานมาก เพราะว่าลูกไปสู่ตักของบาบาที่แท้จริงของลูก ท่านอธิบายอย่างดีมาก! อีกมากเพียงใดที่ท่านสามารถอธิบาย? แม้กระนั้น ในที่สุดท่านพูดว่า: มานมานะบาฟ! มาดิยาจิฟ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ปราศจากร่าง และทำให้ตนเองมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก จดจำบาบาในบ้านของบาบา อยู่อย่างเงียบสงบ

2. เพื่อที่จะเข้าไปสู่สกุลที่สูงศักดิ์ อุทิศทุกสิ่งให้กับพ่อ และกลับมาบริสุทธิ์เช่นเดียวกับพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีและใช้ทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดที่พ่อได้เติมเต็มให้ลูกไว้และเพิ่มพูนสิ่งเหล่านั้น

บัพดาตาได้เติมเต็มลูกๆด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดและเพียงเมื่อลูกใช้ทรัพย์ที่มีค่าเหล่านั้นในเวลาที่ถูกต้องที่ทรัพย์ที่มีค่าเหล่านั้นเฝ้าแต่เพิ่มขึ้น ลูกไม่สามารถพูดว่า “ฉันไม่ได้ต้องการทำสิ่งนั้น แต่สิ่งนั้นได้เพียงเกิดขึ้น” ดวงวิญญาณญาณและโยคีผู้เติมเปี่ยมด้วยทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดจะคิดก่อนเป็นอันดับแรกแล้วจึงกระทำตามเวลาพวกเขาได้รับการแตะสัมผัสด้วยบางสิ่งซึ่งพวกเขาคว้าไว้และนำเข้าไปสู่การปฏิบัติ ถ้าลูกคิดแม้ 1 วินาทีหลังจากทำบางสิ่ง ลูกจะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณญาณ

คติพจน์: ถึงแม้ว่าอาจมีความแตกต่างในธรรมชาติและความคิดเห็นของลูก อย่าได้มีความแตกต่างใดๆในความรัก
ของลูก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน สถานที่จาริกแสวงบุญที่แท้จริงของลูกคือดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข ผู้นำทางทางจิตได้มาพาลูกไปจาริกแสวงบุญที่แท้จริง จดจำบ้านของลูกและอาณาจักร
- คำถาม:** เพียงพอเท่านั้นรู้เกี่ยวกับความเพียรพยายามใดของลูก? วิธีการใดที่พอได้แสดงแก่ลูกเพื่อที่จะทำให้ลูกเป็นอิสระจากความเพียรพยายามนั้น?
- คำตอบ:** พ่อรู้ว่าลูกๆ ได้เร่ร่อนไปทั่วจากประตูหนึ่งสู่อีกประตูหนึ่ง และสะดุดพลาดพลั้งอย่างมากเป็นเวลาครึ่งวงจรรบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แม้หลังจากทำความเพียรพยายามอย่างหนักมาก ลูกมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ชั่วคราวเท่านั้น ลูกกลับมามีจิตกับโดยสิ้นเชิงในป่า กิเลสในรูปของผู้ร้าย(โจรถืออาวุธ)ได้ปล้นทรัพย์ลูก เวลานี้พ่อบอกลูกถึงวิธีที่จะกลับมาเป็นอิสระจากความเพียรพยายามนั้น: ลูกๆ เพียงจดจำพ่อ มีการหมั่นหมายที่แท้จริงกับเพียงพ่อเท่านั้น เพียงในการหมั่นหมายที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เท่านั้นที่มีความสุขสันต์ เพื่อที่จะได้รับการช่วยให้รอดปลอดภัยจากมหาโจรของสำนักที่เป็นร่างนี้ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ละวางจากร่างกาย
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอม ชานติ มีแผนเสียงมากมายที่ทำให้ลูกๆ สดชื่นขึ้นมาใหม่ เหตุนี้เองพ่อพูดว่า: เช่นที่ลูกซื้อเฟอร์นิเจอร์สำหรับบ้าน จงมีแผนเสียงเหล่านี้ 5 ถึง 7 แผนไว้ในบ้านของลูกด้วยเช่นกัน แม้ถ้าลูกๆ ของลูกได้ยินแผนเสียงเหล่านี้ พวกเขาจะมีความสุข ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นการยกย่องของพ่อ อย่างไรก็ตาม ผู้คนไม่ได้รู้จักท่านในเวลานี้ พวกเขายกย่องมนุษย์อื่นๆ อย่างใหญ่หลวง เมื่อคนต่างชาติมา ผู้คนไปดูพวกเขา เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวที่พาลูกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ โลกที่ไม่บริสุทธิ์คือมหาสมุทรแห่งยาพิษและโลกที่บริสุทธิ์คือมหาสมุทรแห่งน้ำนม ดังนั้น ลูกๆ ที่สุดแสนหวานมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าเวลานี้ลูกกำลังได้รับศรัมภ์ ลูกได้พบผู้นำทางทางจิตแล้ว ผู้นำทางทางร่างนี้สำหรับการจาริกแสวงบุญทางร่าง ผู้คนไปการจาริกแสวงบุญมากมายและทำไพบูชาย์ ฯลฯ แต่ไม่มีคุณสมบัติด้วยสิ่งเหล่านั้นเลย ความรู้ไม่ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เพราะว่าด้วยสิ่งนี้ลูกจะมีประสบการณ์ของความสุข ลูกได้อยู่ในการจาริกแสวงบุญชาติเกิดแล้วชาติเกิดแล้ว แต่มีสถานที่สำหรับการจาริกแสวงบุญที่แท้จริงเพียงหนึ่งหรือสองแห่งเท่านั้น และพ่อคือผู้ที่พาลูกไปยังที่เหล่านั้น ผู้คนเชื่อว่าพวกเขาจะพบพระเจ้าโดยการจำให้มีไพบูชาย์ ทำทาปาเซียและไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ อัจชะ ท่านจะพาลูกไปที่ใด? ท่านจะพาลูกไปยังบ้านของท่านอย่างแน่นอน ในความเป็นจริง การจาริกแสวงบุญที่แท้จริงคือการไปดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข การที่ลูกต้องจดจำสถานที่จาริกแสวงบุญที่แท้จริงนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก นี้อือ “มานมานะบาฟ” ลูกๆ รู้ว่า เวลานี้ลูกกำลังไปในการจาริกแสวงบุญ พ่อพูดว่า: จงจดจำบ้านของลูกและอาณาจักร เพียงพ่อผู้เดียวคือผู้สร้างสวรรค์ ท่านลูกเรียกว่าเป็นพ่อ, พระเจ้าแห่งสวรรค์ เหตุนี้เองลูกจึงถามว่า: ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อ พระเจ้าแห่งสวรรค์ คืออะไร? ถ้าลูกเพียงถาม “ท่านรู้จัก พระเจ้าผู้เป็นพ่อหรือไม่?” พวกเขาจะตอบรับทันที “ใช่ ท่านอยู่ในทุกหนแห่ง” ดังนั้นมีการสร้างวิธีการที่ทำให้ง่ายสำหรับลูกที่จะอธิบายน ลูกได้เห็นความยากลำบากมากมาย เป็นเวลาครึ่งวงจรร สำหรับ 63 ชาติเกิดลูกได้ทำตามคำสั่งของปีศาจ ต้องมีการทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในรางวัลที่ดี อย่างไรก็ตาม ลูกรู้ว่าเนื่องจากลูกยังไม่ได้รับสถานภาพของการได้เด้า ลูกก็ได้ตกลงมาเรื่อยๆ ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามอย่างหนักในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้ล้มลุกคลุกคลานจากประตูหนึ่งสู่อีกประตูหนึ่ง พ่อรู้ว่าลูกๆ ได้ทำความเพียรพยายามมากมาย และลูกเคยผ่านความยากลำบากมากมาย ลูกได้ล้มลุกคลุกคลานมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ชันยาสซีพูดว่าความสุขของโลกนี้เป็นเหมือนหยดหนึ่งของมุลกา ลูกได้รับความสุขชั่วคราวสำหรับความเพียรพยายามทั้งหมดที่ลูกทำ ลูกเพียงได้รับนิมิตและมีความสุขเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกได้เร่ร่อนมาอย่างมาก ลูกติดกับโดยสิ้นเชิงในป่า โจรอาศัยอยู่ในป่า ในป่านี้ลูกพบโจรมากมายผู้ที่ขโมยจากลูกด้วยเช่นกัน สิ่งแรกที่มาคือสำนักของการเป็นร่าง สำนักของการเป็นร่างมีมหาโจรมากมายเป็นพวก นี้อือโจรอันดับหนึ่งที่ทำให้ความทุกข์แก่ลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นผ่านตอนกลางจนกระทั่งตอนจบ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ ลูกพูดว่าเหล่านั้นเป็นโจรที่ยิ่งใหญ่ที่สุด(กิเลสทั้ง 5) ผู้คนพูดว่า: กิจกรรมของโจรนี่เป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน พ่อถามว่า: เพียงแต่มองที่สภาพที่โจรนำมา! ผู้คนเฝ้าแต่ใช้ดาบของต้นหาวาคะกับกันและกัน พวกเขาใช้จายมากมายเท่าไร! สภาพของดวงวิญญาณได้กลายเป็นเช่นไรด้วยการสะดุดพลาดพลั้ง! เหล่านี้เป็นสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นในขณะนี้ วันนี้ พวกเขาให้กำเนิดแก่เด็กคนหนึ่งและมีความสุข และถ้าเด็ก

นั้นตายในวันพรุ่งนี้ พวกเขาเริ่มที่จะร้องไห้ มองดูว่าสภาพของโลกได้กลายเป็นเช่นไร! ลูกๆ เวลานี้เข้าใจว่าบาบาได้มา ท่านคือครูที่แท้จริง มีหลายประเภทของครูเหล่านั้น พวกเขาแสดงหนทางแก่ลูกและพูดว่าโดยการสวดมนต์ ทำทาปาเซีย ให้ท่าน ทำบุญ ฯลฯ ท่านจะพบพระเจ้า อย่างไรก็ตามมีค่าใช้จ่ายมากมายในทั้งหมดนั้น ขณะที่ที่นี่ไม่มีค่าใช้จ่ายเลย บาบา เพียงแต่พูดว่า: จดจำพ่อ นี่คือการหมั่นหมายที่แท้จริง เมื่อคุณทำเรื่องหมั่นหมาย เธอจะรู้ได้อย่างไรว่าเธอกำลังหมั่นหมายกับใคร? ผู้คนพูดว่าพระเจ้า เจ้าป่าว จะมาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักท่าน นั่นคือเรื่องราวที่มีชีวิตจำกัด แต่มีความสุขสันต์อย่างมากในการหมั่นหมายที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ พ่อพูดว่า: พ่อให้ศรัทธาแก่ลูกและลูกทั้งหมดต้องทำตามศรัทธาที่นั่น ลูกรู้ว่าด้วยการได้รับศรัทธาทุกวงจร บาร์ตกลับมาสว่างส่ง บาร์ตถูกเรียกว่าดินแดนสุขาวดี ผู้ที่รู้จักจะเข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็น ดินแดนสุขาวดีอย่างแน่นอน เคยมีอาณาจักรของเทพเจ้าและเทพธิดาในบาร์ต ลูกสามารถอธิบายให้แก่ผู้คนว่าเมื่อใดที่บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ พวกเขาไม่ได้คงอยู่ ไม่มีเชื้อชาติอื่นๆ บาร์ตเคยเป็นอาณาจักรของเทวาและเทวี บางครั้งผู้คนเรียก กฤษณะว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้า(Lord)และบางครั้งพระเจ้า(God) มีความเคารพอย่างมากสำหรับศรัทธากฤษณะ เหตุใดพวกเขาจึง เรียกศรัทธากฤษณะว่าพระเจ้าผู้เป็นเจ้า? เพราะพวกเขาคิดว่าศรัทธากฤษณะเป็นพระเจ้า พระเจ้าของกิตะได้ให้การหลุดพ้นจากบาป และความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน แต่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะ เหตุนี้เองจึงมีความเคารพอย่างมากสำหรับกฤษณะ เป็น กฤษณะที่พวกเขากล่าวถึงว่า: กฤษณะผู้ที่น่าเกลียดและกฤษณะผู้ที่สวยงาม พวกเขาพูดว่า: ชยาม ชุนดาร์ พวกเขาสร้าง ภาพลักษณ์ที่น่าเกลียดเช่นนั้น! ในกัลกัตตา มีภาพลักษณ์ของกาลิ มาตา และมีวัดกาลิทุกๆ ที่ทั่วไป พวกเขาได้ทำ ภาพลักษณ์ของจากัดอัมบาที่หลากหลาย สถิติปัญญาของลูกเวลานี้ได้เปิดขึ้นเกี่ยวกับว่าใครหนึ่งและอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก: สัตกู รู พ่อที่แท้จริง ครูที่แท้จริง ท่านถูกเรียกว่าสัจจะ ผู้เดียวที่พูดสัจจะ ผู้เดียวที่รู้สัจจะ ท่านได้รับการยกย่องอย่างมากใน กรันต์ สุขมานิ คัมภีร์ของซิกห์ ท่านมาและก่อตั้งดินแดนของสัจจะและท่านทำให้มนุษย์มีสัจจะ ลูกบอกสัจจะให้กับทุกคน เป็นสิ่งที่ยากที่จะอธิบายให้กับชาวซิกห์ พวกเขาเชื่อในบัลลังก์อมตะนี้(ร่างที่มีตัวตน) คือบัลลังก์ของ สัท ศรี อกาล (สัจจะ สูงส่ง อมตะ) คนจน คนสิ้นหวังไม่ได้รู้สิ่งใด พวกเขาไม่ได้รู้ว่าผู้เป็นสัจจะ, ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะที่สูงส่งนั่งบนบัลลังก์ ใด แต่ละดวงวิญญาณนั่งบนบัลลังก์ของร่างกาย บัลลังก์นี้ที่พ่อมาและนั่งนั้นใหญ่โตมาก! นี่คือนบัลลังก์อมตะ พ่อ, มหาสมุทรแห่งความรู้นั่งบนนั้นและแสดงหนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่เรา ท่านอธิบายทุกสิ่งเกี่ยวกับ ธาตุแห่งแสงและตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลกซึ่งไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ทุกคนมีความซาบซึ้งในความ ยิ่งใหญ่ของตนเอง เพียงแต่มองดูว่าความซาบซึ้งของลูกเป็นเช่นไร! สิ่งนั้นราวกับว่าลูกได้กลายเป็นนายผู้เต็มไปด้วย ความรู้ เวลานี้ลูกได้รับความรู้ทั้งหมด ลูกรู้ว่าเมื่อใดที่ครูสอน ท่านให้พรด้วยเช่นกัน ไม่มีความจำเป็นที่จะร้องขอความรู้ และพร งานของครูคือสอนและงานของลูกคือศึกษาเล่าเรียน สถิติปัญญาของลูกควรจะเต็มไปด้วยความรู้นี้ ในการละเล่น ตัวนักแสดงทั้งหมดอยู่ในสถิติปัญญาของลูก เพียงแต่มองดูที่ตัวนักแสดงหลักของการละเล่นที่ไม่มีชีวิตจำกัดนี้ มองดูว่าพ่อ มาอย่างไรและท่านพูดความรู้ให้กับลูกอย่างไร มีอุปสรรคมากมาย ผู้ไร้เดียงสาถูกจุ่มจุ่มทำร้าย สามีอาจจากไป ทั้งสมบัติ ให้กับภรรยาของเขา แต่ถ้าลูกของเขาไร้ค่าพวกเขาทำให้แม่ไม่มีความสุข บาบามีประสบการณ์อย่างมาก บาบามาได้มา ใช้ พาหนะที่มีประสบการณ์ พวกเขาเรียกท่านว่าเด็กชาวบ้าน กฤษณะเคยเป็นนายของโลก เขาไม่ควรจะถูกเรียกว่าเด็กชาว บ้าน เขาเคยสวยงาม เป็นนายของดินแดนสุขาวดี เป็นเมื่อเขากลับมาน่าเกลียดที่เขาอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน เวลานี้ลูกรู้ว่า กฤษณะกลายเป็นเด็กชาวบ้านในชาติเกิดสุดท้ายของเขอย่างไร บาบาทัวท่านเองก็ประหลาดใจในสิ่งที่ท่านเคยเป็น! เวลานี้บาบารู้สิ่งนี้ผ่านศรัทธา เวลานี้ลูกก็รู้สิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสิ่งที่อัศจรรย์: นายผู้สูงส่งอย่างมาก แต่แล้วท่านเช่นกันก็ ลงมาไกลมาก! หลังจากปีนขึ้นไปบนกองไฟของต้นหาคะลูกก็เฝ้าตกลงมา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าเหตุใดกฤษณะจึงถูกเรียกว่าเด็กชาวบ้าน บาบาทัวท่านบอกลูกว่าท่านเคยเป็นอะไรมาก่อน และเวลานี้ท่านได้กลายเป็นอะไร สิ่งเดียวกันนำมาใช้กับ ลูก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพวกเขาได้นำเอาประเด็นนี้จากช่วงเวลาหนึ่งมาเป็นอีกช่วงเวลาหนึ่งอย่างไร เวลานี้ลูกเข้าใจความ หมายของผู้นำเกลียดและสวยงาม เราเคยเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน เราเช่นกันเคยไปรอบวงจรของ 84 ชาติ เวลานี้ การละเล่นกำลังจะจบสิ้น เรากำลังจะกลับบ้าน นี่เป็นประเด็นที่ง่ายดายมาก พ่อพูดว่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดก ชีหนทาง ให้กับทุกคน มีการกล่าวว่าเมื่อสัตกูรูให้คำแนะนำของความรู้ ความมิดของความรู้ไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป การยกย่องนี้ดีมาก หลังจากความมิด มีแสงอย่างแน่นอน มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา เวลานี้ลูกมีความลับทั้งหมดใน สถิติปัญญาของลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ทั้งหมดกำลังจะกลับบ้าน บาบากำลังนั่งเป็นการ ส่วนตัวที่นี้และพูดว่า “ลูกๆ ลูกๆ” ผ่านปากของบราห์มา ท่านกำลังนั่งในพาหนะนี้ ท่านเพียงผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่ง ความรู้ และบราห์มานี้กลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ กำลังนั่งในร่างนี้ ตัวท่าน พูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ ไม่เช่นนั้น จะเป็นร่างของใครที่พ่อควรเข้าไปเพื่อที่ว่าพ่อสามารถสร้างบราห์มินและให้ความรู้ ด้วยเช่นกันได้? พ่อจะเข้าไปในวัวหรือ? ทุกวันนี้พวกเขาวางชีวาลิงกับบนหัวของวัว ดังนั้นจำเป็นต้องมีบราห์มินอย่าง แน่นนอน บราห์มินควรจะมาจากที่ไหน? บราห์มินต้องได้รับการนำมาเลี้ยงดูอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน

และหลังจากนั้นจะกลายเป็นเทพและนักรบ นี่ไม่ใช่เรื่องของบราห์มินทางโลก พวกเขาใช้ชาติเกิดผ่านกรรม ลูกบราห์มินคือทายาทที่เกิดผ่านปาก ลูกสามารถอธิบายอย่างชัดเจนมากกว่าสวรรค์ได้รับการก่อตั้งผ่านบราห์มา บราห์มินเหล่านั้นไม่ได้รู้ถึงสิ่งนี้ พวกเขาจะนำความรู้นี้มาจากที่ไหน? พ่ออธิบายอย่างชัดเจนมาก: ลูกๆ มากเท่าที่จะเป็นไปได้ จงหยุดนึกหา! ลูกต้องทำธุรกิจ ฯลฯ เพื่อเลี้ยงชีพของร่างกายของลูก แต่ลูกมีเวลาใดก็ตามจงจดจำพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด บาบามีความรักอย่างมากสำหรับลูกๆ ท่านมีเพื่อนและญาติมิตรมากมายแต่บาบาก็จัดโยคะของสติปัญญาของท่านออกจากทุกคนอื่นทั้งหมดและดูว่ามีความรักมากเพียงใดในความสัมพันธ์ใหม่ บาบาก็โอบกอดลูกๆ ผู้ที่สามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดี ลูกๆ มากมายมีค่า พวกเขาทำงานรับใช้อย่างดีมาก พวกเขากลายเป็นไม้เท้าของคนตาบอด พวกเขาทำให้ผู้ที่ไม่มีความสุขไปเป็นนายของดินแดนของความสุข ดังนั้นพ่ออุทิศตัวท่านให้กับลูกเช่นนั้น ตัวท่านเองไม่ได้มีประสบการณ์ของความสุขนั้น ท่านพูดว่า: ลูกมีประสบการณ์ของความสุขนั้นแต่พอลกลับไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น ลูกมีบทบาทในละครนี้ พ่อไม่ได้เป็นนายของดินแดนสุขาวดี ลูกกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดีและลูกสวยงามในเวลานั้น แต่เมื่อลูกกลับมา น่าเกลียดเมื่อลูกสูญเสียอาณาจักร ความหมายของคำ “น่าเกลียดและสวยงาม” นั้นดีมาก! บาบาก็แรงบันดาลใจด้วยรูปของ “ชยาม ชุนดาร์” ด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นแสดงว่าท่านใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรและต่อมาท่านศึกษาราชโยคะจากพ่ออย่างไร พวกเขาพูดว่าภุชณะนั้นอยู่เหนือการเกิดและการเกิดใหม่ ลูกพิสูจน์ว่าภุชณะใช้ 84 ชาติเกิด เหตุนี้เองพวกเขาได้ตัดรูปภาพที่เหลื่อออกและเก็บเพียงภาพของภุชณะไว้ สติปัญญาของมนุษย์น่าอัศจรรย์มาก! สติปัญญาต้องได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เวลานี้สติปัญญาของลูกได้ถูกเปลี่ยนแล้ว ลูกๆ รู้ด้วยเช่นกันว่าโลกนี้กำลังจะจบสิ้น ลูกสามารถบอกพวกเขา: โลกถูกทำลายด้วยระเบิดเหล่านั้น ฯลฯ ลูกกำลังทำอะไร? ลูกกำลังสูญเสียเวลา ไม่ว่าผู้คนมีการจัดการเพื่อที่จะทำให้ตนเองปลอดภัยมากเพียงใดก็ตาม ทุกคนจะต้องตายอย่างแน่นอน พวกเขาได้สร้างเครื่องมือที่อันตรายมาก เช่นระเบิด ฯลฯ มองดูว่าสภาพของโลกได้กลายเป็นเช่นไร! เวลาเหลืออยู่เพียงเล็กน้อย ในขณะนี้ ความตายกำลังจะมาร่างกาย สมบัติ และสิ่งของในครอบครอง ทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่นเช่นเดียวกับบวงจรถั่วแล้ว เราทั้งหมดดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปหาบาบาและแล้วเราจะลงมาและร่ำร่ำในอาณาจักรของพวกเรา อังชะ

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

2. รับใช้ผู้ที่ไม่มีความสุขเพื่อทำให้พวกเขาไปเป็นนายของดินแดนของความทุกข์ กลับมามีค่าและสามารถทำงานรับใช้ได้เป็นอย่างดีที่แม้กระทั่งพ่ออหิศตัวท่านให้กับลูก

คติพจน์: เพื่อให้การตอบแทนของความรักของพ่อ ให้ภายในเป็นอิสระจากการดึงดูดใดๆและกลับมา "มานมานะภาพ"

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำธุรกิจที่เหมือนพ่อที่ทำให้ผู้ไม่บริสุทธินั้นบริสุทธิ เพราะเพียงเมื่อนั้นที่ลูกจะนั่งในหัวใจของพ่อ
- คำถาม:** สิ่งซึ่งบอกใจของลูกๆ ที่สามารถสร้างสมคุณธรรมได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** ลูกๆ ผู้ที่เอาโยคะของสติปัญญาของพวกเขากลับจากเพื่อน ญาติมิตร และโลกเก่าของเขาและกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นสามารถสร้างสมคุณธรรมทั้งหมดได้อย่างง่ายดาย พวกเขาไม่เคยประณามผู้ใดหรือทำร้ายหัวใจของกันและกัน พวกเขาทำตามพ่ออย่างสมบูรณ์ พวกเขาให้การพิสูจน์ของงานรับใช้ที่พวกเขาทำให้ผู้คนเกลียดนั้นสวยงาม ผู้ที่เป็นเช่นเกลื้อให้อ่อนหวาน และผู้ที่ไม่บริสุทธิให้บริสุทธิ พวกเขาคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสตลอดเวลา
- เพลง:** ใครได้สร้างการละเล่นนี้ ทำทุกสิ่งและหลบซ่อนตัวหายไป?

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและอยู่ในชุมชนของท่าน ก่อนนั้นลูกเคยเป็นของชุมชนปีศาจ เวลานี้เราได้รับหนทางของพระเจ้า หนทางของพระเจ้าได้สอนอะไรแก่ลูก? การทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธินั้นบริสุทธิ เวลานี้ลูกแต่ละคนควรจะเฝ้าแต่ตามหัวใจของลูก: เวลานี้ฉันเป็นลูกของผู้ชำระให้บริสุทธิ ฉันทำธุรกิจเดียวกันนี้ที่พ่อทำหรือไม่? ในทางโลกธุรกิจของพ่อแตกต่างจากธุรกิจของลูก มีธุรกิจหลายประเภทมากมาย มีหนทางมากมาย หนทางของพ่อจะแตกต่างจากหนทางของลูกของเขา นี่คือหนทางของพระเจ้า เวลานี้ลูกรู้จักพ่อ โลกเพียงแต่ร้องเพลงนี้ พวกเขาไม่ได้รู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิมาอย่างไรและทำให้ลูกบริสุทธิได้อย่างไร ลูกรู้ว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิกำลังชำระลูกให้บริสุทธิและทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์ที่บริสุทธิ ที่นี้ลูกมีเพียงหนทางเดียว เพียงพ่อที่มาและให้หนทางที่สูงส่งที่สุดแก่ลูก ผู้ที่มีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของพระเจ้าควรถามหัวใจของเขา ผู้ที่ไม่ได้มีศรัทธาไม่แม้กระทั่งจะสามารถทำธุรกิจนี้ ผู้ที่ไม่แม้กระทั่งเป็นของพ่อไม่สามารถทำธุรกิจนี้ ลูกๆ เข้าใจว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาบริสุทธิ ลูกมีภาพวางเบื้องหน้าของลูก: จงกลับมาเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาและลักษณะจากนาริธรรมดา เวลานี้เรากลับมาเป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ พ่อได้มาแล้วเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ ดังนั้นตรวจสอบว่าลูกดำเนินงานของพ่อหรือไม่ พ่อได้ทำอะไร? ท่านเปิดโรงพยาบาลควบคู่กับมหาวิทยาลัย นี่เป็นงานของลูกๆ ด้วยเช่นกัน ในตอนเริ่มต้นเมื่อพ่อก่อสร้างนั้นเล็ก เล็กเล็ยยิ่งกว่าห้องของมาม่า ในนั้นเป็นที่ที่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ได้มาและเปิดโรงพยาบาลควบคู่กับมหาวิทยาลัย และแล้วค่อยๆ มีการก่อสร้างเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในตอนเริ่มต้นมีเพียงบ้านหลังเดียวในถนนเล็กๆ สิ่งเหล่านั้นก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังนั้นนี่คือหน้าที่ของลูกด้วยเช่นกัน ต้องให้การสอนด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่มีการศึกษาเท่านั้นที่จะเปิดมหาวิทยาลัย ใช่มั้ย? แม้กระทั่งผู้ที่ไม่มีการศึกษาก็สามารถเปิดได้ พวกเขาจะเปิดมหาวิทยาลัยและขอผู้ที่ศึกษาสอนผู้อื่น ลูกเพียงแต่มาเป็นครูใหญ่และดำเนินงาน ด้วยสิ่งนี้ผู้คนมากมายจะได้รับประโยชน์ พ่อพูดว่า: ธุรกิจของลูกบราห์มินคือทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธินั้นบริสุทธิและไม่ทำสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ อย่าได้ช่องแฉะในกิเลส การบอกบางคนให้กลับมาบริสุทธินั้นเป็นสิ่งที่ดีมาก สิ่งนี้ได้มีอธิบายแล้วว่าผู้ที่ไม่บริสุทธีก็มองเบื้องหน้าผู้ที่บริสุทธิ เมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น ชันยาสซีไม่ได้อยู่ที่นั่น พวกเขาภายหลัง ในเวลานั้นชันยาสซีไม่ได้ให้ความรู้ แนวคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเกิดขึ้นภายหลัง ก่อนนั้นพวกเขาเคยพูดว่า: เราไม่ได้รู้จักพระเจ้าหรือสิ่งสร้างของพระเจ้าและพวกเขาไม่เชื่อว่าท่านคือพ่อ และแล้วพ่อจะสามารถอยู่ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? เวลานี้พ่อเฝ้าแต่อธิบายแก่ลูก ความเชื่อของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้ทำให้ชาวบาร์ตยาจนขึ้นแค้นและหันห่างไปจากท่านและกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และเป็นลูกกำพร้า เวลานี้ลูกเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้าและนาย (Lord and Master) ดังนั้นเวลานี้ทำความเข้าใจพยายามทำให้ผู้อื่นที่เป็นกำพร้าเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้าและนาย ผู้ที่มาที่นั่นเช่นผู้นำทางที่ทำให้ผู้อื่นเป็นของพระเจ้าเป็นเจ้าและนาย และนำพวกเขาไปหาท่าน พวกเขามีแรงดั่งที่ว่าอย่างแท้จริงที่พวกเขาได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, พระเจ้าเป็นเจ้าและนาย มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดคืออำนาจการปกครองของสวรรค์ที่ไม่มีขีดจำกัด มรดกที่จำกัดอยู่ในนรกและมีความทุกข์ในนรก เหตุนี้เองสิ่งนี้ไม่ได้ถูกเรียกว่าอำนาจการปกครองแต่เป็น 'ความโง่เขลาเช่นลา' (donkeyship) เวลานี้ลูกๆ ควรจะทำงานรับใช้ของพ่อ ลูกต้องทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธินั้นบริสุทธิ จะทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธินั้นบริสุทธิได้อย่างไรนั้นคือธุรกิจที่ลูกควรจะทำตลอดทั้งวัน ก่อนอื่นมีคำถาม: ฉันเองได้กลับมาบริสุทธิแล้วหรือไม่? ฉันมีกิเลสใดๆ หรือไม่? ฉันมีความรักมากเพียงใดต่อพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ถ้าฉันรักท่าน อะไรคือสิ่งพิสูจน์ถึงความรักนั้น? สิ่งพิสูจน์คือการ

ไม่ว่าวันในธุรกิจของการทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ถ้าลูกไม่ได้ทำธุรกิจนี้-ลูกไม่ได้ทำให้ตัวเองกลับมาบริสุทธิ์ หรือลูกไม่สามารถทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ถ้าลูกไม่ทำธุรกิจนี้ ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ นี่คือการตอรองของทวงจรรยา เป็นความเข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของลูก ลูกได้พบพระเจ้าแล้วและลูกยังคงไม่ได้เรียนรู้ว่าจะทำธุรกิจนี้ได้อย่างไร! เพียงผู้ที่ทำธุรกิจของการชำระให้ผู้อื่นบริสุทธิ์จะสามารถนั่งอยู่ในหัวใจของพ่อได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนมนุษย์ไปเป็นเทพ จากเปลือกหอยไปเป็นเพชร บาบาและมาม่ากำลังทำความเพียรพยายามเช่นเดียวกันนั้น บาบาไปทำงานรับใช้ด้วยเช่นกัน ท่านเข้าไปในร่างของลูกๆบางคนและชี้หนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นจงตรวจสอบว่าลูกกำลังทำงานรับใช้เช่นเดียวกันกับพ่อหรือไม่ ถ้าลูกไม่ได้ทำสิ่งนั้น ลูกก็ไม่สามารถนั่งบนหัวใจของท่านได้ บางคนติดกับในความผูกพันยึดมั่น ควรจะมีความรักต่อพ่ออย่างสม่ำเสมอและลูกต้องแสดงว่าลูกได้กลับมาเอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดควรถูกขจัดออกไปจากเพื่อนและญาติมิตรและโลกเก่าของลูก เพียงเมื่อสิ่งนั้นได้ถูกขจัดออกไปแล้วลูกจึงสามารถสร้างสมคุณธรรมได้ เพียงแต่มองดูว่าลูกๆบางคนเฝ้าแต่ทำอะไรตลอดทั้งวัน! พวกเขาทำลายหัวใจของกันและกัน พวกเขาเฝ้าแต่ประณามผู้อื่น “คนนั้นคนนี้เป็นเช่นนั้น” “ผู้นี้เป็นเช่นนั้น” สิ่งแรกจงมองดูว่าตัวเองกำลังทำอะไร! จินเฝ้าแต่ทำตามพ่อหรือไม่? เพียงเมื่อลูกทำตามท่านปรารถนาของความสุขก็จะขึ้นสูง ผู้ที่ทำงานรับใช้จะอยู่อย่างมีความสุขและสดชื่นแจ่มใสเสมอ มีความสุข ชื่อของพวกเขาได้รับการสรรเสริญ พ่อพูดว่า: ลูกต้องมีความเรียบง่าย ลูกต้องสวมเสื้อผ้าที่มีรอยปะ 8 ที่ เวลาเช่นนั้นก็จะมาด้วยเช่นกัน เวลาเช่นนั้นจะมาแม้แต่เสื้อผ้าชาตาก็จะหาได้ยากอย่างมาก ดังนั้นลูกควรขจัดความผูกพันยึดมั่นจากสิ่งนั้น ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากเพื่อนและญาติที่ไม่บริสุทธิ์ทั้งหมด เวลานี้คือสภาพของลูกได้เต้า ต้องมีการพิสูจน์ของสิ่งนี้ด้วยผู้ที่มาเช่นผู้นำทางได้ให้การพิสูจน์ ลูกต้องกลับมามีค่าต่องานรับใช้ ไม่ควรจะเป็นว่าลูกทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้และลูกก็เฝ้าแต่ขัดแย้งระหว่างกันโดยเป็นเช่นน้ำเกลือ สถานภาพของผู้ที่ทำให้เกิดความเสียหายในงานรับใช้จะถูกทำลาย ผู้คนเป็นเช่นน้ำเกลือกับผู้อื่นมากถึงขนาดนั้น อย่าได้ถามเลย! ธุรกิจของลูกคือทำให้พวกเขาอ่อนหวานอย่างมาก บางครั้งลูกพบว่าบางคนผู้ที่เป็นเช่นน้ำเกลืออย่างมากที่ลูกสามารถพูดเพียงว่าสิ่งนั้นเป็นโชคชะตาของเขา สิ่งนี้ต้องมีความอดทนด้วยเช่นกัน เรายังคงต้องเปลี่ยนแปลงผู้ที่เค็มและทำให้พวกเขาอ่อนหวานด้วยความรัก จมองดูดวงอาทิตย์มีพลังอย่างมากที่เปลี่ยนน้ำจากมหาสมุทรที่เค็มและทำให้เป็นน้ำจืด นี่เป็นงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพวกเขาพูดถึงเทพอินทรา (พระเจ้าของน้ำฝน) ท่านประรมน้ำฝน ดังนั้นลูกๆควรจะมีพลังมากเช่นนั้นด้วยเช่นกัน สิ่งนั้นไม่ควรเป็นว่าลูกทำให้พวกเขาแม้กระทั่งเค็มมากกว่าเดิม บางคนแม้กระทั่งทำให้ผู้อื่นเค็ม ใบหน้าของเขาเปิดเผยสิ่งนี้ ใบหน้าของผู้คนที่เค็มน้ำเกลียดและใบหน้าของผู้คนที่อ่อนหวานนั้นสวยงาม ตัวลูกเองต้องกลับมาสวยงามและทำให้ผู้ที่น้ำเกลียดนั้นสวยงาม พ่อมาจากที่ไกลโพ้นและสอนลูกว่าจะทำงานรับใช้อย่างไร งานรับใช้ของพ่อคือทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ ถ้าลูกชำระผู้อื่นจำนวนมากให้บริสุทธิ์ บาบาจะให้รางวัลแก่ลูก จงถามหัวใจของตนเองว่าลูกทำให้ผู้อื่นมากมายเพียงใดสวยงาม ถ้าลูกไม่ทำให้ใครเป็นเช่นนั้น อย่างแน่นอนที่ลูกกำลังมีการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ โดยการไม่ทำตามหนทางของพ่อ ลูกก็จะทำการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น และแล้วลูกจะต้องก้มหัวลงให้กับผู้ที่ทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ผู้ที่มีกำลังเช่นนั้นจะพูดว่า: บาบา พ่อสามารถส่งเขาไปที่ใดก็ตามที่พ่อต้องการ โรงพยาบาลมากมายสามารถเปิดขึ้นได้ อย่างไรก็ดีตามหมอนั้นต้องดีมากด้วย หมอบางคนเป็นเช่นนั้นที่พวกเขาให้ยาผิดกับคนไข้และฆ่าพวกเขา ที่นี้เป็นศาลของพระเจ้า พ่อมีบัญชาของทุกคน ท่านคืออันตรายามี ผู้ที่ล่วงรู้ทุกสิ่งภายใน ท่านรู้อะไรที่อยู่ภายในของลูกๆ ทั้งหมด ผู้ที่คือบาฮารายามี ผู้รู้ทุกสิ่งภายนอก ผู้ที่เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นบริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์จะได้รับประสบการณ์ของการลงโทษและจะไปในส่วนของพวกเขา ทุกคนต้องเล่นบทบาทของตนเอง ลูกต้องลงมาตามลำดับกันไป พวกเขาทั้งหมดจะมาเร็วหรือช้า ไม่มีใครสามารถกลับบ้านในระหว่างกลางได้ เช่นที่ต้นไม้เป็นเช่นไร ดังนั้นจะให้ผลตามนั้น จะไม่สามารถมีความแตกต่างในสิ่งนั้น ต้นไม้เวลานั้นแผ่กระจาย บ้างได้เปลี่ยนไปเป็นศาสนาอื่น ลูกไม่สามารถรู้จำนวนของแต่ละเชื้อชาติ เครื่องแต่งกายและประเพณีของแต่ละคนเป็นของพวกเขาก่อน ลูกรู้ว่าลูกเคยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน และทุกคนจะชำระบัญญัติกรรมของเขาก่อนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของเขาและแล้วจะไปและอาศัยอยู่ที่นั่น ข้างบนคือต้นไม้ของดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณเหล่านั้นใช้พื้นที่มากเพียงใด? ใช้เพียงเล็กน้อยมาก ธาตุของท้องฟ้าใหญ่มาก เปรียบเทียบกับสิ่งนั้นมนุษย์อาศัยอยู่ในพื้นที่เล็กมาก ลูกสามารถเข้าใจว่าผู้คนอาศัยอยู่ในพื้นที่เพียงเล็กน้อย ไม่มีมนุษย์อาศัยอยู่ในมหาสมุทร มนุษย์อยู่บนผืนดินเท่านั้น ลูกไม่สามารถวัดความลึกของมหาสมุทรได้ สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ พวกเขาพยายามไปข้างบน อย่างไรก็ดีตามนั้นไม่มีที่สิ้นสุด ผู้คนร้องหาพ่อให้มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าลูกต้องการไปข้างบนธาตุของท้องฟ้าและวัดสิ่งนั้น แม้กระทั่งเมื่อเราดวงวิญญาณอาศัยอยู่ข้างบน เราใช้พื้นที่เล็กน้อยมาก ธาตุของท้องฟ้ากว้างใหญ่ไพศาล ไม่ใช่ว่าพระเจ้าจะนั่งอยู่บนนั้นและพยายามที่จะคำนวณออกมาว่าธาตุของท้องฟ้านั้นกว้างใหญ่ขนาดไหน ท่านไม่สามารถแม้มีความคิดนั้นในสติปัญญาของท่าน สติปัญญาของท่านรู้ถึงในบทบาทที่ท่านต้องเล่น ไม่ใช่ว่าท่านจะต้องค้นหา

เกี่ยวกับธาตุที่ยิ่งใหญ่ ท่านเพียงไปจากที่นี่และอยู่ในสถานที่ของท่าน ท่านไม่ได้พยายามทำอะไรที่นั่น บาบาคูดาว่า: พ่อไม่ได้พยายามทำอะไรที่นั่น สิ่งนั้นไม่มีที่สิ้นสุด โอเค จะมีคุณประโยชน์ใดที่จะพยายามหาจุดสิ้นสุด? สิ่งนั้นไม่มีประโยชน์ใดเลย เพียงในการทำให้ผู้ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์เท่านั้นที่มีประโยชน์ ดวงวิญญาณมาที่นี่จากดินแดนนิพพานเพื่อเล่นบทบาทของเขา พ่อก็มาเพื่อเล่นบทบาทของพ่อด้วยเช่นกัน นั่นคือดินแดนของความเจ็บสงบ ที่นั่นไม่มีความคิดที่จะเห็นสิ่งนี้หรือสิ่งนั้น มองดูว่าผู้คนที่นี่ทำอะไร พวกเขาเพียรพยายามอย่างมากที่จะหาจุดสิ้นสุด ลูกๆรู้ว่ามีเวลาเหลือน้อยมาก สงครามจะเกิดขึ้นและแล้วเสียงดังรบกวานต่างๆทั้งหมดจะจบสิ้น การขึ้นไปข้างบนและการลงมาของพวกเขาทั้งหมดจะจบสิ้น พวกเขาสูญเสียเงินทองของเขาทั้งหมด ไม่มีคุณประโยชน์ในสิ่งนั้นเลย ตัวอย่างเมื่อบางคนไปที่นั่นและลงมาและถ่ายทอดว่าพวกเขาเห็นอะไรที่นั่น นั่นเป็นการสูญเสียเวลา สูญเสียเงินทองและสูญเสียพลังงาน นี่คือสภาพของทุกคนยกเว้นลูกๆ และโดยเฉพาะผู้ที่เฝ้าแต่ทำความเข้าใจพยายามที่จะไปและให้คำแนะนำของพ่อกับผู้อื่นที่พวกเขาสามารถประกาศสิทธิในมรดกของเขาจากพ่อ พ่อมีบทบาทที่สูงที่สุดในละคร ท่านต้องทำให้เรามีค่าเพื่อก่อตั้งโลกใหม่เวลานี้เป็นตอนจบของโลก ไม่ว่าผู้คนจะเพียรพยายามอย่างหนักมากเพียงใด พวกเขาเฝ้าแต่สูญเสียเวลาของพวกเขา แม้ว่าบางคนไปถึงยอดเขาเอเฟเวอเรสและยืนที่นั่น จะมีคุณประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น? เขาไม่ได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ว่ากรณีใดๆ นั้นมีเพียงความทุกข์ในโลกเท่านั้น สถิติปัญญาของลูกเวลานี้กลับมาหมดอำนาจ ลูกกำลังทำความเข้าใจพยายามที่จะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับลูก จงอธิบายสิ่งนี้กับครูและครูใหญ่ของโรงเรียน: พวกท่านไม่ได้สอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนั้นกลายเป็นยุคเงิน ทองแดง และเหล็ก จากยุคทองได้อย่างไร? นี่เป็นประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการรู้สิ่งนี้พวกท่านจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก เรากำลังอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ และวงจรเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร จงมาและเราจะให้คำแนะนำตัวของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดแก่พวกท่าน ผู้ที่เรียกว่าผู้ที่ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน จงมาและเราจะบอกพวกท่านถึงชีวิตประวัติของท่าน บราห์มโยคีเพียงแต่ให้ความรู้ของธาตุบราห์ม พวกเขาพูดว่าบราห์มอยู่ในทุกหนแห่ง พระเจ้าเต็มไปด้วยความรู้ ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ธาตุทั้งหลายไม่สามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อทำให้ลูกๆเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เช่นเดียวกับที่ท่านเป็น วัตถุธาตุเหล่านั้นจะทำให้ลูกเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงให้การพิสูจน์ของสภาพใต้เท้าของลูก จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกกับทุกคนและกลับมามีค่าต่องานรับใช้ ตรวจสอบตัวลูกเอง อย่าได้ประณามผู้อื่นและทำลายหัวใจของผู้อื่น อย่าได้ทำการกระทำที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ
2. จงกลายเป็นผู้ที่มีความเมตตาเช่นพ่อ ทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นเช่นเพชรจากเปลือกหอย รั้วรั้วที่จะทำให้ผู้เป็นเช่นน้ำเกลือนั้นอ่อนหวาน นั่นคือทำให้ผู้ที่เป็นเกลือนั้นอ่อนหวาน

พร: ขอให้ลูกไว้กังวลอย่างสม่ำเสมอ และเพิ่มพลังการตัดสินใจของลูกโดยรักษาสมดุลของคาร์มาและโยคะ เพียงผู้ที่สติปัญญาของเขาสามารถทำการตัดสินใจอย่างถูกต้องในเวลาที่เหมาะสมสามารถที่จะอยู่อย่างไว้กังวลได้เพราะปัญหาและสถานการณ์กำลังยิ่งตึงเครียดมากขึ้นวันแล้ววันเล่า ในเวลาเช่นนี้ถ้ามีสมดุลของคาร์มาและโยคะและแล้วลูกจะสามารถเอาชนะสิ่งต่างๆเหล่านั้นได้อย่างง่ายดายด้วยพลังของการตัดสินใจของลูก เพราะด้วยการมีสมดุลนี้ลูกจะไม่มีคำถามที่น่าประหลาดใจใดๆเกี่ยวกับพรที่ลูกได้รับจากบัพดาตา คำถามเช่น "ทำไมสิ่งนี้ได้เกิดขึ้น" หรือ "อะไรได้เกิดขึ้น" ลูกจะมีศรัทธาเสมอว่ามีคุณประโยชน์ซ่อนอยู่ในอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น

คติพจน์: รับเอาความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์จากบาบาผู้เดียวและอย่าได้จดจำผู้ใดอื่น

*** โอม ขานติ ***

มารยาทของความจริงแท้ (สัจจะ) คือความสูงศักดิ์ที่แท้จริง

วันนี้ บัพดาตาได้เห็นครอบครัวที่สูงส่งของท่าน นั่นคือ ท่านเห็นครอบครัวที่สูงศักดิ์ของท่าน ตลอดทั้งวงจร ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งคือดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ที่สุด ในรูปดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกคือดวงวิญญาณสูงศักดิ์ที่สูงส่งที่สุด และในรูปดั้งเดิมของลูก ในรูปของดวงวิญญาณเทพ ลูกมีความสูงศักดิ์ด้วยเช่นกัน – ราชวงศ์ที่มีสิทธิในราชอาณาจักร ในรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก ลูกดวงวิญญาณเทพได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยความสูงศักดิ์มากมาย ไม่มีการกราบไหว้บูชาดวงวิญญาณของศาสนาอื่นและผู้นำทางการเมืองใด ๆ ในลักษณะที่มีความสูงศักดิ์เช่นนั้น ในทั้งสามรูปแบบ – รูปที่คงอยู่ตลอดไป รูปดั้งเดิม และรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีใครมีความสูงศักดิ์เช่นเดียวกับลูก เพราะลูกดวงวิญญาณมีความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์ ไม่เคยมีหรือจะไม่มีดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์เช่นนั้นในทั้งวงจร นี่คือการสมบัติพิเศษของความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเพลงสรรเสริญนี้เบื้องหน้าดวงวิญญาณเทพท่านนั้น: ท่านคือผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาไม่ได้ร้องเพลงสรรเสริญนี้ให้กับดวงวิญญาณที่ขอบธรรมของศาสนาอื่นใด ๆ ผู้คนต่างร้องเพลงสรรเสริญการกระทำที่สูงส่ง (กิริติ) ของดวงวิญญาณเทพ นั่นคือ พวกเขาสรรเสริญความบริสุทธิ์ที่สูงส่งเท่านั้น ไม่มีการร้องเพลงสรรเสริญ (กิริตัน – ร้องเพลงสักการะ) ในศาสนาอื่นใด ระบบการร้องเพลงพร้อมเสียงเครื่องดนตรีบรรเลงเพลงเป็นไปเพื่อดวงวิญญาณเทพและศักดิ์แห่งยุคบรรจบพบกันเท่านั้น นี่เป็นการบรรลุผลของวิธีของความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่มีความสูงศักดิ์ทางจิตเช่นลูก ตรวจสอบว่าลูกได้ซึมซับความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์เช่นนั้นมากน้อยเพียงใด สิ่งบ่งบอกที่สูงส่งที่สุดของความสูงศักดิ์ทางจิตนั้นคือความจริงแท้คือสัจจะ เช่นเดียวกับที่รูปดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือสัจจะ สัจจะหมายถึงความจริงที่ไม่มีวันสูญสลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกร้องเพลงสรรเสริญพ่อในฐานะที่เป็นสัจจะ ผู้ให้คุณประโยชน์ และผู้ทรงงามที่สุด กล่าวกันว่าชีวาเป็นสัจจะ พระเจ้าเป็นสัจจะ ดังนั้นการสรรเสริญพ่อคือสัจจะ ซึ่งเป็นความจริง ในท่านองเดียวกัน ความสูงศักดิ์หมายถึงความเป็นจริง ความจริงไม่เคยถูกสร้างขึ้นหรือปะปนกับสิ่งใด ๆ ไม่ว่าจะด้วยคำพูด การกระทำ หรือความสัมพันธ์ และสายใย ไม่มีอะไรถูกสร้างขึ้นหรือปะปนกัน ในภาษาธรรมดา บัพดาตาเรียกสิ่งนี้ว่าความซื่อสัตย์ ดวงวิญญาณที่มีความสูงศักดิ์คือผู้ที่ไม่มีทัศนคติ สายตา คำพูดและกิจกรรมทั้งหมดจะเป็นความจริง ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะมีสิ่งหนึ่งในทัศนคติของพวกเขาและมีเจตนาอื่นๆปะปนในคำพูดของพวกเขา นั่นไม่ได้เรียกว่าความสูงศักดิ์หรือความจริงแท้

บัพดาตาได้เห็นและได้ยินกิจกรรมที่มหัศจรรย์ของลูกๆในทุกวันนี้ ลูกหลายคนฉลาดมากในการแต่งเรื่องราวและปะปนสิ่งต่างๆ เพราะเหตุใด? เพราะพวกเขาได้ฟังเรื่องราวมากมายที่แต่งขึ้นและปะปนกันมาตั้งแต่ยุคทองแดง ดังนั้นพวกเขาจึงปล่อยให้ชั้นสสารนั้นปรากฏออกมาแม้กระทั่งในชีวิตบราห์มินของพวกเขา พวกเขาสร้างเรื่องราวด้วยรูปแบบที่สวยงาม เช่นนั้นที่พวกเขาทำสิ่งที่เห็นเท็จโดยสิ้นเชิงให้เป็นจริง และพิสูจน์ความจริงว่าเป็นเท็จ สิ่งนี้เรียกว่าภายในเป็นอย่างหนึ่งและภายนอกเป็นอีกอย่างหนึ่ง ดังนั้นลูกจะเรียกสิ่งนี้ว่าความสูงศักดิ์หรือไม่? นี่คือการจริงแท้หรือไม่? นี่คือการสูงศักดิ์หรือไม่? มันไม่ใช่ ความสูงศักดิ์ของความบริสุทธิ์เช่นนั้นคือความจริงแท้ นี่เป็นสิ่งบ่งบอกหนึ่งของความสูงศักดิ์ หากลูกไม่มีสิ่งบ่งบอกนี้แล้วให้เข้าใจได้ว่าลูกยังไม่มีความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์ หรือลูกมีมันในเปอร์เซ็นต์ที่แน่นอนเท่านั้น ยังไม่มีเต็มทั้งหมด

สิ่งบ่งบอกที่สองของความจริงแท้ที่บัพดาตาบอกลูกอยู่เสมอก็คือ เมื่อมีสัจจะ ดวงวิญญาณก็จะเฝ้าแต่รำไร ดวงวิญญาณที่แท้จริงจะรำไรอย่างมีความสุขอยู่เสมอ ความสุขของพวกเขาจะไม่ค่อยลงในบางครั้งและมากขึ้นในบางครั้ง วันแล้ววันเล่า ในทุกขณะ ความสุขของพวกเขายังคงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ สิ่งบ่งบอกของความจริงแท่นี้คือพวกเขารำไรอย่างมีความสุขอยู่เสมอ ลูกพูดถึงดวงตาและรูปลักษณ์ ดังนั้น ความหมายของความสูงศักดิ์ก็คือลูกจะรำไรเบิกบานอยู่เสมอในหัวใจและในรูปลักษณะของลูก - ไม่ใช่แค่ความรำไรเบิกบานในภายนอก แต่ความรำไรเบิกบานแม้กระทั่งในหัวใจของลูก หัวใจเบิกบานและใบหน้าที่รำไรเบิกบาน - ทั้งสองนี้ควรรำไรเบิกบาน มันเกิดขึ้นบ่อยครั้งที่หัวใจของลูกไม่รำไรเบิกบาน แต่ในเวลาที่ต้องเอาใจใส่ต่อสิ่งภายนอก ลูกแสดงใบหน้าที่มีรอยยิ้ม สิ่งนี้เรียกว่าการมีความรำไรเบิกบานเพียงชั่วคราว แต่ลูกควรมีหัวใจที่รำไรเบิกบานอย่างถาวรและใบหน้าที่สุดชั้นแจ่มใส ความสูงศักดิ์และความจริงแท้ของความบริสุทธิ์หมายความว่าหัวใจของลูกไม่เสื่อมสลายและใบหน้าของลูกรำไรแจ่มใสตลอดเวลา ตรวจสอบตัวเอง; อย่าเริ่ม

ตรวจสอบคนอื่น แต่ให้ตรวจสอบตนเอง ดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์เช่นนั้นเป็นที่รักอย่างมากของบิดาและทั้งครอบครัวบราห์มิน อะไรคือคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณอันเป็นที่รักอย่างแท้จริง? ตามระบบของวันนี้ ลูกจะถูกดึงดูดโดยใครบางคนที่คุณมีความรักมากมาย ในภาษาของลูก ลูกเรียกสิ่งนี้ว่าความผูกพันยึดมั่น เพราะลูกมีความรักต่อเขาคนนั้นจึงมีความผูกพันยึดมั่นใช่หรือไม่? อย่างไรก็ตาม หากใครคนหนึ่งเป็นที่รักอย่างแท้จริง สิ่งขับเคลื่อนของความรักที่แท้จริงและสูงส่ง เช่นนี้คือ ยิ่งลูกมีความรักมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งละวางมากเท่านั้น ดังนั้น ทั้งตัวเขาตนเองไม่พัฒนาความผูกพันยึดมั่นเพิ่มขึ้น หรือผู้อื่นไม่พัฒนาความผูกพันยึดมั่นสำหรับคนนั้น สิ่งนี้เรียกว่าความรักที่แท้จริง ความรักที่สมบูรณ์พร้อม ดวงวิญญาณนั้นจะร่าเริงแจ่มใสและจะดึงดูดผู้อื่นด้วย แต่จะไม่ดึงดูดผู้อื่นในทางที่มีขีดจำกัด ดังนั้นอะไรคือสิ่งปกป้องของคน ที่จริงแท้และความสูงศักดิ์? เรามีความรักอันลึกซึ้งและมีความละวางอย่างมาก

คุณสมบัติพิเศษอีกอย่างของความสูงศักดิ์คือดวงวิญญาณนั้นไม่มีชั้นสการในการร้องขอสิ่งใดๆ ไม่ว่าจะเป็นในทางกายภาพหรือทางที่ละเอียดอ่อน เหตุใดถึงเป็นเช่นนั้น? ดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์นั้นเต็มเปี่ยมอย่างสมบูรณ์อยู่เสมอ หนึ่งคือมีความเต็มเปี่ยมภายนอก เต็มเปี่ยมด้วยสิ่งของทางกายภาพ เต็มเปี่ยมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ และอีกหนึ่งความเต็มเปี่ยมในจิตใจ คนที่มีความเต็มเปี่ยมในจิตใจจะไม่มีความรู้สึกว่าเขาขาดสิ่งใด แม้ว่าเขาจะไม่ได้เติมไปด้วยสิ่งของหรือสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายก็ตาม เพราะจิตใจของเขานั้นเต็มเปี่ยมแล้ว ถึงแม้ว่าจะไม่มีอะไรอยู่ก็ตาม เขาก็จะสัมผัสได้ว่ามันมีอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเต็มเปี่ยมด้วยสิ่งของและสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพมากมายเพียงใด หากจิตใจของเขาไม่เต็มเปี่ยมแล้ว เขาจะไม่มีความพิจารณาว่าตนเองเต็มเปี่ยม แม้ว่าดวงวิญญาณนั้นจะมีทุกสิ่ง แต่เขาไม่เคยคิดว่าตัวเองเต็มเปี่ยม เนื่องจากความปรารถนาของเขา ดวงวิญญาณเช่นนั้นจึงร้องเพลง "ฉันต้องการ ฉันต้องการ" ตลอดเวลาอยู่เสมอ ดวงวิญญาณนั้นร้องเพลง "สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น สิ่งนั้นควรทำ สิ่งนั้นควรได้รับ สิ่งนี้ควรเปลี่ยนแปลง" ดวงวิญญาณนั้นร้องเพลงเหล่านี้อยู่เสมอ ในขณะที่ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยมในจิตใจจะร้องเพลง "ฉันได้พบแล้ว ฉันได้บรรลุแล้ว" การกล่าวว่า "สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น", "สิ่งนี้ควรทำ" เป็นชั้นสการของการร้องขอที่สูงส่ง หนึ่งคือการคิดเพื่อประโยชน์ของงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด ที่ลูกคิดว่า "สิ่งนี้ควรเกิดขึ้น" "สิ่งนี้ควรทำ" การคิดถึง การอยากได้อะไรบางอย่างที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้ก็เป็นเรื่องที่ต่างกันไปจากการมีความคิดที่ต้องการ การบรรลุผลที่มีขีดจำกัดเพื่อตนเองซึ่งเป็นการร้องขอที่สูงส่ง ความปรารถนาในชื่อเสียง, ความปรารถนาในความเคารพ, ความปรารถนาในเกียรติยศ, ความปรารถนาในความรัก, ต้องการที่จะปรึกษา ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องที่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์ไม่มีแม้แต่ร่องรอยของชั้นสการของการร้องขอ ลูกเข้าใจใหม่ว่าความสูงศักดิ์คืออะไร?

ในชาห์ทาปาเซียของลูก ตรวจสอบทั้งหมดนี้ อย่าเพียงแค่ว่า "ฉันไม่ได้ดูถูกใคร ฉันไม่ได้โกรธ" แต่ให้ตรวจสอบสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วรับรางวัล ความหมายของทาปาเซียคือการกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ตรวจสอบว่าบุคลิกภาพแห่งความบริสุทธิ์และความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์ของลูกนั้นเป็นไปในทางปฏิบัติมากน้อยเพียงใด ดวงวิญญาณเช่นนั้นเรียกว่า ทาปาสวิ-ราช (royal tapaswis) ลูกเข้าใจใหม่ว่าความสูงศักดิ์คืออะไร?

ทั้งใบหน้าและกิจกรรมของดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์จะให้ประสบการณ์ของมารยาทแห่งสัจจะ ไม่ว่าในกรณีใดดวงวิญญาณที่สูงศักดิ์จะเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นเทพเจ้าแห่งมารยาท การพูด การเดิน การรับประทานอาหารและการดื่ม การนั่งและยืน ทุกการกระทำของพวกเขาจะเปิดเผยกิริยา (sabhya) และสัจจะ (satya) โดยอัตโนมัติ ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกพิสูจน์สัจจะแต่ลูกไม่มีมารยาทใดๆ ลูกหลายคนพูดว่า "ปกติฉันไม่โกรธ แต่เมื่อมีคนโกหก ฉันก็จะโกรธ" บางคนพูดโกหกและลูกพูดด้วยความโกรธ ใครเป็นคนที่ถูกต้องในทั้งสองคนนี้? ผู้ที่พิสูจน์สัจจะย่อมมีมารยาทเสมอ บางคนฉลาดมากและพูดว่า: "ฉันไม่ได้โกรธ แต่เสียงของฉันดัง เสียงของฉันแหลม" ด้วยเครื่องมือของวิทยาศาสตร์ เราสามารถลดหรือเพิ่มเสียงได้ ดังนั้นด้วยพลังแห่งความเจียบสงบ ลูกไม่สามารถลดเสียงหรือทำให้เสียงของลูกดังขึ้นด้วยพลังแห่งความเจียบได้หรือไม่? เครื่องบันทึกเทปและไมค์ของลูกดีกว่าลูกตรงที่เสียงของมันสามารถลดหรือเพิ่มเสียงได้ ดังนั้นตรวจสอบสิ่งนี้ นอกจากสัจจะแล้วมีมารยาทไหม? ถ้าไม่มีมารยาทใดๆก็ไม่มีสัจจะ ให้ความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์มองเห็นได้อย่างสม่ำเสมอจากภายนอก ไม่ใช่ว่าลูกมีความสูงศักดิ์ภายในและไม่สามารถมองเห็นได้จากภายนอก ถ้ามันอยู่ภายใน ย่อมมองเห็นภายนอกได้อย่างแน่นอน ไม่มีใครสามารถซ่อนเร้นความสูงศักดิ์แห่งสัจจะได้ อย่าอยู่อย่างแฝงตัวในเรื่องนี้ บางคนบอกว่าพวกเขาอยู่อย่างแฝงตัวเพราะพวกเขาเป็นผู้เพียรพยายามที่แฝงตัว อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับที่ไม่มีใครสามารถซ่อนดวงอาทิตย์ได้ ดังนั้นไม่มีใครสามารถซ่อนพระอาทิตย์แห่งสัจจะได้ และเหตุผลหรือบุคคลใดๆก็ไม่สามารถซ่อนมันได้ ความจริงก็คือความจริงเสมอ พลังแห่งสัจจะเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุด สัจจะหรือความจริงไม่สามารถพิสูจน์ได้ด้วยวิธีการ

พยายามพิสูจน์ พลังแห่งสัจจะได้รับการพิสูจน์โดยอัตโนมัติ ถ้าใครพยายามพิสูจน์สัจจะ/ความจริง การพิสูจน์นั้นจะกลายเป็นความดีอื่น ดังนั้นความจริงจึงปรากฏชัดในตัวเอง ไม่จำเป็นต้องพิสูจน์ ลูกเข้าใจไหม? ลูกต้องแสดงอะไรในปฐาปาเซีย? บุคลิกภาพและความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์ อัจชะ

จดหมาย ความรัก และการจดจำระลึกถึงของความเพียรพยายาม ขำงานรับใช้ และการสนทนาทางจิตของหัวใจของลูกๆ ทุกคนจากแผ่นดินนี้และจากต่างแดนมาถึงแล้วและกำลังส่งถึงบรรพดา บรรพดาตามอบความรักและความระลึกถึงให้กับลูกๆ ทุกคนเป็นการส่วนตัวตามชื่อ ลูกแต่ละคนควรคิดว่าตัวลูกเองได้รับการจดจำก่อน เพราะบรรพดาให้การตอบสนองของความรักและการจดจำระลึกถึงในรูปที่ละเอียดอ่อนในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตาม โดยใช้วิธีการทางร่างกาย ลูกเขียนจดหมายที่มีตัวตน นั่นคือ ลูกส่งความรักและการจดจำระลึกถึง ด้วยเหตุนี้ บรรพดาจึงมอบความรักและการระลึกถึงเป็นการตอบแทนในทางที่มีตัวตน บรรพดารู้ว่ามันและจะมีความจริงและความกระตือรือร้นในทุกหนแห่งสำหรับทาปาเซียและงานรับใช้ผ่านกระแสของจิตใจของลูก เวลานี้จึงเก็บประเด็นที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นซึ่งเต็มไปด้วยนัยสำคัญไว้เบื้องหน้าลูก และทำให้ความพยายามของลูกและงานรับใช้ของลูกลึกซึ้งยิ่งขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆ ลูกทุกคนที่นั่งอยู่เบื้องหน้าบาบาเป็นการส่วนตัวในตอนนั้น หรือผู้ที่อยู่เบื้องหน้าฟอในรูปที่ละเอียดอ่อน ลูกทุกคนเช่นนั้นซึ่งอยู่เบื้องหน้าบรรพดาอยู่เสมอนั้นคือที่อยู่กับพ่ออยู่เสมอยังคงอยู่ในดวงตาของท่าน บนริมฝีปากของท่าน และในจิตใจของท่าน และพ่อยังคงอยู่ในดวงตาของพวกเขา บนริมฝีปาก และในจิตใจของพวกเขา

ถึงดวงวิญญาณผู้สูงส่งซึ่งหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึง ถึงดวงวิญญาณที่คงอยู่ในความจริงแท้และความสูงศักดิ์แห่งความบริสุทธิ์อยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่อยู่อย่างเต็มเปี่ยมและสมบูรณ์ในจิตใจของพวกเขาอยู่เสมอ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรพดา

พบกลุ่ม:

ลูกรู้สึกว่าเป็นดวงวิญญาณที่มีโชคหลายล้านเท่าหรือไม่? ไม่มีดวงวิญญาณอื่นใดที่มีโชคที่สูงส่งเช่นนี้ในทั้งจักรวาล ไม่ว่าดวงวิญญาณนั้นจะมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดีมากแค่ไหน โชคของพวกเขาจะเป็นอย่างไรเมื่อเทียบกับโชคของลูก? โชคของพวกเขาเป็นเพียงชั่วคราวและลูกดวงวิญญาณบราห์มินมีโชคที่ไม่สูญสลาย ไม่ใช่เพียงแค่ชาติเกิดนี้ชาติเดียว แต่เป็นไปสำหรับชาติแล้วชาติเล่า การเป็นของพ่อหมายถึงการรับมรดกของโชคอย่างเป็นสิทธิ ดังนั้นลูกได้รับสิทธิของลูกแล้วใช่หรือไม่? การเป็นลูกหมายถึงการมีสิทธิได้รับมรดก ลูกมีความซาบซึ้งของสิทธิหรือมันขึ้นๆ ลงๆ หรือไม่? ลูกลงมาเป็นเวลาครึ่งจักรวาลแล้ว เวลานี้ลูกต้องการทำอะไร? ลูกต้องการที่จะเดิน ปีนขึ้นไป หรือโอบนิน? สิ่งที่เป็นจะไม่หยุดอยู่กลางทาง ถ้าลูกหยุดลูกจะลงมา หากลูกหยุดแม้เพียงช่วงเวลาสั้นๆ แล้วค่อยนิน ลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างไร? ดังนั้นจงโอบนินไปเรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม ใครสามารถโอบนินต่อไปได้ตลอดเวลา? ผู้ที่เบาสบาย แล้วลูกเบาสบายใช่ไหม? หรือลูกมีภาระของร่างกาย จิตใจ หรือความสัมพันธ์หรือไม่? ถ้าลูกไม่มีภาระใดๆ แล้วลูกจะหยุดทำไม? บางสิ่งที่มีภาระหนักจะลงมา และบางสิ่งที่เบาย่อมอยู่เบื้องบนเสมอ ลูกทุกคนเป็นแสงที่เบาสบาย(ดับเบิลไลท์)ใช่ไหม?

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ (ทรัสต์) ที่สมบูรณ์และจบสิ้นความอ่อนแอของจิตสำนึกของ "ของฉัน" และสัมผัสกับความเต็มเปี่ยม หากลูกใช้ชีวิตอย่างเป็นเครื่องมือตามศรัทธาของพ่อแล้วลูกก็จะไม่มี "ครอบครัวยุคนี้" หรือ "ศูนย์ของฉัน" ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ในขณะที่อาศัยอยู่กับครอบครัวของลูกและในขณะที่อยู่ที่ศูนย์ นี่คือนัยของพ่อ ไม่ใช่ "ของฉัน" ดังนั้นจึงเป็นคลังสมบัติ (บันดารี) ของพ่อชื่อว่า และบันดารา (ครัว) ของพ่อบราห์มาเสมอ การมีสำนึกนี้ ลูกจะสัมผัสกับความเต็มเปี่ยม หากลูกมีจิตสำนึกของ "ของฉัน" ก็จะไม่หลงเหลือสิ่งใดในบันดาราหรือบันดารี หากมีสิ่งใดที่ขาดหายไปในงานใดๆ สาเหตุของสิ่งนั้นก็คือนักจิตสำนึกของ "ของฉัน" แทนที่จะเป็นของพ่อ นั่นคือมีความไม่บริสุทธิ์ปะปนอยู่ด้วย

คติพจน์: เพื่อที่จะทัดเทียมกับพ่อจงทำให้ทั้งสาม - ความเข้าใจ ความปรารถนา และการกระทำของลูก - เท่าเทียมกัน

*** โอม ชานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สามของเดือนและพี่น้องราชโยคีทาปาสรีทุกคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งฝึกสมาธิตั้งแต่วเวลา

18.30–19.30น. โดยมีสำนึกรู้: จงมั่นคงอยู่ในรูปที่ทรงพลังของการเป็นนายทรงอำนาจและให้ทานที่ยิ่งใหญ่ของพลังทั้งหมด .ฟังเสียงเรียกของผู้ที่ไม่มีความสุขและยกระดับพวกเขา

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลานี้ลูกถูกพาขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองของพ่อ การลูกทำให้ขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งหมายถึงการกลายเป็นนายของสวรรค์
- คำถาม:** ใครที่จะนำคำสั่ง “จงตัดขาดตนเองออกจากทุกคนอื่น และเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียวเท่านั้น” ไปสู่การปฏิบัติจริง
- คำตอบ:** ผู้ที่มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ชัดเจนอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก คือ การไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น ลูกต้องขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปแม้กระทั่งจากร่างกายของตนเอง และฝึกฝนการอยู่ในความเงียบสงบ (silence) อยู่เหนือการพูด (talkie) และการเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง (movie) เพราะลูกต้องไปสู่ความเงียบสงบ นั่นคือ ไปสู่นิพพาน (ดินแดนเหนือเสียง)
- เพลง:** เหตุใดแมลงเม่าจึงไม่ควรตาย

โอม ชานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในสายตาของผู้ใด ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่เหนือโลกของลูก ลูกรู้ว่าด้วยการเข้ามาอยู่ในสายตาของบาบาผู้นี้ ลูกจะได้รับสิทธิ์ในมรดกแห่งสวรรค์ของตนเองถึง 21 ชาติ เกิด เมื่อลูกไปหานักปราชญ์หรือนักบวช ผู้คนจะพูดว่า เขาจะนำเธอไปอยู่เหนือทุกสิ่งเพียงแค่การมอง อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินเท่านั้นที่สามารถเข้าใจเกี่ยวกับการขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมอง เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในสายตาของบาบา ลูกๆ อยู่ในสายตาของพ่อ และพ่ออยู่ในสายตาของลูก ลูกๆ ถูกทำให้อยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมองของพ่อ ลูกได้รับมรดกจากพ่อเท่านั้น ลูกคือลูกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังนั่งอยู่ในสายตาของท่าน แท้จริงแล้วลูกกำลังรับฟังเพียงแค่ไม่กี่คำว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะถูกทำให้ขึ้นไปอยู่เหนือทุกสิ่ง นั่นคือ ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ ท่านพาลูกไปอยู่เหนือทุกสิ่งในหนึ่งวินาทีได้อย่างแท้จริง และพร้อมกับประทานการหลุดพ้น และการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูก ท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ท่านรู้ว่าลูกได้มาที่นี่และกลายเป็นลูกๆ ของท่าน ผู้ที่มีศรัทธาอันมั่นคงว่า พวกเขาคือ ลูกๆ ของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด จะกลายเป็นนายของสวรรค์อย่างแน่นอน ลูกต้องไปอยู่เหนือทุกสิ่งด้วยการมอง และกลายเป็นนายของสวรรค์ด้วยเช่นกัน ในสวรรค์ ลูกมีอำนาจปกครอง ในขณะที่ทุกคนที่นี้เป็นนายของนรก นั่นคือ ทุกคนเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในนรก และในสิ่งนั้นสถานภาพของพวกเขาต่างลำดับกันไปอีกด้วย ถึงแม้ว่าไม่มีอาณาจักรใดในเวลานี้ พวกเขาเข้าใจอยู่ในหัวใจว่า ฉันเคยเป็นนายแห่งใจเปอร์ แม้กระนั้นพวกเขาก็ยังเขียนว่า มหาราชาแห่งใจเปอร์ มหาราชาแห่งพาเทียลา พวกเขาถูกเรียกเช่นนั้น พวกเขาเองยังคงมีชีวิตอยู่ และวงศ์สกุลของพวกเขาก็ยังอยู่ด้วยเช่นกัน เวลานี้พวกเขาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของประชาชนไปแล้วเช่นกัน เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรแห่งอำนาจการปกครองตนเองอีกครั้งหนึ่งด้วยการทำตามศรัทธา พ่อได้อธิบายว่าบาร์ตเดียวกันนี้เคยบริสุทธิ์ และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามแล้ว ดวงวิญญาณรู้ว่า เวลานี้ฉันจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และฉันได้รับมรดกจากท่าน พระเจ้าพูดว่า จดจำพ่อและตัดขาดจากคนอื่น ๆ แม้กระทั่งจากร่างกายของลูกเอง จงกลับมาปราศจากร่าง! ลูกมาอย่างปราศจากร่างในตอนเริ่มแรก ทุกดวงวิญญาณปราศจากร่าง เพราะดวงวิญญาณปราศจากร่างในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีเสียงที่นั่น เหตุนี้เองจึงถูกเรียกว่าดินแดนเหนือเสียง “มีการเคลื่อนไหวที่ไร้เสียง”(movie) ในโลกที่ละเอียดอ่อน มีการพูดคุย (talkie) การเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง (movie) และความเงียบสงบ (silence) ก่อนหน้านั้น เคยมีเพียงหนึ่งเงียบเท่านั้น แต่เวลานี้ได้กลายเป็นภาพยนตร์ที่มีการพูดคุยกัน ลูกๆ ลูกสอนความเงียบสงบ จงมั่นคงตนเองให้อยู่ในศาสนาดั้งเดิม และจดจำบ้านของลูก หยุดการพูดคุย ลูกต้องไม่แม้กระทั่งทำเสียงใดๆ พวกเขาต้องชื่อของรามอยู่ภายใน พ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานี้จงหยุดการทำเช่นนั้นด้วย ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ขณะมีชีวิตอยู่ที่นี่ ลูกต้องไปเหนือการพูดคุยและการเคลื่อนไหวที่ไม่มีเสียง ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างชัดเจนอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกต้องไปสู่ดินแดนของการหลุดพ้น บาบาให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก เริ่มแรก ทุกดวงวิญญาณไปสู่ความเงียบสงบ และแล้วแต่ละดวงวิญญาณต้องมาเล่นบทบาทของตนเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพมิมบาทาของตนเอง และผู้ที่เป็นของศาสนาอิสลาม และชาวพุทธก็มีบทบาทของตนเองเช่นกัน ลูกๆ มีสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อมีความรู้ของทั้งหมดนี้ และดังนั้นท่านจึงบอกความรู้ทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ และทำให้ลูกเป็นเหมือนท่าน และแล้วลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนตนเองด้วย ลูกต้องทำให้พวกเขาเป็นผู้มีความรู้และเป็นโยคี พ่อให้ความรู้ที่พ่อมีแก่ลูก ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่เข้าถึงความรู้ และกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก

บางคนกลับมาเติมไปด้วยความรู้ อย่างสมบูรณ์ ในขณะที่คนอื่นๆ ไม่ได้เติมไปด้วยความรู้มากมายเช่นนั้น เพราะพวกเขา
ทำความเพียรพยายามที่น้อยกว่า เป้าหมายและวัตถุประสงค์คือ ลัก্ষมีและนารายณ์ เวลาที่ถูกกลายเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความ
รู้ เวลาที่ถูกรู้ว่าลูกมาจากที่ไหน และลูกต้องไปที่ไหนและวงจรนี้หมุนไปอย่างไร ทุกสิ่งรวมอยู่ในนี้ ต้นไม้ไม่ออกมาจาก
เมล็ดและมีช่วงชีวิตที่ยาวนาน และแล้วต้นไม้ได้มาถึงสภาพผู้พั่งอย่างสิ้นเชิง ที่นี้เรามีต้นไม้ที่พั่งทรุดโทรมอย่างสิ้นเชิง
ดังนั้นเราจึงต้องโค่นมันลง มีตัวอย่างของต้นบันยาน ต้นไม้ที่ถูกแสดงไว้ในภาพนั้นเป็นต้นไม้ของศาสนาที่หลากหลาย
พวกเขาทั้งหมดจะทยอยลงมาเรื่อยๆ ทีละน้อยๆ จนกระทั่งเวลาสุดท้าย ไปไม้แรกๆ ที่ออกมาแล้วมีความงดงามมาก เพราะ
ไปไม้เหล่านั้นสาโทประธาน และแล้วพวกเขาก็เข้ามาสู่ราโจและทาโม ลูกปกครองอาณาจักรถึงครึ่งวงจร และแล้วลูกก็
ค่อยๆ ลงมา มีสภาพของการไต่เต้าและตกต่ำ ลูกไต่เต้าอย่างรวดเร็วมาก ใช้เวลาแค่เพียงเล็กน้อยในการก่อตั้งทั้ง
อาณาจักร พ่ออธิบายว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกัน และก่อตั้งศาสนาเทพ อาณาจักรของสุริยวงศ์ และจักรวรรค์ถูกก่อตั้ง
ขึ้นมาในเวลานี้เท่านั้น เพื่อที่ลูกจะไปยังโลกใหม่ของดินแดนอมตะ และมีโชคแห่งอาณาจักรของลูก ช่วงเวลานี้ลูกเรียก
ว่ายุคบรรจบพบกัน ผู้อื่นไม่ได้มาในยุคบรรจบพบกัน พ่อเท่านั้นที่มา ในคัมภีร์ไม่ได้กล่าวไว้ว่าพ่อมาอีกครั้งเมื่อใด ไม่มี
ใครสามารถรู้สิ่งนี้ ลูกๆ เท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ บทบาทที่ถูกเล่นในทุกวงจร ต้นไม้ทั้งต้นอยู่ในสภาพที่เก่าแก่ และฐานรากเวลานี้
ถูกก่อตั้งในยุคบรรจบพบกัน นี่คือนิยามของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ พวกเขาเริ่มเพลงว่า ได้โปรดมาและทำให้
พวกเราบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเถิด เวลาที่ลูกทั้งหลายกำลังกลับมาบริสุทธิ์ และลูกจะบริสุทธิ์เมื่อลงมาอีกครั้ง
อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาพร้อมกัน พ่ออธิบายให้แก่มูลเป็นอย่างดี เวลาที่ผู้แสดงหลักกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ดังนั้น เหตุ
ใดความรู้จึงไม่ถูกให้แก่ทุกคนเพื่อที่ทุกคนจะสามารถรู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกคืออะไรและชั่วร้ายได้
อย่างไร ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าคือผู้เดียว ไม่มีผู้สร้างอื่นใดและไม่มีโลกอื่นใดไม่ว่าจะอยู่ข้างบนหรือข้างล่าง เมื่อพวกเขาพูด
ถึง ‘เหนือท้องฟ้า’ และ ‘ใต้มหาสมุทร’ ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องโกหก พวกเขาเชื่อว่าโลกเหนือดวงดาว อย่างไรก็ตาม ไม่มี
อาณาจักรของผู้ใดที่นั่น บาบามีกระทั้งบอกลูกคนหลักว่า จงอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ให้กับผู้ที่เป็นักเรียนที่
ดี ให้เข้าไปพบกับรัฐบาลด้วยเช่นกัน อธิบายให้กับเจ้าหน้าที่อาวุโส อย่างไรก็ตาม ลูกต้องอธิบายอย่างมีไหวพริบให้มากๆ
ว่า เคยมีอาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทอง พวกเขาได้รับอาณาจักรของตนเองอย่างไร ในคัมภีร์
พวกเขาแสดงให้เห็นว่า สงครามเกิดขึ้นระหว่างเหล่าเทพและปีศาจ และเทพได้รับชัยชนะ มีเพียงสงครามมหากาฬเดียว
นี้เท่านั้น ไม่มีสงครามใดอีกเลยหลังจากนั้น พ่อพูดว่า จงให้ความรู้แก่เด็กในโรงเรียน เมื่อใครคิดค้นบางสิ่ง เขาก็จะ
แสดงสิ่งนั้นให้แก่ราชาก่อนจากการผลิตจึงเริ่มเติบโตขึ้นผ่านราชา ดวงวิญญาณได้รับความรู้ของตอนต้น ตอนกลางและ
ตอนจบของวงจรโลกที่เขาจะกลายเป็นผู้ปกครองโลกถึง 21 ชาติเกิด ในหมู่ลูกๆ มีหลายคนที่ไม่ได้รับการศึกษา บาบาส่ง
ว่า นั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก เคยมีผู้ที่มีการศึกษา แต่พวกเขาไม่สามารถผ่านการสอบนี้ได้ ที่นี้เป็นเรื่องของหนึ่งวินาที เคยมี
อาณาจักรของลัก্ষมีและนารายณ์ในยุคทอง อาณาจักรของรามและสีดาเริ่มต้นในยุคเงิน หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่ม
ต้นหลังจากครึ่งวงจรแล้ว พวกเขาต้องล้มลุกคลุกคลานไปทั่ว แม้กระนั้นผู้คนก็พูดว่า โอ พระเจ้า พ่อ ดังนั้นแน่นอนว่าลูก
ควรได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน เมื่อใครตาย ผู้คนถามเขาว่าไปอยู่ที่ไหน และบางคนก็ตอบว่า เขาได้ไปสวรรค์ พวกเขา
เชื่อว่าสวรรค์อยู่ข้างบนในท้องฟ้า พวกเขากลายเป็นผู้ที่ไม่รู้คิดอย่างมาก! นี่คือนิยาม บารัตเท่านั้นเคยเป็นสวน
ดอกไม้ เวลาที่ลูกจะกลายมาเป็นดอกไม้ พ่ออธิบาย อย่าเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้ใด ถ้าลูกเป็นเหตุของความทุกข์ให้
แก่ใครแล้ว ลูกจะตายอยู่ในความทุกข์ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกรู้ว่าลูกได้มาหาบาบาเพื่อที่
จะประกาศสิทธิในมรดกของความสุกอยู่เสมอ ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน บราห์มินได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด
สัญลักษณ์ของบราห์มินคือ จุก ใครคือพ่อของบราห์มา ชีวาที่ไร้ตัวตน มีชีพบบา และประชาปีตา (พ่อของมวลมนุษย) บ
ราห์มาอยู่ในรูปที่มีตัวตน เราควรจะเก็บสัญลักษณ์อะไรของชีพบบา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือ ดวงดาว แต่เพราะ
ไม่รู้สิ่งนี้ ผู้คนจึงสร้างภาพลักษณ์ของลิงกัมที่ใหญ่โตขึ้นมา จดจะถูกกราบไหว้ได้อย่างไร มีการกราบไหว้รูตราด้วยเช่น
กัน พวกเขาทำภาพลักษณ์ของรูตรา ชีวาที่ใหญ่โต และของซาลิเกรมที่เล็ก แม้กระนั้นพวกเขาก็ได้พูดถึงดวงดาวที่อยู่
กลางหน้าผาก ผู้คนมีนิมิตของดวงวิญญาณ เมื่อดาวแตกตัวในท้องฟ้า ทุกสิ่งรอบๆ ก็จะปรากฏเป็นสีขาว เช่นเดียวกันนั้น
ดวงวิญญาณก็ยังเป็นจุดด้วยเช่นกัน ท่านมาและเข้าร่างกายที่ใหญ่โต และแล้วทำงานอย่างมากมายผ่านร่างนั้น เมื่อดวง
วิญญาณที่แสนเล็กออกจากร่างกายไป ร่างกายก็ไม่สามารถทำอะไรได้ จึงกล่าวได้ว่า เขาหรือเธอได้ตายแล้ว ดวง
วิญญาณทั้งร่างหนึ่ง ไปรับอีกร่างหนึ่ง และเล่นบทบาท และดังนั้นไม่มีความจำเป็นใดที่ต้องร้องไห้ อย่างไรก็ตาม เมื่อ
พวกเขารู้จักละครนี้เท่านั้นพวกเขาจะสามารถพูดเช่นสิ่งได้ เวลาที่ลูกมีความรู้ว่าคุณจะทิ้งเครื่องแต่งกายเก่าของคุณและไป
ยังดินแดนนิพพาน(ดินแดนเหนือเสียง)ของคุณ ที่นี้ลูกมีความรู้นี้ ดังนั้นลูกจึงต้องไปที่โรงเรียน และวิทยาลัยที่ใหญ่โต
และให้ความรู้แก่ผู้อาวุโสว่า “เคยมีอาณาจักรของสุริยวงศ์และจักรวรรค์ในบารัต อาณาจักรเหล่านั้นไม่ได้ปรากฏอีก
ต่อไป อาณาจักรจะปรากฏอีกครั้งอย่างแน่นอน นี่คือนิยามโลกอันเป็นนิรันดร์แน่นอนว่าลูกๆ ควรมีความรู้ของสิ่งนี้ ด้วย

การที่พวกเขามีความรู้นี้บาร์ตจะกลายเป็นสวรรค์เวลานี้ เพราะว่าพวกเขาไม่มีความรู้นี้ บาร์ตจึงยากจนขึ้นแค้น เรากำลังทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วยความรู้นี้อีกครั้งหนึ่ง เหตุใดลูกๆเหล่านั้นจึงไม่ควรรับความรู้ี้และกลายเป็นผู้มีค่าของสวรรค์เล่า “เธอก็เป็นสิ่งนี้ได้ด้วย” ไม่ควรมีใครถูกทิ้งไว้ บาบาส่งวิธีการทำงานรับใช้อย่างมากมายให้กับลูกๆ ลูกๆคือผู้ที่ต้องทำสิ่งนี้ พ่อจะไม่ไปที่อื่นใด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างมั่นคงในศาสนาดั้งเดิมของลูก และมีประสบการณ์ของความเจ็บสงบ เพราะเวลานี้เป็นเวลาไปสู่นิพพาน ดินแดนเหนือเสียง

2. ลูกคือ ลูกๆของผู้ประทานความสุข ดังนั้นจงให้ความสุขแก่ทุกคน อย่าเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด จงกลายเป็นดอกไม้ที่แท้จริง จงทำงานรับใช้และเปลี่ยนนามให้เป็นดอกไม้

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจผู้ที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดและผู้ที่ใช้ทุกพลัง
ลูกๆ ผู้ที่เต็มไปด้วยพลังทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอคือนายผู้ทรงอำนาจ หากพลังเฉพาะไม่สามารถถูกใช้ในเวลาที่ต้องการได้ ลูกจะไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจ หากขาดแม้แต่พลังเดียว ลูกจะถูกหลอกลวงในเวลานั้นและลูกจะสอปลก อย่าคิดว่าลูกมีพลังอื่นๆ ทั้งหมด และดังนั้นจะเป็นอะไรไปหากพลังหนึ่งหายไป ทุกพลังมีความสำคัญ เพราะแม้แต่พลังเดียวก็ทำให้ลูกสอปลก ดังนั้นอย่าปล่อยให้ขาดแม้แต่พลังเดียวและใช้พลังนั้นในเวลาที่เหมาะสม และแล้วลูกจะถูกเรียกว่านายผู้ทรงอำนาจ

คติพจน์: การล้มการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกคือการกลับมาเหนือและดังนั้นรักษาการได้มาซึ่งการบรรลุผลของลูกให้อยู่เบื้องหน้าลูกเสมอ

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่ประมาณค่าไม่ได้ของมาเตสวารีจี

เมื่อเราพูดคำว่า "โอม" หมายความว่า "นั่นเป็นดวงวิญญาณและเป็นลูกของพระเจ้า" ชื่อ "ชีวา" เป็นของพระเจ้าเดียวเท่านั้นและผู้คนมากมายถามคำถามเกี่ยวกับคำนี้ พระเจ้าเป็นนายหรือพ่อของทั้งโลก เหตุใดจึงเรียกท่านว่า "ชีวา" โลกไม่รู้จักความลับนี้ ชื่อของพระเจ้าคือชีวาเพราะมีศาสนานับไม่ถ้วนในโลก และแต่ละศาสนาเรียกพ่อด้วยชื่อที่ต่างกัน ในความเป็นจริง ในบาร์ต พระเจ้าได้รับการจดจำว่าเป็นชีวา ดังนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศทั่วโลกจะเชื่อในพระเจ้าด้วยชื่อ "ชีวา" ได้อย่างไร? มีคำอธิบายว่าที่จริงแล้ว ชื่อของพระเจ้าคือชีวา รูปของท่านเป็นแสง และอนุสรณ์ของท่านได้รับการกราบไหว้บูชาในรูปของชีวาลิงกัม ในความเป็นจริง มีการกราบไหว้บูชาในรูปนี้มากมายในบาร์ต เพราะพระเจ้าได้ถือกำเนิดในดินแดนบาร์ต และดังนั้น แผ่นดินนี้จึงได้รับการกล่าวถึงอย่างแน่นอน พระเจ้าจะมาในสถานที่เดียวนี้อย่างแน่นอน ถ้าท่านเคยไปต่างแดน คนในบาร์ตจะเชื่อในท่านได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม ชื่อของดินแดนบาร์ตเป็นที่รู้จักกันอย่างดีมากที่สุดที่จดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย และเหตุนี้เองที่พระเจ้าเองต้องมาที่นี่ คำพูดที่สูงส่งของพระเจ้าคือ: เมื่อมีการประณามของศาสนาอย่างรุนแรงในบาร์ต เมื่อนั้นฉันมาเพื่อทำลายความไม่นับถือศาสนาและเพื่อก่อตั้งศาสนาแห่งสัจจะ พ่อทำงานนี้ด้วยการจุติมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ดังนั้น การจุติของพระเจ้าจึงอยู่ในบาร์ต ซึ่งท่านมาในวงจรที่แล้ว ท่านต้องมาในสถานที่เดิมอีกครั้ง และเหตุนี้เอง บาร์ตจึงถูกเรียกว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ดินแดนแห่งบาร์ตเป็นบ้านเกิดของพระเจ้าและเป็นสถานที่ของอาณาจักรของเทพด้วยเช่นกัน อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกไม่ต้องละทิ้งการกระทำ แต่ลูกต้องละทิ้งการทำความที่เป็นบาป อย่าได้ทำความใดที่มีกิเลสซึ่งก็คือการกระทำที่เป็นบาปใดๆ
- คำถาม:** ด้วยการฝึกฝนใดที่ลูกๆจะสามารถมีประสบการณ์ของความเงียบสงบได้ (dead silence)?
- คำตอบ:** ฝึกฝนที่จะอยู่อย่างปราศจากร่าง ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่ต้องได้รับการจดจำ ขอให้เป็นราวกับว่าลูกได้ตายจากร่างกาย ด้วยการฝึกฝนนี้ดวงวิญญาณสามารถมีประสบการณ์ของความเงียบสงบได้
- คำถาม:** อะไรคือวิธีการที่ง่ายตายที่จะเป็นอิสระจากทุกรูปแบบของความทุกข์?
- คำตอบ:** รักษาสำนักของละครไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างชัดเจนมาก มองดูนักแสดงทุกคนอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง และแล้วลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากความทุกข์ ลูกจะไม่มีวันสะดุ้งตกใจ (shock) กับสิ่งใด
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ คำพูดที่ได้มีการอ้างอิงไว้ในเพลงนั้น “ขอคารวะต่อชีวา” เป็นคำพูดของความเลื่อมใสศรัทธา “โอ ชีพบาบา ฉันขอคารวะต่อท่าน!” อย่างไรก็ตาม ผู้ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่าชีพบาบาคือใคร ไม่มีผู้ทำความเข้าใจความเลื่อมใสศรัทธาของชีวา แม้แต่คนเดียวที่รู้จักชีวา คำว่า “ชีพบาบา” เป็นคำที่ธรรมดาอย่างแท้จริง ดังนั้นการพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ก็เป็นร่องรอยของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะพูดอะไร? ลูกจะไม่มีวันบอกผู้อื่นให้พูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ในความเป็นจริงไม่มีความจำเป็นแม้กระทั่งจะพูดเช่นนั้น ลูกๆไม่ได้รับการบอกซ้ำแล้วซ้ำเล่าให้จดจำพ่อของเขา เด็กเล็กถูกสอนให้ทำเช่นนั้น หรือมีการสอนแอลฟา เบต้า (A,B,C) ฯลฯ แก่พวกเขา ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดที่จะต้องพูดที่นี่ ลูกไม่แม้จะต้องพูดว่า “มานมานะบาฟ!” นั่นเป็นคำสั้นสกดุด ไม่มีการอธิบายใดเป็นภาษาสันสกฤตให้แก่ลูก ลูกๆรู้ว่าลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อเท่านั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าพ่อได้ให้คำแนะนำของท่านแก่ลูกแล้ว: ลูกๆ เวลานี้จดจำพ่อแล้ว บาปของลูกๆจะได้รับการปลดปล่อย ดังนั้นเป็นหน้าที่ของลูกๆ ที่จะจดจำท่าน เมื่อลูกมาและนั่งที่นี่เพื่อที่จะมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องนั่งอย่างปราศจากร่าง ความรู้อยู่ในสติปัญญาของลูกด้วยเช่นกัน ฉัน ดวงวิญญาณ กำลังจดจำพ่อ ร่างกายนี้คืออวัยวะ ร่างกายนี้มีคุณค่าใด? ไม่ว่าเครื่องมือนี้จะขึ้นหนึ่งเพียงใดก็ตาม หากคนที่เล่นเครื่องมือนี้ไม่ได้เล่นอย่างดีแล้วเครื่องมือนี้จะมียุทธประโยชน์ใด? ท่านเองเดียวกันดวงวิญญาณคือสิ่งหลัก ดวงวิญญาณรู้ว่าเขาได้รับอวัยวะเหล่านี้เพื่อที่จะทำการกระทำ เราคือคาร์มาโยคี เราไม่สามารถเป็นผู้ละละทิ้งการกระทำ นั่นเป็นสิ่งที่ผิดกฎ การกระทำที่เป็นบาปสามารถละทิ้งเพื่อที่ลูกจะไม่ทำการกระทำที่มีกิเลสหรือทำบาปใดๆ กิเลสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือตัณหาหาคะ ผู้คนของศาสนาขานยาสคิดว่าการช้องแวงในกิเลสมากเกินไปเป็นบาป หรือเป็นศัตรู เหตุนี้เอง ตามละครศาสนาของพวกเขาคือการเข้าไปอยู่ในป่า สำหรับพวกเขาการทิ้งบ้านและครอบครัวของเขานั้นถูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องทำเช่นนั้น ศาสนานั้นแยกห่างไป สิ่งนั้นไม่ถูกเรียกว่าศาสนาตั้งแต่มีคงอยู่ตลอดไปของบาร์ต ศาสนาเทพคือศาสนาตั้งแต่มีคงอยู่ตลอดไป อย่างไรก็ตามมีศาสนานับไม่ถ้วน ศาสนาของขานยาสซึ่งเป็นศาสนาที่มนุษย์ก่อตั้งขึ้น พระเจ้าไม่ได้ก่อตั้งศาสนานั้น บาบาได้อธิบายแล้วว่ามนุษย์ก่อตั้งศาสนาแล้วศาสนาเล่า ลูกจะไม่พูดว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อตั้งศาสนาคริสต์ หรือศาสนาของหนทางสันโดษของขานยาส ไม่เลย ได้มีการจดจำกันว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อตั้งศาสนาเบรห์มิน เทพ และนักรบ พระเจ้าไม่ได้ก่อตั้งศาสนาอื่นใด ตามละครพวกเขาทั้งหมดก่อตั้งศาสนาของเขาเอง ไม่ใช่พระเจ้าพูดกับใครบางคน: ผู้นั้น ผู้นี้ ไปและก่อตั้งศาสนาในเวลา! ละครนี้ถูกกำหนดเอาไว้แล้ว แต่ละคนต้องมาในเวลาของเขาเองและก่อตั้งศาสนาของเขาเพราะเขาคือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์สามารถก่อตั้งศาสนาได้ นั่นไม่ใช่กฎ ดวงวิญญาณมาและก่อตั้งศาสนาและกลับมาบริสุทธิ์ ศาสนาอื่นๆทั้งหมดก่อตั้งขึ้นโดยมนุษย์ พ่อก่อตั้งศาสนาเทพเดียนี่เพราะท่านได้รับการบอกว่า “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาและทำให้โลกใหม่เกิด!” สติปัญญาพูดว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา ไม่มีใครจะเรียกหาในโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่รู้ว่ามีเมื่อใดโลกที่บริสุทธิ์เคยคงอยู่ พวกเขาเพียงแค่เฝ้าแต่เรียกหา และจะเรียกหาจนถึงเวลาสุดท้าย พวกเขาจะเฝ้าแต่จดจำท่าน พวกเขาจะไม่เข้าใจสิ่งต่างๆ เหล่านี้มากเท่ากับลูก นี่คือการฝึกฝนแล้วเรียนของลูก นี่คือโรงเรียนของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกสามารถเขียนคำถามเหล่านี้บนกระดาน! ใครคือพระเจ้าของกิตะ? ในด้านหนึ่งให้เขียนคำยกย่องของพ่อ! ท่านคือเมล็ดของโลกรมนุษย์, ผู้เป็นสัจจะ, ผู้มีชีวิต มหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกไม่สามารถพูดว่า

กฤษณะเป็นมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์เพราะเขาเข้ามาสู่การเกิดและการตาย ให้เขียนคำยกย่องของศรียกฤษณะด้วยเช่นกัน ว่า: เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม...ผู้คนได้หลงลืมสิ่งเหล่านี้ไปแล้วอย่างแท้จริง ราวันได้ทำให้พวกเขาได้ลืมทั้งหมดนั้น พระเจ้าแห่งกิตติคือผู้สร้างโลก พวกเขาได้ลืมท่านไปแล้ว นี่คือการผิดอันดับหนึ่ง หากจะมีการพิสูจน์พระเจ้าแห่งกิตติ และแล้วความคิดเห็นของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันก็ถูกขจัดทิ้งไปด้วย พระเจ้าจะไม่วันพุดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพุดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? ต้องทำความพยายามอย่างมากมายกับแต่ละคนเป็นรายบุคคล ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าเมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกไม่ควรจะจดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว อย่างไรก็ตามเป็นเรื่องยากอย่างมากที่จะจดจำซึ่งพบาบาอย่างสม่ำเสมอสำหรับผู้ที่ไม่มีการฝึกฝนนี้และอยู่ที่ทำงานตลอดทั้งวัน โดยการที่ลูกไม่จดจำซึ่งพบาบา ลูกไม่สามารถมีความเงียบสงบ(dead silence)นั้น เมื่อลูกกลับมาปราศจากร่างนั้นหมายถึงลูกได้ตายไปแล้วจากร่างกายของลูก เป็นร่างกายที่ตาย ดวงวิญญาณไม่ตาย ดวงวิญญาณพุดว่า: มันกำลังทิ้งร่างกายนี้ เป็นสิ่งผิดที่จะพุดว่า"มันกำลังตาย" เป็นสิ่งถูกต้องที่จะพุดว่า "ดวงวิญญาณได้จากร่างไปแล้ว" เป็นบางสิ่งที่จะเข้าใจว่าดวงวิญญาณทิ้งร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง และเล่นบทบาทของเขาอย่างไร ทั้งหมดคือนักแสดง ดวงวิญญาณเฝ้าแต่เล่นบทบาทของพวกเขา เวลานั้นลูกๆ กำลังได้รับความรู้นี้ ตามแผนของละครดวงวิญญาณต้องใช้ร่างหนึ่งแล้วเล่นบทบาทของพวกเขา เหตุใดเราจึงรู้สึกเป็นทุกข์กับสิ่งนั้นเล่า? เราคือนักแสดงในละครนี้ ลูกลืมสิ่งนี้ หากลูกรู้จักละครลูกจะไม่วันรู้สึกเป็นทุกข์ เพราะลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของละคร ลูกพุดว่า: ดวงวิญญาณนั้น,นี้ได้ละทิ้งร่างของเขาและได้ใช้อีกร่างหนึ่ง ดวงวิญญาณทั้งหมดกำลังเล่นบทบาทของเขาเอง แม้ว่าลูกได้รับความรู้แล้ว จนกว่าลูกจะไปถึงสภาพที่มั่นคงอย่างมากไม่เช่นนั้นลูกจะเฝ้าแต่ช็อคกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ลูกได้มาถึงสภาพของการเสื่อมโทรมอย่างสมบูรณ์ในอาณาจักรของราวันและดังนั้นลูกจึงได้ช็อคอย่างรวดเร็ว ในยุคทองลูกไม่เคยช็อคกับสิ่งใด ที่นั่นลูกได้ละทิ้งร่างของลูกขณะที่เพียงแต่กำลังนั่งอยู่บางที่ เวลานั้นลูกต้องรับร่างใหม่ มีตัวอย่างของงู ที่นี้ผู้คนก็จะเริ่มคร่ำครวญอย่างมาก พวกเขามาจากที่ไกลมากที่จะมาร้องไห้คร่ำครวญเสียงดัง สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง เพียงในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกรู้ถึงขนบธรรมเนียมประเพณีของอาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวัน ลูกไม่รู้ถึงอาณาจักรของราวันในอาณาจักรของราม และลูกไม่ได้รู้ถึงอาณาจักรของรามในอาณาจักรของราวัน ลูกรู้ทั้ง 2 สิ่งเหล่านี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน บาบามาและบอกลูกถึงความลับของ ตอนเริ่ม, ตอนกลาง และตอนจบ ของทั้งละคร ลูกควรจะมีความรู้สึกว้าสิ่งนี้ถูกต้องอย่างแท้จริง ไม่จนกว่าลูกได้กลายเป็นบราห์มินไม่เช่นนั้นลูกจะไม่รู้สิ่งใด โดยที่ไม่มีความรู้ผู้คนนั้นก็กลัวแล้ว แม้กระทั่งรัฐบาลนั้นก็พุดว่ามนุษย์นั้นจำเป็นต้องได้รับการศึกษาอย่างแน่นนอน ชาวบ้านไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน พวกเขาอยู่อย่างไม่วางใจในการทำงานในสวนของเขาและในทุ่งนาของเขา ดังนั้นผู้คนต่างประเทศจึงพุดว่าพวกนั้นกลัวแล้ว เวลานั้นพ่อหนึ่งทีนี้และสอนเรา เรากำลังจะเป็นดอกไม้ของสวนดอกไม้ ในขณะที่พวกเขาเป็นหนามของป่า เวลานั้นลูกรู้ถึงสิ่งนี้และดังนั้นลูกจะสามารถเข้าใจได้ ผู้คนในโลกคิดว่ากูรูนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดเพราะพวกเขาเชื่อว่ากูรูเหล่านี้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายว่าพวกเขาดักลูกไว้ในความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนนั่งและเฝ้าแต่โอบเอียงไปมาด้วยความซาบซึ้งของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีความจำเป็นสำหรับลูกที่จะโอบเอียงไปมา ที่นี้ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ เมื่อเด็กโตขึ้นพวกเขาเข้าใจว่าเขากำลังได้รับมรดกของเขาจากพ่อของเขา อวัยวะของเด็กเล็กๆ นั้นเล็ก ลูกเข้าใจว่าลูกต้องทำชีวิตของลูกให้สูงส่งเพียงใด บาร์ตเคยเป็นเช่นเพชรอย่างแท้จริง หากชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มีการอ้างอิงไว้ในกิตติ ผู้คนก็จะเข้าใจว่าเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่จะเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เป็นในบาร์ตเท่านั้นที่ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา ในความเป็นจริงบาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด การเกิดของพ่อผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนเกิดขึ้นที่นี้ในบาร์ต เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อนั้นเป็นผู้ตัดสินแดนของบาร์ตอย่างไร ดังนั้นลูกจะคิดว่าสถานที่การจาริกแสวงบุญใดสูงที่สุด? แน่นอนที่ลูกคิดว่าบาร์ตเป็นเช่นนั้น มีวัดของชีวาในทุกแห่ง ที่ใดก็ตามที่ผู้คนของทุกศาสนาเห็นวัดของชีวาพวกเขาก็จะคลั่งพวงมาลัยให้ซึ่งพบาบา หากพวกเขารู้ว่าเป็นซึ่งพบาบาที่เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่เราทุกคน พวกเขาจะหยุดร่ำร้องไปทั่ว บาร์ตเท่านั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งสัจจะที่ไม่สูญสลาย บาร์ตไม่วันถูกทำลาย ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าเมื่อใดเคยมีศาสนาเทพในบาร์ตก็ไม่มีศาสนาใดและไม่มีแผ่นดินอื่นใด ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังนั่งที่นี้กับครอบครัว นี่คือการครอบครัวยกย่องของพระเจ้า และนั่นเป็นครอบครัวที่เป็นเช่นปีศาจ ในบรรดาลูกมีบางคนที่ไม่เข้าใจอย่างดีมาก พวกเขามีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ สำนึกที่เป็นร่างเป็นความภาคภูมิใจที่ไม่บริสุทธิ์ ใบหน้าของเหล่าเทพสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของลูกนั้นแผ่ทั่ว ดวงวิญญาณมีความสุขมากมาย โอโฮ! เราได้พบกับบาบาหลังจากหนึ่งวงจร! ท่านกำลังทำให้เรามีค่า ที่จะให้มรดกของโชคของอาณาจักรของเราแก่เรา ลูกควรจะมีความสุขมากมาย มีมากมายที่ต่อต้านลูก สิ่งแรกที่ลูกพุดก็คือ พระเจ้าไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน และสิ่งที 2 กฤษณะไม่ใช่พระเจ้าแห่งกิตติ ความผิดเหล่านี้เป็นความผิดหลัก 2

ประการ เหตุนี้เองบาบาจึงบอกลูกให้ถามก่อนว่า: ความสัมพันธ์ของท่านกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั้นเป็นเช่นไร? ถามด้วยเช่นกันว่าพระเจ้าแห่งกิตะคือใคร? ตัดสินด้วยตนเอง ด้วยการแก้ปริศนานี้ลูกก็สามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ในหนึ่งวินาที ลูกสามารถได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีเหมือนกับ จนาถ สิ่งนี้โด่งดังอย่างมากในบาร์ด จนาถถามว่า: ใครสามารถให้ความรู้ของธาตุบราห์มาในหนึ่งวินาทีแก่นั่น? นี่คือการรู้ของบราห์มาที่บราห์มินให้ เป็นชีวมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่ได้ให้ความรู้แก่นับบราห์มิน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาเพียงแต่อ้างถึงความรู้ของบราห์ม พวกเขาเรียก “บราห์มาโบเงิน” ว่า “บราห์มาโบเงิน” บราห์มาเป็นธาตุขณะที่ยบราห์มาคือพ่อ พ่อของบราห์มาคือชีวา ผู้คนไม่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้เลย จะไม่ได้มีการอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ลูกในตอนเริ่มต้น ในตอนเริ่มแรกลูกนั้นเคยเยาว์วัยและในเวลานี้ลูกได้เติบโตขึ้นมาแล้ว พ่อพูดว่า: พ่อกำลังบอกสิ่งที่ลึกล้ำแก่ลูกในวันนี้ เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! “มานมานะบาฟ” มีการขยายตัวของต้นไม้อย่างมากมายจากเมล็ด ท่านเฝ้าแต่อธิบาย เวลานี้เราได้กลายเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้ง 3 เวลานี้เรารู้จักผู้สร้างและ ตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบ ของสิ่งสร้าง ในเวลานี้ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ตอนเริ่มต้น ตอนกลางหรือตอนจบของโลก ถึงแม้ว่าเราไม่รู้ เวลานี้ลูกก็เข้าใจว่าเคยเป็นสภาพของการตกต่ำของลูกนับตั้งแต่ลูกได้เริ่มต้น พิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย เมื่อเป็นสภาพของการไต่เต้าทุกคนก็มีประสบการณ์ของคุณประโยชน์ มีใครมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์ในสภาพของการตกต่ำไหม? ประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดต้องเป็นที่เข้าใจ สิ่งนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครด้วย “ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ” นั้นเป็นหัวข้อที่ดีมากด้วย โดยการไขปริศนานี้ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อและกลายเป็นนายของโลก ผู้คนคิดว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตาม โลกคือผืนโลกนี้ พ่อไม่ได้กลายเป็นนายของโลกนี้ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้รับใช้ที่ไม่เห็นแก่ตัว ลูกเป็นลูกๆ ผู้ที่เป็นที่รักที่สุด พ่อเป็นผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ลูกเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระพวกเราเถิด! ปรากฏตัวเถิด ท่าน! เวลานี้พ่อได้มาแล้ว พ่อเป็นผู้รับใช้ของลูกๆ ลูกๆ บางคนนั้นก็แม้ไม่มีค่าใดๆ ได้มีการจดจำว่าพ่อว่าเป็นผู้ที่ไม่มีความกลัวและปราศจากความหลงทะนง พระเจ้านั้นสูงสุดเหนือสิ่งใดและแล้วนี่คือพาหนะของท่าน ลูกบางคนก็พูดว่า: ฉันกำลังส่งเสื้อผ้ามาให้กับพาหนะของชีพบาบา อย่างน้อยที่สุดเราก็คงสามารถที่จะให้ความเอื้อเฟื้อบางประการให้กับพาหนะ ชีพบาบาไม่ได้รับประทานสิ่งใด ดังนั้นเราควรจะมอบความเอื้อเฟื้อนั้นให้กับใคร? เครื่องแต่งกายของผู้นี้ก็ยังเป็นเช่นเดิม ไม่มีความหยาบคาย, ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ด้วยการเห็นผู้นี้ ผู้คนคิดว่าท่านเคยเป็นพ่อค้าเพชร ท่านจะสามารถเป็นประชาธิปไตย(พ่อของมวลมนุษย)ได้อย่างไร? มีอะไรที่จะต้องสับสนในสิ่งนี้หรือ มาและทำความเข้าใจ! เราได้กลายเป็นสกุลนี้ด้วยปากของบราห์มา เป็นสิทธิ์ของเราที่จะกลายเป็นนายของโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ละทิ้งความไม่บริสุทธิ์ และ คงอยู่ในความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของลูก เพื่อที่จะทำให้ใบหน้าของลูกสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมอ เหมือนกับใบหน้าของเหล่าเทพ ให้คงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด

2. กลับมาปราศจากความหลงทะนงตนเหมือนบัพดาตา กลายเป็นผู้รับใช้ และพิสูจน์สิ่งนั้น อย่าได้อยู่อย่างไร้ค่า

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างถูกหลอมในความรักและมั่นคงและเสมอในสภาพของการเป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย
สติปัญญาของลูกๆ ผู้ที่มีสภาพของการเป็นของพ่อผู้เดียวเสมอและไม่มีใครอื่นจะกลับมามั่นคงในรูปที่เต็มไปด้วยสาระได้อย่างง่ายดาย เมื่อลูกมีพ่อเพียงผู้เดียว สภาพของลูกจะมั่นคง สม่าเสมอ และถูกหลอมอยู่ในความรัก ถ้าแทนที่จะเป็นผู้เดียว มีสองหรือสามก็จะมีความขัดแย้ง ดังนั้นหยุดการขยายความทั้งหมดและมีประสบการณ์กับรูปของสาระ จงมีการจดจำระลึกถึงผู้เดียวสม่าเสมอและมั่นคง และลูกจะกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย

คติพจน์: ให้เพลงที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เล่นอยู่ในหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่องว่า: ฉันเป็นของพ่อและพ่อเป็นของฉัน

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ลูกคือกองทัพทางจิต ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถปกป้องโลกจากราวันได้ จงคงความซาบซึ่งที่บริสุทธิ์นี้ไว้
- คำถาม:** ความยิ่งใหญ่ใจของลูกๆที่บัพดาตายกย่อง
- คำตอบ:** บาบาพูดว่า: เป็นความยิ่งใหญ่ของลูกสาวในบ่วงพันธะ(ผู้ที่ไร้เดียงสา) ผู้ที่จดจำชีพบาบาถึงแม้ว่าพวกเขาจะถูกทุบตี เพราะลูกทุบตี พวกเขาจึงกลายเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่ยิ่งใหญ่มากขึ้นเรื่อยๆ และเพราะสิ่งนี้สถานภาพของพวกเขาจึงส่งยิ่งขึ้น พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่ลูกๆเช่นนี้: ลูกๆ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายเหล่านั้นไม่ได้เป็นของลูก เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ สภาพของลูกจะกลับมาแข็งแกร่งอยู่เรื่อยๆ พระผู้เป็นเจ้าพึงพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์
- เพลง:** เมื่อได้พบท่าน เราได้พบทั้งโลก ผืนดินและท้องฟ้า ทั้งหมดเป็นของเรา

โอมชานติ ลูกๆกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้า ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในกองทัพ กองทัพของใครเล่า กองทัพของพระเจ้า ลูกกำลังทำอะไร ลูกกำลังได้รับชัยชนะเหนือราวัน สิ่งนี้หมายความว่าลูกกำลังปลดปล่อยทั้งโลกออกจากอาณาจักรของราวันและกำลังก่อตั้งอาณาจักรของตนเอง ดูว่าลูกกำลังนั่งกันอย่างธรรมดาเพียงใด ลูกไม่ได้ใช้มือหรือเท้า แต่ลูกเป็นกองทัพที่ทรงพลังมาก ลูก คือ ผู้ช่วยของพระเจ้า พระเจ้าแผ่ตัวและลูกก็ยังแผ่ตัวด้วย ท่านยังเป็นจักรพรรดิด้วยเช่นกัน สงครามของลูกมีพลังมากและแผ่ตัวอย่างมากจนกระทั่งลูกเอาชนะกิเลส และด้วยเหตุนี้จึงเอาชนะทั้งโลก ลูกรู้สึกว้าวุ่นที่นั่นเป็นกองทัพ ดังนั้นลูกก็เป็นกองทัพทางจิตด้วย ลูกเข้าใจว่าทุกสิ่งสำหรับบาร์ตั้นอยู่กับลูกๆ ผู้ที่เป็นกองทัพ หากไม่มีกองทัพของเราผู้อื่นก็จะเอาชนะเราได้ในกองทัพนั้นบางครั้งพวกเขาก็ขับไล่ราชา และทำให้กลายเป็นการปกครองของทหาร ทหารคิดว่าไม่มีใครนอกเหนือจากพวกเขาที่สามารถปกป้องประเทศได้ ลูกเองก็มีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ว่า หากไม่มีลูกๆ กองทัพของพระเจ้า ก็ไม่มีใครได้รับการปกป้องจากราวัน จมมองดูที่กองทัพนั้น และมองดูตนเอง ลูกก็เป็นเช่นที่ลูกเป็น ลูกไม่ได้มีเครื่องบินหรืออาวุธใดๆ ผู้คนเหล่านั้นมีเครื่องบินมากมายเหลือเกิน พวกเขาแม้ปลอมตัวด้วยการสวมหน้ากาก พวกเขาทำหน้าากในเทศกาลโฮลี กองทัพของรามยังถูกแสดงไว้ด้วย พวกเขาได้ให้ใบหน้าที่เป็นลิงแก่หนุมาน นั่นเป็นเพียงการเล่นกับตุ๊กตา เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังได้รับการหลุดพ้นจากกรงขังของราวัน กิเลสทั้งห้า หนึ่งในนั้นคือ กรงขังของราวัน มีกรงขังของผู้ที่ทำตามคำสั่งราวันด้วย มีโซ่ตรวนของความเลื่อมใสศรัทธา จากนั้นก็เป็นโซ่ตรวนของกुरु แล้วจึงเป็นโซ่ตรวนของสามี ลูกไม่มีความสุขอย่างมากด้วยการทำตามคำสั่งของราวัน ลูกเรียกหาอย่างมากว่า: ราวันกำลังคุกคามพวกเราอย่างหนัก ลูกรู้ว่า ลูกๆ ดวงวิญญาณคงอยู่ในโยคะมากเพียงใด ลูก จะเป็นอิสระจากความทุกข์มากตามนั้น ผู้ที่ไร้เดียงสาถูกทำร้ายอย่างมาก พวกเขาถูกทุบตีอย่างหนัก ผู้ที่ไร้เดียงสาคือน่าสงสารเหล่านั้นก็ร้องหาว่า เราควรจะทำอะไรในเวลานี้เล่า พ่อได้ให้ความอดกลั้นแก่พวกเขา ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นไม่ใช่ของลูก ลูกได้ตายไปแล้ว เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ ดังนั้นจึงไม่มีวิธีการอื่นใด เราเป็นของชีพบาบา สภาพของลูกๆ ที่แท้จริงนั้นจะแข็งแกร่งอย่างมาก ความคิดของพวกเขาไม่เคยไปหากิเลสเลย หากใครบังคับหรือทำร้ายพวกเขา ลูกๆ เช่นนั้นจะไม่สะสมบาป พวกเขาจะเรียกหา บาบา ฉันเป็นของท่าน ร่างกายนี้เป็นเหมือนซากศพ ผู้มีศรัทธาเช่นนั้นในสติปัญญาจะรับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก นั่นคือ หากพวกเขามีหัวใจที่แท้จริง แน่แน่นอนที่พระเจ้าจะพึงพอใจกับผู้ที่หัวใจที่ซื่อสัตย์เช่นนั้น ที่นี้ ลูกสาวไม่ได้จดจำบาบามากเท่ากับผู้ที่ถูกทุบตี การร้องเรียกจากผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะได้มาถึงพ่อ บาบา ได้โปรดปล่อยพวกเราจากบ่วงพันธะนี้ด้วยเถิด! ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยและเป็นอิสระจากบ่วงพันธะไม่ได้จดจำบาบามากเท่ากับผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะ ด้วยการจดจำระลึกถึงชีพบาบาเท่านั้นที่เรือของลูกจะข้ามฟาก บางคนพูดว่า บาบา พวกเขาไม่แม้แต่จะปล่อยให้เราได้อ่านมูร์ลี โอ! เพียงจดจำพ่อเท่านั้น สิ่งนี้ลูกอธิบายไว้ในมูร์ลีทุกวัน สิ่งหลักคือ การเก็บบันทึกของการจดจำระลึกถึง ฉันจดจำบาบานานเพียงใด มีลูกหลายคนไม่สามารถทำความเข้าใจพยายามนี้ได้ พวกเขาลืมจดจำบาบาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถึงอย่างไรก็ตาม ลูกสาวที่อยู่ในบ่วงพันธะจะมีประสบการณ์ของการถูกทุบตี และจดจำบาบาได้มากกว่า นั่นเป็นความยิ่งใหญ่ของผู้ที่ไร้เดียงสาที่เฝ้าแต่จดจำบาบาขณะที่ถูกทุบตี บาบาพูดว่า ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และจดจำพ่ออยู่เรื่อยๆ ยิ่งพวกเขาทุบตีลูกมากเพียงใด ลูกจะกลายเป็นผู้ชนะความผูกพันยึดมั่นได้มากตามนั้น การทุบตีทำให้ลูกได้รับสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีได้ บาบาจดจำลูกสาวเหล่านั้น ไข่ บางคนเป็นมหาระตีดียามาก และรับใช้ผู้คนจำนวนมากและทำให้พวกเขากลายเป็นโยคี มีค่ายกย่องของโยคะมากมาย ลูกต้องมีความเมตตาต่อทุกคน ลูกๆอ้างอิงถึงก็

ตะ ในสติปัญญาของพวกเขามีเพียงคำว่า พระเจ้ากฤษณะได้สอนราชาโยคะ ลูกพูดว่า พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้
ที่สอนราชาโยคะ เพื่อที่จะพิสูจน์สิ่งนี้ให้กับพวกเขา จงถามพวกเขาว่า ท่านมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณ
สูงสุด ลูกพูดว่า ท่านเป็นพ่อ คำสั่งของพ่อ คือ จงมีโยคะกับท่าน เพื่อที่บาปของลูกจะถูกเผาไป อย่าได้มีโยคะกับมนุษย์อื่น
ใด หากผู้ที่กำลังสอนลูกอยู่เป็นมนุษย์ ลูกจะไม่ได้รับประโยชน์ใด ในกิตะ พวกเขาได้อ้างถึงชื่อของมนุษย์ พวกเราพูดว่า
พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่ไร้ตัวตนกำลังสอนโยคะแก่พวกเรา ลูกไม่ได้กำลังประณามใคร ลูกกำลังยกย่องพ่อ
อย่างไรก็ตาม ผู้ที่อธิบายต้องฉลาด และรอบรู้อย่างมาก เพราะแม้กระทั่งนักปราชญ์ และบัณฑิตที่ยิ่งใหญ่ก็มาที่นั่น ยังมี
กองทัพของชั้นยาสชีอีกด้วย หัวหน้าที่ของพวกเขาก็จะมา ลูกๆ ควรจะฉลาดอย่างมาก แม้ว่าลูกพูดน้อยมากแต่ลูกศร
ก็ยังยิงถูกพวกเขา ไม่มีความจำเป็นที่ต้องพูดมาก เพราะพวกเขาก็มีความโกรธมากด้วย กองทัพของพวกเขาใหญ่โตเช่น
กัน หากลูกได้รับคำเชิญจากบางแห่ง ลูกก็ยังไปที่นั่นได้ ลูกๆ เข้าใจได้ว่าในบรรดาลูกๆ นั้นใครจะทำนายผู้อื่นได้ดีมาก ลูก
ต้องอธิบายความหมายของอัลฟาเท่านั้น มีเพียงสองสิ่งเท่านั้น อัลฟาผู้เป็นพ่อพูดว่า จดจำพ่อ แล้วลูกจะกลายเป็นนายของ
โลก พระเจ้า อัลฟา ผู้สร้างเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก ท่านเป็นพ่อ พระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อพูดว่า จดจำพ่อ แล้วบาปของลูก
จะถูกปลดเปลื้อง บาปของลูกจะไม่ถูกปลดเปลื้องด้วยการจดจำศรัทธา กฤษณะอยู่ที่ใดในเวลานี้ เขาทั้งร่างหนึ่ง และ
ไปใช้อีกร่างหนึ่ง ผู้ที่ไม่มีตัวตนนั้นไม่สูญสลาย การอธิบายทั้งหมดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พวกเขาได้ทำความผิดที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน
พระเจ้าพูดว่า พ่อให้มรดกของโลกแก่ลูก กฤษณะจะให้มรดกแก่ทุกคนได้อย่างไรเล่า กฤษณะเป็นของบาร์ด แต่ทั้งโลก
นั้นไม่บริสุทธิ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทุกคน คือ ผู้เดียวที่ไร้ตัวตน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกมีค
ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใด มีการกราบไหว้บูชาชิวา พวกเขาได้สร้างวัดให้แก่
โสมนาถ ใครสร้างวัดที่ใหญ่โตเช่นนั้นให้แก่โสมนาถ ไม่มีใครอื่นมีพลังในการทำเช่นนั้นได้ แน่แน่นอนว่าพวกเขาต้องเป็นผู้
ที่มั่งคั่งอย่างมากในเวลานั้นจึงสร้างวัดเช่นนั้นได้ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจแล้วว่า จริงๆ แล้ว ลูกเคยมั่งคั่งมาก วัดที่แสนใหญ่โต
เช่นนั้นถูกสร้างขึ้นให้แก่โสมนาถ จักรพรรดิต้องเป็นผู้ที่สร้างวัด เหล่าเทพเองเคยมีค่าควรแก่การบูชา จากนั้นพวกเขาก็
กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พวกเขา คือ ผู้ที่จะสร้างวัด เพื่อกราบไหว้บูชาอีกครั้งหนึ่ง ไม่ใช่เพียงแค่วัดโสมนาถแห่งเดียว
เท่านั้นที่ถูกสร้างขึ้นมา คนหนึ่งเริ่มสร้าง จากนั้นผู้คนจำนวนมากก็ทำเช่นเดียวกัน ต่อมาวัดหลายแห่งถูกปล้นสะดม วัตถุ
สิ่งของมากมายจากเพียงวัดเดียวถูกบรรทุกไปบนหลังอูฐ เมื่อผู้คนเข้าใจมติประเทศใด พวกเขาพยายามที่จะยึด
เมืองหลวง แล้วก็ได้รับชัยชนะ เวลานั้นในสติปัญญาของลูกรู้ว่า เดลีคือ ปาริสถานอย่างแท้จริง (ดินแดนของเทวดานางฟ้า)
ดรามราชได้ก่อตั้งเมืองแห่งนี้ขึ้นมา เดลีจะกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้าอีกครั้ง เรากำลังศึกษาราชโยคะเพื่อสิ่ง
นั้น เมื่อได้ฟังสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของลูกรู้สึกซาบซึ้ง ลูกเข้าใจว่า อาณาจักรของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นมา ชื่อของเราถูก
ยกย่อง มีคำกล่าวว่า นี่คือ กองทัพที่ไร้ความรุนแรงที่แฝงตัว ไม่มีใครเข้าใจถึงนัยยะที่สำคัญเช่นนั้นได้ ลูกไม่ได้ใช้อาวุธที่
เป็นวัตถุหรือดาบของต้นธาราคะ ลูกคือ กองทัพศักดิ์ที่ไร้ความรุนแรงที่ได้รับอาณาจักรด้วยพลังของโยคะ เพื่อที่จะกลาย
เป็นนายของโลก พวกเราทำตามศรัทธา และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ลูกรู้ว่าเวลานี้การละเล่นนี้กำลังจะถึงจุดจบ จากนั้นก็
จะเริ่มใหม่อีกครั้ง นี่คือ การละเล่นที่ไม่สูญสลาย และไม่เคยถูกทำลาย อย่างไรก็ตาม แน่แน่นอนว่าเมื่อมีโลกใหม่เกิดขึ้นมา
โลกเก่าก็จะถึงจุดจบ วงจรเฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ นี่คือ ละครอันเป็นนิรันดร์ เช่นที่พวกเขาพูดถึงพระเจ้าว่า ท่านอยู่
ทุกหนทุกแห่ง ในท่านองเดียวกัน พวกเขา ก็พูดว่า ละครนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ นักแสดงทั้งหมดของละครนี้จะคงอยู่
ตลอดไป ลูกรู้ว่าโลกที่ไร้ตัวตน และโลกที่มีตัวตนคงอยู่ตลอดเวลา วงจรหมุนผ่านไปยังยุคทอง ยุคเงิน จากนั้นก็ซ้ารอย นี
คือ ละครที่ไม่สูญสลาย พวกเรา นักแสดงก็อยู่ในละครด้วย เราทุกคนมีบทบาทตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ เหล่านั้น
เป็นเพียงละครเล็กๆ ที่เก่าแล้ว ละครนี้ไม่เคยเก่า ละครที่ไม่สูญสลายนี้เคยเก่าหรือไม่ ไม่เลย แต่เราเพียงแค่เล่นบทบาท
ของตนเองอยู่เรื่อยๆ สิ่งนั้นเก่าแล้วจากที่เคยใหม่ แล้วก็กลับมาใหม่จากที่เคยเก่า ลูกรู้ว่า จริงๆ แล้ว ลูกเคยเป็นราชา
และราชินี เวลานั้นลูกได้กลายเป็นขอลาน จากนั้นก็กลายเป็นราชาจากที่เคยเป็นขอลาน “ขอลาน” หมายถึงขอลานทาง
ศาสนา (fakir) พ่อได้มาแสดงหนทางแก่ทุกคน ลูกควรจะมี ความซาบซึ้งอย่างมาก ลูกกำลังได้รับความรู้ใหม่นี้ และลูกๆ
เท่านั้นได้รับความรู้นี้อีกครั้ง ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองของตนเองเหนือโลกนี้ด้วยการทำตามคำสั่ง
พ่อพูดว่า จดจำพ่อ และจดจำอำนาจในการปกครองของลูก อย่างไรก็ตาม จะมีการทำร้ายร่างกายกันอย่างรุนแรง การ
ทำร้ายนั้นยังเป็นการทรมานของกรรมด้วยเช่นกัน เมื่อผู้ชายทุบตีผู้หญิง เขาจะทำสิ่งนั้นเพียงเช่นนั้นหรือ ลูกอาจจะ
เคยทุบตีเขาด้วยเช่นกัน บัญชีกรรมนั้นกำลังถูกสะสาง ทั้งหมดนี้คือ บัญชีกรรม เวลานั้นลูกกำลังแสดงกระทำที่สูงส่งด้วย
การทำตามศรัทธา เวลานั้นลูกต้องไม่มีการกระทำที่คดโกงใดๆ การกระทำที่สูงส่งที่สุดคือ การให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน
ลูกได้รับคำสั่งของพ่อแล้วว่า จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ทุกคนได้ลืมพ่อไปแล้ว พวกเขาเฝ้าแต่กราบไหว้ชิวาแต่ก็
ไม่รู้อะไรเลย พวกเขายังได้สร้างลึงกัมขนาดใหญ่อีกด้วย รูปของพ่อนั้นใหญ่โตมากหรือ พวกเขารู้สิ่งใดเลย

เวลานี้ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดได้อย่างถูกต้อง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้าจากแม่
พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงแสดงการกระทำที่สูงส่งตามศรัทธาอยู่เสมอ จงใส่ใจว่า ลูกไม่ได้แสดงการกระทำใดที่ผิดโกง จงทำงานรับใช้ที่จะทำให้ผู้คนจำนวนมากกลายเป็นโยคี
2. จงมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ ร่างกายเป็นเหมือนซากศพ ดังนั้น จงทิ้งความหึงหวั่นของร่างกาย จงเป็นผู้ทำลายความผูกพันยึดมั่นที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธาและกลับมามีชัยชนะด้วยการอยู่อย่างไว้กั้วอย่างสม่ำเสมอและรู้ว่าชัยชนะได้รับการรับประกันทุกวงจร
ลูกๆ ที่สติปัญญาของเขามีศรัทธาจะมีประสบการณ์ในชัยชนะเสมอในงานทางโลกและปฏิสัมพันธ์ของพวกเขาทั้งหมดและในงานทางจิตของพวกเขา ไม่ว่างานนั้นอาจจะธรรมดาเพียงไรก็ตาม พวกเขามีสิทธิ์ต่อชัยชนะอย่างแน่นอน พวกเขาไม่เคยกลับมาห่อหุ้มหัวใจในงานใด เพราะพวกเขามีศรัทธาว่าพวกเขามีชัยชนะทุกวงจร ถ้าผู้ที่ผู้ช่วยของเขาเป็นพระเจ้าท่านเองไม่มีชัยชนะแล้วใครเล่าจะมีชัยชนะ ไม่มีใครสามารถห้ามชะตากรรมนี้ได้ ศรัทธาและความรักซาบซึ้งนี้ทำให้พวกเขาไว้กั้ว

คติพจน์: มีพละนาถยดีเสมอด้วยการบำรุงเลี้ยงของความสุขและมีความสุขอย่างสมบูรณ์ด้วยทรัพย์ที่มีค่าของความสุข

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซวารีจ

เราพูดว่าวงจรเป็น 5,000 ปีและวงจรนี้ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ ผู้คนมากมายมีคำถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ วงจรนี้ใหญ่โตมากและวงจรนี้จะสามารถเป็น 5,000 ปี ได้อย่างไร วงจรเป็นเวลาหลายแสนปี เนื่องจากมีการค้นพบบางสิ่งซึ่งแสดงว่ามีอายุแสนปี ผู้คนสามารถยอมรับว่าวงจรเป็น 5,000 ปี ได้อย่างไร ถ้าบางคนพูดว่าประวัติศาสตร์เป็นเวลาแสนปี จงพูดกับพวกเขาว่าพวกเขาจะสามารถมีประวัติศาสตร์ของแสนปี ได้อย่างไร ความปั่นป่วนและการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจรและอาณาจักรทั้งหมดก็ถูกทำลายด้วยดังนั้นประวัติศาสตร์ของท่านจะถูกพิสูจน์ได้อย่างไร ท่านรู้ได้อย่างไรว่าประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องแม่นยำคืออะไร ดังนั้นสิ่งนี้ไม่สามารถถูกพิสูจน์ได้ ผู้ทรงอำนาจ พระเจ้า ท่านเองบอกทุกสิ่งแก่เราอย่างถูกต้องแม่นยำ และก็ให้นิมิตแก่เราด้วยนิมิตที่สูงส่ง ดังนั้นเราจะไม่เชื่อสิ่งนั้นหรือ แม้ว่าบางคนมีนิมิตแต่ไม่ได้มีศรัทธาในสิ่งนั้น พระเจ้าท่านเองกำลังบอกเราเป็นการส่วนตัว ก่อนอื่นใดเรามีศรัทธาในผู้ที่กำลังสอนเราอยู่และทั้งโลกหมุนไปในวงจรอย่างไร เรามีความเข้าใจในความลับนี้ และเพราะด้วยประสบการณ์ของเราและชีวิตในทางปฏิบัติจริงของเรา เหตุนี้เองเราสามารถพูดว่าวงจรเป็น 5,000 ปี

เราสามารถอธิบายถึงความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณทั้งหลายและพระเจ้าว่ารูปของดวงวิญญาณและพระเจ้าเป็นเช่นเดียวกัน เป็นรูปแห่งแสง ขนาดของดวงวิญญาณและพระเจ้าเป็นเช่นเดียวกัน แต่มีความแตกต่างอย่างแน่นอน ในพลังของคุณสมบัติของดวงวิญญาณและของพระเจ้า ค่ายก้องของคุณธรรมทั้งหมดเป็นของพระเจ้า พระเจ้าอยู่เหนือความสุขและความทุกข์ และในฐานะที่เป็นผู้ทรงอำนาจ ท่านเติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์เต็ม และเป็นพลังทั้งหมดของท่านที่กำลังทำงานอยู่ พลังของดวงวิญญาณมนุษย์ไม่ได้ทำมากเท่านั้น บทบาททั้งหมดเป็นของพระเจ้า ถึงแม้พระเจ้าเข้ามาเล่นบทบาท ท่านก็อยู่อย่างละวาง เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาเล่นบทบาทท่านได้กลายเป็นนักแสดงที่เล่นบทบาทของท่าน ถึงแม้พระเจ้าเข้ามาในบทบาทหนึ่ง ท่านอยู่เหนือบ่วงพันธะของกรรมใดๆ เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาเล่นบทบาท เขาถูกผูกโดยบ่วงพันธะของกรรม นี่คือการแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณทั้งหลายและพระเจ้า อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน คงอยู่อย่างมีความสุขเสมอและความซาบซึ้งของอำนาจในการปกครองสวรรค์จะไม่มีวันถูกลืม
- คำถาม:** ตื่นอ่อนที่นำอัสจรรยิดที่พอเพาะหวาน?
- คำตอบ:** เพียงพอเท่านั้นที่เพาะหวานตื่นอ่อนที่นำอัสจรรย ที่เปลี่ยนมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นเทพที่บริสุทธิ์ นี่เป็นความมหัศจรรย์ของการก่อตั้งศาสนาที่ได้หายไปแล้ว
- คำถาม:** อะไรคือกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อ?
- คำตอบ:** กิจกรรมที่สูงส่งของพ่อคือการเปลี่ยนลูกๆจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชรอย่างชาญฉลาด ไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งของกฤษณะ เขาเป็นเพียงเด็กเล็กๆ
- เพลง:** โอ นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้อ้อยอย่างเหนียวอ่อน! จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมซานติ ลูกๆที่สุดแสนหวานรู้ว่าเพลงนี้ไม่ได้ถูกประพันธ์ขึ้นที่นี่ เมื่อลูกได้ยินเพลงนี้ลูกเข้าใจว่าบาบากำลังจับมือของเราอย่างแท้จริงและกำลังพาเรากลับไปกับท่าน เช่น เด็กเล็กๆคิดว่าหากเขาไม่ได้จับมือของใครบางคนเขาอาจจะล้มลงเวลานี้ลูกมีความมึนงงอย่างที่สุด ลูกเฝ้าแต่ล้มลุกคลุกคลานไปทุกหนแห่ง สติปัญญาของลูกพุดด้วยเช่นกันว่าบาบผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ดินแดนแห่งสัจจะ สูงสุดเหนือสิ่งใดคือบาบที่แท้จริง และลูกต้องยกย่องท่านเพื่อที่จะสามารถทำให้ผู้อื่นพัฒนาศรัทธาในสติปัญญาของพวกเขา พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ท่านคือผู้เดียวที่กำลังสอนลูกๆ “พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ” หมายถึงผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ท่านได้ก่อตั้งสวรรค์อย่างแท้จริงและนายแห่งสวรรค์คือศรัทธา ผู้เดียวนั้นคือผู้ที่สร้างสวรรค์และผู้นี้เป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ เป็นเพียงบาบผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้สร้าง ลูกกำลังจะกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ จะไม่มีเพียงหนึ่งสิ่งนั้น นั้นมีแปดราชวงศ์ ลูกมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากบาบ บาบคือผู้สร้างสวรรค์ เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากบาบทุกวงจร เราใช้ 84ชาติเกิดเต็ม ครั้งหนึ่งของวงจรที่มีความสุขและถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่มีความทุกข์ ถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของรามและถึงครั้งหนึ่งของวงจรที่เป็นอาณาจักรของราวัน เวลานี้เรากำลังทำตามศรัทธาอีกครั้งและกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่จะลืม ควรจะมีความสุขอย่างมากจากภายใน ดวงวิญญาณรู้ถึงความสุขภายใน ความสุขหรือความทุกข์ของดวงวิญญาณปรากฏให้เห็นบนใบหน้า ใบหน้าของเหล่าเทพสดชื่นแจ่มใสอย่างมาก ลูกรู้ว่าพวกเขาเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบกำลังให้ทำบอร์ดเพื่อจะอธิบายสิ่งนี้ คำยกย่องพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อนั้นแยกต่างหากคำยกย่องของเจ้าชายแห่งสวรรค์ ผู้เดียวนั้นคือผู้สร้างและผู้เป็นสิ่งที่สร้าง บาบเขียนด้วยปัญญาเพื่อที่จะอธิบายแก่ลูกๆดังนั้นผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจนมาก ผู้เดียวที่เรียกว่าเป็น พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ท่านคือผู้สร้างที่ไม่มีขีดจำกัด แนนอนที่ท่านจะต้องสร้างสวรรค์ ผู้คนเรียกยุคทองและยุคเงินว่าสวรรค์ สวรรค์และนรกแต่ละส่วนมีเวลาเป็นครึ่งหนึ่งของวงจร โลกเป็นครึ่งต่อครึ่งในใหม่และเก่าอย่างแท้จริง ระยะเวลาของต้นไม้ที่เป็นวัตถุไม่ได้ถูกกำหนด แต่ระยะเวลาของต้นไม้ที่ถูกกำหนดไว้แล้วอย่างสมบูรณ์ ระยะเวลาของต้นไม้โลกมนุษย์นี้ถูกต้องแม่นยำที่สุด ไม่ได้เป็นเช่นนั้นสำหรับสิ่งอื่น นั้นไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียง 1 วินาที นี่เป็นต้นไม้ที่หลากหลาย นี่คือการที่ลูกกำหนดไว้แล้วที่ลูกต้องแม่นยำ การละเล่นนี้ถูกแบ่งออกเป็นสี่ส่วน ในจากันนาถบุรุษพวกเขาหุงข้าวในหม้อซึ่งแบ่งออกเป็นสี่ส่วนเท่ากัน โลกนี้ก็ถูกแบ่งออกเป็นสี่ส่วนเช่นกัน ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียง 1 วินาทีที่น้อยกว่าหรือมากกว่าได้ ลูกรู้ว่าพ่อได้อธิบายสิ่งนี้แก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ท่านกำลังอธิบายในวิธีการเดียวกันในเวลานี้ ลูกมีศรัทธาว่าหลังจาก 5000 ปี พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อผู้ก่อตั้งสวรรค์กำลังทำให้ลูกมีค่าควรแก่การได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองสวรรค์อีกครั้ง บาบทำให้ลูกมีค่าในขณะที่ราวันทำให้ลูกไร้ค่า เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่บาร์ตได้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย บาบทำให้พวกเราที่มีค่าอย่างมากที่ทำให้บาร์ตได้กลายเป็นเช่นเพชร แนนอนที่มีสถานภาพตามลำดับกันไป ทุกคนมีบัญชีกรรมของปางกรรมของแต่ละคน บ้างถามว่า: บาบ ฉันจะกลายเป็นทายาทหรือปางประชา? บาบพุดว่า: จงดูปางกรรมของลูก! เพียงพอเท่านั้นที่อธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นบาปและกรรมที่เป็นกลาง บาบพุดเสมอว่า: ให้ถามคำแนะนำต่างๆส่วนตัวสำหรับตนเอง บาบจะบอกลูกว่าลูกมีบัญชีกรรมประเภทใดและลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพอะไร อาณาจักรทั้งหมดกำลังถูกก่อตั้งขึ้น เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งอาณาจักร ที่เหลือนั้น

ก่อตั้งศาสนาของเขาเอง ในยุคทองนั้นเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ นั่นเป็นผลรางวัลของเขาและสิ่งนั้นก็ตามลำดับกันไปด้วย พวกเขาสร้างผลรางวัลได้อย่างไร? เวลาที่ลูกกำลังเห็นสิ่งนั้นใช่ไหม พ่อพูดว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของทุกวงจร ได้เคยมีการบรรจบกันเช่นนั้นของวงจรมากมายและจะเฝ้าแต่มีมากยิ่งขึ้น ไม่มีที่สิ้นสุดของสิ่งเหล่านั้น สติปัญญาพูดด้วยเช่นกันว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์จะมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่ออาณาจักรที่ไม่บริสุทธิ์ต้องถูกทำลายและอาณาจักรที่บริสุทธิ์ถูกก่อตั้งขึ้น มีค่ายก้องของยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้น ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นในการบรรจบกันของยุคทองและเงิน เป็นเพียงการโยกย้ายของอาณาจักรที่เกิดขึ้น อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์เปลี่ยนและกลายเป็นอาณาจักรของรามและสีดา อย่างไรก็ตามที่นี้มีความปั่นป่วนอย่างมาก พ่อพูดว่า: โลกที่ไม่บริสุทธิ์ที่กำลังจะถูกทำลาย ทุกคนต้องกลับบ้าน บาบาพูดว่า: พ่อกลายเป็นผู้นำทางของทุกคน พ่อปลดปล่อยพวกเขาออกจากความทุกข์และพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและความสงบตลอดไป ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ในเวลานี้ผู้คนถามว่า: จะมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร? พวกเขาจะไม่วันพูดว่า: เราจะสามารถมีความสุขได้อย่างไร? พวกเขาร้องขอความสงบเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดกำลังจะเข้าไปสู่ความสงบและแล้วพวกเขาจะเข้าสู่ศาสนาของตนเอง ศาสนานั้นต้องเติบโตอย่างแน่นอน เป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่มีอาณาจักรสุริยวงศ์และจันทร์ราวี และแล้วศาสนาอื่นๆทั้งหมดก็เกิดขึ้น ไม่มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ที่นี้ในเวลานี้ ศาสนานั้นเองได้หายไปและแล้วการก่อตั้งของศาสนานั้นก็เกิดขึ้น ต้นอ่อนกำลังถูกเพาะหว่าน พ่อเพาะหว่านต้นอ่อนนี้ ผู้คนเพาะหว่านต้นอ่อนของต้นไม้ ต้นอ่อนนี้น่าอัศจรรย์อย่างมาก ผู้เดียวนั้นไม่ได้พูดว่าท่านเป็นของศาสนาเทพ พ่ออธิบาย: พ่อมาเมื่อสภาพได้กลายเป็นเช่นที่พวกเขาเป็นในเวลานี้ เวลาที่พ่อกำลังอธิบายความลับของคัมภีร์ทั้งหมดแก่ลูกๆ เวลาที่ให้ลูกสามารถตัดสินใจใครถูกต้อง รวั้นคือผู้ที่ให้คำแนะนำที่ดีๆแก่ลูก และเหตุนี้เองเราวันเรียกว่าไม่มีศีลธรรมจรรยา พ่อฉันมีศีลธรรมจรรยา บาบาที่แท้จริงจะบอกสัจจะกับลูกเท่านั้น ท่านให้ความรู้ที่แท้จริงแก่ลูกสำหรับดินแดนแห่งสัจจะ ส่วนพระเวทและคัมภีร์ทั้งหมดนี้เป็นไปสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมากมายได้ศึกษาสิ่งเหล่านั้น จะต้องมีการพิพากษา (โรงเรียน) และพระเวทพิพากษาลำบ่มั่นแนบแน่นที่ผู้คนได้ศึกษาสิ่งเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า ในที่สุดแล้วต้องมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์บางประการ เป้าหมายและวัตถุประสงค์เป็นที่ต้องการสำหรับพิพากษา (สถานที่ศึกษาเล่าเรียน) ลูกศึกษาเล่าเรียนเพื่อเลี้ยงชีพสำหรับร่างกาย ลูกมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ ไม่ว่าอะไรก็ตามที่พวกเขาศึกษาเล่าเรียนและไม่ว่าคัมภีร์ใดก็ตามที่พวกเขาได้ถ่ายทอด การหาเลี้ยงชีพของพวกเขามาจากสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ไม่ใช่ว่าพวกเขาบรรลุถึงการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตหรือพวกเขาบรรลุถึงพระเจ้า ไม่เลย ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อจะพบพระเจ้า ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้มีมิตรและเชื่อว่าพวกเขาได้บรรลุถึงพระเจ้าแล้วและพวกเขาก็มีความสุขกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้จักพระเจ้าเลย พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าอยู่ในคณิศ หนุมาน ฯลฯ พวกเขามีความคิดของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันใน สติปัญญา บาบาได้อธิบายว่า: ไม่ว่าผู้คนจะกราบไหว้บูชาใครก็ตาม บาบาเป็นผู้ประทานนิมิตเพื่อจะจะทำให้ความปรารถนาของพวกเขาสมหวัง พวกเขาคิดว่าพวกเขาได้พบกับพระเจ้าแล้วและเหตุนี้เองจึงมีความสุขอย่างมาก ลูกประจำของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกห่างจากลูกประจำของความรู้ สิ่งนี้เรียกว่าลูกประจำของรูตราและนั่นเป็นลูกประจำของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธา มีลูกประจำของผู้ที่เคยได้รับความรู้อย่างมากในขณะนั้นเป็นลูกประจำของผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาก พวกเขาได้นำสันสการ์ของความเลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นไปกับเขาและดังนั้นพวกเขาจึงเข้าไปสู่สนามของความเลื่อมใสศรัทธา สันสการ์ของพวกเขาคงอยู่กับเขาเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิด ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะมีสันสการ์เดียวกันในชาติเกิดถัดไป ไม่เลย สันสการ์เหล่านี้ของลูกอยู่อย่างไม่สูญสลาย สันสการ์ใดก็ตามที่ไปกับลูกในเวลานี้ ลูกจะกลายเป็นราชาหรือราชินีตามสันสการ์นั้น และแล้วดวงตาจะลดลงไปที่ละน้อย เวลาที่ลูกอยู่ในระหว่างกลาง สติปัญญาของลูกกำลังแฉวนห้อยอยู่ที่นั่น แม้ว่าเรากำลังนั่งอยู่ที่นี้ โยคะของสติปัญญาของเราที่เชื่อมโยงกับที่นั่น ดวงวิญญาณมีความรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับไป ลูกกำลังจดจำเพียงบาบา เราดวงวิญญาณกำลังไปอยู่เหนือทุกสิ่ง เราจะทิ้งร่างของเราไว้ในฝั่งนี้ ในฝั่งนี้เป็นร่างเก่าและอีกฝั่งหนึ่งเป็นร่างที่สวยงาม นั่นคือพาหนะของอุสเซน บัลลังก์ของผู้ที่เรียกว่าภาพลักษณ์อมตะ ดวงวิญญาณเป็นอมตะ ดวงวิญญาณต้องผ่านสภาพทองและเงิน มีสภาพต่างๆ บาบาส่งสุดเหนือสิ่งใด ท่านไม่ได้ผ่านสภาพต่างๆ ดวงวิญญาณผ่านสภาพต่างๆ ผู้คนของยุคทองต่อมาต้องไปสู่ยุคเงิน เวลาที่ลูกได้ถูกนำจากยุคเหล็กสู่ยุคทอง ท่านเฝ้าแต่แนะนำตนเองแก่ลูก ท่านถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ การเกิดของท่านพิเศษสุดและสูงส่ง ท่านเองอธิบายว่าท่านเข้ามาในผู้ใดอย่างไร สิ่งนี้ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นการกำเนิด เมื่อถึงกำหนดเวลาพระเจ้ามีความคิดที่จะไปเพื่อสร้างสิ่งสร้าง ท่านมีบทบาทนี้ในละคร พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดก็ขึ้นอยู่กับละครด้วย บทบาทของพ่อคือการให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดถูกเรียกว่าเป็นผู้เดียวที่ให้ความสุข เมื่อใครบางคนทำหน้าที่ดี เขาก็ได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้นเป็นเวลาชั่วครู่ ลูกกำลังทำหน้าที่ดีที่สุด ลูกแนะนำพ่อให้กับทุกคน จงดูชีวิตศกัลรักที่กำลังมาถึงในเวลานี้และดังนั้นต้องมีการอธิบายสิ่งนี้ รักก็เป็นไปสำหรับการทำ

สัญญาเพื่อให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิ รักษาบันด้นเป็นไปสำหรับการทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิ ก่อนอื่นลูกต้องแนะนำพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ ผู้คนไม่สามารถกลับมาบริสุทธิได้จนกว่าท่านมา เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและดลใจให้ลูกทำสัญญาของความบริสุทธิ แนนอนที่สิ่งนั้นเกิดขึ้นในบางเวลาและเหตุนี้เองประเพณีจึงได้ดำเนินมา เวลานั้นมองดูว่า บราห์มา कुमारและบราห์มา กุมาริได้ผูกรักก็และกลับมาบริสุทธิในทางปฏิบัติอย่างไร เส้นด้าย กำไลลาลาเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เวลานั้นสัญญากับพ่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิไม่ว่าลูกจะต้องสวมกำไลลาลา พ่อพูดว่า: จงทำสัญญาและให้ท่านกิเลสทั้งห้าแก่พ่อ รักษาบันด้นนี้เคยเกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ ได้มาและผูกรักก็ด้วยการบอกลูกให้กลับมาบริสุทธิเพราะโลกที่บริสุทธิกำลังถูกก่อตั้งขึ้น เวลานั้นเป็นนรก เวลานั้นพ่อได้มาอีกครั้ง เวลานั้นจงทำสัญญากับพ่อ ทำตามศรั้มทและจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ เวลานั้นอย่าได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ ลูกเองสามารถพูดว่า: พวกเราบราห์มินได้มาเพื่อให้พวกท่านทำสัญญา: เราสัญญาว่าเราจะไม่มีวันอยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ อย่างไรก็ตามหลายคนเขียนสัญญานี้เวลานี้ก็ได้จากไปแล้ว พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิมาในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ท่านมาและให้คำแนะนำแก่ลูกๆผ่านบราห์มา: จงกลับมาบริสุทธิ! ทุกคนที่นี่ได้เคยทำสัญญาแล้ว เพียงเมื่อลูกได้ตัดสินใจสิ่งนี้เพื่อตนเองเท่านั้นที่ลูกจะสามารถได้รับมรดกจากพ่อ จงกลายเป็นบราห์มินที่บริสุทธิและแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ พวกเราบราห์มินได้เคยทำสัญญาแล้ว ลูกควรจะต้องอ้อมบั้นว่าเมื่อใดที่ประเพณีรักษากับบันด้นได้เริ่มต้น เวลานั้นเราทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิในยุคแห่งการบรรจบพบกันแล้วเราจะกลับมาบริสุทธิถึง 21 ชาติเกิด เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกควรตั้งประเด็นเช่นนั้นและเตรียมคำบรรยายล่วงหน้าระบบนี้ได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อใด? นี่เป็นประเด็นของ 5000 ปี วันเกิดของกฤษณะเป็นเรื่องของ 5000 ปีเช่นกัน ไม่มีกิจกรรมที่สูงส่งอะไรของกฤษณะเลย เขาเป็นเพียงเด็กเล็กๆ กิจกรรมที่สูงส่งเป็นของพ่อผู้เดียวผู้ที่เปลี่ยนลูกๆจากเปลือกหอยให้กลายเป็นเพชรอย่างชาญฉลาด ความยิ่งใหญ่เป็นของผู้เดียว เป็นสิ่งไร้ประโยชน์ที่จะฉลองวันเกิดของผู้อื่น วันเกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเดียวเท่านั้นที่ควรจะมีการเฉลิมฉลอง ผู้คนนั้นไม่รู้สิ่งใดเลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะกลายเป็นทายาท จงสะสมบุญชักรกรรมและบ่วงกรรมทั้งหมดของลูก จงทำตามคำแนะนำที่ลูกได้รับจากพ่อเท่านั้น
2. จงให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคนและทำหน้าที่ที่สูงส่งของการทำให้ผู้ที่ไม่มีบริสุทธินั้นบริสุทธิ ผู้รักก็ของความบริสุทธิและประกาศสิทธิ์ในมรดกของการกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ

พร: ขอให้ลูกสอบผ่านอย่างสมบูรณ์(fully pass)ในข้อสอบใดๆด้วยการตระหนักรู้ของคำเดียว “ผ่าน”(pass) และ ผ่านด้วยเกียรตินิยม (pass with honours)
เพื่อที่จะสอบผ่านอย่างสมบูรณ์ในข้อสอบใดๆ อย่าได้เข้าไปสู่การขยายตัวของ*คำถาม*ในข้อสอบ อย่าได้คิดว่า “ทำไมจึงให้คำถามนี้มา” “คำถามนี้มาได้อย่างไร” “ใครได้ทำสิ่งนี้” แทนการทำเช่นนั้นให้ติดเกี่ยวกับการผ่าน (passing) พิจารณาข้อสอบว่าเป็น*กระดาษ*และส่งผ่าน(pass)ไป เพียงอยู่อย่างตระหนักรู้ของคำว่า “ผ่าน” ลูกจะต้องผ่าน(pass) ลูกจะผ่านพ้น (pass - ชนะ) และลูกจะอยู่ใกล้ชิด (pass) กับพ่อ และลูกก็จะสอบผ่านด้วยเกียรตินิยม

คติพจน์: เพียงผู้ที่อุทิศตนเองด้วยความรักต่อพระเจ้ากลายเป็นตัวของความสำเร็จ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับมาเป็นอิสระจากพันธะของความทุกข์และเข้าไปสู่ความสัมพันธ์ของความทุกข์ ดังนั้นสะสางบัญชีกรรมเก่าของพันธะกรรมเก่าทั้งหมดของคุณ
- คำถาม:** อะไรคือการชกมวยที่ไม่มีขีดจำกัดของคุณในสนามรบนี้? อะไรคือพื้นฐานแห่งชัยชนะของคุณในการชกมวยนี้?
- คำตอบ:** ลูกๆ มีการชกมวยที่ไม่มีขีดจำกัดกับมายาราวัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าเป็นมวยปล้ำด้วย ในการที่จะเป็นผู้มีชัยชนะในการชกมวยนี้ ขอให้จงไว้ในสติปัญญาของคุณว่าลูกได้รับชัยชนะทุกๆ วงจรแล้ว ในการที่จะเอาชนะมายาราวัน จงให้ทานวิญญานปีศาจร้ายทั้ง 5 หลังจากได้ให้สิ่งเหล่านั้นเป็นทาน อย่าได้นึกกลับคืน หากลูกทำทานแล้วนึกกลับคืน หากลูกได้รับอิทธิพลของตัณหาหาคะหรือความโกรธ และแล้ววิญญานปีศาจร้ายอื่นๆ ทั้งหมดจะเริ่มต้อนคุณลงด้วยเช่นกัน
- เพลง:** เมื่อนั้นได้พบท่าน ฉันได้พบทั้งโลก

โอมซานติ เพลงนี้เกี่ยวกับบางคนผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะและได้สร้างความสัมพันธ์ขึ้น ในเวลานี้มีพันธะของมายา นั้นเรียกว่าเป็นบ่วงพันธะปีศาจ เวลาที่คุณอยู่ในความสัมพันธ์ของพระเจ้า มีความทุกข์ในพันธะและความสุขในความสัมพันธ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: ตัดบ่วงพันธะของความทุกข์และพาเราไปสู่ความสัมพันธ์แห่งความสุข มีเสียงเรียกของผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาคือผู้ที่จดจำพระเจ้า แต่ไม่มีผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาแม้เพียงคนเดียวในโลกที่รู้จักพระเจ้า เหตุนี้เองหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจึงได้ดำเนินมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นักปราชญ์เองทำการเพียรพยายามทางจิตด้วย พวกเขาสวดมนต์ภาวนาเพื่อที่จะพบปะกับพระเจ้า มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ลูกได้รับมรดกจากท่าน ลูกมีมรดกจากพ่อที่มีขีดจำกัดของคุณอยู่แล้ว แม้กระนั้นลูกจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพราะมีความทุกข์ในมรดกที่จำกัด ในขณะที่มีความสุขในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ พ่อกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก ส่วนตัวเพื่อตัดบ่วงพันธะของคุณ ท่านได้รับการจดจำว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกจะไม่พูดว่า: ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสงบ หากทุกคนจะไปสู่ความสงบ โลกจะไม่คงอยู่อีกต่อไป เหตุนี้เองท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ท่านให้ความสุขแก่ทุกคน พวกเขาได้รับการหลุดพ้นเพื่อที่จะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต หากพวกเขาเพียงแต่พูดถึงการหลุดพ้น นั่นจะเป็นเหมือนกับการได้รับการหลุดพ้นตลอดไป พร้อมกับการหลุดพ้น มีการหลุดพ้นในชีวิตด้วย การหลุดพ้นในชีวิตคือความสัมพันธ์ของความทุกข์เมื่อดวงวิญญาณสาโทประธาน ลูกมาที่นี่เพื่อจะเป็นอิสระจากพันธะของความทุกข์ ในอีกด้านหนึ่งลูกได้รับการเชื่อมโยงในความสัมพันธ์ของความทุกข์ ลูกต้องสะสางบัญชีกรรมในบ่วงกรรมของคุณ ไม่มีความทุกข์ใดในโลกใหม่ ก่อนอื่นใด มีความสัมพันธ์ของความทุกข์และแล้วบ่วงพันธะของความทุกข์ก็เริ่มขึ้น มีทั้งความสุขและความทุกข์ในการละเล่น ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์มากมายและความทุกข์มากมายด้วยเช่นกัน ผู้คนอื่นนั้นมีประสบการณ์ของความทุกข์เล็กน้อยและดังนั้นพวกเขามีประสบการณ์ของความทุกข์เล็กน้อยด้วยเช่นกัน บาร์ตซึ่งเคยเป็นสวรรค์และมีอำนาจ เวลานี้ได้กลายเป็นนรกและไม่มีอำนาจ บาร์ตนั้นเคยใหม่ที่สุดและเวลานี้เก่าที่สุด บาร์ตได้เห็นความทุกข์มากมาย แม้กระทั่งเวลานี้มีความทุกข์มากมาย ผู้คนเรียกหาพ่อให้ปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์นั้น ท่านเรียกว่าผู้เป็นที่รักด้วย ผู้คนเหล่านั้นเรียกหาผู้เป็นที่รักที่มีขีดจำกัด เวลาที่คุณเข้าใจว่าพวกเขามีความทุกข์เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกหา เวลาที่คุณกำลังทำความเพียรพยายามตามศรัทธาเพื่อที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกๆ 5000 ปี เวลาที่สติปัญญาของคุณเต็มไปด้วยความรู้ทั้งหมด ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบและดังนั้นลูกคือผู้ที่ล่วงรู้รูปกาลเวลาทั้ง 3 ลูกรู้จักทั้ง 3 โลก พวกเขาดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ในความเงิบสงบ ตั้งแต่เดิมแล้วเราเป็นผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) และแล้วด้วยการเข้าไปสู่ศาสนาของการครองเรือน เราเล่นบทบาทของเราด้วยอวัยวะเหล่านี้ ลูกเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของคุณตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ ลูกนั้นคือผู้ที่รอบด้าน ลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลาที่คุณได้รู้แจ้งแล้วว่าเหตุใดจึงไม่สามารถมี 8.4 ล้านชาติเกิด มนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด อย่างไรก็ตามมีความหลากหลายมากในชีวิตประเภทอื่นๆ ไม่มีใครนับจำนวนได้ พวกเขาเพียงแต่คาดเดาว่ามีอยู่มากเพียงใด เวลาที่คุณรู้ว่าใครใช้ 84 ชาติเกิดและพวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ชาวซิกข์ อารยะสมาจีและชาวพุทธไม่สามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้ ลูกรู้จักพ่อและเหตุนี้เองลูกจึงถามพวกเขาว่า: พระเจ้าแห่งกิตะคือใคร? เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พระเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้เป็นพ่อ หรือ ผู้ที่เติมเปี่ยมไปด้วยทุกคุณธรรม

เป็นเจ้าชายองค์แรกแห่งสวรรค์ ศรีกฤษณะ? ปริศยานี้ง่ายดายอย่างมาก ดังนั้นเพื่อที่สิ่งนั้นจะอยู่ในสติปัญญาของผู้คน บาบาก็ตีพิมพ์ปริศนาเช่นนั้นขึ้น ดังนั้นให้ตัดสินใจว่า: ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ? พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ คือผู้เดียวที่ก่อตั้งสวรรค์ ใช้เวลามากมายที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งหลักคือการคงกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกกับผู้เดียว ลูกต้องไม่ทิ้งบ้านและครอบครัวของลูก เป็นผู้สละทิ้งที่มีขีดจำกัดที่ละทิ้งบ้านและครอบครัว การสละทิ้งของลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด พวกเขายังคงมีชีวิตอยู่ในโลกเก่า ลูกต้องลืมทั้งโลก เราต้องไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัดสู่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ ที่นั่นมีความสงบและความสงบเท่านั้น ความสุขที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัดอยู่ที่นั่น ลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัด ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านของพวกเราดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่ได้เล่นบทบาทใดๆ ที่นั่น ดวงวิญญาณไม่มีอวัยวะที่นั่น แล้วตามละคร บทบาทของลูกๆ ในยุคทองปรากฏขึ้น ไม่ว่าบทบาทใดก็ตามที่ลูกเล่น ลูกเล่นบทเดิมที่นั่นทุกวงจร ไม่มีใครนอกจากลูก สามารถบอกสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของความสุขและปวงพินธะของความสุข ลูกต้องอยู่ในความสัมพันธ์ที่ไม่บริสุทธิ์เพราะลูกไม่สามารถอยู่ในความสัมพันธ์ของพระเจ้าในเวลานี้ได้ ลูกๆ มากมายจะอยู่ที่ใด? และนั่นจะเป็นเช่นเดียวกันกับชั้นยาสี ลูกจะนำครอบครัวของลูกมาที่นั่นได้อย่างไร? จำนวนของลูกๆ จะเติบโตขึ้น เริ่มแรกเป็นบ้านเล็กๆ มีที่ดินเพียง 3 ตารางฟุต ลูกเคยมาที่นั่นที่กระท่อมเล็กๆ เป็นเหมือนที่บาบาพูดว่า: เปิดกิตะพาทซาลาในบ้านของลูก เป็นเช่นนั้น ผู้คนถามว่า: สิ่งนั้นเริ่มต้นขึ้นอย่างไร? บาบากล่าว: นี่คือการเริ่มต้น ก่อนอื่นเราได้ซื้อที่ดิน 3 ตารางฟุตแล้วเราซื้อบ้านที่ใหญ่ขึ้น ลูกๆ หลายคนมาตอนนั้น เตาอบลูกสร้างขึ้นเรามีรถยนต์และรถบัสด้วย เหตุนี้เองบาบาบอกลูกๆ ให้ใช้ที่ดิน 3 ตารางฟุตและเปิดกิตะพาทซาลา หลังจากนั้น ลูกจะมาเป็นนายของโลก มีคำกล่าวที่ว่าพระเจ้าคือนายของโลก อย่างไรก็ตาม ลูกรู้ว่าผืนโลกนี้เรียกว่าโลก พ่อไม่ได้เป็นนายของโลกนี้ พ่อมาที่นั่นเพื่อรับใช้เมื่อทั่วทั้งจักรวาลไม่มีความสุข นี่คือนหาวิทยาลัยของพระเจ้าและสำหรับทั้งจักรวาล เป็นวิทยาลัยด้วยเช่นกัน ทุกคนได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนกลับมาตกต่ำด้วย พวกเขาไม่ได้ตกต่ำในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีความผิด เหตุนี้เองทั้งจักรวาลได้รับคุณประโยชน์จากมหาวิทยาลัยนี้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ ท่านพูดว่า: พ่อต้องมาเพื่อประทานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน ไม่เช่นนั้นลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยวิธีอื่นอย่างไร? ราวนี้มีพลังอย่างมากด้วย ลูกมาหาพ่อและราววันถึงลูกเข้าไปหาเขา มายาเองก็มีพลังมาก มายาพาลูกเข้าไปสู่ความทุกข์ นี่คือการชกมวย ทั้งสองนั้นต้องมีพลังมาก ลูกได้พ่ายแพ้ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรและมีชัยชนะถึงครึ่งหนึ่งของวงจร นี่คือการชกมวยที่ไม่มีขีดจำกัด นี่ลูกเรียกว่าเป็นสนามรบ ที่นั่น ลูกต้องเอาชนะมายา ราววัน ลูกได้รับชัยชนะในวงจรที่แล้วด้วย ลูกสามารถที่จะเห็นว่าใครกำลังปรากฏตัวขึ้นในเวลานี้ บางคนพูดว่า: บาบ่า ฉันโกรธ อ้อ แต่ฉันเป็นวิญญาณปีศาจร้าย หากลูกนำสิ่งนั้นกลับคืนหลังจากที่ได้ให้ท่านไปแล้ว สิ่งนั้นจะคุกคามลูกอย่างมาก ลูกได้ให้ท่านกิเลสทั้ง 5 ลูกต้องละทิ้งสิ่งเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม การจากบ้านและครอบครัวของลูกแล้ววิ่งหนีไปนั้นเป็นความซื่อซลาด พ่ออธิบาย: ลูกสำคัญมาถึง 63 ชาติเกิด เวลานี้ให้คงกลับมาบริสุทธิ์เพียง 1 ชาติเกิด มีรายได้มากมายในสิ่งนี้ มีการบรรลุผลอันใหญ่หลวง ศัตรูของลูกยืนอยู่เบื้องหน้าลูก มีเกมมวยปล้ำ ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงคุ่มวยปล้ำระหว่างคันส์และกฤษณะ นั่นอ้างอิงถึงมายา ราววัน ดวงวิญญาณของกฤษณะอยู่ในชาติเกิดสุดท้ายในเวลานี้ ดวงวิญญาณนี้บรรพากับมายาและแล้วมาเป็นกฤษณะ เวลานี้ลูกต้องเป็นผู้ที่รู้จัก ก่อนหน้านั้นบาร์ตเคยเป็นมงกุฏ มองดูที่ท้องพระโรงของสุริยวงศ์ เคยมีพระราชวังมากมายที่ประดับประดาด้วยเพชรพลอย มีท้องพระโรงที่นั่นด้วย เจ้าชายทั้งหมดพบปะกัน พวกเขานั่งตามลำดับกันไป เพียงแต่ใช้สติปัญญาของลูกและมองดูว่าพวกเขาจะพบปะกันและกันที่นั่นอย่างไรและท้องพระโรงของพวกเขาก็จะเป็นเช่นไร ในเวลากลางคืน ลูกจะไม่ได้เห็นหลอดไฟใดๆ แต่จะมีแสงทุกหนแห่ง วิทยาศาสตร์เป็นประโยชน์ วิทยาศาสตร์ไม่ได้หายไปหมด ลูกเป็นเครื่องมือที่จะทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ ลูกเปิดประตูสู่สวรรค์ ผู้นั้นคือสังคราจารย์และผู้นี้คือชีวาจารย์ (ชีวาผู้เป็นครู) พ่อพูดว่า: พ่อพูดความรู้ ลูกได้ยินเพลงแล้ว: เมื่อฉันได้พบท่าน ฉันได้พบทั้งโลก ไม่มีใครที่สูงยิ่งไปกว่าท่าน ความปรารถนาทั้งหมดของลูกได้รับการเติมเต็มในสวรรค์ ลูกได้รับความสุขทั้งหมดที่นั่น ก่อนหน้านั้น ทั้งโทรศัพท์ กระแสไฟฟ้า รถยนต์ ฯลฯ ไม่เคยเกิดขึ้น เมื่อเร็วๆ นี้เท่านั้นที่มีการประดิษฐ์คิดค้นสิ่งเหล่านั้น วิทยาศาสตร์มีประโยชน์อย่างมากที่นั่น แม้กระทั่งเวลานี้ พวกเขาได้ก่อสร้างอาคารในต่างแดนใน 7 วัน และส่งมอบสิ่งเหล่านั้นให้แก่ลูก สติปัญญาของผู้คนที่นี่หาไม่ประจักษ์ ผู้คนต่างแดนเหล่านั้นกล่าวว่าตัวเองเป็นผู้ที่ไร้ประโยชน์เมื่อเปรียบเทียบกับผู้คนที่นั่น ลูกๆ รู้ทั้งหมดนี้ โลกต้องเปลี่ยนและเหตุนี้เองจึงมีสงครามมหาภารตะนี้ สติปัญญาของลูกได้เปิดขึ้นมาแล้วในเวลานี้ มองดูว่าลูกกำลังยืนอยู่ในสนามรบอย่างไร และมายาต่อต้านลูกอย่างไร พ่อพูดว่า: ให้มีโยคะที่สมบูรณ์ ลูกเองเป็นผู้อยู่อาศัยในดินแดนที่อยู่เหนือเสียง(นิพพาน) บาบ่าเป็นเช่นไรลูกเป็นเช่นนั้น พ่อกำลังให้อาณาจักรโลกแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ท่านเก็บกุญแจสู่เทพนิมิตไว้กับตัวท่านเอง พ่อพูดว่า: นี่เป็นประโยชน์สำหรับพ่อ พ่อต้องเอาใจผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อไม่ได้ให้สิ่งนั้นกับใคร พ่อให้อาณาจักรครองโลกแก่ลูก นี่เป็นสิ่งเล็กๆ หรือ? กุญแจสู่เทพนิมิตไม่ใช่สิ่งเล็กๆ เช่นกัน มองดูว่าการละเล่นนั้นเป็นเช่นไร! ผู้ที่เข้าใจการละเล่นอย่างดีมากจะอยู่อย่างมิด

ความสุขภายใน การเกิดของกฤษณะ (จันนามาซทมิ) ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วด้วย เป็นวันเกิดของกฤษณะ แต่เป็นวันเกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ได้รับการจดจำ ผู้คนลองวันเกิดของกฤษณะก่อน อะไรเกิดขึ้นกับชีพแฉนที่? เพียงเมื่อมีการเกิดของชีวาเท่านั้นจึงจะสามารถมีการเกิดของกฤษณะ หลังจากชีพแฉนที่มีกฤษณะแฉนที่ ชีพบาบาทำให้บาร์ตเป็นสวรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อมาในการบรรจบกันของวงจรรและสอนราชาโยคะแก่ลูก เพียงเมื่อสงครามมหาภารตะเกิดขึ้นเท่านั้นสามารถมีการทำลายล้างนรกและก่อตั้งสวรรค์ ชีพบาบาก่อตั้งวัดของชีวาและราวันสร้างโรงค้ำประเวณี ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับผู้เดียวที่กฤษณะได้รับสถานภาพของเขามาจากท่าน ในความเป็นจริงวันเกิดของชีวาเป็นสิ่งหลัก แนนอนมนุษย์ถือกำเนิดอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่เป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกมีความลับทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่นั่นต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วย บาบาอธิบายแก่ลูกและแล้วลูกอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกควรจะอธิบายแก่ครูใหญ่และคนอื่นๆด้วย: ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ซึ่งมีการสอนในโรงเรียนนั้นเป็นความรู้ไม่สมบูรณ์ ความลับของโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตนทั้งหมดควรจะมีการอธิบาย พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขายึดถือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของอังกฤษและมุสลิม ฯลฯ พ่อเท่านั้นที่อธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด เรากำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ มาและเราจะอธิบายแก่ท่านว่าท่านจะสามารถกลายเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ได้อย่างไร? ลูกต้องเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ พวกเขาได้รับมรดกนี้ได้อย่างไร? สूरियวงศ์ก่อตั้งขึ้นมาอย่างไร? หากลูกไม่มีความรู้นี้ ลูกจะเป็นนักปรัชญาได้อย่างไร? ลูกจำเป็นต้องมีวิธีการที่ถูกต้องที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น นี่เป็นการตัดสินประเภทใด? ดารามราชบาบาถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครอยู่เหนือกว่าท่าน ที่นั่นคนหนึ่งอยู่เหนืออีกบุคคลหนึ่ง มีดารามราชที่แท้จริงเดียวเท่านั้น อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. นำสติปัญญาของลูกไปอยู่เหนือขีดจำกัดและไม่มีขีดจำกัดในดินแดนแห่งความเงิบสงบของลูก เพื่อที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะของความทุกข์ อยู่ในความสัมพันธ์ของพระเจ้า
2. ในการที่จะรับใช้ทั้งโลก เปิดมหาวิทยาลัยทางจิตบนพื้นที่ 3 ตารางฟุต ศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่นถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่ไม่มีขีดจำกัด

พร: ขอให้ลูกเฝ้าความอ่อนแอทั้งหมดด้วยทาปาเซีย และประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักรอันดับ 1 (first number) เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ต่ออาณาจักรแรกพร้อมกับดวงวิญญาณ*อันดับหนึ่ง* (first number) ในชาติเกิด*แรก* (first) จงเฝ้าความอ่อนแอทั้งหมดด้วยทาปาเซียในไฟของโยคะ การทำให้จิตใจและสติปัญญามั่นคงหมายถึงการอยู่ในความคิดเดียวและ*สอบผ่านอย่างสมบูรณ์* (pass fully) ถ้าจิตใจและสติปัญญาของลูกถูกรบกวนแม้เพียงเล็กน้อยและแล้วจึงทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงด้วยความมุ่งมั่น การจบสิ้นความคิดที่ไร้สาระของลูกจะนำลูกเข้าสู่ใกล้ความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: อย่าได้นับ (ขึ้นอยู่กับ) เวลา แต่มองที่คุณธรรมของพ่อและตนเองและกลับมาเพียบพร้อม

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะกลายเป็นทายาท ให้ใส่ใจเสมอว่าลูกนั้นไม่ได้ทำการกระทำใดที่ผิดศีลมีท
- คำถาม:** พ่อมีลูกๆ ทายาท 2 ประเภท พวกเขาคือใคร?
- คำตอบ:** ประเภทที่1 คือลูกๆ ที่อุทิศตน ผู้ที่ได้รับการหล่อเลี้ยงโดยตรงจากแม่และพ่อ ปรัชญาของกรรมของพวกเขานั้นลึกล้าอย่างมาก อีกประเภทหนึ่งนั้นคือผู้ที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเขาและอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่บริสุทธิ์ แน่หนอนที่พวกเขาจำเป็นต้องทำงานหนักที่จะกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์ อย่างไรก็ตามหากพวกเขากลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่สมบูรณ์และพวกเขาได้ตัดความผูกพันยึดมั่นออกจากทุกคน พวกเขาจะสามารถประกาศสิทธิต่อมรดกที่สมบูรณ์ได้
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นไม่เหมือนใคร

โอมชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว และลูกก็เข้าใจความหมายของเพลงต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูกด้วยเช่นกัน ลูกได้เข้าใจสิ่งนั้นแต่กระนั้นก็ตาม บาบาอธิบายสิ่งนั้นโดยละเอียด ไม่มีใครอื่นในโลกรู้อย่างนี้ มีค่ายกย่องพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมากมายผู้ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์แต่ไม่มีใครรู้ถึงค่ายกย่องของท่านอย่างถูกต้อง แทนที่จะเป็นเช่นนั้นพวกเขาพูดว่าท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาก็แค่กระทั่งร้องเพลงว่าท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แน่หนอนที่ต้องมีผู้เดียวเท่านั้นที่มาและชำระทุกสิ่ง เนื่องจากพวกเขาพูดกับท่านว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ท่านไม่สามารถถูกเรียกว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของใคร บารัตเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ไม่บริสุทธิ์ ลูกเคยเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ และเวลานี้อยู่ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกรู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์อีกครั้ง ผู้เดียวที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายได้มาอีกครั้งหนึ่ง นี่คือการจาริกแสวงบุญที่มีชีวิตของลูกและอนุสรณ์ของสิ่งนั้นได้ดำเนินมาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาในรูปของการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น ลูกๆ รู้ว่าเหล่าเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาผู้ที่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาได้กลายเป็นบราห์มินและเวลานี้จะกลายเป็นเทพอีกครั้งหนึ่ง เพียงพอเท่านั้นที่หนึ่งทีนี้และบอกลูกถึงปรัชญาของกรรมที่ลึกล้า กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาป ในโลกใหม่ในอนาคตการกระทำของลูกจะเป็นกลาง ราชาราชินีเป็นเช่นไรปวงประชาเป็นเช่นนั้น ที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ นี่คือนี่ที่ง่ายดายอย่างมากที่จะเข้าใจ บารัตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข พวกเขาเคยปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์และชื่อที่เป็นเทพของพวกเขานั้นก็มีชื่อเสียงอย่างมาก ไม่มีการพูดถึงชื่ออื่นใด: ลักษณะและนารายณ์แห่งศุริยวงศ์แล้วก็เป็นรามและสีตาแห่งจันทราวศ์ มีคำกล่าวถึงราชวงศ์ของพวกเรา ไม่มีราชวงศ์ของใครอื่นที่ดำเนินมาเป็นเวลานานเช่นนั้น ราชวงศ์คริสเตียนดำเนินมาเป็นเวลาอันสั้นเท่านั้น ไม่ได้เป็นอำนาจในการปกครองของพวกเราในตอนเริ่มต้น หลังจากครึ่งหนึ่งของเวลาของพวกเรา เมื่อจำนวนของประชากรในศาสนานั้นได้เพิ่มพูนขึ้น อาณาจักรก็เริ่มต้นเอ็ดเวิร์ด จอร์จ ฯลฯ เฝ้าแต่เปลี่ยนไป (ที่1 ที่2 ฯลฯ) พวกเขาเฝ้าแต่เปลี่ยนราชวงศ์ในช่วงเวลาสั้นๆ นี่คือการชำระเดียวเท่านั้นที่ดำเนินมาถึง 1,250 ปี ไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงใดๆในสิ่งนี้ เพียงชื่อของศุริยวงศ์และจันทราวศ์เท่านั้นที่ดำเนินไป เป็นที่เข้าใจได้ว่าจะมีนาม รูป เวลา และสถานที่ต่างกันไป ราชวงศ์นั้นดำเนินมาเป็นเวลายาวนาน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในเวลานี้พอนั่งที่นี้และสอนลูกให้มีการกระทำที่ดี ลูกๆ ต้องไม่สร้างความทุกข์ให้แก่ใคร ลูกทั้งหมดกำลังนั่งที่นี้เพื่อศึกษาเล่าเรียน หลายต่อหลายคนนั้นก็อยู่ในบ้านของเขาเองด้วย แม้แต่ขณะที่อยู่ที่บ้าน ลูกก็สามารถกลายเป็นทายาทได้ ปรัชญาของกรรมของลูกๆ ผู้ที่อาศัยอยู่ที่นี้และได้รับการหล่อเลี้ยงจากแม่และพ่อนั้นพิเศษสุดด้วยเช่นกัน ผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอกก็คิดว่าทุกสิ่งนั้นเป็นของบาบาและมีชีวิตอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ก็กลายเป็นทายาทด้วย ใช้แนหนอนที่พวกเขามีความยากลำบาก เมื่อความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดได้ขาดตอนลงจากทุกคนและมีศรัทธาที่สมบูรณ์ ลูกก็อุทิศทุกสิ่งให้กับท่าน ลูกกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของทรัพย์สินสมบัติของท่านขณะที่มีชีวิตอยู่ ไม่มีใครอื่นตายขณะมีชีวิตในวิธีนี้ เป็นเพียงเมื่อพวกเขากำลังจะตายเท่านั้นที่พวกเขาทำให้ใครบางคนเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ พวกเขาอุทิศทุกสิ่งทีนี้ บาบาพูดว่า: ลูกๆ อยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาด้วยลูกนั้นก็ได้พูดว่าพระเจ้าได้ให้ทุกสิ่งแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลาที่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว เวลาที่ลูกต้องขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกเองและจากทุกสิ่งที่ลูกเคยพูดว่าพระเจ้าได้ให้แก่ลูกไว้ “เมื่อท่านมา ฉันจะอุทิศตัวฉันเองต่อท่าน ฉันจะอุทิศทุกสิ่งให้แก่ท่าน” ท่านไม่ต้องสร้างทรัพย์สินสมบัติใดๆทีนี้ ท่านไม่ได้รับเอาสิ่งใด อันที่จริงท่านเป็นผู้ให้ ท่านพูดว่า: เพียงแต่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และเฝ้าแต่ถาม (วิธีที่จะใช้ทุกสิ่ง) เพราะความผิดพลาด

สามารถเกิดขึ้นเวลาใดก็ตาม เป็นสิ่งที่ใช้เวลาที่จะกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ที่มั่นคง บาบารู้ว่าสิ่งนั้นจะใช้เวลา เพียงด้วยการกลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถกลายเป็นทายาท แม้แต่ผู้ที่มีชีวิตอยู่ที่นั่นก็เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ บาบารู้ว่า: พ่อให้อำนาจในการปกครองสวรรค์แก่ลูกเป็นการตอบแทน ลูกต้องใช้ชาติเกิดถัดไปของลูกในดินแดนแห่งความเป็นอมตะ จงเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และอยู่อย่างระมัดระวังด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วเป็นคนจนที่กลายเป็นเครื่องมือที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พวกเขาเหล่านั้นกลายเป็นทายาท บ้างจะกลายเป็นนายในเวลาสุดท้ายของจักรวรรดิ จนกว่าจะถึงเวลานั้นพวกเขาก็จะเฝ้าแต่รับใช้ผู้ที่ป้อนอาหารให้พวกเขา แม้กระทั่งเวลานี้มีบางคนที่ไม่ได้ทำความเข้าใจใดๆ เลย แล้วก็เป็นที่เข้าใจได้ว่าบางทีบุคคลนั้นไม่ได้มีสิ่งใดในโชคของเขาหรือของเธอ ด้วยการทํางานรับใช้พวกเขาจะได้มาซึ่งสถานภาพบางอย่างในเวลาสุดท้าย นั่นคือหากพวกเขาเคยอยู่ที่นั่น! หากพวกเขาจากที่นั่นไป พวกเขาจะได้รับสถานภาพต่ำที่สุดในบรรดาปวงประชาทั้งหมด มีผู้คนมากมายที่เป็นผู้ที่แคะแกระน พวกเขาไม่ได้ทำความเข้าใจใดๆ เลย พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เพียงพ่อเท่านั้นที่นั่นและอธิบายถึงปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นบาป และกรรมที่เป็นกลางแก่ลูก หากพวกเขาไม่ได้ทำการกระทำที่ดีใดๆ ที่นั่น การกระทำที่เป็นบาปของพวกเขาจะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้น ลูกจะพูดว่าเหล่านั้นเป็นบทบาทของพวกเขาในละคร พวกเขาเองนั้นก็เป็นที่ต้องการด้วยเพื่อที่พวกเขาจะอยู่ในอาณาจักรและเฝ้าแต่รับใช้ และแล้วผู้รับใช้ก็จะเฝ้าแต่ทำความเข้าใจและประกาศสิทธิในอาณาจักรในเวลาสุดท้าย หากลูกทำการกระทำเช่นนั้นขณะที่อยู่กับพระเจ้าก็จะมีรางวัลโสมมากมายและสถานภาพของลูกก็จะต่ำด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองจึงได้มีการบอกลูกว่าอย่าได้ทำการกระทำที่เป็นบาป ไม่เช่นนั้นบาปจะเพิ่มพูนขึ้น หากลูกไม่ทํางานรับใช้แต่เฝ้าแต่รับประทานที่นั่นและไม่แม้กระทั่งศึกษาเล่าเรียน และแล้วเพียงแต่มองดูว่าปรัชญาที่ลึกลับของกรรมเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร! พ่อกำลังสอนการกระทำเหล่านั้นแก่ลูกเช่นที่จะทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ลูกต้องทำการกระทำเช่นนั้นตามศรัทธา ลูกสามารถที่จะเห็น (ผลลัพธ์ของ) การกระทำที่เป็นเช่นปีศาจ พวกเขาเหล่านั้นได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนและเป็นคนบาปเหมือนเช่นอาถรรพ์ มีบางคนที่เป็นเช่นนั้นที่นั่นด้วย บางคนเป็นจักรพรรดิขณะที่ผู้อื่นเป็นสาวใช้และคนรับใช้และประกาศสิทธิในบางสถานภาพในเวลาสุดท้าย มีบุคคลเช่นนั้นผู้ที่พ่อรู้จักเขาอย่างดีมาก หากขณะที่อยู่ที่นั่นลูกไม่ทำการกระทำที่ดีก็ไม่มีความสุขซึ่งนั่นด้วย พ่อหนึ่งทีและอธิบายถึงปรัชญาของกรรมแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อต้องทำการก่อตั้งด้วยเศษสรวงศ์ของคนจน พ่อไม่ได้เป็นเจ้าของคนร่ำรวย โดยทั่วไปแล้วเป็นผู้เป็นแม่ที่ยากจน พวกเขาไม่ได้มีสิ่งของใดในครอบครองของเธอ พวกเขาไม่ได้เป็นแม้กระทั่งหุ่นส่วนชีวิต ไม่เช่นนั้นแล้วเมื่อทำพินัยกรรมส่วนแบ่งครึ่งหนึ่งนั้นจึงจะเป็นของเธอ เป็นเพียงลูกชายในบ้านเท่านั้นที่จะเป็นทายาท ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะได้ออกกฎหมายที่แตกต่างกันขึ้นมาแล้วในทุกวันนี้ ลูกรู้ว่าบาร์ตันนั้นยากจนอย่างมาก กุมาริเองโดยทั่วไปแล้วก็ยากจนจนกระทั่งพวกเขาจะไปยังบ้านของฝ่ายสามของพวกเขาก็ได้ เธอได้รับทุกสิ่งเมื่อได้มีการทำความตกลงสำหรับกิเลส นี่คือโลกที่มีกิเลส ผู้ที่ปราศจากกิเลสจะไม่มีความประณีตของพวกเขาก็จะลืมชื่อบุคคลต่อใคร ไม่มีใครรู้ว่าผู้ที่เคยปราศจากกิเลสคือผู้ที่ตกเข้าไปสู่กิเลส ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาคิดว่ากษณะอยู่ในทุกหนแห่ง พระเจ้าไม่มีวันตายและไม่มีความกลับมาใช้ชาติเกิด เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีความรู้ ลูกรู้ว่าลักษมีและนารายณ์เคยเป็นนายที่สูงสุดแห่งสวรรค์ สีดาและรามไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกนั้นรู้แจ้งเกี่ยวกับสิ่งนั้นในเวลานี้ พ่ออธิบายว่า: เวลานี้เมื่อลูกได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แล้วลูกต้องไม่ทำการกระทำใดที่นำมาซึ่งความตกต่ำ ก่อนอื่นใดละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง การกระทำที่ดีที่สุดคือการจดจำพ่อและคงอยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เฝ้าแต่ตรวจสอบตัวลูกเองว่า: กิเลสใดได้เข้ามาในฉันหรือไม่? ต้องไม่มีแม้กระทั่งความละโมภ ในเมื่อทุกสิ่งเป็นของพระเจ้า เหตุใดฉันมีความละโมภใดๆ เล่า? เราทำสิ่งที่พ่อบอกให้เราทำเท่านั้น พ่อจับชีพจรของแต่ละคนอย่างระมัดระวังอย่างมาก ท่านมองดูบันทึกของแต่ละคนด้วย ผู้ที่ยากจนอย่างมากที่สุดก็พยายามที่จะอดออม 15-20 รูปี และให้สิ่งนั้นแก่บาบา พวกเขาสร้างอนาคตของพวกเขาก็ให้คำแนะนำแก่ลูกว่า: ให้เก็บบางส่วนไว้ในบัญชีธนาคารของลูก ลูกสามารถให้ 5 รูปี และเก็บ 10 รูปีในธนาคาร ดังนั้นพวกเขาได้รับศรัทธา พวกเขาแม้กระทั่งอดอาหารและยังคงให้บางสิ่งกับชีพบาบา บาบารู้ว่าสิ่งนั้นสำหรับจัดที่พักของลูกด้วยผู้นี้ บราห์มาบาบานี้คือบุตรชายเพียงคนเดียวเท่านั้นของชีพบาบา เหตุใดผู้นี้จึงจะสะสมสิ่งใดเล่า ในเมื่อเขาเหล่านั้นได้ให้ทุกสิ่งเพื่อรับใช้ผู้เป็นแม่? แล้วท่านได้ให้ทุกสิ่งไปแล้ว และแล้วลูกสาวก็ได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด ลูกรู้ว่าเหล่าเทพมีศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ เวลานี้พวกเขาอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นบาบาอธิบายว่า: ผู้นี้เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ด้วยเช่นกัน เขาได้ทำให้ลูกผู้เป็นแม่กลายเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ลูกเพียงแต่ดูแลทั้งหมดนี้และดังนั้นความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดจึงถูกตัดทิ้ง พ่อได้ให้มันแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร ลูกสามารถที่จะเห็นการเตรียมการเพื่อการทำลายล้างด้วยอย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจว่าเป็นใครที่ทำการทำลายล้างแน่นอนที่ต้องมีใครบางคนที่กำลังดลใจทั้งหมดนี้ พวกเขาเข้าใจว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้น ดังนั้นแน่นอนที่พระเจ้าต้องอยู่ที่นั่น อย่างไรก็ตามท่านจะอยู่ในรูปใด? กษณะสามารถมาได้หรือไม่? แม้ว่าพวกเขาให้รูปมากมายของกษณะก็ยังคงเป็นของปลอม หลายต่อหลายคนนั้นก็ใช้

รูปของกฤษณะและกัฬาลงกผู้อื่น บางคนมีศรัทธาในรูปบูชาที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้น ดังนั้นพวกเขาได้นิมนต์ของผู้นั้น พวกเขาไปและยึดติดอยู่กับเขา เนื่องจากกฤษณะเป็นเด็กที่น่ารักที่สุดของสวรรค์ เขามีแรงดึงดูดอย่างมากมาย ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ยิ่งใหญ่จากบิดา พ่อหนึ่งพี่น้องและอธิบายแก่ลูกเกี่ยวกับกรรม หากลูกคนใดถามบิดาว่าท่านก็จะสามารถบอกลูกได้ในทันทีว่าลูกไม่เข้าใจสิ่งใด ได้มีการกระทำที่เป็นบาป มีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย พวกเขาเฝ้าแต่พูดถึงชื่อของชีพบบา แต่มีผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเช่นนั้นของชีพบบาอยู่มากมาย ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาของท่านกำลังนั่งที่นั่นในคาสี พวกเขาเชื่อมั่นตราหน้า: ชีพ คาสี วิศวานาล คงคา (เจ้าแห่งจักรวาลของคงคา) พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งเหล่านั้นเลย พวกเขาเชื่อว่าแม่น้ำคงคาออกมาจากผู้นั้น เหตุนี้เองพวกเขาจึงไปและนั่งอยู่ที่ริมฝั่งแม่น้ำคงคา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาได้รับการปลดปล่อยที่นั่น พวกเขาเฝ้าแต่พร่ำสวด: ชีพ คาสี ชีพ คาสี แล้วพวกเขาก็ได้แสดงบัคกีราช (พาหนะที่โชคดี) ได้นำคงคา มา พวกเขาจะกลับมาริษฏีจากไม่บริษฏีด้วยคงคาหรือ? พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ว่าท่านคือใครหรือท่านสอนราชาโยคะที่ง่ายดายอย่างไร เวลานี้ลูกรู้ว่าลูกจะสามารถจดจำชีพบบาได้อย่างไร ของลูกคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง การจาริกแสวงบุญทางร่างของลูกได้จบลงไปแล้วในเวลานี้ การจาริกแสวงบุญเหล่านั้นเป็นไปในทางร่าง ในขณะที่การจาริกแสวงบุญนี้เป็นทางจิต พ่อเฝ้าแต่พูดว่า: ลูกๆ จดจำบ้านของลูก นี่คือโลกที่สกปรกและเป็นร่างเก่าที่สกปรก พ่อคือพ่อของลูก พ่อจะพาลูกกลับบ้าน หลายต่อหลายคนนั้นก็จะตายในสงครามมหาภารตะนี้ มีดวงวิญญาณมนุษย์นับล้านๆ พวกเขาจะไปไหน? พวกเขาจะไปและอยู่ในสัดส่วนศาสนาของพวกเขาเองเหมือนดวงดาวนั้นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน โลกคือสถานที่ที่ผู้คนมากมายอาศัยอยู่ หากพวกเขาพูดว่าพวกเขาหลอมรวมเข้าไปในธาตุบราห์มา นั่นไม่ใช่โลก นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตนที่ที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ และพวกเขาก็จะมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ละครั้นนี้ไม่สูญสลาย ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซาก ประชากรของมนุษย์นั้นเฝ้าแต่ขยายตัวขึ้นนับตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก จะไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ที่นี้ลูกมีความรู้นี้ ความรู้นี้จะไม่คงอยู่ที่นี่ในยุคทอง ในเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นผู้มองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสามเช่นเดียวกับท่าน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่มีชีวิตอยู่ ช้จิตความผูกพันยึดมั่นออกจากทุกคนรวมทั้งร่างกายของลูก และอยู่อย่างผู้ดูแลผลประโยชน์ ทำการกระทำที่สูงส่ง อย่าได้มีวันสร้างความทุกข์ให้กับใคร
2. อย่าได้มีความละโมภ ต่อสิ่งใด มองดูบันทึกของลูกทุกวันและดูว่าลูกนั้นไม่ได้มีกิเลสใด ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและการกระทำที่สูงส่งของการจดจำพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกเป็นมหาสมุทรของการให้อภัยที่ยิ่งใหญ่และสอนผู้อื่นด้วยรูปของการให้อภัยของลูก ถ้าวดวงวิญญาณพยายามทำให้ลูกไหวหวั่นหรือมีทัศนคติของการทำร้ายลูก จงเปลี่ยนแปลงหรือให้อภัยผู้นั้นด้วยทัศนคติของการให้อภัยประโยชน์ของลูก ถ้าลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงผู้นั้นและแล้วจงกลายเป็นมหาสมุทรของการให้อภัยที่ยิ่งใหญ่และให้อภัยเขา การให้อภัยของลูกต่อดวงวิญญาณนั้นจะกลายเป็นบทเรียนสำหรับเขา ทุกวันนี้โดยการสอนผู้อื่น บ้างเข้าใจแต่บ้างก็ไม่ได้เข้าใจ อย่างไรก็ตามการให้อภัยใครบางคนหมายถึงการให้พรของความปรารถนาดีและความร่วมมือแก่เขา

คติพจน์: เพียงผู้ที่อยู่ในสภาพของความสุกอย่างสม่ำเสมอเป็นที่รักของตัวของพวกเขาเองและทุกคนอื่น

*** โอม ขานติ ***

ทาปาเซียหมายความว่า มีความซื่อสัตย์ในทุกการกระทำ

วันนี้บัพดาตากำลังเห็นสิ่งบ่งชี้พิเศษของทาปาเซียในทาปาสวี कुमारและทาปาสวี कुमारจากทุกหนแห่ง ลูกเคยได้รับการบอกเกี่ยวกับคุณสมบัติพิเศษของดวงวิญญาณทาปาสวีมาก่อน วันนี้บัพดาตากล่าวถึงคุณสมบัติพิเศษอย่างอื่น ดวงวิญญาณทาปาสวีหมายถึงดวงวิญญาณที่มีความซื่อสัตย์อยู่เสมอ ความซื่อสัตย์เป็นคุณสมบัติพิเศษของทาปาสวี ดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์หมายถึงดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์ในการทำตามศรัทธาในทุกการกระทำ ซื่อสัตย์หมายถึงความจงรักภักดีมีศรัทธาและซื่อสัตย์ ซื่อสัตย์ในการทำตามศรัทธานั้นคือมีความจงรักภักดีและมีศรัทธา ดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์จะดำเนินทุกอย่างก้าวโดยอัตโนมัติตามสัญญาของศรัทธา ทุกย่างก้าวของพวกเขาก็จะทำตามสัญญาของศรัทธาโดยอัตโนมัติ เช่นเดียวกับที่หลายสิ่งหลายอย่างทำงานโดยอัตโนมัติจากสัญญาด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ ลูกไม่จำเป็นต้องทำให้มันทำงาน แต่ไม่ว่าจะด้วยไฟฟ้าหรือกระแสไฟ ทันทีที่ลูกเปิดสวิตช์ อุปกรณ์ก็จะเริ่มทำงานด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากพลังของวิทยาศาสตร์เป็นสิ่งชั่วคราว สิ่งเหล่านี้จึงทำงานชั่วคราวเท่านั้น ด้วยพลังแห่งความเจียวยสจากพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ลูกจึงเดินหน้าต่อไปอย่างง่ายดายอยู่เสมอและเป็นธรรมชาติในชีวิตบราห์มินนี้ ทันทีที่ลูกได้รับการถือกำเนิดเป็นบราห์มิน บัพดาตาก็คงเต็มเต็มสติปัญญาที่สูงส่งของลูกด้วยศรัทธา ดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์หมายถึงผู้ที่ทำตามสัญญาของศรัทธาอย่างเป็นธรรมชาติและง่ายดายอยู่เสมอ ดังนั้นสิ่งที่บ่งบอกประการแรกของการเป็นคนซื่อสัตย์คือการทำตามศรัทธาอย่างถูกต้องในทุกย่างก้าวและในทุกวินาที ลูกทุกคนเคลื่อนไป แต่วิธีการในการเคลื่อนไปของลูกนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมากมา บางคนเคลื่อนไปอย่างง่ายดายด้วยความเร็วที่รวดเร็ว เพราะเหตุใด? ดวงวิญญาณเหล่านั้นมีศรัทธาในสติปัญญาของเขายู่ตลอดเวลาและชัดเจน และดังนั้นพวกเขาจึงมีพลัง นี่คือการซื่อสัตย์อันดับหนึ่ง ดวงวิญญาณอันดับหนึ่งไม่ต้องคิดว่า "นี่คือศรัทธาหรือไม่? สิ่งนี้ถูกหรือผิด?" เพราะมันชัดเจนสำหรับพวกเขา ดวงวิญญาณอื่นต้องคิดหลายครั้งเพราะมันไม่ชัดเจนสำหรับพวกเขา เหตุนี้เองพวกเขาจึงลดความเร็วลงจากความเร็วที่รวดเร็วเป็นความเร็วปานกลาง พร้อมกันนั้นบางคนคิดมากเกินไปและบางคนก็เหนื่อยล้า ลูกทุกคนกำลังเคลื่อนไป แต่ผู้ที่คิดและเหนื่อยล้าประกาศสิทธิ์ในอันดับสอง ทำไมลูกถึงเหนื่อยล้า? ในขณะที่เคลื่อนไป ลูกปะปนการกำหนดจิตใจของลูกเองพร้อมกับการกำหนดจิตใจของผู้อื่นเข้ากับศรัทธา นี่จึงเป็นเหตุให้ลูกเดินออกนอกทิศทางจากเส้นทางที่ตรงและชัดเจนไปสู่เส้นทางที่คดเคี้ยว อันเป็นผลให้ลูกต้องหันหลังกลับเพราะเส้นทางไปยังจุดหมายปลายทางเป็นเส้นทางที่ตรงและชัดเจน มันเป็นเส้นทางที่ง่ายดาย ลูกทำให้สิ่งที่ตรงนั้นคดเคี้ยว ดังนั้น ลองคิดดู! ผู้ที่เดินตามเส้นทางที่คดเคี้ยวจะไปได้ไกลแค่ไหน? พวกเขาจะเคลื่อนที่ไปด้วยความเร็วเท่าใด? ผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร? พวกเขาจะเหนื่อยล้าและหันกลับอย่างท้อแท้ ดังนั้นพวกเขาจึงกลายเป็นอันดับสอง พวกเขาสูญเสียหลายวินาที พวกเขาสูญเสียลมหายใจเป็นอย่างมาก พวกเขาสูญเสียพลังทั้งหมดของพวกเขา และนี่คือสิ่งที่พวกเขากลายเป็นอันดับสองได้อย่างไร อย่าได้มีความสุขที่ถึงอย่างไรลูกก็กำลังเคลื่อนไปอยู่แล้ว แต่ให้ตรวจสอบทั้งวิถีในการเคลื่อนไปและความเร็วของลูก ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าความซื่อสัตย์คืออะไร?

สิ่งที่บ่งบอกถึงดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์อีกประการหนึ่งคือพวกเขาจะไม่วันสูญเสียสมบัติที่มีค่าของพวกเขาไป มันไม่ได้เป็นเพียงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความมั่งคั่งทางกายภาพหรือสมบัติที่มีค่าเท่านั้น แต่ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าอื่นๆอีกมากมาย ดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์จะไม่ทำให้สมบัติที่มีค่าของยุคบรรจบพบกันสูญเสียไปแม้แต่วันเดียว เพราะในแต่ละวินาทีของยุคบรรจบพบกันนั้นมากกว่าหนึ่งปี เช่นเดียวกับที่เงินทางกายภาพของคนจนแปดแอนนามีค่าเท่ากับ 800 เพราะเหตุใด? เพราะความรักของหัวใจที่ซื่อสัตย์ซึ่งเต็มไปด้วยแปดแอนนามีค่ามากกว่า 800 ในทำนองเดียวกันแต่ละวินาทีของยุคบรรจบพบกันนั้นมีค่ามากเพราะลูกสามารถสะสมได้หลายล้านในแต่ละวินาที การสูญเสียวินาทีเดียวหมายถึงการสูญเสียเวลาที่ลูกได้รับรายได้ที่มีค่าหลายล้าน ในทำนองเดียวกัน พวกเขาจะไม่สูญเสียสมบัติแห่งความคิด สมบัติแห่งความมั่งคั่งของความรู้ สมบัติของพลังทั้งหมดและคุณธรรมทั้งหมด หากลูกไม่ใช่พลังทั้งหมด คุณธรรมทั้งหมดและความรู้ทั้งหมดสำหรับงาน หากลูกไม่ใช่พลังเหล่านี้เพื่อผู้อื่นและเพื่อนำมาใช้แล้วสิ่งนั้นก็เรียกว่าการสูญเสียเช่นกัน ถ้าผู้ประทานให้บางสิ่ง แต่ผู้ที่จะได้รับไม่ซึมซับ ก็เรียกว่าการสูญเสียใช่ไหม? ผู้ที่ซื่อสัตย์ไม่เพียงแต่เก็บความมั่งคั่งที่พวกเขาได้รับไว้ สิ่งบ่งบอกของดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์คือเขาจะเพิ่มสมบัติที่มีค่าให้มากขึ้น วิธีเพิ่มบางสิ่งคือการใช้สิ่งนั้นสำหรับงาน หากลูกไม่ใช่ความมั่งคั่งของความรู้เพื่อดวงวิญญาณอื่นและเพื่อความก้าวหน้าของลูกเองตามเวลาแล้ว สมบัติเหล่านั้นก็จะไม่เพิ่ม

ขึ้น ผู้จัดการหรือผู้อำนวยการที่ซื้อสัตย์คือผู้ที่แสดงผลกำไรและความก้าวหน้าในงานใดๆ ดังนั้นในทำนองเดียวกัน ลูกคือผู้ที่ทำกำไรโดยใช้สมบัติที่มีค่าของความคิด พลัง และคุณธรรมในการทำงานหรือไม่ หรือลูกคือผู้ที่สูญเสียสิ่งเหล่านี้ไป? สิ่งที่ยังบอกถึงดวงวิญญาณที่ซื้อสัตย์คือเขาไม่สูญเสียสิ่งใดเลย แต่เขาเป็นคนที่ทำกำไร ร่างกายจิตใจและความมั่งคั่งทางกายภาพของลูกเป็นสมบัติที่พอให้แก่ลูก ลูกทุกคนได้อุทิศทุกสิ่งที่ลูกมี: สิ่งของ ร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติ ลูกมีความคิดว่า: ทุกสิ่งเป็นของท่าน ไม่ใช่ว่าลูกอุทิศเพียงแค่ครั้งเดียว ที่ลูกกันสมบัติเอาไว้เล็กน้อยและมอบส่วนที่เหลือให้กับพ่อ ที่ลูกเก็บไว้เพียงเล็กน้อยเอาไว้เป็นเงินติดกระเป๋า ที่ลูกเก็บกันไว้บางส่วนในเวลาที่เป็น . การจะเก็บบางสิ่งเพื่อไว้ในเวลาที่เป็นนั้นต้องรู้คิดและสมเหตุสมผล เท่าที่มีจิตสำนึกของ 'ของฉัน' มากเท่าใด ก็จะมีการถือโยงเกี่ยวกับหลายสิ่งหลายอย่างมากตามนั้น เพราะลูกต้องปิดบังซ่อนเร้นสิ่งนั้นไว้ ผู้ที่อยู่บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เข้าใจด้วยเช่นกันว่านี่เป็นการถือโยงด้วยจิตสำนึกของ 'ของฉัน' ดังนั้นเมื่อลูกกล่าวว่า "ทุกสิ่งเป็นของท่าน" มันไม่ใช่แค่ร่างกายของลูกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงจิตใจ ทรัพย์สินสมบัติ และสิ่งของวัตถุด้วย ไม่ใช่แค่เงินแต่สิ่งของวัตถุก็เป็นเงินด้วย สิ่งของวัตถุมาจากไหน? มาจากเงินใช่ไหม? ดังนั้น การจะสูญเสียสิ่งของวัตถุ ทรัพย์สินสมบัติ ความคิดที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจ การกระทำที่ไร้ประโยชน์กับร่างกาย และการสูญเสียเวลากับร่างกาย ก็ถือว่าเป็นสิ่งที่สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์เช่นกัน คนที่ซื้อสัตย์จะไม่ใช้ร่างกายของเขาในทางที่ไร้ประโยชน์สำหรับสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ เขาไม่แม้แต่จะใช้ความคิดของเขาสำหรับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ ไม่ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่ใด ไม่ว่าจะอยู่ในครัวเรือน ในศูนย์ หรือในหมู่บ้าน จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของทุกคนเป็นของพ่อ หรือผู้ที่อยู่ในครัวเรือนคิดว่าพวกเขาไม่ได้อุทิศตนและทุกสิ่งยังเป็นของพวกเขา? ไม่เลย ทุกสิ่งได้มอบให้แก่ลูกด้วยความไว้วางใจจากพ่อเพื่อดูแล ความซื้อสัตย์หมายถึงอย่าใช้สิ่งใดที่มอบให้แก่ลูกด้วยความไว้วางใจไปในทางที่ผิด การสูญเสียบางสิ่งหมายถึงการใช้สิ่งที่มอบให้แก่ลูกด้วยความไว้วางใจไปในทางที่ผิด ดังนั้นสิ่งที่ยังบอกถึงดวงวิญญาณที่ซื้อสัตย์ก็คือว่าดวงวิญญาณนั้นจะไม่ใช้สิ่งใด ๆ ที่ได้รับมาด้วยความไว้วางใจไปในทางที่ผิด เขาจะไม่ยอมสูญเสียสิ่งของแม้แต่ชิ้นเล็กชิ้นน้อย หลายๆ ครั้งเพราะความไม่ระมัดระวังของสติปัญญาของลูกหรือเพราะความไม่ระมัดระวังในการกระทำกับร่างกายของลูก แม้แต่สิ่งของวัตถุเล็กๆ น้อยๆ ก็สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ จากนั้นลูกก็คิดว่า "ฉันไม่ได้ตั้งใจ มันเพิ่งเกิดขึ้น" แค่นี้ปล่อยให้มันเกิดขึ้นก็หมายถึงความไม่ระมัดระวัง ไม่ว่าจะเป็นความไม่ระมัดระวังของสติปัญญา หรืองานที่ทำกับร่างกาย ความไม่ระมัดระวังทั้งสองประเภทก็ทำให้เกิดการสูญเสีย ดังนั้นอย่าได้สูญเสียอะไรเลย จากหนึ่งให้มีการเพิ่มขึ้นเป็นสิบเท่า อย่าให้มีการสูญเสีย บัณฑิตกล่าวถึงเรื่องนี้อยู่เสมอด้วยสโลแกนหนึ่งที่ว่า "ใช้จ่ายแต่น้อย การยกย่องที่มากขึ้น" สิ่งนี้หมายถึงการเพิ่มขึ้นและอีกสิ่งหนึ่งคือการสูญเสีย ดวงวิญญาณที่ซื้อสัตย์หมายถึงคนที่ใช้จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของเขาไปในทางที่มีค่าอยู่เสมอ นี่คือสิ่งที่บอกถึงดวงวิญญาณที่ซื้อสัตย์ ทาปาสวี่คือคนที่ทดลองด้วยคุณสมบัติพิเศษของความซื้อสัตย์ทั้งหมดเหล่านี้ในทุกการกระทำ มันไม่ควรเป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดว่า "ทุกสิ่งถูกล้อมรวมเข้าด้วยกันและฉันรู้ทุกสิ่ง" ไม่เลย; ความหมายของการมีทาปาเซียและโยคะคือลูกใช้สิ่งเหล่านี้สำหรับการทดลอง หากลูกไม่ได้ใช้คุณสมบัติพิเศษเหล่านี้ในการทดลองของลูกแล้ว ลูกเองก็ไม่ใช้ทั้งผู้ที่ทดลอง (ประโยชน์) และไม่ใช่โยคี บัณฑิตได้ให้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดเหล่านี้แก่ลูกเพื่อทดลอง ยิ่งลูกเป็นผู้ทดลองมากเท่าไร ก็ยิ่งเห็นความก้าวหน้ามากขึ้นในผู้ที่ทำการทดลอง หากไม่มีความก้าวหน้า ลูกก็ไม่ใช้ผู้ที่ทดลอง ดวงวิญญาณจำนวนมากรู้สึกอยู่ภายในว่าพวกเขาไม่ก้าวไปข้างหน้าหรือถอยหลัง พวกเขาเป็นเหมือนที่เคยเป็นมาเสมอ หลายคนยังบอกด้วยว่าพวกเขาทำได้ดีมากในตอนต้นและมีความซาบซึ้งมาก แต่ตอนนี้ความซาบซึ้งนั้นลดลงแล้ว นั่นคือความก้าวหน้าหรือเป็นอย่างอื่น? นั่นคือสภาพที่โยบิหรือสภาพที่หยุดนิ่ง? หรือเป็นสภาพอื่น? จงเป็นผู้ที่ทำการทดลอง ความหมายของความซื้อสัตย์คือดวงวิญญาณจะก้าวหน้าด้วยการทดลอง ลูกกลายเป็นผู้ที่ทดลองในลักษณะนี้หรือถูกล้อมรวมทุกสิ่งไว้ข้างในหรือไม่? จะเป็นการดีหรือไม่ถ้าสมบัติที่มีค่ายังคงอยู่ข้างในและไม่ได้มีการใช้? ลูกซื้อสัตย์ในลักษณะนั้นหรือไม่?

พ่อและครอบครัวมีความรักในหัวใจให้กับคนที่ซื้อสัตย์และจะไว้วางใจเขาโดยธรรมชาติ เพราะพวกเขาไว้วางใจในตัวเขา พวกเขาจึงให้สิทธิกับผู้นั้นอย่างเต็มที่ ดวงวิญญาณที่ซื้อสัตย์สัมผัสได้ถึงความรักของพ่อและครอบครัวอย่างเป็นธรรมชาติ ดวงวิญญาณเช่นนั้นสัมผัสความไว้วางใจจากซีเนียร์(ผู้ที่อาวุโสกว่า) จูเนียร์ (ผู้ที่อายุน้อยกว่า) และผู้ที่เท่าเทียมกันของพวกเขา ลูกมีค่าควรกับความรักและความไว้วางใจเช่นนี้มากแค่ไหน? ตรวจสอบสิ่งนี้ด้วย อย่าคิดต่อไปว่า "เพราะสิ่งนี้พวกเขาจึงไม่ไว้วางใจฉัน" แล้วฉันจะมีค่าควรแก่การไว้วางใจได้อย่างไรเล่า? อย่างไรก็ตามลูกต้องทำตัวเองให้มีค่า ดวงวิญญาณมักพูดอยู่บ่อยๆว่า "ฉันดี แต่เขาไม่ไว้วางใจฉัน" ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงพูดอย่างยืดยาว พวกเขาไม่ซื่ออย่างมาก และซื่ออย่างมากก็ถูกสร้างขึ้นเช่นกัน อย่างไรก็ตามจงมีความซื้อสัตย์ในหัวใจและในหัวของลูก ไม่เช่นนั้นลูกจะมีความแปรปรวนในหัวลูกเป็นอย่างมาก ดังนั้นจึงต้องมีความซื้อสัตย์ในหัวใจและความซื้อสัตย์ในหัวของลูก เมื่อมีความซื้อสัตย์ทุกประเภทแล้ว แม้ว่าวันนี้จะยังขาดความไว้วางใจ และแล้วพรุ่งนี้ก็จะมีความไว้วางใจ มีคำกล่าวที่ว่า "เรือ

แห่งสัจจะอาจจะโคลงเคลงไปมา แต่จะไม่มีวันจม” ดังนั้นเรือแห่งความไว้วางใจคือสัจจะ หากมีความซื่อสัตย์ก็จะมั่นคงนอน แต่การมีค่าควรแก่การไว้วางใจหมายความว่าเรือจะไม่มีวันจม ดังนั้น ด้วยความกล้าหาญแห่งสัจจะ ลูกสามารถกลับมามีค่าควรแก่การไว้วางใจ ลูกเคยได้ยินมาก่อนหน้านี้ว่าสัจจะนั้นไม่สามารถพิสูจน์ได้ สัจจะนั้นปรากฏให้เห็นชัดในตัวเอง อย่าพยายามพิสูจน์อะไร แต่จงกลายเป็นตัวของการสำเร็จ ดังนั้นตามความเร็วของเวลาจงก้าวไปข้างหน้าในปีแห่งทาปาเซียอย่างรวดเร็วและง่ายดาย ลูกเข้าใจมั๊ยว่าจะต้องทำอะไรในปีทาปาเซีย? ยังคงมีเวลาเหลืออยู่บ้าง ลูกแต่ละคนต้องใช้วิธีการเหล่านี้ทั้งหมดสำหรับตัวลูกเอง และกลายเป็นตัวของการสำเร็จ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่ซื่อสัตย์ ถึงดวงวิญญาณที่ก้าวไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอโดยใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดสำหรับงาน ถึงดวงวิญญาณที่ใช้จิตใจ ร่างกาย และทรัพย์สินสมบัติของตนเพื่องานในทางที่ถูกต้องอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ทำให้ตนเองมีค่าควรแก่การไว้วางใจและความรักอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่เปลี่ยนสิ่งที่เสียไปให้เป็นสิ่งที่ดีที่สุด ถึงดวงวิญญาณที่น้อมอยู่ในที่ห่างไกลในแผ่นดินนี้และในต่างแดน และยังคงนั่งใกล้ชิดเป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าบาบา ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัพาดา

บัพาดาพูดกับดาดี

ลูกอยู่ในโลกของพ่อและในตรีศติของพ่อด้วย ส่งความรักและความทรงจำระลึกถึงถึงเพื่อนจันดของลูก บอกให้เธอรักหาสมดุลในการดูแลร่างกายและในการทำงานรับใช้ จงให้ความใส่ใจเพราะเวลาอันเปราะบางจะมาถึงในอนาคต ร่างกายจะกลับมาเปราะบางและงานรับใช้จะเพิ่มขึ้นอย่างมาก ต้องทำงานมากมายหลายอย่างด้วยร่างกาย อัจชะ

พร: ขอให้ลูกจบสิ้น "ของฉัน ของฉัน" และตายในโลกเก่าในฐานะผู้ดูแลผลประโยชน์ที่ปราศจากความกลัว ผู้คนกลัวตายในขณะที่ลูกตายไปแล้ว ลูกอยู่ในโลกใหม่ ลูกได้ตายไปแล้วในโลกเก่า ดังนั้นเหตุใดผู้ที่ตายไปแล้วจึงกลัวตาย? พวกเขาจะปราศจากความกลัวโดยธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม หากมีร่องรอยของ "ของฉัน ของฉัน" เพียงเล็กน้อย แล้วแมวมายาก็จะร้องเหมียวๆ ผู้คนมีความกังวลเกี่ยวกับการตาย เกี่ยวกับสิ่งของและครอบครัวของพวกเขา ในขณะที่ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ แม้แต่ร่างกายเหล่านั้นก็ไม่ใช่ของลูก ดังนั้นลูกจึงละวางและไม่มีความผูกพันยึดมั่นแม้แต่แต่น้อย

คติพจน์: ทำให้หัวใจของลูกใหญ่จนชั้นสการ์ที่มีขีดจำกัดไม่ปรากฏออกมาแม้แต่ในความฝันของลูก

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงสวมกำไลข้อมือของความบริสุทธิ์แล้วลูกจะได้รับศีลของอำนาจปกครอง จงทำสัญญาที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์
- คำถาม:** เวลาที่ลูกๆ ต้องผูกตนเองไว้ในบ่วงพันธะใด
- คำตอบ:** บ่วงพันธะของการจดจำพ่อ ด้วยการผูกตนเองไว้ในบ่วงพันธะนี้ บาปของลูกทั้งหมดจะถูกปลดปล่อย ลูกจะถูกปกป้องจากการทำบาปต่อไป และลูกๆ ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์
- คำถาม:** อะไรคือแพ้นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา
- คำตอบ:** การฉลองวันเกิด ฯลฯ เป็นแพ้นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตาม ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น เพราะพวกเขาไม่รู้จักผู้ที่เขาฉลองวันเกิดให้อย่างถูกต้อง
- เพลง:** ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายต่อหนึ่งหยด

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว เพลงนี้ถูกแต่งขึ้นโดยผู้คนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อบาร์ตเคยสูงส่ง และมีคุณค่าต่อการกราบไหว้ จึงไม่มีสิ่งซึ่งบอกของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีพระเวทหรือคัมภีร์ ทาปาเซียหรือการจาริกแสวงบุญ การให้ทานหรือทำบุญใดๆ ไม่มีสิ่งเหล่านั้นเลย สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดปรากฏขึ้นบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในเพลงนี้ก่อนอื่นพวกเขาพูดว่า ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรัก เมื่อท่านให้หนึ่งหยดของสิ่งนั้นแก่เรา เราจะไปจากที่นี่ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ความรักไม่ได้ถูกให้เพื่อดื่ม ความรักคือความรู้สึก นี่เป็นน้ำทิพย์ของความรู้ที่เราให้ไว้สำหรับดื่ม บาบ่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ใครคือผู้สร้างของแม่น้ำทุกสายเหล่านี้ที่ได้ปรากฏขึ้นมา แนนอนสิ่งนั้นถูกกล่าวว่าเป็นมหาสมุทร แม่น้ำทุกสายเกิดขึ้นจากสิ่งนั้น ดังนั้นมหาสมุทรแห่งความรู้ คือ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกๆ จงหาแห่งความรู้ปรากฏออกมาจากท่าน พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญท่านว่า ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก และมหาสมุทรแห่งความสุข เมื่อท่านให้ความรู้แก่เราดื่ม เราก็ไปสู่สวรรค์ เราได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงจดจำพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ แล้วบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ใครได้ยินสิ่งนี้ก่อนเล่า นี่คือสิ่งที่แฝงตัว ผู้คนร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ ท่านคือพ่อ แต่เหตุใดท่านจึงถูกเรียกว่าเป็นแม่เล่า นั่นเป็นสิ่งที่เขาพูดว่าท่านคือพ่อ แต่ลูกเรียกใครว่าแม่ ใครดื่มน้ำทิพย์ของความรู้ก่อน ผู้นั้นได้มาและเข้ามาในผู้นี้ เมื่อท่านพูดความรู้ ใครได้ยินก่อน แนนอนว่าต้องเป็นผู้นี้ ดังนั้นผู้นี้จึงเป็นแม่ หูของท่านได้ยินก่อน ในความเป็นจริง ร่างกายของท่านไม่ใช่ของผู้หญิง แล้วแม่มาจากที่ใด เหตุนี้เองแม่ของโลก สรีรชาติจึงได้รับการจดจำ สรีรชาติมีสตาร์(เครื่องดนตรี) เธอคือ บราห์มากุมารี กุมารีได้รับการยกย่องอย่างมากมาย บราห์มาไม่ได้รับการยกย่องมากเช่นนั้น ไม่มีขุมทรัพย์มากมายเช่นนั้นสำหรับบราห์มาเช่นที่มีสำหรับแม่ของโลก ไหน่น้ำทิพย์ถูกวางไว้บนผู้ที่เป็ญาน-ญาณชวารี(เทวีแห่งความรู้) ท่านคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ และท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกยุคเหล็กไม่บริสุทธิ์ และโลกยุคทองบริสุทธิ์ ในยุคทองมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาได้รับศีลของอาณาจักรได้อย่างไร สิ่งนี้ถูกจดจำกันว่า กำไลข้อมือของความบริสุทธิ์ได้ถูกสวมไว้เมื่อมหาสมุทรแห่งความรู้มา ชิสเตอร์เป็นคนหลักที่นั่งผูกรักก็ให้กับพี่น้องหญิงชายคนอื่น พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์ แล้วลูกจะได้รับศีลของอำนาจปกครอง สิ่งนี้อ้างอิงถึงยุคแห่งการบรรจบพบกันเมื่อผู้คนเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มา ไม่มีอาณาจักรที่นี่ พ่อพูดว่า หากลูกเปลี่ยนจากการเป็นผู้เลวทรามต่ำช้าและไม่บริสุทธิ์ และกลับมาบริสุทธิ์และสูงส่ง ลูกจะได้รับศีลของอำนาจปกครอง โดยปกติไม่มีการแตะศีล นี่เป็นเพียงการอธิบายให้กับลูก ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เป็นการปกครองของผู้ไม่บริสุทธิ์เหนือผู้ไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ให้ทำสัญญาว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ คำว่า “สัญญา” เพียงแค่พูดออกมาเท่านั้น เพราะนี่เป็นเรื่องของความรู้ ลูกๆ รู้ว่าลูกได้กลายเป็นลูกของพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นแนนอนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ไม่เช่นนั้นก็ไม่มีประโยชน์ใดที่จะผูกรักก็หรือแตะศีลในวันรักซาบันดัน ลูกไม่ได้แตะศีล พวกเขาเพียงแค่สร้างประเพณีนี้ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใดเลย ใครได้รับศีลของอำนาจปกครองและเมื่อใด ที่นี้ทุกสิ่งนั้นเป็นเรื่องของความรู้ ดังนั้นลูกต้องไปและอธิบายสิ่งนี้ นี่คือ หน้าทีของลูกๆ บราห์มิน ชิสเตอร์ผูกรักก็ให้กับพี่น้องชายของเธอ แต่เธอเองไม่ได้กลับมาบริสุทธิ์ด้วยตัวเธอเอง เมื่อเด็กสาวเป็นกุมารี เธอนั้นบริสุทธิ์ จากนั้นเธอก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้เป็นแม่และกุมารีก็นั่งผูกรักก็ นั่นหมายความว่าพวกเขาบริสุทธิ์ใช้ไหม ถึงอย่างไรผู้เป็นแม่ก็ไม่บริสุทธิ์ หากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ผูกรักก็ให้กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ นั่นก็ไม่มีประโยชน์อันใด ในความเป็นจริงพวกเขาสร้างอนุสรณ์อะไรก็ตามที่เคย

เกิดขึ้นมาแล้ว เช่นเดียวกับที่ต่อมาพวกเขาฉลองวันเกิดของกฤษณะที่เคยเกิดขึ้น การฉลองวันเกิดและอนุสรณ์นั้นเป็นเพียงแฟชั่น ไม่มีประโยชน์ใดในสิ่งนั้น มีเพียงค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น พวกเขาฉลองชีพขยันดี นั่นคือ พวกเขาฉลองวันเกิดของท่าน แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใด ในความเป็นจริงแล้วมีกลางคืนของชีวาหรือวันเกิดของชีวาใหม่ ในความเป็นจริงมีประโยชน์ แต่มีเพียงการสูญเสียในสิ่งที่ไม่จริงเท่านั้น นี่คือโลกที่หลอกลวง พวกเขาฉลองเทศกาลรักก็ในวิถีที่ผิด จริงๆแล้ว นั่นเป็นเรื่องความบริสุทธิ์ คำสัตถุญานั้นถูกทำขึ้นมาเพื่อความบริสุทธิ์ สิ่งนี้เริ่มต้นขึ้นในเวลานี้เท่านั้น ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือใครหรือท่านมาและผูกรักก็อย่างไร ดังนั้นลูกต้องไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกบอกทุกคนว่า จงทำสัตถุญว่าจากวันนี้เป็นต้นไป แน่หนอนว่าลูกจะประกาศสิทธิในอำนาจปกครองสวรรค์จากพ่อผู้ทำให้ลูกบริสุทธิ์ แน่หนอนว่าเราจะกลับมาบริสุทธิ์ กองทัพราวันผู้ที่ทำให้ลูกไม่บริสุทธิ์ได้ก่อความทุกข์อย่างมาก พ่อพูดว่า เวลานี้ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อยู่เรื่อยๆ และบาปของลูกจะถูกเผาไป พระเจ้าพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยไฟในไฟของโยคะนี้ ไม่มีเรื่องของการผูกรักก็เพื่อสิ่งนี้ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า ด้วยการจดจำพ่อ บาปในอดีตของลูกจะถูกปลดปล่อย แล้วลูกจะไม่ทำบาปเพิ่มขึ้นอีกในอนาคตเพราะลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกๆ บรรพบุรุษและกุมารและกุมารีอธิบายดีมาก ผู้ชายคือ บรรพบุรุษ มีคำยกย่องต่อผู้เป็นแม่ ไม่สามารถมีแม่เพียงคนเดียวที่เป็นกูรู นี่คือหนทางครอบครัว เทศกาลทั้งหมดที่พวกเขาเฉลิมฉลองกันเรื่องอยู่นั้นอยู่บนฐานของความมกมายเพื่อที่จะหารายได้ ก่อนหน้านั้นพราหมณ์เคยน่ารักก็เพียงชนิดเดียวมาและผูกให้กับทั้งชายและหญิง เขาเคยมีรายได้ 1 ไพชาด้วยการทำเช่นนั้น ผู้ที่มั่งคั่งบางคนอาจจะให้ 1 แอนนา(6 ไพชา)หรือ 2 แอนนา ผู้ที่มั่งคั่งมากก็จะให้ 1 รูปี ดั่งสิ่งที่พวกเขาทำในเวลานี้! ชีสเตอร์ผูกรักก็และแต่มีดีลให้แก่บราเธอร์ และเขาก็ให้ของขวัญที่ดีมากแก่เธอ บางครั้งเขาให้เงินเหรียญอังกฤษ (เหรียญทอง)หรือแม้แต่ 50 รูปี ประเพณีนั้นได้เปลี่ยนไปเมื่อความเป็นจริงแล้วเป็นหน้าที่ของพราหมณ์ ลูกๆ บรรพบุรุษคือ สิ่งสร้างที่เกิดจากปากที่แท้จริง ในขณะที่พราหมณ์เหล่านั้นถือกำเนิดจากครรภ์ ลูกๆ บรรพบุรุษเท่านั้นที่กลายเป็นเทพหลังจากที่ได้กลายเป็นบรรพบุรุษ ลูกก็เริ่มกลับมาบริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หากกุมารไปผูกรักก็แล้วเธอก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ เธอก็เสียดีลของเธอ เธอไม่อาจได้รับอำนาจปกครอง ที่นี้พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดออกคำสั่งว่าผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์จะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่กลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องอธิบายว่ารักซาบับันต้นเป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ จงเอาชนะศัตรูของตัณหาเหล่านั้น แล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เผาแต่จดจำพ่อ บ่วงพันธะของการจดจำระลึกถึงนั้นแข็งแกร่งอย่างมาก เพราะลูกมีภาระของบาปของหลายชาติเกิด เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าลูกเคยบริสุทธิ์อย่างไรในยุคทองและยุคเงิน และเคยมีอำนาจปกครองที่บริสุทธิ์อย่างไร และลูกได้ประกาศสิทธิในอำนาจปกครองนั้นอย่างไร นี่คือนิเวศที่จักรวาลหมุนไป พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มา และบอกให้ทุกคนกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบรรพบุรุษ ผู้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวของเขาเช่นดอกบัว ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์และเผาแต่จดจำพ่อ จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง สิ่งนั้นเคยเกิดขึ้นเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว สิ่งนั้นต้องเกิดขึ้นในเวลานี้ด้วย จงมองดูว่าโลกทุกวันนี้เป็นเช่นไร! มีเพลงร้องว่า อะไรเกิดขึ้นกับผู้คนทุกวันนี้ มองดูว่ามีความแตกต่างมากเพียงใดระหว่างบาร์ตใหม่ สวรรค์ และบาร์ตเก่า นรก ที่นั่นพวกเขาเคยรักกัน เพราะนั่นเป็นดินแดนแห่งความสุข นี่คือนิเวศแห่งความสุข ราวันได้ขโมยอาณาจักรของลูกไป เรื่องราวของรามและราวันต้องถูกสร้างขึ้นมานั้นเคยเป็นอาณาจักรของรามเมื่อ 5,000 ปีที่แล้ว เคยมีอำนาจปกครองตนเอง พ่อพูดว่า เวลานี้จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ! ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว แล้วลูกจะได้รับดีลของอำนาจปกครองโลกที่บริสุทธิ์ เรากำลังศึกษาราชายะคะ นี่คือการฝึกเพื่อบรรลุถึงอำนาจในการปกครองตนเอง เหล่านั้นคือดีลที่พราหมณ์ให้ พวกเขามีสดีลของอำนาจปกครองตนเองประเภทต่างๆมากมาย ลูกๆได้รับอาณาจักร นั่นคือ หากลูกเชื่อฟังพ่อ เหตุนี้เองลูกจึงถูกถามว่า ความสัมพันธ์ของลูกกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเหนือโลกคืออะไร พ่อผู้เดียวเท่านั้น คือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ พ่อกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน และความตายอยู่เบื้องหน้าลูกเช่นนั้น เหตุนี้เองลูกจึงถูกบอกให้เป็นของพ่อ ลูกได้รับคำแนะนำแล้ว นี่คือนิเวศของความเข้าใจ เราคือสิ่งสร้างของพระเจ้า และดังนั้นมรดกที่ได้รับจากพ่อคือสวรรค์ แท้จริงแล้วเคยมีสวรรค์ ลูกพูดว่า พระเจ้าจะมาและพาผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาไปยังดินแดนของท่าน มี 2 ดินแดน ได้แก่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต บาร์ตเคยได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดอยู่ในดินแดนแห่งความสงบในเวลานั้น นี่เคยเป็นดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความทุกข์ไม่ได้คงอยู่ในเวลานั้น ดินแดนแห่งความสุขในเวลานี้ได้กลายเป็นดินแดนของความทุกข์ วงจรนี้เผาแต่ซ้ำรอย หลังจากยุคเหล็กก็จะเป็นยุคทอง พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ก่อตั้งยุคทอง ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์จึงถูกสร้างขึ้นจากโลกยุคเหล็กที่ไม่บริสุทธิ์ อาณาจักรของรามจะเริ่มต้น คำพูดที่สูงส่งของพระเจ้าคือจงกลับมาบริสุทธิ์เช่นดอกบัว และเอาชนะตัณหาละ ศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อยากรู้ก็ตามพราหมณ์เหล่านั้น และพี่น้องหญิงชายไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ผูกรักก็ให้กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้

เท่านั้นที่พ่อมา และทำให้ลูกทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์ ลูกจะรับอำนาจปกครองตนเองได้อย่างไรจนกว่าพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มา บาบาอธิบายแก่ลูกว่า ลูกจะอธิบายแก่ผู้อื่นได้อย่างไร บอกพวกเขาว่า ก่อนอื่นเธอเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มาที่นี่ แล้วเธอร้องเรียกหาใครเล่า เธอร้องว่า ท่านคือแม่และพ่อ เธอกำลังร้องสรรเสริญใคร แน่หนอนว่าจะต้องเป็นการสรรเสริญพระเจ้า ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เมื่อท่านมา ท่านทำให้ลูกทำสัญญาสำหรับความบริสุทธิ์ ประการที่สอง ลูกแต่ละคนมีภาระบาปจากหลายชาติเกิด มีอาณาจักรของราวันถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ด้วยการกลับมาไม่มีความสุขมากขึ้นและไม่บริสุทธิ์ในแต่ละวันที่ผ่านไป เวลานี้ลูกจึงตกต่ำอย่างแท้จริง อายุขัยของลูกสั้นลง ยังคงมีความตายก่อนเวลาอันควรอยู่ต่อไปด้วยเช่นกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส (โบทิ) ในยุคทองลูกเคยเป็นโยคี ลูกเคยมีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก พวกเขาถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม และเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ที่นั่นเป็นของหนทางครอบครัว พวกเขาปกครองอาณาจักรที่นั่น การแต่งงานต้องเกิดขึ้นที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นคืออาณาจักรที่บริสุทธิ์ จงนั่งและทำความเข้าใจว่า พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร รักก็ผูกไว้เพื่อความบริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ กุมารีกก็กลายเป็นแม่ด้วยเช่นกัน ที่นั่นกุมารี ผู้เป็นแม่ และผู้ชายทุกคนกลับมาบริสุทธิ์จากที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและพอใจลูกๆ ให้ทำสัญญาเพื่อความบริสุทธิ์ มานมานะบาฟ! จงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อ! ไม่มีวิธีการอื่นใดที่จะปลดปล่อยบาปของลูกได้ หากลูกถูกลงโทษ ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพที่สูงศักดิ์ ผู้ที่อยู่ในโยคะ และกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาปจะกลายเป็นราชาผู้ที่เอาชนะบาป(กษัตริย์วิกรามaji) ช่วงเวลาของวิกรามajiเริ่มต้นตั้งแต่ปีที่ 1 แล้วดำเนินต่อไป 2,500 ปี และแล้วก็เป็นเวลาของกษัตริย์วิกรัมซึ่งดำเนินมาตั้งแต่ปี 2,500 ถึงปีที่ 5,000 ผู้คนไม่รู้จักช่วงเวลาที่แตกต่างกัน อาณาจักรของวิกรามaji (ผู้เอาชนะบาป) ดำเนินมาผ่านยุคทองและยุคเงิน ผู้คนได้พูดว่ายุคนั้นคงอยู่มาหลายแสนปี และช่วงเวลาของวิกรัม (ยุคสมัยของบาป) คงอยู่เพียง 2,000 ปี ในความเป็นจริงควรจะเป็นครึ่งต่อครึ่งสำหรับแต่ละส่วน ลูกต้องเข้าใจสิ่งต่างๆเหล่านี้ สิ่งแรกคือ ใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จดจำท่าน ผู้ที่บริสุทธิ์จะไม่จดจำท่าน ที่นั่นพวกเขามีความสุข และดังนั้นพวกเขาจึงไม่จดจำท่าน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่ในโยคะและกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำบาป ด้วยการมีชัยชนะเหนือบาปของลูกเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นราชาผู้ที่มีชัยชนะการกระทำบาป จงให้สัตย์ของอำนาจปกครองตนเองแก่ตัวลูกเอง

2. จงกลับมาบริสุทธิ์ และผูกรักก็เพื่อความบริสุทธิ์แก่ทุกคน คงอยู่เหมือนดอกบัว

พร: ขอให้ลูกเป็นนายของตนเองผู้ที่ได้รับความสำเร็จและความคุ้มครองประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูกด้วยพลังแห่งความรู้ ให้ตั้งศาลของประสาทสัมผัสทางร่างกายที่ให้ความร่วมมือทั้งหมดของลูกทุกวัน และตรวจสอบว่าไม่มีประสาทสัมผัสทางร่างกายหรือคนงานที่ทำผิดพลาดซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะเมื่อลูกทำบางสิ่งผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่า สิ่งนั้นจะกลายเป็นสันสการ์ที่ติดแน่น ดังนั้นควูปไปที่การตรวจสอบให้เปลี่ยนแปลงด้วยพลังแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นนายของตนเองที่ได้รับความสำเร็จ ดวงวิญญาณทุกคนผู้ที่มาติดต่อกับผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการปกครองตนเองจะมีความสุขพอใจ เพราะดวงวิญญาณเช่นนั้นกลายเป็นผู้มีค่าควรแก่การขอบคุณของทุกคน

คติพจน์: จดจำคารานคาราวันฮาร์ บาบาทุกขณะและลูกจะไม่สามารถมีความหลงทะนงตนของจิตสำนึกของ "ฉัน" ใดๆ ได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะกลายเป็นผู้ที่มีมั่งคั่งทั้งสอง ละทิ้งความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง กลายเป็นนักบริโภคนิยม และเอาชนะศัตรู มายา
- คำถาม:** เหตุใดคำกล่าวที่ว่า “ปากเล็ก พูดเรื่องใหญ่” (small mouth, big talk) จึงเป็นที่รู้จักกันดี และเกี่ยวข้องกับใคร?
- คำตอบ:** คำพูดนี้เกี่ยวกับพระเจ้า เพราะท่านนั่งในร่างธรรมดา และบอกถึงเรื่องราวที่ยิ่งใหญ่แก่ลูกผ่านปากเล็กๆ นั้น พ่อ เจ้าแห่งคนจนทำให้ลูกมั่งคั่งจากที่เคยยากจน ลูกๆ ก็พูดเช่นกันว่า: เราเป็นนักบริโภคนิยมมาก เรากำลังเอาชนะราวัน และกำลังก่อตั้งสวรรค์เหนือทั้งโลก ดังนั้นสิ่งนี้ก็เป็นเหมือนกับปากเล็กและพูดเรื่องใหญ่ ผู้คนหัวเราะเมื่อเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ไม่มีใครอื่นรู้วิธีพูดสิ่งต่างๆ ที่ลูกพูด
- เพลง:** ในที่สุดวันเวลาที่เราได้รอคอยก็มาถึง!

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้แล้วและเข้าใจความหมายของเพลงด้วยเช่นกัน ลูกมีศรัทธาด้วยเช่นกันว่าบาบา ผู้ที่เรียกว่าเป็น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้มาแล้วในเวลานี้ คำว่า “ผู้ชำระให้บริสุทธิ์” นั้นก็รวมคำพูดว่า “เจ้าแห่งคนจน” ไว้ด้วย ในเวลานี้ทั้งโลกนั้นเป็นนรก มีผู้ที่ยากจนมากมาย ทั้งโลกนั้นยากจน อย่าได้คิดว่ารัสเซียและอเมริกานั้นมั่งคั่ง ไม่เลย ลูกรู้ว่าสิ่งเล็กน้อยทั้งหลายเหล่านี้ที่พวกเขามีเป็นสิ่งที่ไม่มีค่าเลยเมื่อเทียบกับสวรรค์ ถึงแม้ว่าพวกเขาจะสะสมความสบายและสิ่งของในครอบครองทั้งหมด แต่ก็เทียบไม่ได้เลยกับสวรรค์ พวกเขาเขียนว่า ประเทศจีนสามารถซื้อทองคำที่มีค่าหลายล้านปอนด์ได้มากมาย และแม้แต่อเมริกาที่ร่ำรวยมากเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม ลูกๆ รู้ว่าทั้งหมดนั้นไม่มีค่าอะไรเลยที่เบื้องหน้าอาณาจักรของลูกและอำนาจในการปกครองตนเองที่ลูกก่อตั้งขึ้น ถึงแม้ว่าพวกเขามีมากมายอย่างมาก พวกเขาก็ยังยากจน เมื่อเปรียบเทียบกับสวรรค์ ทั้งโลกนั้นยากจน ชื่อของพ่อนี้คือเจ้าแห่งคนจน บาร์ตเองนั้นเคยมั่งคั่งในสวรรค์อย่างมาก ได้มีการเปรียบเทียบเช่นนั้นขึ้น มองดูสภาพนั้นในเวลานี้! พ่อ เจ้าแห่งคนจนกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก และได้มาเพื่อให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก ลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้ลูกมั่งคั่งเพียงใด เราจักรพรรดิ และจักรพรรดินีนั้นมั่งคั่งอย่างมาก ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้สร้างวัดที่สวยงามอย่างมาก ดังนั้นชื่อของพ่อ “เจ้าแห่งคนจน” จึงเหมาะสมกับท่าน นั่นคือโลกใหม่และนี่คือโลกเก่า ลูกเข้าใจว่าผู้คนของโลกเก่าได้กลายเป็นเช่นไร สวรรค์คือคลังสมบัติที่มีค่าแห่งความสุข มีใครบางคนที่จะเปลี่ยนโลกแห่งความทุกข์นี้ เวลาลูกรู้แล้วว่าท่านเปลี่ยนโลกนั้นอย่างไร ไม่มีเรื่องของการบรรพชาหรือทะเลาะเบาะแว้ง ฯลฯ พวกเขาใส่ชื่อฤๅษณะไว้ในกิตะ ฤๅษณะไม่สามารถเป็นผู้ที่เปลี่ยนโลกได้ พระเจ้าคือผู้เดียวที่เปลี่ยนโลกได้ เวลาลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังทำให้ลูกเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น เราไม่เคยรู้สิ่งใดมาก่อนจริงๆ แล้วเราจะต้องได้กลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีของโลก ชื่อที่แท้จริงคือยุคทอง โลกของทอง ดาวาราก้านั้นลูกกล่าวว่าเป็นทองด้วยเช่นกัน ดาวาราก้า หมายถึงทั้งเมืองเป็นทองคำ ดังนั้น แนนอนว่าจะต้องมีความมั่งคั่งมากมายเช่นนั้น ที่นั่น ลูกๆ บางคนเคยได้ยินมิติของสิ่งนั้น บาบาคำพูดว่า: ยิ่งลูกทำความก้าวหน้ามากเพียงใด ลูกจะได้ยินมิติซ้ำแล้วซ้ำเล่ามากขึ้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้กับแผ่นดินเกิดของลูก หัวใจของลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะมาถึงบ้าน ลูกรู้ว่าสงครามนั้นจะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนและรู้ว่าเป็นวิธีการทำลายล้างโลกเก่าที่จะเกิดขึ้น ตัวอย่างเช่น เดลลินั้นเคยเก่า และเวลานี้ลูกทำให้ใหม่ ลูกรู้ว่าทั้งโลกคือสุสานและกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าอีกครั้ง บาบากำลังให้มรดกของโลกใหม่แก่เรา วันนี้วันที่ได้มาถึงเมื่อบาร์ตที่ยากจนได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์จากพ่อ ไม่ใช่ทั้งเดลลีที่จะเรียกว่านิวเดลลี (New Delhi) ลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่านิวเดลลีในโลกใหม่ คานธีจีเคยพูดและผู้คนในวันนี้ก็พูดด้วยเช่นกันว่า: ภารตจะมีอาณาจักรของราม ดังนั้นลูกควรจะอธิบายว่าในเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันอย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่า: ผู้หนึ่งผู้นี้ได้กลับไปสู่สวรรค์แล้ว แนนอนว่านั่นหมายความว่าเขาเคยอยู่ในนรกมาก่อนและด้วยเหตุนี้เองเขาจึงได้ไปสู่สวรรค์ ลูกจะไม่พูดคำพูดเหล่านี้ในสวรรค์ เช่นที่ลูกจดจำสวรรค์ที่นั่น ดังนั้นลูกก็ต้องจดจำพ่อด้วยเช่นกัน เมื่อผู้คนตาย พวกเขาพูดว่า: เขาได้จากไปสู่อาณาจักรแห่งสวรรค์ ศาสนาใดที่คงอยู่ในสวรรค์นั้น? มีเพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ ลูกสามารถเห็นว่าท่านกำลังนั่งที่อย่างธรรมดามากเพียงใด มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับของละคร ไม่ว่าฉากใดก็ตามที่มีการแสดงในเวลาเฉพาะใดสิ่งนั้นก็ชั่วร้าย และจะชั่วร้ายอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พระคริสต์ถูกตรึงบนไม้กางเขน ซึ่งก็ได้กลายเป็นอดีตไปแล้ว นี่คือประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกที่จะชั่วร้าย ศาสนาคริสต์จะไม่คงอยู่ แต่พระคริสต์จะมาอีก

ครั้งและก่อตั้งศาสนานั้น สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูก พ่อพูดว่า: พ่อได้มาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี เพื่อที่จะสอนราชาโยคะแก่ลูก ครูก็จะพูดว่า: พ่อกำลังบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถให้ความรู้นี้ได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในคัมภีร์ ไม่มีใครเข้าใจ สิ่งเหล่านี้ พระคริสต์เองก็จะมาอีกครั้งหลังจาก 3000 ปีเช่นกัน เวลานี้ 2000 ปีแล้ว และดังนั้นนี่คือบัญชีของ 5000 ปี อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใคร ลูกๆ รู้ว่ากำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีสงครามใดๆเลย พ่อจะไม่ปล่อยให้ลูกทำความก้าวร้าวรุนแรง ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทางโดยพ่อ และลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีมโนกุศลทั้งสอง พ่อได้พูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ นี่เป็นเวลาเดียวกันนั้น ลูกกำลังมองเห็นสถานการณ์เหล่านั้นในเวลานี้ด้วยเช่นกัน สงครามมหากาฬจะได้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ดังนั้นใครกันที่เป็นผู้มีชัยชนะ ยาดาวาสและมราวาสทั้งหมดนั้นลูกทำลาย ดังนั้นอะไรคือผลลัพธ์สุดท้าย พวกเขาไม่ได้แสดงสิ่งใด พ่อได้มาและมีสงครามมหากาฬ อะไรได้เกิดขึ้นหลังจากนั้น พวกเขาแสดงว่าพันดาวาสหลอมละลายไปบนภูเขา พวกเขาได้แสดงสุนัขอยู่กับพวกเขาด้วยเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย นี่คือวงจรที่ใหญ่มากที่ไม่มีขีดจำกัด มีศาสนามากมาย สติปัญญาของลูกมีความลับทั้งหมดโดยสังเขป เริ่มแรกลูกเคยมั่งคั่งอย่างมากแต่เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างยากจนยิ่ง ประชากรมนุษย์ได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างมาก ในที่สุดแล้วผู้คนจะเข้าใจและแม้กระทั่งพูดว่า: สถานการณ์เป็นเช่นนั้น! ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังทำตามศรัทธา และกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งที่สุดอย่างถูกต้องเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้ว ลูกควรจะมีชัยชนะซึ่งนั้น ลูกนั้นลูกเรียกว่าเป็นนักรบนิรนามที่แฝงตัว ในความเป็นจริงลูกนั้นไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างแท้จริง แต่ลูกก็เป็นนักรบที่โด่งดังอย่างมาก พวกเขาพูดถึงเหล่านักรบนิรนาม แต่อย่างไรก็ตามนักรบนิรนามเหล่านั้นก็ยังคงเป็นที่รู้จักอย่างมาก เพราะแม้กระทั่งบุคคลสำคัญก็ไปถวายดอกไม้(ที่อนุสรณ์ของพวกเขา) ลูกเองนั้นก็ได้กลายเป็นผู้ที่ผู้คนรู้จักอย่างมาก ผู้คนจะถวายดอกไม้มากมายแก่ลูก และสร้างวัดมากมายให้ลูก ในปัจจุบันไม่มีใครรู้จักลูก ผู้คนเหล่านั้นถูกฆ่าด้วยปืน ฯลฯ ลูกทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ และแล้วลูกก็ถูกร้อยไปในลูกประกาศของวิษณุและลูกประกาศของรูตรา อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่ากองทัพพิชิตจิตพื้นดานนั้นได้ทำอะไร แม้กระทั่งเวลานี้พวกเขาก็ไม่รู้ว่าคุณกำลังทำอะไรอยู่ ลูกเป็นนักรบที่มีพลัง ลูกได้ทำสงครามกับใคร? กับราวัน เมื่อลูกบอกผู้คนว่าลูกอยู่ในสนามรบ พวกเขาหัวเราะเยาะลูกเมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนั้น มีคำกล่าวว่า: “ปากเล็กแต่พูดเรื่องใหญ่” เรากำลังก่อตั้งสวรรค์ ไม่มีใครอื่นที่จะรู้ถึงวิธีการที่จะพูดสิ่งต่างๆที่ลูกพูดถึง พ่อที่ไม่มีความขัดแย้งได้มาและบอกลูกถึงสิ่งต่างๆที่ยิ่งใหญ่ด้วยปากเล็กๆนี้ พวกเขาต้องหมายถึงกฤษณะเมื่อพวกเขาพูดถึง “ปากเล็กแต่พูดเรื่องใหญ่” ถึงอย่างไรกฤษณะก็ยังเป็นเด็ก ปากของเด็กนั้นก็ย่อมมีขนาดเล็กอย่างแน่นอน ในความเป็นจริงเป็นคำกล่าวถึงพระเจ้าว่า “ท่านมีปากเล็กแต่พูดเรื่องใหญ่” บาบาคือเจ้าแห่งคนจน ท่านมาและทำให้ทุกคนนั้นมั่งคั่งอย่างมาก ท่านเข้ามาในร่างเก่า ลูกนั้นยากจน บาร์ตนั้นก็ยากจน ดังนั้นบาบาและกลายเป็นเจ้าแห่งคนจนสำหรับพวกเขา ลูกพูดว่าบาบาและเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นลึกซึ้งที่ยิ่งใหญ่มาก ผู้คนถามว่า: ท่านจะเปลี่ยนบาร์ตเป็นสวรรค์ได้อย่างไร? สิ่งนี้เป็นไปได้ได้อย่างไร? จงมองดูว่าวิทยาลัยนี้เป็นเช่นไร ใครกำลังสอนลูกและลูกกำลังประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเพียงใด! จงมองดูว่าลูกกำลังนั่งที่อย่างไร นี่คือการอัศจรรย์ นั่นจะเป็นเช่นนั้นทุกวงจร ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พ่อมาได้อย่างไร ฯลฯ ทั้งหมดนั้นจะช้ารอย ท่านนั่งที่นี้และอธิบายผ่านผู้นี้: ลูกไม่รู้ถึงชาติเกิดของลูก พ่อกำลังบอกสิ่งนี้แก่ลูก เพียงผู้ที่มีศรัทธาในวงจรที่แล้วเท่านั้นที่จะมีศรัทธานี้ได้ มายานั้นไม่ยิ่งหย่อน บางครั้งลูกมีศรัทธาและลูกดลใจผู้อื่นให้มีศรัทธา แต่มายายังคงทำให้สติปัญญาของลูกมีความสงสัย แม้กระนั้นผู้ที่ได้จากไปแล้วเพราะมีความสงสัยในสติปัญญาของพวกเขาถูกละทิ้งให้มีศรัทธาในสติปัญญาของตนอีกครั้ง เป็นที่เข้าใจได้ว่าความรู้ของพ่อ นั้นน่าอัศจรรย์อย่างมากโดยแท้จริง เหตุนี้เองจึงถูกกล่าวว่า: มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของพระเจ้า พ่อ เจ้าแห่งคนจน มาและทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก ท่านเปลี่ยนทั้งโลก ท่านทำให้โลกใบนี้กลับคืนสู่สภาพเดิมและให้ชีวิตที่เป็นนิรันดร์แก่โลก ร่างของลูกนั้นได้กลายเป็นร่างชิ้นหนึ่ง ลูกเข้าใจว่าลูกได้มีช่วงชีวิตที่ยืนยาวอย่างแท้จริงในยุคทอง ลูกละร่างหนึ่งและใช้อีกร่างหนึ่ง จงมองดูว่าสภาพที่นี้ได้กลายเป็นเช่นไร! ผู้คนนั้นเฝ้าแต่กลัวความตาย ลูกๆได้รับนิมิตแล้วเช่นกัน เมื่อลูกได้เข้าไปในป่า และมีคนมาอยู่เบื้องหน้าลูก เขาก็ได้รับนิมิต “ผู้นี้คือเทวี” และเขาก็วิ่งหนีไปอย่างรวดเร็ว บาบาคูและลูกๆเป็นอย่างดี เหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าเป็นซัคติ คนอื่นๆทั้งหมดจะหวาดกลัวลูก พวกเขากลัวกลัวอย่างมาก ได้มีการแสดงรูปที่หน้ากลัวของกาลิวัล ลูกก็เคยได้นิมิตของสิ่งนั้นด้วย เมื่อขโมยมาอยู่เบื้องหน้าลูก เขาได้เห็นรูปกาลิวัลแล้วเขาก็วิ่งหนีไป บาบาคูและปกป้องลูกอย่างมาก จากใคร? จากราวัน ท่านเฝ้าแต่ให้วิธีการแก่ลูก: หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ มายาจะไม่แม้กระทั่งกล้าเข้ามาใกล้ลูก ดังนั้นพ่อจึงอธิบาย: จงเก็บชาร์ตไว้กับลูกอย่างแน่นนอน ของลูกคือการแข่งด้วยเช่นกัน เมื่อมีการแข่งเกิดขึ้น ก็จะมีผู้ดูแลการแข่งขันเพื่อให้แน่ใจว่าไม่มีใครโกง ลูกต้องทำตามศรัทธา เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: จดจำพ่อ มายาจะนำความคิดที่เป็นบาปมากมายมา ลูกจะคิดว่า: ก่อนหน้านั้นฉันไม่มีแม้กระทั่งความคิดเช่นนั้น เวลานี้ฉันได้แก่ชราลง เหตุใดฉันจึงมีค

ความคิดเช่นนั้นเล่า? ลูกจะมีแม้กระทั่งความฝันมากมาย ลูกต้องไม่หวาดกลัวพายุของมายา อย่าได้มีวันถูกเผาไหม้ด้วยไฟของตัณหาหาคะ พ่อได้อธิบายแล้ว: ทุกคนเคยนั่งอยู่บนไฟของตัณหาหาคะ และได้ถูกเผาอย่างสมบูรณ์ในเวลานี้ พวกเขาเผาแต่ทำการกระทำที่สกปรก ในต่างแดนพวกเขาให้รางวัลแก่ผู้ที่มีทารก 4 หรือ 5 คนในเวลาเดียวกัน มีชาวเช่นนั้นมากมายในหนังสือพิมพ์ บาบากำลังให้ข่าวของทั้งโลกและข่าวของสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในทุกหนแห่งแก่ลูก ลูกสามารถบอกได้จากวิหยาหามีสงครามใหญ่กำลังเกิดขึ้นที่ไหนสักแห่ง ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาบังคับอย่างมาก ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ปวงประชาที่นั่นก็จะบังคับด้วยเช่นกัน สำหรับพวกเขาไม่มีสิ่งใดขาดไปจนพวกเขานั้นต้องสร้างสิ่งประดิษฐ์ขึ้นมา กฎขณะนั้นบังคับอย่างมาก ชีพบาบามีเงินทองหรือไม่? กฎขณะเป็นนายแห่งดินแดนสุขาวดี ลูกรู้ว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นสูงมาก ลักษณะและนารายณ์นี้เคยเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีอย่างแท้จริง พวกเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อกำลังทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง เวลานี้พวกเขาอาจจนอย่างมาก แต่พวกเขาก็เคยบังคับอย่างมาก เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ถึงประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของลักษณะและนารายณ์ มีบุคคลใดใหม่ที่รู้ถึงเรื่องราว 84 ชาตเกิดของเขาเอง? เวลานี้ลูกกำลังได้รับคำสอนที่สูงส่งอย่างมาก เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่กำลังบอกทั้งหมดนี้แก่ลูก ได้มีการสร้างวัดมากมายให้ท่าน ลูกจะพูดว่า: เราเคยปกครองอาณาจักรนั้น มีวัดมากมายที่สร้างให้แก่เรา ด้วยการคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ตลอดทั้งวันลูกควรจะต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา วังแข่งในการแข่งขันแห่งการจดจำระลึกถึง เก็บบันทึกความก้าวหน้าของการจดจำระลึกถึง การจดจำระลึกถึงคือวิธีการแห่งความปลอดภัยของลูก

2. เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา เรานั้นนิรนามแต่เป็นนักรบที่เป็นที่รู้จักอย่างดี รักษาความซำซำทางจิตนี้ไว้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่โชคดีหลายล้านเท่าและทำสิ่งที่เป็นไปได้ให้เป็นไปได้ด้วยพลังแห่งความรักของพระเจ้า ดวงวิญญาณที่โชคดีหลายล้านเท่าอยู่อย่างหลุดหายไปในการรักของพระเจ้า พลังแห่งความรักของพระเจ้าเปลี่ยนสถานการณ์ใดๆ ให้เป็นสภาพที่สูงส่ง: ทำให้งานที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้และสิ่งที่ยากลำบากกลับมาง่ายดาย นั่นก็เพราะว่าบัณฑิตาสัญญาว่าท่านจะเต็มเต็มความรับผิดชอบของความรักในการเอาชนะทุกปัญหาของลูกต่อไป อย่างไรก็ตาม อย่ากลายเป็นผู้ที่มีความรักในบางครั้งเท่านั้น จงเป็นผู้มีความรักอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: สะสมพรผ่านการกระทำและกิจกรรมที่สูงส่งของลูก และแล้วบางสิ่งที่ใหญ่เท่าภูเขาจะสัมผัสว่าเป็นเหมือนสำลี

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องจัดซื้ออุปกรณ์ที่เป็นเช่นปีศาจ และสร้างสมคุณธรรมของพระเจ้า รับสิทธิ์ในอำนาจปกครองตนเองจากพ่อถึง 21 ชาติเกิด
- คำถาม:** การกระทำใดของพ่อที่ควรจะเป็นการกระทำของลูกด้วย
- คำตอบ:** การกระทำของพ่อ คือ การสอนความรู้และโยคะแก่ทุกคน ลูกๆ ต้องแสดงการกระทำนี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ธุรกิจของลูกคือการทำงานรับใช้ทางจิต ลูกๆ บางคนจากร่างไป แต่จากนั้นก็ไปใช้ร่างใหม่แล้วดำเนินต่อไปด้วยความเพียรพยายามนี้ งานรับใช้ของลูกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ วันแล้ววันเล่า
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา.....

โอมซานติ ลูกต้องแล้วที่เล่นเพลงนี้ที่นี่ เพราะนี่เป็นคำสรรเสริญของชีพบบา ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ไม่ใช่รูตราบาบาแต่เป็นชีพบบา แม้ว่านี่จะเป็นสิ่งเดียวกันไม่ว่าลูกจะพูดว่าชีพบบาหรือรูตราบาบา แต่จะดีกว่าถ้าพูดว่า ชีพบบา ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นั่นด้วยการใช้ร่างกายนี้ พ่อกำลังอธิบายผ่านบราห์มา ไม่เช่นนั้นแล้วชีพบบาจะพูดได้อย่างไร ท่านเป็นผู้ที่มีชีวิตเป็นสัจจะ และมหาสมุทรแห่งความรู้ แน่หนอนว่าท่านพูดความรู้เท่านั้น การแนะนำตัวท่านเองก็เป็นความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านได้ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง นั่นคือ ท่านให้คำอธิบายไว้ด้วย นั่นก็ยิ่งถูกเรียกว่า ความรู้ การอธิบายแก่ใครบางคน โดยเฉพาะอย่างมากการอธิบายเกี่ยวกับพระเจ้าหมายถึงการให้ความรู้ พระเจ้าแนะนำตัวท่านเอง ในภาษาอังกฤษคำพูดที่ว่า พ่ออวดลูก (Father shows son) พ่อมาและแนะนำตัวท่านเอง และให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก ฤๅษีและมุนีเคยพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักผู้สร้างหรือสิ่งสร้างของท่าน เวลาที่พ่อได้อธิบายแล้วเป็นที่เข้าใจได้ว่าไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้นี้ได้ ด้วยความรู้ที่นี้จะทำให้มนุษย์รับสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุด แน่หนอนว่าสถานภาพที่สูงที่สุดนั้นเป็นของเหล่าเทพ เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าความบริสุทธิ์ที่ไม่สั่นคลอนและมั่นคง ความสงบ ความสุข และความมั่งคั่งนั้นเป็นสิทธิ์กำเนิดของลูกที่ได้รับจากพระเจ้า ลูกกำลังรับสิทธิ์นั้นอีกครั้ง ดินแดนแห่งความสุขเป็นสิทธิ์กำเนิดที่ได้รับจากพระเจ้า และดินแดนของความทุกข์เป็นสิทธิ์กำเนิดที่ได้รับจากปีศาจ เรากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์เพราะราวัน ดวงวิญญาณรับมรดกของความไม่บริสุทธิ์จากราวัน แล้วพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ราม ผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ว่าราวันเป็นศัตรูเก่าของบาร์ตถึงครึ่งวงจร ผู้คนปรารถนาอาณาจักรของรามนั้นก็หมายถึงว่า นี่คืออาณาจักรของราวัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่คิดว่าตนเองนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ชุมนุมปีศาจกำลังเปลี่ยนไปเป็นชุมนุมเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อจัดซื้ออุปกรณ์ที่เป็นเช่นปีศาจและเพื่อสร้างสมคุณสมบัติของพระเจ้า พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือ ผู้ที่เฉลียวฉลาดให้ลูกสร้างสมคุณธรรมของพระเจ้า เวลาที่ลูกเข้าใจว่าลูกได้มาที่นี่อีกครั้งเพื่อรับสิทธิ์โดยกำเนิดของอำนาจปกครองตนเองถึง 21 ชาติเกิดของลูกจากพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกนั่งอยู่ที่นั่นเพื่อรับสิทธิ์ในอำนาจปกครองตนเองของสุริยวงศ์และจันทร์ราวงค์ ลูกเคยรับสิทธิ์อำนาจปกครองตนเองนี้วงจรแล้ววงจรเล่า ลูกสูญเสียสิ่งนั้น แล้วลูกก็รับสิทธิ์ในสิ่งนั้นอีกครั้ง ในสติปัญญาของลูกควรรู้ว่า ในเวลานี้ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ลูกๆ ผู้ที่กำลังรับสิทธิ์ในมรดกต้องจดจำพ่อ สติปัญญาของลูกควรรู้ว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อเพื่อที่จะรับสิทธิ์ในมรดก ท่านกำลังพูดกับเราผ่านปากของบราห์มา แน่หนอนว่าผู้ที่อยู่บนตักของบาบานั้นคือบราห์มิน นี่คือ ไฟบุษายัญของความรู้ และไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า ไฟบุษายัญหรือโรงเรียนนั้นก็เป็นสิ่งเดียวกัน เมื่อผู้คนสร้างไฟบุษายัญ พวกเขาสร้างโรงเรียนที่พวกเขาศึกษาคัมภีร์ต่างๆ ด้วยเช่นกัน ก็ตะอยู่ด้านหนึ่ง พระเวทและคัมภีร์อยู่อีกด้านหนึ่งและพวกเขาก็ได้ศึกษารamayana ในอีกด้านหนึ่งด้วย ผู้ที่ต้องการฟังramayana ก็ไปอีกทางหนึ่ง และผู้ที่ต้องการฟังก็ตะก็ไปอีกทางหนึ่ง นี่คือ ไฟบุษายัญความรู้ของรูตราที่ จะมีการส่งเวททุกสิ่งในนั้น เวลานั้นเป็นตอนจบของโลกเก่า ดังนั้น นี่จึงเป็นวาระสุดท้ายของไฟบุษายัญทั้งหมด มีเพียงไฟบุษายัญของความรู้เดี่ยวนั้นเท่านั้น ไฟบุษายัญชนิดอื่นๆ ทั้งหมดนั้นคือไฟบุษายัญที่เป็นวัตถุ ที่นั่นเขาใส่ข้าวบาร์เลย์และเมล็ดงา ฯลฯ ลงไป นี่คือไฟบุษายัญที่ไร้ขีดจำกัดที่ได้มีการส่งเวททุกสิ่งลงไป แล้วสิ่งสร้างใหม่ก็เกิดขึ้นมาอีกครั้ง ที่นั่นไม่มีสิ่งใดที่จะเป็นสาเหตุของความทุกข์ได้ ที่นั่นมีความทุกข์มากมายอย่างมาก โรคภัย ฯลฯ กำลังเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย มีความทุกข์และโรคภัยที่หลากหลาย ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ความทุกข์มีมากมายหลายชนิดเทียบเท่ากับจำนวนมนุษย์ นี่ คือ ดินแดนของความทุกข์ กระทั่งแห่งความทุกข์ ผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์ เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ไม่มีราวันในอาณาจักรของราม ครึ่งวงจรเป็นดินแดนแห่งความสุข และอีกครั้งหนึ่งของวงจรนั้นเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่ไร้ตัวตนนั้นคือ ราม อันดับแรก มีลูกประจำของรูตรา ลูกประจำของดวงวิญญาณที่ไร้ตัวตน จากนั้น

ลูกประคำของวิษณุที่มีตัวตนก็ถูกสร้างขึ้นมานั้นคือลูกประคำของอาณาจักร พวกเขাপกครองอาณาจักรต่างลำดับกันไป ลูกๆต้องเข้าใจสิ่งเหล่านี้อย่างชัดเจน และอธิบายแก่ผู้อื่นด้วย เมื่อเวลาผ่านไป ความรู้จะสั่นลงเรื่อยๆ บาบากำลังสร้างวิธีการต่างๆเพื่อจะสามารถอธิบายได้อย่างสั้นๆ ผู้คนนั้นจะอยู่อย่างวางเฉยในเวลาของการทำลายล้าง แล้วพวกเขาก็จะเข้าใจได้อย่างแน่นอนว่า นี่คือ สงครามมหากาฬระลอกที่สาม แน่แน่นอนว่าพระเจ้าต้องไร้ตัวตน กฎะนะไม่ใช่พระเจ้า ผู้เดียวที่ไร้ตัวตนเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และผู้ประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน สมณานี้ไม่อาจให้แก่ผู้อื่นได้ บาบยังอธิบายเช่นกันว่า เทพที่บริสุทธิ์จะไม่เคยวางเท้าลงบนโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ลูกร้องขอเงินทองจากลักษมี แต่ลักษมีได้เงินทองมาจากที่ใดเล่า ที่นั่นมามาได้รับเงินทองจากพ่อ (บราห์มา) ที่นั่นด้วยพ่อก็ยังเป็นมิตรร่วมทาง ที่นั่น บราห์มาอยู่กับสรัสวตี และที่นั่นด้วยแน่นอนว่าทั้งสองจะอยู่ด้วยกัน ต้องมีสิ่งบ่งชี้บางอย่างแน่นอน ความมั่งคั่งมาจากบางแห่งอย่างแน่นอน เหตุนี้เองจึงมีการกราบไหว้บูชามหาลักษมี พวกเขาได้แสดงภาพของเธอก็มีสี่มือ แต่ไม่มีขามากเท่านั้น พวกเขาแสดงราวันที่มีสิบหน้าแต่ไม่มีขามากมาย ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่า ไม่อาจมีมนุษย์เช่นนั้นได้ สิ่งเช่นนั้นถูกใช้เพื่อการอธิบาย เมื่อสามของใครตายก็มีการเชิดดวงวิญญาณของเขา แต่เขาจะมาได้อย่างไรเล่า เขาเข้ามาในร่างของพรหมณ์ ดวงวิญญาณถูกปลุกเรียก ขนบธรรมเนียมประเพณีเหล่านี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร แล้วอะไรเกิดขึ้น? ดวงวิญญาณนั้นมา ดวงวิญญาณนั้นถูกเชิดมาเพื่อลูกจะได้ป้อนอาหารแก่เขา แต่ที่นั่น พ่อเอง และมาป้อนอาหารแก่ลูกๆ ในเวลานี้ธุรกิจของลูกๆคือ การทำงานรับใช้ บางคนยังคงทำความเพียรพยายามแม้กระทั่งหลังจากได้จากร่างไปแล้ว นั่นคือพวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่องในชาติเกิดถัดไป ธุรกิจของลูกคือ การเปลี่ยนผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะได้เห็นว่างานรับใช้เพิ่มมากขึ้นอย่างไร สิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน นี่คือนวนฟิล์มภาพยนตร์เรื่องเดียวกัน ลูกๆเข้าใจว่าไม่ว่าอะไรก็ตามที่เกิดขึ้น สิ่งนั้นได้เกิดขึ้นเหมือนที่เคยเกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว พ่อเองก็ยังแสดงการกระทำเช่นเดิมคือสอนความรู้และโยคะ การกระทำที่ถูกแสดงไว้เมื่อวงจรที่แล้วจะเหมือนเดิมทุกอย่าง นี่คือนวนละคร เราดวงวิญญาณได้จากบ้านของเรามาอยู่ที่นี้ เรานำร่างมนุษย์มาใช้และเล่นบทบาทของตนเอง ลูกต้องอธิบายเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดอย่างสมบูรณ์เหมือนที่อธิบายเรื่องวงจรละคร คนอื่นไม่รู้สิ่งนี้ ก่อนหน้านั้นเราก็ไม่เคยเข้าใจเช่นกัน ลูกคือ ผู้ที่เคยเข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้ว และเวลานี้กำลังเข้าใจอีกครั้ง เวลานี้ลูกได้เข้าใจนัยสำคัญของผู้สร้าง และตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของท่านแล้ว สถิติปัญญาของลูกควรรู้ว่า พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือ ผู้เดียวที่ให้มรดก จากนั้นก็มีบราห์มา วิษณุ และชางก้า การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านบราห์มา จากนั้นเขาคือ ผู้เดียวที่กลายเป็นนายของดินแดนวิษณุและหล่อเลี้ยงที่นั่น ไม่ว่าลูกจะเรียกที่นั่นว่าเป็นดินแดนวิษณุหรือดินแดนของลักษมีและนารายณ์นั้นก็ยังเป็นสิ่งเดียวกัน ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของสุริยวงศ์ และจันทราวงศ์จากพ่อถึง 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า ลูกๆเคยเป็นของพ่อ พ่อได้ส่งลูกมาเพื่อเล่นบทบาทต่างๆของลูกเอง สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้ในละครด้วยเช่นกัน ไม่มีใครถูกบอกให้ทำอะไร ลูกเข้าใจว่า ผู้ที่ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีจะไปสู่ดินแดนของความสุขต่างลำดับกันไป ลูกจดจำดินแดนแห่งความสุข ลูกเข้าใจว่านี่คือดินแดนแห่งความสุข คนอื่นไม่รู้เรื่องนี้ สถิติปัญญาของลูกรู้ว่า นี่คือนวนของความสุข ลูกกำลังรับสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อผู้เดียวที่ก่อตั้งดินแดนแห่งความสุข เราเป็นของบาบาขณะที่มีชีวิต เมื่อพระราชอุปถัมภ์เด็ก เขาก็จะเข้าใจว่าเขาเป็นของพระราช ในตอนเริ่มต้นเป็นความสัมพันธ์ทางโลก และต่อมาก็ยังเป็นความสัมพันธ์ทางโลกด้วย ที่นั่นเป็นความสัมพันธ์ทางจิต จากนั้นก็เป็นความสัมพันธ์เหนือโลก ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นของรามในขณะที่ผู้อื่นทุกคนเป็นของสกุราวัน พวกเขายู่ด้านหนึ่ง และลูกก็อยู่อีกด้านหนึ่ง ดวงวิญญาณเข้าใจว่า เขาได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดแล้วอย่างสิ้นเชิง นั่น ดวงวิญญาณได้ทั้งร่างหนึ่งและไปใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกกำลังทำความเพียรพยายามจากการได้รับแรงบันดาลใจจากพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ท่านสอนลูกผ่านบราห์มา ดวงวิญญาณคือ ผู้ที่ศึกษาเล่าเรียน ดวงวิญญาณถูกเติมเต็มด้วยสันสการ์ของนักกฎหมาย ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะสัมผัส ลูกทำความเพียรพยายามอย่างมาก เพื่อที่จะกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่อให้คำแนะนำว่า:เวลาอมฤตนั้นโด่งดังมาก ในเวลานั้นให้คิดว่า ตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่สนิมบนดวงวิญญาณของลูกจะถูกขจัดทิ้งไป ลูกนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่มีความยากลำบากอื่นใด เช่นที่เด็กคนหนึ่งกำลังจดจำพ่อของเขา นั่นคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด ดวงวิญญาณอื่นๆจดจำร่างกาย เวลานี้ลูกดวงวิญญาณจดจำพ่อของลูก พ่อพูดว่า พ่อคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัดนั่น ดังนั้น แน่แน่นอนว่าพ่อต้องให้ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด พ่อได้ให้สิ่งนี้ในวงจรที่แล้วด้วยเช่นกัน แน่แน่นอนว่าบารัตเคยเป็นนายของโลก ไม่มีศัตรูเลย เวลานี้ลูกกำลังเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ลูกเคยมีค่าควรแก่สวรรค์ และในเวลานี้ได้กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่สวรรค์ พ่อได้มาอีกครั้งเพื่อทำให้ลูกมีค่าควรแก่สวรรค์ มีการเกิดของชีวิตที่ไร้ตัวตนและการเกิดของกิตะ ผู้คนเชื่อสนิทว่า เมื่อชีพบาบาจะมีคำพูดของพระเจ้า ดังนั้นจึงมีการเกิดของกิตะด้วย ท่านมาอีกครั้งและแนะนำตนเอง กิตะถูกสร้างขึ้นมาจากสิ่งที่ท่านได้พูดเมื่อท่านมา ลูกๆรู้ว่า ราวันคือใคร อาณาจักรนี้ของราวันกำลังถูกทำลายในเวลานี้ ความตายอยู่ใกล้แค่เอื้อม! โลกนี้ถูกเปลี่ยนแปลงเมื่อวงจรที่

แล้วด้วย ทุกสิ่งถูกอธิบายไว้อย่างชัดเจนมาก เป็นเรื่องที่ต้องใช้ความเพียรพยายาม ขณะอยู่กับครอบครัวของคุณ จงกลับมาบริสุทธิ์เหมือนดอกบัว และในเวลาเดียวกันจงศึกษาสิ่งนี้ด้วย ให้ถามครู หลักสูตรนี้ง่ายมาก อยู่กับครอบครัว จดจำพอ และให้เข้าใจตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ผู้ที่รับฟังเป็นเวลาเจ็ดวันเพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่ปรากฏขึ้นมา จงจับชีพจรของทุกคน เห็นได้ว่าบางคนมีความรักที่ลึกซึ้ง พวกเขาโหยหาที่จะมาอยู่เบื้องหน้าเพื่อรับฟังความรู้ของบาบา ลูกสามารถบอกสิ่งนี้ได้จากใบหน้าและกระแสของพวกเขา เพราะไม่มีการจับชีพจรได้อย่างเหมาะสม คนดีหลายคนจึงจากไป พวกเขาพูดว่า แล้วเราจะทำอะไรได้เล่า เราไม่มีเวลาถึงเจ็ดวัน บางคนพูดว่า ให้นิมนต์กับเราด้วยเถิด! ก่อนอื่นเรียกเขา มาแล้วทำความเข้าใจ ถามพวกเขาว่า เธอมาหาใคร เธอมีความสัมพันธ์อะไรกับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เธอเองก็เป็นบราห์มาภุมารและกุมารด้วยกัน เธอเป็นหลานของชีวา ดังนั้นจึงเป็นลูกๆของบราห์มาด้วย พ่อ คือผู้สร้างสวรรค์ ดังนั้นท่านจึงต้องให้มรดก ท่านต้องสอนราชาโยคะ ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา และทำให้พวกเขาเขียนสิ่งนั้นลงไป บางคนเข้าใจอย่างดีมากภายในหนึ่งวัน ผู้ที่ฉลาดจำนวนมากคือ ผู้ที่จะควบไปข้างหน้านั้นก็ปรากฏตัวขึ้นมา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึงและสวัสดีตอนเช้าจากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงตื่นในอมฤตเวลา และจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก และทำความเพียรพยายามที่จะมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ขจัดสนิมของกิเลสด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง
2. ขณะอยู่กับครอบครัวของคุณ จงศึกษาหลักสูตรที่จะกลายเป็นเช่นดอกบัว จับชีพจรของแต่ละคน และดูความกระตือรือร้นของพวกเขา แล้วจึงให้ความรู้

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความเมตตาที่ยิ่งใหญ่และพร้อมกันกับการเป็นครูก็มีการให้อภัยด้วยความรู้ลึกซึ้งของความเมตตา เพื่อที่จะได้รับพรของทุกคน พร้อมกันกับการเป็นครู จงเป็นผู้เต็มไปด้วยความเมตตาที่ยิ่งใหญ่ การเป็นผู้เต็มไปด้วยความเมตตาที่มีการให้อภัยและการให้อภัยนี้จะกลายเป็นเช่นการให้คำสอนแก่ผู้อื่น ลูกต้องไม่เพียงเป็นครูเท่านั้นแต่ลูกต้องให้อภัยด้วยเช่นกัน เพียงโดยการใช้สันสกาเหล่านี้จะทำให้ลูกสามารถให้พรแก่ทุกคนได้ จงทำให้สันสกาของการให้พรมั่นคงจากขณะนี้และแล้วผู้คนจะเฝ้าแต่รับพรจากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของคุณ สำหรับสิ่งนี้ขณะที่เคลื่อนไปจงใช้ทุกอย่างก้าวตามศรัทธาและทำให้บุญที่แห่งพรของคุณเต็มสมบูรณ์

คติพจน์: มายาไม่สามารถมาหาผู้ที่อาจารย์ของพวกเขาเต็มไปด้วยพรของพระเจ้า

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกต้องไม่มีวันเหน็ดเหนื่อยกับการศึกษาเล่าเรียนอยู่อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย หมายถึงการไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม
- คำถาม:** ลูกๆ ได้ทำสัญญาอะไร และเหตุใด?
- คำตอบ:** ลูกทำสัญญาว่า: ฉันจะไม่มีวันให้ความทุกข์แก่ใคร ฉันจะชี้หนทางสู่ความสุขให้กับทุกคน
- คำถาม:** ลูกๆ ประเภทใดที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากยักษ์?
- คำตอบ:** ผู้ที่คิดว่าตนเองนั้นเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ นั่นคือผู้ที่อุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์จากหัวใจของพวกเขา พวกเขาอยู่ในครอบครัว พวกเขาทำธุรกิจของพวกเขา แต่เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และแล้วก็ราวกับว่าพวกเขากำลังรับประทานจากคลังสมบัติของชีพบาบา
- เพลง:** ท่านคือแม่และพ่อ

โอมชานติ ลูกๆ ได้พบกับพ่อแล้ว และพวกเขาได้พูดจากประสบการณ์ของพวกเขาว่า แน่อนไม่มีใครอื่นสามารถเปลี่ยนพวกเขาจากหนามเป็นดอกไม้ บารัตเคยเป็นดินแดนเทวดานางฟ้า นั่นคือของดอกไม้ที่สูงส่ง เวลานี้ได้กลายเป็นปาหนาม สิ่งทีลูกๆ ได้ยินในเวลานี้คือคำพูดที่สูงส่ง พ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใดพูดคำพูดเหล่านั้นกับลูก ทุกสิ่งเกี่ยวกับพ่อนั้นสูงส่ง พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสุขที่สูงส่งที่สุด มหาสมุทรแห่งความรู้ที่สูงส่งที่สุดและเป็นมหาสมุทรแห่งความสงบที่สูงส่งที่สุด เวลาที่ลูกๆ เข้าใจอย่างดีมากว่าก่อนหน้านี้ดวงวิญญาณเคยเป็นหนามในทุกประเด็น ลูกเคยให้ความทุกข์แก่กันและกันด้วยทุกอวัยวะประสาทสัมผัส เวลาที่ลูกทำสัญญาที่จะไม่ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสของลูก เช่นที่พ่อคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นเดียวกันด้วย ลูกต้องไม่ให้ความทุกข์แก่ใคร ลูกต้องชี้หนทางสู่ดินแดนของความสุขเท่านั้นแก่ทุกคน บราห์มากูมารและกุมารีทั้งหมดนี้กำลังทำตามคำสอนของใคร? เขากำลังทำตามศรีมัท(คำสอนที่สูงส่ง) คำสอนของบราห์มานั้นได้รับการจดจำ ในความเป็นจริง ผู้คนเรียกพวกเขาทั้งหมดนั้นว่ากูรู พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่ากูรูบราห์มา กูรูวิษณุ อย่างไรก็ตาม กูรูไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาถูกเรียกว่าเป็นเทพ พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อด้วย บาบาคืออธิบายแล้วว่าเราได้รับมรดกของความสุขชั่วคราจากแม่และพ่อทางโลก ถึงแม้ว่าพวกเขาได้รับมรดกนั้น พวกเขาถึงจดจำแม่และพ่อเหนือโลก พวกเขาไม่ได้จดจำบราห์มา วิษณุหรือชงก้า พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นแม่และพ่อ พวกเขาคือผู้อาศัยของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ผู้คนพูดกับพวกเขา ขอการระต่อพรหมเทพและวิษณุเทพ ไม่มีลูกๆ ใดเหล่านี้จะสามารถเรียกใครอื่นว่าเป็นแม่และพ่อของพวกเขา แม้กระทั่งในสวรรค์ไม่ใช่ทุกคนจะเรียกลักษมีและนารายณ์ว่าเป็นแม่และพ่อของพวกเขา มีการร้องเพลงถึงแม่และพ่อเหนือโลก ท่านคือแม่และพ่อของเรา และเราคือลูกๆ ของท่าน ส่วนใหญ่พวกเขาจะร้องขอพรหรือความเมตตา เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้พรอย่างไร นั่นคือพ่อมีความเมตตาอย่างไร พ่อไม่ได้พูดว่า: ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว หรือขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว พ่อมาและสอนราชาโยคะที่ง่ายตายและความรู้ หลายต่อหลายคนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาให้พรและความเมตตาต่อกันและกัน ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดสามารถมีสายตาที่ดีมาก สายตาของความเมตตา ไม่ใช่ด้วยการได้มีมิติใครบางคนจะสามารถกลายเป็นเทพ ไม่เลย ที่นี้เป็นโรงเรียน เราศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน เวลาที่ลูกรู้ว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนได้เข้ามาในร่างที่มีตัวตนนี้ ที่นี้ มีแม่ พ่อและปู่ และดังนั้นนี่คือครอบครัว นี่คือครอบครัวของพระเจ้า โรงเรียนที่ใหญ่โตมากนั้นควรจะห่างออกไปจากเมืองเล็กน้อย ที่นี้ด้วย พวกเรานั้นอยู่ไกลมาจากเมือง มีความเงียบสงบมากมายอย่างมาก เพราะเราต้องการความสงบ เราต้องกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เวลาที่ลูกเข้าใจว่าอะไรที่รู้ได้ว่าเป็นดินแดนแห่งความสงบ ดวงวิญญาณคือตัวแห่งความสงบ ใครบางคนไม่สามารถพูดว่าจิตใจต้องการความสงบ เพราะจิตใจและสติปัญญานั้นอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณนั้นแยกห่างจากร่างกาย จมูก หู ฯลฯ ไม่ต้องการความสงบ ดวงวิญญาณนั้นต้องการความสงบ บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในแต่ละดวงวิญญาณและปรากฏขึ้นเมื่อดวงวิญญาณได้รับร่างกาย ทั้งการละเล่นลูกบันทีกไว้ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กน้อยเต็มไปด้วยบทบาทที่ใหญ่หลวงมาก! เมื่อเขาได้รับร่างกาย เขาก็เล่นบทบาทของเขา เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แน่อน ที่ดวงวิญญาณของศาสนาเทพมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดขึ้นที่ก้อยู่ในพวกเขา เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้อย่างดี ลูกจะไม่เข้าใจสิ่งนี้ในยุคทอง เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่มีคำกล่าวว่า “ชีวิตที่มีค่าอย่างมากเช่นเพชร” เพราะเวลานี้ลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ลูกพูดว่า “มาแม่”และ“บาบา” ในความไม่รู้ลูกเคยร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อของเรา” ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าเป็นคำยกย่อง

ของใคร ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดในทางปฏิบัติ เวลานั้นลูกเข้าใจว่า ขณะที่กำลังศึกษาคัมภีร์ชาติแล้วชาติเล่าลูกเฝ้าแต่ลงมา สิ่งนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย ลูกต้องทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธา ความเลื่อมใสศรัทธานั้นจะไม่เปลี่ยนและความรู้ก็จะไม่เปลี่ยน มีเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากมาย มีพระเวทและคัมภีร์นับไม่ถ้วน หากลูกจะทำรายการ นั่นก็จะเป็นรายการที่ค่อนข้างยาว ผู้คนทำสิ่งต่างๆ มากมายอย่างมากในโลก มีชุมชนมากมายอย่างมาก ฯลฯ เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ลูกได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีเรื่องของการเหน็ดเหนื่อยในการศึกษาเล่าเรียนนี้ ในความเป็นจริงมีความสุขมากกว่า เพราะที่นี่มีรายได้ เมื่อกำลังหารายได้ไม่ควรจะมีการวิ่งเหงาหาวนอน ความเกียจคร้านเกิดขึ้นเมื่อคุณธรรมอ่อนกำลัง และไม่มีการตระหนักถึงคุณค่าของความรู้ มีรายได้มากมายที่จะหามาได้ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องไม่เหน็ดเหนื่อยในสิ่งนี้ สำนึกนั้นก็บอกว่าลูกต้องอยู่อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยอย่างแน่นอน ขณะที่ทำความเพียรพยายามลูกต้องอยู่อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ซึ่งหมายถึงบรรลุถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก เวลาขึ้นอยู่กับความเพียรพยายามใดก็ตามที่ลูกทำ ลูกประคานนั้นเล็กน้อย ปวงประชามากมายจะถูกสร้างขึ้น พ่อเฝ้าแต่คลำใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม พ่อพูดว่า: ทำตามแม่ และพ่อ มีลูกๆ นับไม่ถ้วน ลูกคือบุตรบุญธรรมของประชาบิดาบรรพมา ลูกไม่ใช่บุตรบุญธรรมของชีพบบา ลูกๆ ดวงวิญญาณเป็นลูกของชีพบบาอยู่แล้ว ลูกเคยพูดถึง “ชีพบบา” ในความไม่รู้ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีใครรู้ว่าชีพบบาคือใครหรือบทบาทของท่านคืออะไร ชีพบบาพูดว่า: บทบาทของพ่อนั้นลูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพ่อสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่พ่อต้องการ ไม่ว่าบทบาทของพ่อนั้นจะเป็นเช่นไรในละคร ก็จะมีการเล่นบทนั้น ไม่มีเรื่องของการร้องขอพรหรือความเมตตา พ่อรู้ถึงวิธีการที่จะหล่อเลี้ยงดูแลลูกๆ นั่นคือด้วยความรู้และโยคะ การหล่อเลี้ยงของลูกคือความรู้และโยคะ พ่อเรียกว่าเป็นบาบาเพราะพ่อคือผู้สร้าง แน่แน่นอนที่พวกเขาจะเรียกพ่อว่า “บาบา” แม้แต่เมื่อผู้คนมีพ่อแม่ทางโลกพวกเขาก็จดจำพ่อและแม่เหนือโลก เวลานั้นลูกเข้าใจว่าพ่อและแม่เหนือโลกได้มาและกำลังสอนราชาโยคะแก่เรา ใช้ ทุกคนต้องทำงานเพื่อการหาเลี้ยงชีพของร่างกายของร่างกายของเขา ได้เคยมีการอธิบายแก่ลูกด้วยเช่นกันเกี่ยวกับคำเตือนที่ลูกต้องระมัดระวัง ถึงแม้ว่าลูกต้องไม่รับประทานสิ่งใดที่ไม่บริสุทธิ์ ลูกก็ยังต้องอยู่ในครัวเรือน ลูกได้อุทิศตนเองแก่บาบาแล้ว มีสำนึกที่ว่า: บาบา ทั้งหมดนี้เป็นของท่าน เมื่อลูกก้าวไปด้วยการพิจารณาว่าทุกสิ่งเป็นของบาบา และแล้ว ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับประทานนั้นก็มาจากยักษ์ เราคือผู้ดูแลผลประโยชน์ เราได้รับประทานจากยักษ์ และนั่นเป็นสิ่งที่สำคัญ หากลูกไม่ได้อุทิศตนเองและไม่คิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ และแล้วอาหารนั้นก็เลยไม่มาจากยักษ์ ก่อนอื่นใดให้คิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้คนแม้กระทั่งพูดว่าพระเจ้าให้ทุกสิ่งแก่ทุกคน พวกเขากราบไหว้บูชาเหล่าเทพด้วยการคิดว่าพวกเขาจะได้รับสิ่งต่างๆ จากเทพเหล่านั้นหรือจากกูรู ถึงแม้พวกเขาคิดเช่นนั้น ก็เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้แก่ทุกคน พ่อคือผู้ประทานเดียวสำหรับทุกคน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาทั้งหมดประกันตนเองกับพระเจ้า พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะได้รับการตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดถัดไป ลูกประกันทุกสิ่งกับบาบาด้วย ลูกได้รับคำสอนเหล่านี้สำหรับชาติเกิดถัดไป ลูกได้รับผลของการกระทำดี ผู้คนอุทิศตนแก่พระเจ้า การอุทิศตนแก่พระเจ้าหมายถึงการประกันตนเอง นั่นเป็นการประกันทางอ้อม ในขณะที่เป็นการประกันทางตรง ผู้คนไม่รู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อ ที่นี้ลูกอุทิศทุกสิ่งแก่พ่อ พ่อพูดว่า: คิดว่าตนเองเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ มีสำนึกที่ว่าลูกกำลังรับประทานจากยักษ์ของชีพบบา ลูกต้องดูแลเอาใจใส่ทุกสิ่ง โบกี้ที่ทาโมกุนี(ไม่บริสุทธิ์) ไม่สามารถที่จะออฟเฟอร์ได้ ผู้คนออฟเฟอร์โบกี้ที่บริสุทธิ์ในวัด เพียงไวชนาฟ (ผู้ได้รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์) เท่านั้นที่ออฟเฟอร์โบกี้ ทั้งหมดนั้นมีกิเลส จะสามารถมีร่างที่สูงส่งที่ปราศจากกิเลสที่นี้ได้อย่างไร? ลักษณะและนารายณ์มีร่างที่สูงส่ง ผู้ที่ซ่องแะในกิเลสกล่าวได้ว่าตกต่ำ เวลานั้นลูกๆ เข้าใจว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าแม่และพ่อ ผู้เดียวที่ลูกเคยเรียกหามาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ผู้ที่ทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรจะมาที่นี้ พวกเขาทำพิธีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างจริงจัง ลูกๆ นั้นต้องศึกษาความรู้อย่างเข้มข้นอย่างมาก อย่าได้พอใจกับเพียงเล็กน้อย ได้มีการให้ประเด็นมากมายอย่างมากเพื่อที่จะอธิบาย หญิงชราที่ไม่สามารถเข้าใจได้มากนัก บาบาพูดกับพวกเขาว่า: เพียงแต่ถามผู้อื่นว่าพวกเขามีคำแนะนำของพ่อเหนือโลกไหม บอกพวกเขา: จดจำพ่อนั้น พวกท่านคือผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาและท่านคือพระเจ้า พระเจ้าพูดว่า: หากลูกจดจำพ่อ ลูกจะมาสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นของพ่อ ในขณะที่กฤษณะจะพูดว่า ลูกจะมาสู่โลกของดินแดนสุชาติของฉัน ก่อนอื่นใด ลูกต้องไปยังดินแดนนิพพาน และดังนั้นแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน กฤษณะนั้นคือผู้มีร่างกาย การจดจำเขาหมายถึงการจดจำร่างที่สูญสลายของวัตถุธาตุทั้ง 5 นั่นเป็นหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกเข้าใจเกี่ยวกับการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกได้รับมรดกของสวรรค์ด้วยความรู้นี้ภายใน 1 วินาที หลังจากกลางวันก็จะเป็นกลางคืน และหลังจากกลางคืนก็จะเป็นกลางวัน ความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางวันที่ยิ่งผู้คนนั้นร่ำร้อน เหตุนี้เองจึงมีการใช้คำพูดที่แสดงว่าเป็นกลางวันที่มีมืดมิด ผู้คนรู้เกี่ยวกับกลางวันของบรรพมาและกลางวันของบรรพมาด้วย เหตุใดพวกเขาจึงไม่พูดเช่นนั้นสำหรับวิชญ์ เพียงลูกๆ บรรพมินเท่านั้นที่รับความรู้

ในเวลานี้ และเหตุนี้เองบรรพมาจึงได้รับการจดจำ บรรพมาคือผู้ที่รู้จักกลางวันและกลางคืน บรรพมารู้ว่าเวลานี้กลางวันจะจบสิ้นและกลางวันกำลังจะเริ่มต้น เป็นกลางวันและกลางคืนของบรรพมา สิ่งต่างๆ เหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ วิชาจะไม่พดเกี่ยวกับกลางวันและกลางคืนของเขา อย่างไรก็ตามลูกสามารถพูดว่า: เราประกาศสิทธิในผลรางวัลที่สูงส่งด้วยความรู้นี้ และแล้วความรู้ก็หายไป คัมภีร์เหล่านี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร คัมภีร์เดียวกันนี้จะถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง มีคำกล่าวว่าสิ่งเหล่านั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่เริ่มมีการบันทึกเวลา ไม่ใช่ว่าคัมภีร์จะปรากฏออกมาจากผืนโลก พ่อมาและพูดสัจจะ เครื่องประกอบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเดียวกันนั้นจะปรากฏขึ้นอีกครั้ง เตือนแม่ที่แก่ชราด้วยว่า ชีพบาบาที่สูงส่งเหนือสิ่งใดอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ที่ซึ่งดวงวิญญาณอาศัยอยู่ นั่นคือสถานที่ที่สูงสุด โลกดวงวิญญาณ และบรรพมา วิชาและชาก้าอยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน หลังจากนั้น หากลูกลงมายังอาณาเขตที่มีตัวตน อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์นั้นก็มาก่อน นั่นคือสิ่งสร้างใหม่ที่พ่อกำลังสร้าง ท่านกำลังชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนแม้กระทั่งพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! แนนอน ที่ดังนั้นทั้งโลกต้องเป็นของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ในเวลานี้ ท่านมาและชำระผู้คนเหล่านั้น ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะมาสู่โลกที่บริสุทธิ์ สิ่งหลักคือ การจดจำพ่อและบ้านของลูก บอกทุกคนว่า: โอ ดวงวิญญาณ เวลานี้ท่านต้องกลับบ้าน ลูกๆ ดวงวิญญาณจะถูกนำกลับบ้าน ร่างของทุกคนจะจบสิ้น ในแง่ของดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้อง และในแง่ของร่างกายทั้งหมดคือพี่น้องหญิงชาย สิ่งต่างๆ เหล่านี้หวานชื่นอย่างมาก ลูกกำลังนั่งที่นั่งในหอพัก ลูกคือผู้อาศัยของสถานที่นี้ นักเรียนก็อาศัยอยู่ในหอพักเพื่อที่พวกเขาจะไม่ได้รับอิทธิพลของเพื่อนไม่ดีภายนอก ที่นี้ลูกมีความเป็นเพื่อนของผู้ที่ปราศจากกิเลส อัจชะ วันนี้เป็นวันสำหรับบรรพมาไบเจน ชีพบาบาไม่ได้รับประทาน ท่านนั้นอโปกศา (อยู่เหนือประสบการณ์ทางร่างกาย) เหล่าเทพชอบอาหารของบรรพมา เพราะพวกเขากลายเป็นเทพด้วยอาหารของบรรพมา ดังนั้นอาหารของบรรพมามีความสำคัญอย่างมาก อาหารนั้นมีผลกระทบอย่างมากมาย หากลูกได้รับอาหารที่ปรุงโดยโยคีที่เข้มข้น สติปัญญาของลูกก็จะกลับมาดีมาก โยคีเป็นที่ต้องการผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงชีพบาบาตลอดทั้งวัน ผู้ที่ดวงจักรและเตรียมอาหารในเวลาเดียวกัน หลายคนกลับมาบริสุทธิ์ แม่มาย ผู้เป็นแม่หรือกุมาริอาจะบริสุทธิ์ แต่พวกเขาควรจะเป็นโยคีด้วย จะมีความก้าวหน้าอย่างมากสำหรับลูกหากลูกจะรับประทานอาหารที่ตระเตรียมโดยโยคี ลูกๆ โยคีเช่นนี้ 5-7 คนเช่นนี้เป็นที่ต้องการผู้ที่สามารถเตรียมอาหารโดยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง นี่จะทำให้สภาพของลูกดีมาก ลูกจะได้รับความช่วยเหลืออย่างมากในโยคะ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำตามแม่และพ่อและหล่อเลี้ยงทุกคนด้วยความรู้และโยคะ หล่อเลี้ยงตนเองด้วยการหล่อเลี้ยงนี้ กลับมาเข้มข้นในความรู้และโยคะ

2. รับประทานอาหารที่ตระเตรียมขึ้นโดยผู้ที่บริสุทธิ์และเป็นโยคี ในการที่จะชำระสติปัญญาของลูกให้บริสุทธิ์ ให้ระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับอาหารของลูก

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นนายของทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดและเป็นเครื่องมือ สำหรับการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเองของลูก

คติพจน์: คติพจน์ของลูกคือ : อย่าได้มองหาการแก้แค้น (badla) แต่จงแสดงถึง"การเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง" โดยการเปลี่ยนแปลง(badal)ของตัวเอง ลูกๆบางคนคิดว่า "ถ้ามีการทำให้สิ่งนี้ถูกต้อง ฉันก็จะดี ถ้ามีการจัดระบบให้ดี ฉันก็จะไม่เป็นไร ถ้าเธอทำให้ผู้ที่กำลังโกรธเยือกเย็นลง ฉันก็จะเยือกเย็นลงด้วย ให้ผู้ที่กำลังสร้างความขัดแย้งออกไปและศูนย์ก็จะดี " การคิดในลักษณะนี้นั้นผิด ก่อนอื่นใดเปลี่ยนแปลงตนเองและแล้วโลกจะเปลี่ยน สำหรับสิ่งนี้กลายเป็นนายของทรัพย์ที่มีค่าทั้งหมดและใช้ทรัพย์ที่มีค่าแต่ละอย่างในเวลาที่คุณต้องการ

***** โอม ขานติ *****

คติพจน์: ให้แสงของทุกพลังอยู่กับลูกอย่างสม่ำเสมอ และมายาจะวิ่งหนีไปจากกระยะไกล

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวานลูกต้องยกกระดานผู้ที่ทัดเทียมกับลูก พ่อได้วางไผของความรู้ไว้บนผู้เป็นแม่ทั้งหลายและดังนั้นแม่ทั้งหลายมีความรับผิดชอบที่ใหญ่หลวง
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้เป็นแม่เป็นเครื่องมือในงานพิเศษใด? ลูกมีความรับผิดชอบอะไร?
- คำตอบ:** ลูกคือเครื่องมือที่ทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นบริสุทธิ์ และทำให้คนรกรกลายเป็นสวรรค์ พ่อได้วางไผของความรู้เหนือลูกๆ ผู้เป็นแม่และดังนั้นลูกมีความรับผิดชอบที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกคือกองทัพซัพซันดี เวลาที่ลูกต้องให้คุณประโยชน์ผู้ที่ทัดเทียมกับลูก ปกป้องทุกคนจากการอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องยกกระดานหญิงโสเภณีด้วย
- เพลง:** : นักเดินทางของเวลากลางคืน อย่าได้เหนื่อยอ่อน จุดหมายปลายทางของรุ่งอรุณนั้นไม่ไกลเลย

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินบรรทัดของเพลงแล้ว เวลาที่เรา กำลังจะไปสู่ประเทศของเรา ดินแดนแห่งความสุข ลูกๆ ผู้เป็นแม่ได้ถูกจัดให้เป็นเครื่องมือเพื่อทำงานของการสร้างดินแดนแห่งความสุข ไผของน้ำทิพย์แห่งความรู้ได้วางบนผู้เป็นแม่ เช่นที่ มีการทำพิธีเปิดหรือมีการก่อตั้งบางสิ่ง ดังนั้น เช่นกัน พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังทำการเปิดดินแดนสุขาดีผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ ท่านวางไผไว้ให้กับลูกๆ ผู้เป็นแม่ ดังนั้นลูกๆ ในเวลานี้ลูกต้องกลับมาตื่นตัว นี่คือการกองทัพซัพซันดี พ่อวางความรับผิดชอบให้แก่ลูกๆ ไม่ใช่ว่าพ่อได้ให้ความรับผิดชอบแก่กูรูละเหล่านั้นเพื่อประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เวลาที่ลูกๆ รู้แล้วว่านี่เป็นงานของแม่ที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับจากความรู้ แม่ได้รับไผของความรู้แล้ว ได้มีการแสดงว่าก่อนอื่นได้มีการวางไผไว้เหนือแม่ของชาวโลก ในคัมภีร์พวกเขาได้พูดถึงชื่อของลักษมี มีความแตกต่างตรงนี้ ได้มีการวางไผของความรู้เหนือลูกๆ ผู้เป็นแม่ ได้มีการวางไผไว้เหนืออากาลี มีคำยกย่องอากาลี พวกเขาได้สร้างสัญลักษณ์มากมาย ดังนั้นเวลานี้ได้มีการวางไผเหนือลูกๆ ผู้เป็นแม่ เพราะผู้เป็นแม่ผู้ที่ทัดเทียมกับลูกอยู่ในสภาพที่เลวร้าย ลูกๆ ลูกเรียกว่าเป็นซัพซันดี ลูกคือกองทัพที่แผ่ตัวสติปัญญาของลูกควรมีความกระตือรือร้น ลูกกำลังก่อตั้งอำนาจในการปกครองตนเองของลูก มีคำพูดที่ว่า "ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่" ชื่อของดินแดนบาร์ตก็เป็นที่จดจำด้วย พวกเขาพูดว่า ชัยชนะต่อแม่ของบาร์ต นั่นคือให้มีชัยชนะของแม่ผู้ที่อยู่ในบาร์ต ชัยชนะต่อแม่ผู้ที่ทำให้โลกเป็นสวรรค์ พวกเขาทำความผิดและเพียงแต่พูดถึงแม่ของบาร์ต บาบามาประกาศชื่อเสียงของลูกๆ ผู้เป็นแม่ ท่านทำให้เกิดการทำพิธีเปิดสวรรค์ ลูกพูดว่าซัพซันดีทำให้โลกนี้เป็นสวรรค์ผ่านลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกยังธนูแห่งความรู้ไปยังบิซามปีตาไมาลาด้วย พ่อพูดว่า: อย่าได้หวาดกลัวที่จะยังธนูแห่งความรู้ ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนและสอนผู้อื่น กองทัพของลูกได้กลายเป็นเครื่องมือ ลูกคือนายที่เต็มไปด้วยความรู้ พวกเขาได้แสดงสรีรชาติพร้อมกับซัพซันดี เพราะเธอฉลาดที่สุด โลกนั้นไม่รู้สิ่งนี้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังจะกลับมาสวยงามจากนาคเกลียด พวกเขาจะไปหากาลี พวกเขาเรียกหาเธอ แม่! แม่! พวกเขากร้องไห้อย่างมาก อย่าได้ถามเลย! แต่ก็ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้น มีคำยกย่องอากาลีอย่างมากในกัลกัตตา บราห์มานี้ไม่ใช่แม่และเหตุนี้เองลูกๆ ผู้เป็นแม่จึงได้รับไผ ลูกคือกองทัพของแม่ ทั้งหมดทัดเทียมกัน ลูกพูดว่า "บาบาไม่ว่าลูกเป็นอะไร และไม่ว่าลูกจะเป็นอย่างไร ลูกนั้นเป็นของพ่อ ผู้ที่พูดด้วยเช่นกันว่า: ไม่ว่าลูกจะเป็นเช่นไร ไม่ว่าลูกเป็นอะไร ลูกนั้นเป็นของพ่อ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำตามศรัทธา ลูกทั้งหมดคือเจ้าสาว ลูกทั้งหมดพูดว่าลูกเป็นของพระเจ้า ลูกได้รับคำอธิบายแล้วว่าลูกทั้งหมดเป็นลูกๆ ของซัพซันดี ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้ ก่อนอื่นใดมีคำยกย่องชีวา ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า ซัพซันดีผู้เดียวที่ให้มรดกแก่เรา ท่านไม่มีตัวตนเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ดังนั้นเวลานี้ลูกสาวต้องยกกระดานผู้ที่ทัดเทียมกับลูกๆ ความรับผิดชอบทั้งหมดได้ถูกยกให้กับลูกๆ ผู้เป็นแม่ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่ ชีวาคือลูกและดังนั้นท่านต้องพูดว่าขอคารวะต่อแม่ ผู้เดียวนี้คารวะต่อลูกและลูกก็คารวะต่อท่าน นี่เป็นความอัศจรรย์! สิ่งนี้ลูกกำหนดเอาไว้แล้วในละครด้วย ลูกรู้ว่าซัพซันดีให้หิมิตด้วย แม้แต่ขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกสามารถได้หิมิตของผู้ที่มีมงกุฎนางนงู ทุกคนนั้นมีมงกุฎ นี่คือการหมายการคำที่ถูกใช้ เขาได้ให้มงกุฎที่ใหญ่โตแก่กฤษณะ ไม่เช่นนั้นแล้วเขาก็ไม่ได้สวมมงกุฎที่ใหญ่เช่นนั้น พ่อที่นั่งและให้หิมิตของเป้าหมายและวัตถุประสงค์แก่ลูกๆ ผู้เป็นแม่ ลูกจะกลายเป็นแม่ของเจ้าชาย ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นแม่ของกฤษณะ ที่นั่นมีเจ้าชายและเจ้าหญิงมากมาย การเป็นแม่ของเจ้าชายหมายถึงการกลายเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินี เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกนั้นดีมาก ลูกจะมีเจ้าชายในตักของลูก ลูกสาวทั้งหลายมีความรับผิดชอบมากมาย ลูกควรมีชุมนุมที่ใหญ่ ลูกควรสร้างบันทึกความทรงจำ: พวกเราซัพซันดีคือผู้เป็นแม่ของบาร์ต เราได้เคยทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ด้วยการทำตามศรัทธาแม้กระทั่ง

ในวงจรที่แล้ว ผู้เป็นแม่ต้องเก่งอย่างมาก ทุกวันนี้ผู้ที่ท่ดเทียมกับลูกก็ถูกทุบตีอย่างมากสำหรับยาพิษ ดังนั้นลูกควรจะร่ำร้องเพื่อที่จะช่วยเหลือพวกเขา จงบอกกับรัฐบาล: เราทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ทุกวงจรด้วยพลังของความบริสุทธิ์ แต่พวกเขากำลังสร้างอุปสรรคเหล่านี้ เราต้องการกลับมาบริสุทธิ์ พร้อมกันกับพวกเขา ผู้ชายบางคนจะพูดด้วยเช่นกันว่าความบริสุทธิ์นั้นดีมากอย่างแท้จริง ผู้คนใช้ยาเม็ดคุมกำเนิดเพื่อที่จะไม่มีลูกๆ อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นได้ด้วยสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์! บราเตอร์เป็นผู้ช่วยของลูกๆผู้เป็นแม่ ลูกสาวควรจะต้องอย่างตื่นตัวเช่นกัน ลูกต้องแสดงประกายของลูก จงบอกกับรัฐบาล: พระเจ้าผู้เป็นพ่อพูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์ ทั้งหมดคือลูกๆของซีพาบบา ดังนั้นพวกเขาเป็นพี่น้องกัน และแล้วเนื่องจากเป็นลูกของประชาบิดาบรรพมา เราเป็นพี่น้องหญิงชาย เวลานี้โลกใหม่กำลังถูกก่อตั้ง ลูกๆของซีพาบบาเป็นลูกๆของประชาบิดาบรรพมาด้วยและพวกเขาเป็นพี่น้องหญิงชาย พวกเขาไม่สามารถแลกเปลี่ยนยาพิษกับกันและกันได้ นี่คือการลบล้าง พ่อทำให้ลูกๆบริสุทธิ์ด้วยวิธีอย่างเดียวกันในวงจรที่แล้วด้วย เวลานี้เรากำลังเอาชนะมาราวัน รามันนี่คือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของบาร์ต ลูกเคยฟ่ายแพ้ในทุกสิ่งเพราะลูกเคยฟ่ายแพ้ราวัน รามมาและทำให้ลูกสามารถได้รับชัยชนะเหนือราวัน อย่างไรก็ตามแม้แต่วะลานี้บางคนก็มีความผูกพันยึดมั่นต่อสามีลาอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! ลูกๆผู้เป็นแม่ได้รับไหแล้วในเวลานี้ ลูกควรจะต้องอธิบายว่า ลูกกำลังเปิดประตูสู่สวรรค์ พวกเขาได้แสดงลักษณะมีพร้อมกับไห อย่างไรก็ตามลักษณะนั้นบริสุทธิ์ เธอจะทำอะไรกับไหของความรู? ไหของความรูนั้นอยู่บนแม่ของชาวโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้ออกคำสั่งในเวลานี้ว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้ที่เอาชนะสิ่งนั้นจะกลับมาสูงส่งและกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกๆควรจะต้องมีความรักอย่างมากต่อกันและกัน สิ่งนี้เหมือนกองทัพของบราห์มากุมารและบราห์มากุมารมาอยู่รวมกัน ไม่มีใครรู้ว่าใครอยู่ที่ไหน ไม่สามารถเรียกลูกทั้งหมดของทุกศูนย์ได้ ผู้เป็นแม่มีพันธะมากมาย พวกเขาต้องดูแลลูกของพวกเขาด้วย ไม่เช่นนั้นผู้ชายก็จะรายงานพวกเขา อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงเมื่อพวกเขาจากไปใครจะดูแลครอบครัวต่อไป? ลูกต้องแสดงให้เห็นว่าผู้คนเหล่านั้นสอนหรือและเราสอนราชาโยคะ เหตุนี้เองเราควรได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บาบอบอกลูกแล้วว่า: จงอธิบายแก่หญิงโสเภณีด้วยว่าพวกเขาควรจะหยุดธุรกิจที่สกปรกในเวลานี้ จงบอกพวกเขาให้กลายเป็นประตูสู่สวรรค์ หากลูกทำงานนี้สำเร็จ ชื่อของลูกจะได้รับการยกย่องอย่างมาก ลูกต้องให้ความเมตตาแก่พวกเขาด้วย ยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้มีคุณประโยชน์ ลูกต้องร่ำร้องอย่างมากเพื่อความบริสุทธิ์ จงมีเมตตาต่อหญิงโสเภณีเหล่านี้เถิด เวลานี้รัฐบาลเองได้จ้างพวกเขาให้ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง จงอธิบายในวิธีการเช่นนั้นที่จะมีการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า บราห์มากุมารและบราห์มากุมารกำลังให้ความรู้แก่กระทั้งหญิงโสเภณีและปลดปล่อยพวกเขาจากธุรกิจที่สกปรก เพราะตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และสกปรกด้วยสิ่งนั้น โลกนี้ไม่มีศีลธรรมจรรยา พ่อมาและยกระดับผู้เป็นแม่ นี่เป็นหน้าที่ของบราเตอร์ที่จะกลายเป็นผู้ช่วย ผู้ที่ทำความเพียรพยายามจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกควรจะต้องมีความเมตตาต่อผู้ที่ท่ดเทียมกับลูก สถานที่นี้เรียกว่าเป็นโรงคำประเวณี พ่อมาและทำให้กลายเป็นวัดของชีวา ในความเป็นจริงนี้เป็นประเด็นของความรู พ่อเข้ามาในร่างนี้ของมนุษย์และให้ความรู้แก่ลูก ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่อยู่ในสุสานกลายเป็นผู้ที่อยู่ในดินแดนของเทวดา นางฟ้า นี่คือการทดสอบแห่งความรู้ ลูกเฝ้าแต่จมดุนเองในความรู แต่ไม่มีเรื่องของน้ำาษาที่นี้ เมื่อพวกเขาไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาทำความเพียรพยายามอย่างมากๆ การไปด้วยการเดินทางด้วยสัมภาระมากมายเป็นงานที่หนักมาก เวลานี้ลูกได้เข้าใจแล้วว่าบาบานั่งในร่างมนุษย์และอาบลูกในความรู อย่างไรก็ตามไม่มีเทวดา นางฟ้าฯ เป็นบาบาที่ได้ทำให้ลูกกลายเป็นเทวดานางฟ้าของความรู สิ่งต่างๆเหล่านี้เป็นสิ่งที่จะต้องเข้าถึงอย่างมาก หากลูกสาวอยู่อย่างตื่นตัว ลูกสามารถทำงานได้มากมาย ลูกๆผู้เป็นแม่ต้องไป จงบอกพวกเขา: ไม่ว่าหญิงโสเภณีอยู่ที่ใดก็ตาม จงสร้างกลุ่มของพวกเขาขึ้น อธิบายกับผู้อาสูโสของพวกเข เธอ อย่างไรก็ตามไม่ควรจะเป็นว่า ภายนอกลูกเฝ้าแต่พูดว่า “ของฉันคือผู้เดียวเท่านั้น และไม่มีใครอื่น” แต่ภายในนั้นใครบางคนเฝ้าแต่ดึงดูดลูกอยู่ สิ่งนั้นก็ไม่สามารถให้ผลเช่นกัน จงกลายเป็นลูกที่แท้จริงของพ่อ ความสดชื่นแจ่มใสบนใบหน้าของลูกอยู่ที่ใด? โอ! ลูกกำลังจะไปพบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ดังนั้นลูกควรจะต้องวิ่งมาและพบปะกับท่านในความสุขออย่างมาก “ฉันจะไปและกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของบาบา” อย่าได้อยู่อย่างเหน็ดเหนื่อย การจดจำระลึกถึงของลูกคือการแข่งขัน นั่นคือการแข่งขันทางร่าง นี่คือการแข่งขันทางจิตของลูก ใบหน้าของลูกควรจะต้องเบิกบานด้วยความสุข เมื่อสามีของภรรยาได้ได้หายตัวไปแล้วได้พบอีกครั้ง เธอจะวิ่งไปตามถนนเหมือนคนวิกลจริตเพื่อพบกับเขาอีกครั้ง ผู้เดียวนี้คือสามีเหนือสามีที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะหวาดกลัวสิ่งใดเล่า? ลูกควรจะต้องวิ่งมาเพื่อพบปะกับผู้เดียวผู้ที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงกลายเป็นลูกที่แท้จริงของพ่อ ให้แน่ใจว่าไม่ได้เป็นหนึ่งข้างในและเป็นสิ่งอื่นภายนอก ให้ล้าหน้าในการแข่งทางจิตของการจดจำระลึกถึง จงเป็นผู้ที่สดชื่นแจ่มใสและมีความสุขอย่างมาก

2. จงอยู่กับกันและกันด้วยความรักอย่างมาก เตรียมการชุมนุมของกองทัพซัพพัตต์และช่วยเหลือผู้ที่หัดเทียมกับลูก สร้างวิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์และทำให้ผู้อื่นนั้นบริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกสร้างสภาพของความสุขด้วยการตระหนักรู้ที่สูงส่งของลูกและกลายเป็นตัวของคุณสุข พื้นฐานของสภาพของลูกคือสำนึกของลูก ลูกเพียงแต่ต้องเป็นตัวของสำนึกเพราะสำนึกของลูกเป็นเช่นไร สภาพของลูกก็จะเป็นเช่นนั้น คงสำนึกของการอยู่อย่างเป็นสุขและสภาพของลูกจะเป็นสภาพของคุณสุข ถ้าลูกมีสำนึกของคุณทุกซ์สภาพของลูกก็จะเป็นสภาพของคุณทุกซ์ ความทุกซ์กำลังเพิ่มขึ้นในโลก ทุกสิ่งกำลังจะเข้าสู่จุดขีดสุดของมัน แต่ลูกๆของมหาสมุทรของคุณสุขจะอยู่อย่างเป็นสุขอย่างสม่ำเสมอและละวางจากความทุกซ์อย่างเป็นตัวของคุณสุข ดังนั้นไม่ว่าอะไรเกิดขึ้นก็ตาม ลูกจะอยู่ในความสุขสันต์อย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: การออมทรัพย์ที่มีค่าของเวลาจากการสูญเสียเปล่าคือสิ่งซึ่งบอกของผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจัง

***** โอม ขานติ *****

คำพูดที่สูงส่งที่ประมาณค่ามิได้ของมาเตซาวรีจี

โยคะโบราณของบาร์ตสอนโดยพระเจ้า

โยคะของพระเจ้าของเราเป็นที่รู้จักดีในบาร์ตว่าเป็นโยคะโบราณ เหตุใดโยคะนี้จึงถูกเรียกว่าเป็นโยคะที่คงอยู่ตลอดไป เพราะโยคะนี้สอนโดยพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่คงอยู่ตลอดไป ถึงแม้ว่าดวงวิญญาณมนุษย์อื่นๆก็สอนโยคะและเปิดอาศรมโยคะพวกเขาไม่สามารถสอนโยคะโบราณนี้ได้ ถ้าพวกเขาได้สอนโยคะเช่นนี้และแล้วพลังนั้นอยู่ที่ไหนเล่า บาร์ตกำลังกลับมาอ่อนแอวันแล้ววันเล่า และสิ่งนี้แสดงว่าโยคะนั้นไม่ใช่เป็นโยคะที่คงอยู่ตลอดไป เพียงผู้เดียวที่ลูกต้องมีโยคะด้วยเท่านั้นที่สามารถสอนลูกได้ ลูกไม่ต้องมีโยคะกับผู้อื่น ดังนั้นพวกเขาสามารถสอนลูกได้อย่างไร เพียงพระเจ้าท่านเองเท่านั้นสามารถทำงานนี้ได้ และเพียงท่านเองเท่านั้นสามารถแบ่งปันความลับนี้กับพวกเรา ถึงแม้ว่าผู้คนทุกหนแห่งพูดว่าพวกเขาจะสอนโยคะให้แก่เรา เรารู้ว่าพระเจ้าท่านเองสอนโยคะที่แท้จริงแก่เราและก่อตั้งอาณาจักรเทพของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ พระเจ้าท่านเองมาและสอนโยคะโบราณนี้แก่เราทุกวงจร ลูกดวงวิญญาณทั้งหลายต้องมีโยคะที่สม่ำเสมอกับดวงวิญญาณสูงสุดและบาปของลูกก็จะถูกทำลายไป อัมชะ

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ไม่มีความสุขสันต์ใดในโลกเก่าและร่างเก่านี้ ดังนั้น, ตายขณะมีชีวิตต่อสิ่งนั้น เป็นของพ่อและกลายเป็นแมลงเฝ้าที่แท้จริง
- คำถาม:** อะไรคือแพ้นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน ...?
- คำตอบ:** มีเพียงยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกๆ ได้ท่องทั่วบ้านของฝ่ายสามของลูก, ดินแดนสุชาวดี ในขณะที่ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ นี่คือนั่นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงในเวลาเท่านั้นที่นัยสำคัญของอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนถูกเปิดเผย
- คำถาม:** ด้วยวิธีการใดที่ลูกจะสามารถลิ้มความยากจนและความทุกข์ได้อย่างง่ายดาย?
- คำตอบ:** ฝึกฝนการอยู่อย่างปราศจากร่างและลูกจะลิ้มความยากจนและความทุกข์ พ่อมาหาลูกๆ ที่ยากจนเท่านั้น เพื่อให้พวกเขาเหล่านั้นมั่งคั่ง เพียงลูกๆ ที่ยากจนเท่านั้นที่พ่อนำมาเลี้ยงดู
- เพลง:** เปลวไฟได้จุดขึ้นในชุมนุมที่มีความสุขของแมลงเฝ้า....

โอมซานติ ดวงวิญญาณทั้งหลายมีความรักต่อพ่อเหนือโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดของพวกเขา ลูกรู้ว่าบาบาจะพาพวกเขาไปจากที่นี่ เมื่อดวงวิญญาณของใครบางคนกำลังจะจากร่างของเขา ผู้คนก็พยายามจะป้องกันการจากไปนั้น เช่นที่พวกเขาได้แสดงไว้ในเรื่องราวของสัตยาวันสาวตรี เธอผูกพันอย่างมากกับดวงวิญญาณนั้น ดวงวิญญาณที่เธอต้องการให้เขากลับเข้ามาสู่ร่างกาย อย่างไรก็ตามเธอไม่มีความรู้ ลูกมีความรู้ พวกเราทั้งหมดรักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดนั้น เหตุใดความรักนั้นถึงได้ถูกสร้างขึ้น? เพื่อที่จะตาย ความรักต่อพ่อนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก ดวงวิญญาณทั้งหลายได้ลืมนึกคิดถึงลูกหลานไปทั่วในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจรด้วยความต้องการที่จะไปยังบ้านของพวกเขา, ดินแดนแห่งความสงบ เป็นเช่นนั้นอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: อยู่อย่างปราศจากร่าง! ตาย! เมื่อดวงวิญญาณแยกห่างจากร่างกาย นั่นก็เรียกว่าการตาย พ่ออธิบาย: ลูกๆ ตายต่อโลกนี้ นั่นคือตายต่อพันธะนี้ นั่นคือเป็นของพ่อ ไม่มีความสุขสันต์ใดในโลกเก่าและร่างเก่านี้ นี่คือนั่นที่สกปรกอย่างมาก โลกนี้คือก้นบึ้งของนรกอย่างแท้จริง ลูกๆ ได้รับการบอกว่า: เวลานั้นจะเป็นของพ่อ! พ่อได้มาเพื่อพาพวกเขาไปสู่ดินแดนแห่งความสุขที่ซึ่งไม่มีกรกล่าวถึงความทุกข์ใดเลย ดังนั้นจึงกลายเป็นแมลงเฝ้าและสังเวียต่อเปลวไฟนี้ในความสุข แมลงเฝ้านั้นบินมาในความสุข แมลงเฝ้าบางตัวก็เป็นเช่นนั้นว่าพวกเขาถือกำเนิดเมื่อมีแสงและเมื่อแสงนั้นดับไปพวกเขาก็ตาย ในเทศกาลแห่งแสง(ดีพมาลา) ก็มีแมลงสี่เชียวเล็กๆ มากมาย พวกมันอุทิศตนเองกับแสงสว่าง ทันทีที่แสงสว่างดับลงพวกมันก็ตาย ผู้เดียวนั้นคือเปลวไฟที่ยิ่งใหญ่ พ่อพูดว่า: ลูกเองก็สังเวียตนเองเหมือนกับแมลงเฝ้า ลูกคือมนุษย์ที่มีชีวิต ดังนั้นจึงละทิ้งพันธะทางร่างทั้งหมดขณะที่ลูกมีชีวิตอยู่ ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมีโยคะกับพ่อ จงอยู่ในความสุขและสำนึกูของร่างกายนั้นจะถูกละทิ้งไป นั่น ดวงวิญญาณกำลังจากโลกนี้และกำลังจะไปยังบ้านของเรา โลกในเวลานี้นั้นไม่มีประโยชน์ ดังนั้น อย่าได้ผูกพันหัวใจของลูกกับสิ่งนั้น มีผู้ที่ยากจนมากมายในโลกนี้ โดยทั่วไปแล้วเป็นคนจนที่ไม่มีความสุข พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานั้นจะอยู่อย่างปราศจากร่าง! พวกเราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบนั้น ไม่มีใครสามารถไปสู่ดินแดนแห่งความสงบได้โดยที่ไม่ได้กลับมารับรู้สิทธิ ในเวลานี้ปีกของทุกคนนั้นหักลง ปีกของผู้ที่คิดว่าตนเองนั้นเป็นพระเจ้านั้นหักมากที่สุด ดังนั้นพวกเขาจะพาพวกเขาไปที่ใด? พวกเขาไม่สามารถไปที่ใดได้ด้วยตนเอง ดังนั้นพวกเขาจะสามารถประทานครการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ให้แก่ลูกได้อย่างไร? เหตุนี้เองพระเจ้าจึงได้พูดว่า: พ่อต้องยกระดับแม้กระทั่งผู้รู้เหล่านี้ลา พวกเขาเพียงแต่คิดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้าจากฤษณะ ในขณะที่ความเป็นจริงแล้วพระเจ้าชีวาได้พูดคำพูดเหล่านั้น ชีวานั้นปราศจากร่าง ดังนั้น แน่หนอนที่ท่านจะอธิบายผ่านปากของพ่อของปวงประชา(ประชาบิดา) บราห์มา มนุษย์ถูกสร้างขึ้นผ่านประชาบิดา บราห์มา ทุกคนเชื่อเช่นนั้น ถ้าใครก็ตามและทำให้เขาตระหนักว่าเหตุใดพ่อจึงได้สร้างลูกๆ ขึ้นมา พ่อสร้างลูกๆ เพื่อที่จะให้มรดกแก่พวกเขา บราห์มินถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา ลูกรู้ว่าพ่อกำลังให้การศึกษแก่ลูกและกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนโลก เพื่อเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ท่านมาเพื่อเปลี่ยนโลกมนุษย์ให้กลายเป็นโลกของเทพ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่จะมาเพื่อให้ความสุขแก่ลูก แม้มนุษย์ที่นั้นจะเป็นอภิมหาเศรษฐีและมีพระราชวัง ฯลฯ ลูกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่งอย่างมากด้วยการศึกษาเล่าเรียนที่ลูกกำลังศึกษาอยู่ ผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนการศึกษาทางโลกเข้าใจว่าพวกเขากำลังจะกลายเป็นนักกฎหมาย และเข้าใจว่าพวกเขาจะกลายเป็นสมาชิกของไอ เอ เอส (I.A.S Indian Administrative Service งานการบริหารของอินเดีย) ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบบากำลังสอนลูกเพื่อให้ลูก

กลายเป็นนายของโลก นั่นเป็นสถานภาพที่สูงส่งมาก และในสิ่งนั้นด้วย ถึง 21 ชาติเกิดที่ลูกจะไม่มีวันมีโรคภัย จะไม่มีมีความตายก่อนเวลาอันควร อย่างไรก็ตามสิ่งนี้เป็นไปสำหรับผู้ใด? สำหรับแมลงเม่าผู้ที่ทำให้พ่อเป็นของพวกเขและผู้ที่พ่อได้นำมาเลี้ยงดู ผู้ที่มั่งคั่งนั้นจะไม่ถูกผู้ที่ยากจนนำมาเลี้ยงดู คนรายนาลูกๆของจนจนมาเลี้ยงดู เวลาที่ทุกคนนั้นยากจนอย่างแท้จริง ลูกรู้ว่าพระราชวังเหล่านี้จะหมดจะถูกทำลาย สิ่งเหล่านั้นจะกลายเป็นฝุ่น เรากำลังจะกลายเป็นนายของโลก เราเคยเป็นนายแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป และเราจะกลายเป็นนายอีกครั้งหนึ่ง ไม่มีใครอื่นที่จะสามารถกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกถึง 21 ชาติเกิด ความสุขเป็นไปสำหรับทุกคน ที่นี้ผู้คนตายแม้กระทั่งอายุน้อย มีหลายรายที่พวกเขาถือกำเนิดเป็นราชาและตายทันทีที่พวกเขากำเนิดมา รวากับว่าเด็กนั้นได้รับอาณาจักรนานแค่เพียงตอนเกิดมาเท่านั้น ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ดวงวิญญาณนำร่างกายมาใช้และเฝ้าแต่เล่นบทบาท ลูกรู้ว่าพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณได้มาแล้วในเวลานี้ ท่านได้มาเพื่อปลดปล่อยลูกจากพันธะเก่าของลูกและเพื่อเชื่อมโยงลูกกับความสัมพันธ์ใหม่ ลูกไปสู่อาณาจักรที่ละเอียดอ่อน และดินแดนสุขาวดีอย่างแท้จริง และพบปะกับทุกคน สายใยของลูกนั้นไม่มีชีวิตจำกัด นี่เป็นแพ้นที่ดีมาก ลูกสามารถไปยังบ้านของฝ่ายสามีมูล บ้านฝ่ายสามีมูลของมีรานั้นก็เป็นดินแดนสุขาวดีเช่นกัน เธอต้องการที่จะไปยังบ้านของสามีของเธอ(ดินแดนสุขาวดี) ที่นี้ไม่ใช่บ้านฝ่ายสามีมูลของลูก ที่นี้ลูกนั้นยากจนอย่างแท้จริง ลูกไม่มีสิ่งใดเลยอยู่กับลูก บารัตของเราเคยเป็นดินแดนที่สูงส่งมาก บารัตเคยเป็นบารัตทองคำแต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ผู้คนร้องสรรเสริญเมื่อบารัตเคยเป็นเช่นนั้น ในเวลานี้จงมองดูว่าสภาพของทองคำได้กลายเป็นเช่นไร พวกเขาแม้กระทั่งลักขโมยเครื่องประดับทั้งหมด ฯลฯ ผู้คนก็เก็บซ่อนสิ่งนั้นไว้ในกรณีทีขโมยจะขโมยสิ่งนั้นไปจากเขา จะมีทองคำที่ไม่มีชีวิตจำกัดอยู่ที่นั่น มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้น มีสิ่งซึ่งบอกของสิ่งนั้นในวัดโสมนาค มีสิ่งซึ่งบอกว่าบารัตเคยมั่งคั่งเพียงใด จงมองดูว่าเวลานี้สภาพของบารัตได้กลายเป็นเช่นไร ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกได้เป็นของพ่อเพื่อจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ บาบาได้มาและท่านได้มาก่อนหน้านั้นด้วย ผู้คนฉลองราตรีของชีวา แต่พวกเขาก็ยังพูดถึงราตรีของกฤษณะพร้อมกันกับราตรีของชีวาด้วย มีความแตกต่างเพียงน้อยนิดเท่านั้น ลูกๆรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ จะสำคัญอย่างไรเล่าหากการเกิดของกฤษณะจะเกิดขึ้นในเวลากลางวันหรือกลางคืน? ในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่จะฉลองราตรีของกฤษณะ จริงๆแล้วราตรีนั้นเป็นของชีวา อย่างไรก็ตามนี่คือบางสิ่งที่ไม่มีความจำกัด คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้าชีวา พวกเขาได้ลืมชีวาไปแล้วและได้เขียนเกี่ยวกับราตรีของกฤษณะ เมื่อราตรีมาถึงจุดจบ กลางวันก็เริ่มต้น พ่อมาเพื่อสร้างกลางวันที่ไม่มีความจำกัด มีกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา บราห์มามาจากที่ใด? ท่านไม่ได้ออกมาจากครรภ์ใครเป็นพ่อแม่ของบราห์มา? นี่เป็นสิ่งที่พิเศษสุดอย่างมาก! พ่อของท่าน(บราห์มา)มาเลี้ยงดู ท่านทำให้บราห์มาเป็นแม่และเป็นลูกด้วย เป็นแม่ที่นำลูกมาเลี้ยงดู เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่า: ท่านคือแม่และพ่อ พวกเราดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นลูกๆของท่าน เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาและรับฟังด้วยอวัยวะเหล่านี้ ลูกๆลืมนี่ที่จะจดจำบาบา ลูกได้กลับมาที่นี่เป็นที่ที่สร้างพ่ออธิบาย: ลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างของลูกนั้นสูญสลาย บาบาได้อธิบายแล้วว่า: จดจำพ่อ! นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก เป็นชาติเกิดที่มีคุณค่าดังเพชร ผู้คนเหล่านั้นที่เป็นของพ่อได้ถือกำเนิดมาอย่างมีคุณค่าเช่นเพชร ลูกๆ ดวงวิญญาณพร้อมกับร่างของลูกในเวลานี้เป็นของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลาดวงวิญญาณกำลังจะกลายเป็นเช่นเพชร นั่นคือกำลังจะกลับมาเป็นทองคำ 24 กระรัตที่บริสุทธิ์ เวลานี้ไม่มีกระรัตใดหลงเหลือ ด้วยการนั่งที่นี้เป็นการส่วนตัวและรับฟังมูรลี ลูกมีความรู้สึกถึงมูรลี ที่นี้คือที่ที่ได้มีการเล่นมูรลี ถึงแม้ว่าบาบาไปที่อื่นใดด้วยก็จะได้มีความสุขสันต์มากเช่นนั้นที่นั่น เพราะหลังจากรับฟังมูรลี ลูกก็ไปหาเพื่อนฝูงญาติมิตรของลูกและไปสู่อาณาจักรของมายา ที่นี้ลูกอยู่ในบัทตี(เตาอบ) ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่นี้เพื่อให้ได้มาซึ่งอาณาจักร นี่คือการพักสำหรับลูกๆที่จะอาศัยอยู่หลายๆรอบครัวและบุคคลภายนอกมากมายมาและอยู่ที่นี่ ที่นี้ลูกกำลังนั่งในโรงเรียน ไม่มีธุรกิจทางโลกใด ฯลฯ ลูกเพียงแต่เฝ้าสนทนากับตัวลูกเอง ในด้านหนึ่งก็มีทั้งโลก และอีกด้านหนึ่งก็มีลูกๆ พ่อหนึ่งท่านและอธิบาย: ผู้เป็นที่รักของลูกๆ ดวงวิญญาณมีเพียงผู้เดียว เป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เป็นเพราะผู้คนไม่มีความสุข พวกเขาจึงเร่ร่อนไปทั่วอย่างมากมายเพื่อพบปะกับพ่อที่ไม่มีตัวตน พวกเขาไม่ได้เร่ร่อนไปทั่วในยุคทอง ได้มีการสร้างรูปภาพขึ้นมากมายในเวลานี้ ใครบางคนสร้างรูปภาพประเภทใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของเขา มีความเคารพอย่างมากมายต่อครู พวกเขาคิดว่าเรามีครูที่นี้เช่นกันเหมือนกับครูอื่นๆ ตัวอย่างเช่นสาวาสวานี่เริ่มแรกก็เคยเป็นครูและได้กลายเป็นผู้เคร่งศาสนาในภายหลัง เขารับใช้คนจน เวลานี้เขาได้รับหลายแสนรูปี ผู้คนคิดว่านี่เป็นอาศรมที่เหมือนกับอาศรมอื่นๆ ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าพ่อมาที่นี้ในร่างของบราห์มา บราห์มา กุมารและกุมารีเป็นที่ต้องการอย่างแน่นอน สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาผู้ที่สร้างไฟบุษายัญของรูตรา นั้นเป็นที่ต้องการ นี่คือการไฟบุษายัญของรูตราที่ชีวาบาบา เวลานี้เพียงแต่จดจำผู้เดียว ที่นี้เป็นเรื่องของการเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ ไม่มีขุมขุมอื่นใดที่ซึ่งพวกเขาได้พูดถึงการเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ เมื่อลูกบอกพวกเขาถึงสิ่งนี้ พวกเขาหัวเราะเยาะลูก พวกเขาสงสัยว่าสิ่งนี้จะไปได้อย่างไร และแล้วเมื่อพวกเขาเข้าใจลูกอย่างแท้จริง พวกเขาหัวเราะว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นถูก

ต้อง พระเจ้าเป็นพ่อที่แท้จริงและลูกได้รับมรดกจากพ่อ เราเคยเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลาที่มองดูว่าสภาพนั้นเป็นเช่นไร! บอกใครก็ตาม: ท่านเป็นพ่อและท่านสร้างสวรรค์ ดังนั้น เหตุใดลูกจึงไม่กลายเป็นนายแห่งสวรรค์เล่า เหตุใดลูกจึงกำลังนั่งอยู่ในนรก? เวลาที่เป็นอาณาจักรของราวัน เขาไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ศาสนาสูงสุดคือความไม่ก้าวร้าวรุนแรง นั้นถูกเรียกว่าเป็นดินแดนของวิษณุ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าดินแดนของวิษณุหมายถึงดินแดนของสวรรค์ ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาและสอนลูกเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนของวิษณุ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาและทำให้งานของท่านดำเนินไปผ่านบราห์มา วิษณุและชางก้า ได้มีการเขียนสิ่งนี้ไว้อย่างชัดเจน ไม่ว่า จะเรียกสิ่งนั้นว่าดินแดนของวิษณุหรือดินแดนของกฤษณะนั้นก็เป็นสิ่งเดียวกัน ในวัยเด็กของลักษมีและนารายณ์พวกเขาคือราเต้และกฤษณะ ประชาบิดาบรรหมานี้คือผู้มีตัวตน ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกจะไม่เรียกท่านว่าประชาบิดา การนำมาเลี้ยงดูเกิดขึ้นผ่านประชาบิดาบรรหมามา พ่อทำให้ลูกเป็นของท่าน นี่ก็บางสิ่งที่แสนจะง่ายดาย เพียงแต่เก็บภาพของตรีมูรติไว้ในบ้านของลูก ขอให้มีการเขียนในภาพนั้นด้วย ได้มีการจดจำกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นโดยบรรหมามาอย่างไรก็ตามด้วยการพูดถึงตรีมูรติบรรหมามา พวกเขาได้ทำให้พ่อชว้าหายไป เวลาที่ลูกเข้าใจว่าผู้้นั้นคือพ่อสูงสุดที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณสูงสุด และผู้้นี้คือประชาบิดาบรรหมามา บรรหมานั้นก็เรียกว่าเป็นเทพด้วย เขาถูกเรียกว่าเป็นเทพเมื่อเขาได้กลับมาเป็นเทวดานางฟ้าที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์ ลูกไม่สามารถได้รับการเรียกว่าเป็นเทพได้ในเวลานี้ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง ของลูกคือศาสนาเทพ พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะต่อเทพ บรรหมามา วิษณุและชางก้า พวกเขาไม่ได้พูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดบรรหมามา ถ้าพวกเขาถูกเรียกว่าเป็นเทพ เหตุใดผู้คนนั้นเรียกตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? เป็นไปได้อย่างไรสำหรับทั้งหมดที่จะเป็นรูปของพระเจ้า? สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วย พวกเขาไม่สามารถถูกกล่าวโทษได้ เราจะสามารถแสดงหนทางแก่พวกเขาได้อย่างไร? ผู้ทำความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดได้ล้มทุกอย่างไปแล้ว พวกเขาได้แสดงหนทางต่างๆมากมาย! พ่ออธิบาย: เวลาที่ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกไม่สามารถที่จะได้รับสิ่งนั้นจากชีพบบาโดยที่ไม่มีบรรหมามา ทุกคนนั้นเรียกหาผู้ที่เป็นที่รักเดียวนั้น พ่อมาในการบรรจบกันนี้ของทุกๆวงจร พ่อเป็นเพียงจุด จงดูว่าพวกเขาได้เปรียบเทียบพ่อกับอะไร! บทบาทที่ไม่สูญสลายลูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณที่เล็กอย่างมาก นี่คือการอัครรรย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและเชื่อมโยงความรักของหัวใจของลูกกับพ่อผู้เดียว โลกนี้ไม่มีประโยชน์ใดเลย ดังนั้น จงขจัดโลกนี้ออกไปจากสติปัญญาของลูก

2. เพื่อจะทำให้ชีวิตของลูกเป็นเช่นเพชร จงสังเวทตนเองอย่างสมบูรณ์ต่อพ่อผู้เดียว “ของฉันคือบาบาผู้เดียวไม่มีใครอื่น” จงทำให้บทเรียนนี้มั่นคง

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจังผู้ที่ข้ามภูเขาสองปัญหาต่างๆด้วยสภาพโอบอ้อมของลูก เวลาที่กำลังเคลื่อนไปข้างหน้าในอัตราที่รวดเร็วอย่างสม่ำเสมอ เวลาไม่เคยหยุดสำหรับผู้ใด ถึงแม้ใครบางคนพยายามที่จะหยุดเวลา เวลาไม่สามารถถูกหยุดยั้งได้ เวลาคือสิ่งสร้างและลูกคือผู้สร้าง ดังนั้นไม่ว่าภูเขาของสถานการณ์หรือปัญหารูปแบบใดมา ผู้ที่โอบอ้อมจะไม่เคยหยุดยั้ง ถ้าบางสิ่งที่กำลังบิ่บหยุดก่อนไปถึงจุดหมายปลายทางของมัน ก็จะมีอุบัติเหตุ ดังนั้นลูกๆต้องกลายเป็นผู้ทำความเพียรพยายามที่จริงจัง แล้วเฝ้าแต่โอบอ้อมในสภาพที่โอบอ้อมด้วยเช่นกัน ไม่มีวันเหน็ดเหนื่อยและหยุด

คติพจน์: การทำให้บรรยากาศมีพลังด้วยทัศนคติของการจดจำระลึกถึงคือการทำงานรับใช้ด้วยจิตใจ

*** โอม ชานติ ***

ซาร์ทที่ถูกต้องแม่นยำหมายถึงความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลง

วันนี้ บาบ่า กำลังมองดูลูกๆ ของท่าน ที่กำลังสร้างโลกขึ้นมาใหม่ ผู้คนทั่วโลกเฉลิมฉลองการเริ่มต้นปีใหม่ อย่างไรก็ตาม ในขณะที่พวกเขาเฉลิมฉลองปีใหม่ ลูกๆ ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายก็ถือว่าทุกวันของยุคบรรจบพบกันใหม่เป็นวันใหม่ และดังนั้นลูกจึงเฉลิมฉลองสิ่งนี้ พวกเขาเฉลิมฉลองหนึ่งวันและลูกก็มีประสบการณ์ว่าแต่ละวันนั้นใหม่ นั่นคือวงจรของปีที่มีชีวิตจำกัดและนี่คือยุคบรรจบพบกันใหม่ของวงจรโลกที่ไม่มีชีวิตจำกัด จากทุกยุค, ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่นำมาซึ่งความใหม่ทุกประเภท ลูกทั้งหมดมีประสบการณ์ของชีวิตบราห์มินของยุคบรรจบพบกันว่าเป็นชีวิตใหม่ ด้วยความรู้ใหม่เวลานี้ลูกได้พัฒนาทัศนคติใหม่ สายตาใหม่ และได้เข้ามาสู่โลกใหม่ ทั้งวันและคืน ทุกวินาทีและทุกขณะนั้นดูเหมือนใหม่ ความสัมพันธ์ของลูกได้กลับมาใหม่ด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างความสัมพันธ์เก่ากับความสัมพันธ์บราห์มิน นำรายการของความสัมพันธ์เก่าๆ เข้ามาสู่สำนักของลูก มันยาวมาก แต่มีความสัมพันธ์ใหม่ๆ มากมายเพียงใดใน ยุคบรรจบพบกันใหม่? เป็นรายการที่ยาวหรือไม่? เช่น บัฟตาตาและพี่น้องหญิงชาย มีความสัมพันธ์ของความรักที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนอย่างมากมาย ผู้อื่นๆ เหล่านั้นคือความสัมพันธ์ของแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัวมากมาย ยุคใหม่นี้, โลกบราห์มินเล็กๆ ใหม่ที่น่ารักอย่างมาก

ผู้คนของโลกกล่าวคำอวยพรกันและกันในวันเดียว และลูกทำอะไร? บัฟตาตาทำอะไร? ลูกให้คำอวยพรด้วยความปรารถนาดีและความคิดที่บริสุทธิ์สำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกวินาทีและทุกขณะ เมื่อผู้คนให้คำอวยพรในวันของเทศกาล พวกเขาพูดอะไรอย่างเป็นคำอวยพร “ขอให้ท่านอยู่อย่างมีความสุข ขอให้ท่านอยู่อย่างเบิกบาน ขอให้ท่านมีพลัง และขอให้ท่านมั่งคั่งร่ำรวย” แล้วงานรับใช้อะไรที่ลูกทำอยู่ตลอดเวลา? ลูกให้ชีวิตใหม่แก่ดวงวิญญาณ บัฟตาตาได้ให้ชีวิตใหม่แก่ลูกทั้งหมดแล้วใช่ไหม? และลูกได้รับคำอวยพรเหล่านั้นทั้งหมดสำหรับชีวิตใหม่ตลอดกาล จะมีใครอีกบ้างไหมที่มีโชคและเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอเหมือนลูก? แม้แต่ในชีวิตที่เป็นเทพของลูก, ลูกก็ไม่มีคุณสมบัติพิเศษของความใหม่นี้ ดังนั้นลูกจึงได้รับการแสดงความยินดีและคำอวยพรจากบัฟตาตาในทุกขณะโดยอัตโนมัติ ผู้คนในโลกร้องเพลง ร่ำร้อง และรับประทานบางสิ่ง และลูกทำอะไร? ลูกร้องเพลงและร่ำร้องในทุกวินาทีและรับประทานบราห์มาโบเจนทุกวัน ผู้คนจัดงานเลี้ยงสังสรรค์(ปาร์ตี้)โดยเฉพาะเป็นพิเศษ และลูกมีงานเลี้ยงสังสรรค์(ปาร์ตี้)ของชุมนุมอยู่เสมอ ลูกฉลองการพบปะในงานปาร์ตี้ใช่ไหม? สำหรับลูกๆ บราห์มิน ปาร์ตี้เริ่มต้นในเวลาอมฤต ก่อนอื่นใดลูกฉลองกับบัฟตาตา กับผู้เป็นหนึ่งเดียว, ลูกเฉลิมฉลองกับความสัมพันธ์และรูปแบบต่างๆ มากมาย เมื่อลูกๆ บราห์มินมีชั้นเรียนในหมู่พวกลูกเอง ลูกก็เฉลิมฉลองการพบปะในชุมนุมใช่ไหม? และขณะที่ฟังเมอร์ลีลูกก็ร้องเพลงและร่ำร้อง และลูกก็โบยบินในทุกขณะของชีวิตที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ลมหายใจของชีวิตบราห์มินคือความกระตือรือร้น หากขาดความกระตือรือร้น ก็ไม่มีความสุขในการดำเนินชีวิตบราห์มิน เมื่ออัตราการหายใจของใครบางคนถูกต้อง ก็มีคำกล่าวว่าบุคคลนั้นมีสุขภาพพลานามัยดี ในขณะที่เมื่อใครบางคนหายใจเร็วและบางครั้งหายใจช้า นั่นก็จะไม่เรียกว่ามีสุขภาพพลานามัยดี ชีวิตบราห์มินหมายถึงมีความกระตือรือร้น ไม่ใช่ท้อแท้ เมื่อลูกเป็นของพ่อที่เต็มเต็มความปรารถนาทั้งหมดของลูก แล้วจะมีความท้อแท้ได้อย่างไร? หน้าที่การงานของลูกคือการเพิ่มความหวัง ให้กับผู้ที่สิ้นหวัง นี่คือการรับใช้ใช่ไหม? ตามวงจรโลกที่มีชีวิตจำกัดของโลก ลูกได้ให้ความสำคัญกับวันนี้ แต่สำหรับลูกๆ ดวงวิญญาณบราห์มินทั้งหลายแล้ว ยุคบรรจบพบกันคือยุคของความใหม่ ลูกสร้างโลกใหม่ในเวลาอัน ในเวลาอันที่ลูกมีความรู้ของโลกใหม่ ที่นั่นในโลกใหม่ลูกจะไม่มีความรู้ของสิ่งเก่าและสิ่งใหม่ ลูกกำลังก่อตั้งโลกใหม่ในยุคใหม่

ลูกๆ ทั้งหมดได้เพิ่มความใหม่ทางจิตให้กับตนเองด้วยทาปาเซียในปีทาปาเซียหรือไม่? หรือว่าพฤติกรรมเดิมๆ ยังคงดำเนินต่อไป? ลูกรู้หรือไม่ว่าพฤติกรรมเก่าๆ นั้นคืออะไร? พฤติกรรมเก่าๆ นั้นคือเมื่อลูกพูดว่า “โยคะของฉันนั้นดี ฉันมีประสบการณ์ที่ดี ฉันกำลังก้าวไปข้างหน้า มีความแตกต่างอย่างมากในคุณธรรมของฉัน ฉันให้ความใส่ใจเป็นอย่างดี มีความก้าวหน้าในงานรับใช้ด้วย แต่บางครั้ง...” ลูกเองก็ผูกติดกับทางของคำว่า “บางครั้ง” บางครั้งมันก็เป็นอย่างนี้ และบางครั้งก็เป็นอย่างนั้น” เมื่อไหร่ลูกจะจบสิ้นทางของคำว่า “บางครั้ง”? นำมาซึ่งความใหม่นี้ในปีของทาปาเซีย เปอร์เซ็นต์ของความพอใจกับความเพียรพยายามของลูกและความสำเร็จในงานรับใช้บางครั้งก็สูงมากและบางครั้งก็ต่ำ จงนำมาซึ่งความใหม่ของการมีเปอร์เซ็นต์ที่สูงในสิ่งนี้อยู่เสมอ ทุกวันนี้หมอตระจะอะไรอย่างมาก? ทุกวันนี้พวกเขาตรวจความดัน

โลหิตอย่างมาก จะเกิดอะไรขึ้นถ้าความดันโลหิตของลูกบางครั้งก็สูงและบางครั้งก็ต่ำ ดังนั้นบรรดาจึงเห็นความดันของ ความเพียรพยายามของลูก โดยทั่วไปแล้วดีมาก แต่บางครั้งก็กระโดด จบสั้นคำว่า“บางครั้ง” เวลานี้ลูกทั้งหมดกำลัง เตรียมการเพื่อประกาศสิทธิในรางวัลใช่ไหม? ดังนั้นใครในทั้งชุมชนนี้ที่คิดว่าเขามีค่าควรแก่การได้รับรางวัล? คนที่ “บางครั้ง” จะได้รับรางวัลหรือไม่? ก่อนที่ลูกจะได้รับรางวัลให้ตรวจสอบคุณสมบัติพิเศษว่าลูกนั้นได้รับความพอใจสาม ประเภทหรือไม่ในช่วงหกเดือนที่ผ่านมา ก่อนอื่นใจจงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและตรวจสอบตนเอง ลูกพอใจกับชีวิต ของลูกด้วยจิตใจที่แท้จริงและหัวใจที่แท้จริงหรือไม่?

ประการที่สอง ตามเปอร์เซ็นต์ของวิธีการของการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องที่บรรดาปรารถนาให้ลูกมีชีวิตของลูกต้อง แม่นยำตามวิธีการนั้นในความคิด คำพูด การกระทำ และความสัมพันธ์ของลูกหรือไม่? นั่นคือพอควรพอใจด้วยเช่นกัน

ประการที่สาม ครอบครัวบราห์มินพอใจกับชีวิตโยคีที่สูงส่งของลูกหรือไม่? การได้สัมผัสกับความพอใจทั้งสามประเภท หมายถึงการมีค่าควรแก่การได้รับรางวัล หากลูกเชื่อฟังและทำตามคำแนะนำของการรักษาชีวิตในวิธีการที่ลูกต้อง และผู้ ที่เชื่อฟังเช่นนั้นจะได้รับคะแนน อย่างไรก็ตามผู้ที่เชื่อฟังเหล่านั้น ผู้ที่พร้อมทั้งกับการบันทึกชีวิตและการได้รับคะแนนจะ ได้รับคะแนนเต็มและจะก้าวหน้าโดยใช้วิธีการของความพยายามที่ลูกต้อง ผู้ที่ทำตามระเบียบวินัยนี้และได้รับการรักษาของ พวกเขาย่างลูกต้องนั้นมีค่าควรแก่การได้รับการแสดงความยินดีจากบรรดาและครอบครัวบราห์มิน อย่างไรก็ตามเพียง ผู้ที่มีค่าควรแก่การได้รับการแสดงความยินดีสำหรับความพอใจของทุกคนเท่านั้นที่มีค่าควรแก่การได้รับรางวัล สิ่งชี้บอก ของทาปาเซียที่ลูกต้องคือ ตัวลูกเองและผู้อื่นจะมีประสบการณ์ของคุณสมบัติพิเศษของความใหม่ในการกระทำ ความสัมพันธ์ และชั้นสการของลูก ชีวิตที่ลูกต้องหมายความว่าลูกสัมผัสกับความก้าวหน้าในทุกวิชา ลูกสัมผัสได้ถึง การเปลี่ยนแปลง ในชีวิตบราห์มินจะมีสถานการณ์ที่เกิดขึ้นผ่านคนอื่น ผ่านธรรมชาติ และผ่านมายา อย่างไรก็ตามพลังของ สภาพของตัวตนดั้งเดิมของลูกนั้นทำให้อิทธิพลของสถานการณ์ใดๆก็ตามจบสิ้นลง ราวกับว่าสิ่งนั้นเป็นเพียงฉากที่น่า สนุกสนานที่ปรากฏขึ้นเบื้องหน้าลูกแล้วก็หายไป ลูกไม่ควรจะประสบกับความปั่นป่วนใดๆจากสถานการณ์ต่างๆในความ คิดของลูก ให้การจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึงของลูกเป็นสิ่งที่ง่ายดายและมีพลัง การจดจำระลึกถึงอันทรง พลังจะทำให้ลูกได้รับประสบการณ์เป็นสองเท่าในเวลาเดียวกัน ในด้านหนึ่งการจดจำระลึกถึงกลายเป็นไฟและทำงาน ของการเผาบางสิ่ง ของการเปลี่ยนแปลงบางสิ่ง และในอีกด้านหนึ่งมันให้ประสบการณ์ของความสุขและความเบาสบายแก่ ลูก การจดจำระลึกถึงอันทรงพลังเช่นนั้นหากทำในวิธีการที่ลูกต้องก็เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ลูกต้องแม่นยำ บรรดา มีความสุขที่ได้เห็นความกระตือรือร้นและความรักอันลึกซึ้งของลูกๆ ลูกส่วนใหญ่มีเป้าหมายในสำนักของลูกอย่างชัดเจน มาก ลูกได้รับอันดับที่ดีในการมีสิ่งนั้นในสำนักของลูก แต่ในขณะที่รักษานักนี้, อย่างไรก็ตามลูกก็ตามลำดับกันไปในการเป็นผู้ที่มีพลัง การรักษาสำนักพร้อมกับเป็นผู้ที่มีพลังนั้นเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่มีความควรแก่การได้รับรางวัลอันดับ หนึ่ง หากสำนักนั้นมั่นคง แต่พลังนั้นมีในบางครั้งหรือมีเพียงแค่บางเปอร์เซ็นต์เท่านั้น นั่นก็หมายความว่าต้องอยู่ในราย ชื่อของผู้ที่ตามลำดับกันไป ลูกเข้าใจไหม? จะมีลูกประจำของชื่อของผู้ที่รักษานักที่ลูกต้อง แม้กระทั่งตอนนี้ ถ้ามีไม่มาก, ก็ยังคงเหลือเวลาอีกเล็กน้อย หากในช่วงเวลาสั้นๆนี้ ลูกเพิ่มความพยายามของลูกในทางที่ลูกต้อง และทำให้จิตใจ สติปัญญา การกระทำและความสัมพันธ์ของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอ ดังนั้นความเพียรพยายามในการทำให้สภาพ ของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนอยู่เสมอในช่วงเวลาสั้นๆนี้จะเป็นอย่างยิ่งอย่างมากในอนาคต แล้วตัวลูกเองจะประสบ ความสุขของความสำเร็จ และลูกจะได้รับพรของความพอใจจากผู้อื่นต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้นอย่าคิดว่าเวลาได้หมดลงแล้ว เพราะแม้กระทั่งเวลานี้ลูกยังคงสามารถทำให้ปัจจุบันและอนาคตของลูกสูงส่งได้

แม้แต่เวลานี้ เดือนแห่งการจดจำระลึกถึงพิเศษเป็นเดือนแห่งการได้รับพรพิเศษ เช่นที่ลูกได้รับโอกาสในปีทาปาเซีย ใน ทำนองเดียวกัน เดือนแห่งการจดจำระลึกถึงนั้นเป็นโอกาสพิเศษเช่นเดียวกัน หากในช่วงสามสิบวันของเดือนนี้ ลูกมี ประสบการณ์ที่ง่ายดายและโดยอัตโนมัติของการเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังและมีชัยชนะ ลูกสามารถได้รับของขวัญของการ สร้างชั้นสการที่เป็นธรรมชาติเหล่านี้ได้ตลอดไป ไม่ว่าจะเป็นเกิดอะไรขึ้นก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นอะไรเกิดขึ้น แม้ว่าภูเขแห่งความยาก ลำบากที่สุดจะมาถึง หากเมฆหมอกแห่งการปะทะกันของชั้นสการเกิดขึ้น หากธรรมชาติทดสอบลูก จงเป็นเหมือนองคต และอย่าได้ปล่อยให้เท้าของสติปัญญาหรือจิตใจของลูกนั้นสั่นคลอน จงอยู่อย่างไม่สั่นคลอน แม้ว่าลูกจะมีความปั่นป่วน ในอดีต อย่าได้แม้แต่จะนำสำนักนั้นเข้ามาสู่ความคิดของลูก จงใส่ชุดฟูลสตอป ทำให้ปัจจุบันสูงส่งเหมือนพ่อ ทำให้สิ่ง นั้นง่ายดายและมองเห็นอนาคตด้วยสิทธิของการมีความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอ ประสบความสำเร็จด้วยการใช้วิธีนี้ อย่าได้ ทำสิ่งนั้นตั้งแต่วันพรุ่งนี้ แต่จงทำสิ่งนั้นตั้งแต่อนี้ ใช้ช่วงเวลาสั้นๆ ของเดือนแห่งการจดจำระลึกถึงเพื่อสร้างชั้นส

การนี้เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ประกาศสิทธิ์ในพรพิเศษนี้โดยใช้วิธีการที่ถูกต้อง พรไม่ได้หมายความว่าลูกสามารถจะอยู่อย่างไม่มีมดตะรังได้ อย่าได้ไม่ระวังแต่จงเป็นผู้เพียรพยายามอย่างง่ายดาย อัจชะ

ชุมชนของกุมารีกำลังนั่งอยู่ที่นี้ ทำไมลูกถึงได้รับโอกาสให้นั่งข้างหน้า? ลูกต้องอยู่ข้างหน้าอยู่เสมอ และเหตุนี้เองลูกจึงได้รับโอกาสให้นั่งอยู่ข้างหน้า ลูกเข้าใจไหม? ปรากฏออกมาอย่างเป็นผลไม่ที่สุกแล้ว อย่าได้ตกลงมาอย่างไม่สุกงอม หลังจากเรียนจบแล้ว ลูกทั้งหมดจะกลับบ้านหรือไปศูนย์? ลูกจะอย่างไรหากแม่กับพ่อของลูกบอกให้ลูกกลับบ้าน? หากลูกมีความกล้าหาญจะไม่มีใครสามารถหยุดยั้งลูกได้ หากมีสิ่งดึงดูดเล็กน้อยแล้ว คนอื่นสามารถหยุดลูกได้

ลูกทุกคนได้วิ่งมาที่นี่เพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่ การเฉลิมฉลองปีใหม่หมายถึงการทำให้ทุกขณะนั้นใหม่ การนำมาซึ่งความใหม่ทางจิตในตัวลูกอยู่ตลอดเวลา อัจชะ

ลูกๆที่รักและให้ความร่วมมือทุกหนแห่งได้ส่งการจดจำระลึกถึงเป็นพิเศษจากหัวใจของพวกเขา และผ่านจดหมายและการด ด้วยความรู้ถึงความสำคัญของวันนี้ สิ่งเหล่านี้ได้มาถึงบรรดาแม่กระทั่งก่อนที่พวกเขาจะส่งมา สิ่งเหล่านี้มาถึงก่อนที่ลูกจะเขียนมัน ทันทันทีที่ลูกมีความคิดสิ่งนั้นก็ได้ออกมา บาบ เหตุนี้เองแม้ว่าการดจากลูกๆ มากมายและดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือจะมาถึงในภายหลัง บรรดา ก็แสดงความยินดีก่อนล่วงหน้าสำหรับการเฉลิมฉลองปีใหม่และวันใหม่ เมื่อมีรายการพิเศษ ผู้คนในทุกวันนี้ทำอะไรกัน? พวกเขาเปิดโทรทัศน์และก็นั่งอยู่ข้างหน้าโทรทัศน์ ดังนั้นลูกๆทางจิตทุกคนกำลังนั่งอยู่กับโทรทัศน์ของสติปัญญาของพวกเขาที่ถูกเปิดขึ้น วันนี้บรรดากำลังตอบรับในทุกวินาทีด้วยการให้การแสดงความยินดีกับลูกๆในทุกหนแห่งที่มีค่าควรแก่การแสดงความยินดี พรแห่งความรักและการจดจำระลึกถึงเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นในหัวใจของลูกๆตลอดเวลา ดังนั้นจงทำให้ตนเองเป็นผู้เพียรพยายามที่ง่ายดายอยู่เสมอ เป็นผู้เพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอ และเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าที่โอบรับด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลและผู้ที่กำลังก้าวหน้าไปด้วยความเพียรพยายามอย่างถูกต้องแม่นยำอยู่เสมอ

ถึงดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การแสดงความยินดีที่สูงส่ง ผู้ที่ทำให้ปัจจุบันสูงส่งเหมือนกับพ่อ และผู้ที่ทำให้อนาคตของพวกเขาประสบความสำเร็จ ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเต จากบรรดา

พร: ขอให้ลูกเป็นเครื่องมือที่มีความถ่อมตนและอยู่อย่างเบาสบายโดยการมอบความรับผิดชอบทั้งหมดของลูกให้กับพ่อ

เมื่อลูกพิจารณาว่าบางสิ่งเป็นความรับผิดชอบของลูก หัวของลูกก็จะหนักอึ้ง "พ่อเป็นผู้รับผิดชอบ และฉันเป็นเพียงเครื่องมือในนาม" ความตระหนักนี้ทำให้ลูกเบาสบาย ดังนั้น จงมอบภาระเล็กและใหญ่ทั้งหมดให้แก่พ่อ: ภาระของความพยายามของลูก ภาระของการรับใช้ของลูก ภาระของการเติมเต็มความรับผิดชอบของลูกต่อสายใยและความสัมพันธ์ของลูก แล้วลูกจะกลับมาเบาสบาย หากลูกมีความคิดเพียงเล็กน้อยว่า "ฉันต้องทำสิ่งนี้ ฉันคนเดียวเท่านั้นที่สามารถทำได้" จิตสำนึกของ "ฉัน" นี้จะทำให้ลูกหนักหน่วงและจะไม่มี ความถ่อมตนใดๆ เมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือ ลูกจะพัฒนาคุณธรรมของความถ่อมตนโดยธรรมชาติ

คติพจน์: เพชรพลอยแห่งความพอใจเป็นรูปแบบหนึ่งที่ประดับตกแต่งชีวิตของพวกเขาคือความพอใจ

*** โอม ขานติ ***